SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 26 / Hejmar: 311 / Mijdar 2007

PKK 30. mücadele yılında zafere yürüyor

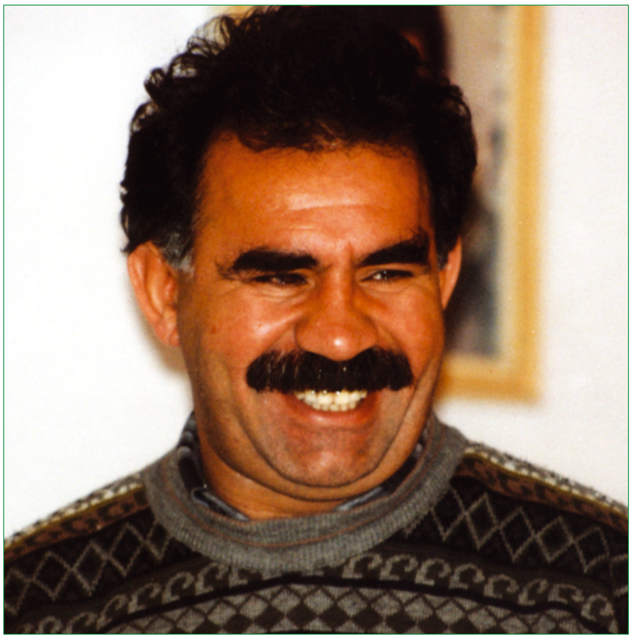

RÊBER APO DEĞERLENDİRİYOR

PKK tepeden tırnağa yeni bir yaşam

Savaşta zafer, yaşamda özgürlük rüzgarı her zamankinden daha güçlü esiyor.

İnsanlığın temel değerlerinin olduğu kadar, ulusal ve toplumsal gerçekliğin neredeyse pamuk ipliğine benzer zayıflıkları ortamında, son bir umutla bugün bayrağı altında savaştığımız PKK'lileşmeye doğru adım attığımızda düşündüğümüz sadece, "eğer insan isek, eğer bunun gerekli saygısına biraz sahip isek, gerisi ne olursa olsun bu adımı da attık ya" dercesine, dün gibi hatırlıyorum ki biz bu adımı atmaya cesaret etmiştik. Bugün bu adımın, ülkemizin en güçlü savaş ve yaşam adımı olduğuna hiç kuşku yok, bunu bütün düşman ve bütün dostlar biliyor. Her yıl ve hatta her ay bu gerçeği çözmeye çalışıyorum: Neydik, ne olmak istiyoruz? Nereden geldik, nereye gidiyoruz? Yaşamın ve savaşımın neresinden çıktık, nereye doğru gidiyoruz? Bin defa da tekrarlansa, halen kendimize sormadan nefes bile alıp veremediğimiz gerçekliğimiz bu. Tabii ki cevaplarla kesinleşmeyinceye kadar habire sorulacaktır. Adı bir parti, ama tepeden tırnağa yeni bir yaşam. Ve hatta yaşamdan da öte, çoktan kaybedilmiş, gerekçesi kalmamış, amacı kalmamış, gücü kuvveti kalmamış, anısı bile belleklerden tamamen silinmiş, halen "en benim" diyenlerin bile onu gerçekleştirmek için bir türlü gerekli kesin adımı atamadığı bir ortamda bir umut savaşı söz konusudur, sürüp gidiyor. Herkesin bir türküsü vardır, bizim de türkümüz budur. Herkesin bir şarkısı bir ezgisi vardır. O havaya kendini kaptırır, yaşar gider, bizim de türkümüzün adı böyledir ve giderek süreklileşiyor, derinleşiyor, dinliyor, dinletiyor, sürüp gidiyor. Trajik olduğu kadar komik, acı olduğu kadar zevkli, yaşattığı kadar bitiren bir yaşam türküsü oluyor.

Hemen en başta belirtilmeli ki, en eskinizden en yenilerinize kadar ilgileriniz, yaklaşımlarınız ve attığınız adımlar belli ölçüde benim için de geçerlidir. Bu adımların niteliğine ilişkin, nasılına ilişkin bazı şeyler bilinse bile, gerekleri yerine getirilmekten çok uzak ve bu uzaklık da ölüm oluyor, acı oluyor. Yaşanmamışın yaşanmamışı olarak kişiliğinizde gerçekleşiyor. Burada "suçlu sensin, odur" demiyorum. Burada suçlu tarihin derinliklerinde gizli, çoktan ölüp gitmiş. Suçlu gelecekte gizli, pusuda saklı bekliyor geri kalanı da vurmak için. Suçlu senin içinde, belki orada seni vuruyor. Belki de en açıkta olan düşman en kolay suçludur ve ondan kurtulmak mümkündür. Ama kendini bin bir kılıfla gizlemiş, her sözde ve her davranışta kendisini hissettiren ve bitirten düşmanla baş etmek en zoru oluyor. Sizdeki düşmanla baş etmek en zoru oluyor. Bunlar zayıflıktır, bunlar iradesizliktir, bunlar anlayış keskinliğinden uzaklıktır, bunlar atılması gereken adımdan uzaklıktır, bunlar beklenmedik bir yerde kendini bitirmektir, bunlar belki de anlayamadığınız, her adım atışınızda başımıza bela olabilen sizlerden bir parçadır.

Neden bu böyle? Bir toplum, bir halk, bir insan ki, bir düşmanın yalnız sınırsız işgal, ilhak, sömürgeleştirme değil, yalnız ülkesini ve toplumsal gerçekliğini teslim alması da değil, bunun da çok ötesinde, herhangi bir köleleştirme değil, bunun da çok ötesinde, uygulamalarına sen sonuna kadar, sadece zorla değil, bir de gönülden kendini kaptırırsan seni tanımlamak çok zor, seni çözmek çok zor, seni insan kılmak çok zor. Seni anlamlıca ve güzelce yaşatmak daha da zor. İşte bu gerçekliğin neresindesiniz? Hiç kimse iddia edemez ki, "ben bundan az çok kendimi kurtardım." Değil, o kadar kolay değil lanetlilik denilen olaydan kurtulmak. Tarihte birçok insan grubunun başına gelen, belki de çağımızda en katmerli bir biçimde bizim başımızda, bizim yüreğimizde. Kasıp kavurarak yok edip gidiyor, götürüyor. Bu savaş bir anlamda, bunun kızgın etkisi altında bazı hisleri ayaklandırmaktır, mümkünse canlandırmaktır. Ölümcül bir hastalık halindeyse de öldürmek, çünkü böyle inlemeli ve felçli yaşamanın tıbben bile uygun görülmediği anlaşılmalıdır.

PKK denilen olayı bu anlamda herhangi genel bazı doğrulara göre bir siyasal parti, bir ideolojik siyasi çizgi anlamında kendini yürüten bir siyasal kuvvet, askeri bir kuvvet olarak görmek çok yüzeysel bir yaklaşımdır. Belki de bunlar işin biçim kısımları, koruyucu kabuklardır. Öz çok daha belirleyici oluyor veya öze ulaşmak öncelikli ve gerekli olandır. Bırakalım öze ulaşmayı, bu kaba çizgi olayında bile asgari doğrularda ısrar, anlam verme ile çelişkileriniz çok açık, ölür müsünüz yaşar mısınız bu çizgide, kesin değil. Kararınız ölüm kararı mı, yaşam kararı mı? Bu da kesin değil. Biz bir karar geliştirmek istedik baştan beri; olacaksa bir yaşam, insanların onuruna göre olmak, özgürce olmak ya da hiç olmamak. Bu iddiamı, bu tezimi halen sürdürüyorum ve çok iyi biliyorum ki bu benim için olduğu kadar, tüm toplum ve hatta insanlığın temel ideallerine göre davranmak isteyen herkes için olursa olurdur. Olmazsa onuruyla, olmazsa asgari gerekli olan şartlarıyla, varsın hiç olmasın. PKK olayında karar böyledir.

**** Bu yazı Rêber Apo'nun 27 Kasım 1997 tarihli çözümlemesinden alınmıştır.***

İçindekiler

PKK militanlığında ısrar etmek tüm tasfiye çabalarını boşa çıkaracaktır

"PKK hep yaşamın gerçeğini kendisine esas aldı. Öyle her şeyi teoriyle çözmeye kalkışmadı. Hem teoriyi hem pratiği birlikte yürütmeyi esas aldı. Ne teoriyi pratiğin önüne ne de pratiği teorinin önüne koydu. Düşünürken yapmayı, yaparken düşünmeyi kendisine esas aldı. Bununla sosyalizmin de özüne sadık kaldı. Sosyalizmin özünü, özgürleşmeyi, adaleti, eşitliği kendisine temel ilke edindiği için teoriyle pratiği birlikte yürütmeyi, her şeyi tek başına teori ya da pratikle yürütmede görmediği için sürekli bir yenilenmeyi bilen bir hareket oldu" **(11'de)**

Tüm Kürtlere kazandıracak olan inkarcı sömürgeci güçlerin baskılarına direnmektir
ABD Irak'a yaptığı müdahaleyle, kendi küresel hakimiyeti açısından Ortadoğu'ya yeni bir siyasal biçim kazandırmak istiyordu. Ne var ki ortaya çıkan direniş....**(2'de)**

PKK'nin 30. kuruluş yılını yeniden partileşme hamlesine dönüştürelim
Şehitler partisi PKK'nin resmen kuruluşunun 30. yılına giriyoruz. 29. kuruluş yıldönümünün başta PKK'nin kurucusu ve yaratıcı olan Önder Apo'ya, tüm halkımıza ve demokratik... **(24'te)**

Halklara kazandıracak olan milliyetçilik ve şovenizm değil demokratik evrensel değerlerdir
Hareket ve halk olarak nasıl bir süreçten geçiyoruz, ne tür günler yaşıyoruz, bizi nasıl bir gelecek bekliyor ve biz geleceğe nasıl hazırlanıyoruz hususları üzerinde derinliğine düşünmek... **(39'da)**

Yaşananlar çizgimin doğruluğunu netleştirdi haklılığımı ispatlıyor (Önder Apo)
Bir ay önceki gazeteleri alıyorum. Radyoyu dinliyorum. Avukatlarım bir faks göndermişti, onu aldım. AİHM'e 3 sayfalık bir yazı yazdım... **(49'da)**

Her türlü teslimiyet dayatmasına ve imha yönelimine karşı Êdî Bese
Tarih boyunca, halkların özgürlük tercihleri ve bu temelde açığa çıkardıkları iradeleşmeleri egemenler tarafından ya teslim alınarak karşıtına dönüştürülmüş, amacına ters düşürülerek... **(55'te)**

Demokratik komünalizm ve özgür yurttaşlık
Önderlik paradigmasının tartışmaları, gündemimizdeki yerini koruyor. Geldiğimiz aşamada, İmralı süreciyle başlayan stratejik değişim ve dönüşüm çabalarının demokrasi anlayışı... **(58'de)**

Çağımızın Emeviler hareketi AKP'nin kadın politikası
Ortadoğu'da çok sıcak ve gerilimli gelişmelerin yaşandığı bir süreçten geçiyoruz. Birbiri ile mücadele eden güçlerin kararlılığı... **(65'te)**

Güneş onlar için doğmuştu (Gerilla anısı)
1996 yılı ilkbaharına büyük bir coşkuyla giren Gabar gücü, pratik çalışmanın heyecanı içinde bölge düzenlemesini bekliyordu. Düzenleme... **(70'te)**

Şehit Bışar(Cemil DUMAN), Şehit Dicle (Nezire KASIM), Şehit Cumali (Salih Doğan YILDIRIM) arkadaşlara dair anı yazıları...**(74'te)**

Kürtlere kazandıracak olan inkarcı sömürgeci güçlerin baskılarına direnmektir

"PKK'yi ve Kürt özgürlük hareketini tasfiye etme dayatmalarına boyun eğip Türkiye'ye destek vermek yalnız PKK ve Kürdistan açısından kayıplar ortaya çıkarmaz., en fazla da Güneyli güçlere kaybettirir. Sadece Güneyli güçler de değil, Kürdistan'daki tüm güçler kaybeder. Ulusal birlik çizgisinde, politikasında tutarlı ve ısrarlı olmak, tüm Kürtlere kazandırır. Türk devletine karşı tavır göstermek, bir saldırı karşısında direnerek sadece Kürt halkının değil, Türkiye halklarının da kazanacağı bir politika izlemek, kendine yurtseverim, Kürtüm, Kürt halkının özgürlüğü için mücadele ediyorum diyen herkesin tavrı olmalıdır"

ABD Irak'a yaptığı müdahaleyle, kendi küresel hakimiyeti açısından Ortadoğu'ya yeni bir siyasal biçim kazandırmak istiyordu. Ne var ki ortaya çıkan direniş ve onun getirdiği sonuçlar, müdahale başlangıcında öngördüğü siyasal hedeflerin gerçekleşmesini zorlaştırmıştır. Bu zorlanmalarını aştıktan sonra diğer hedeflerini de adım adım gündeme getirmek isteyebilir. Ancak şu anda esas kaygısının Irak'ta süren savaşın şiddetini düşürmek, kontrol edilebilir duruma getirmek olduğu açıktır. Türkiye ve Güneyli güçlerle ilişkisini de bu çerçevede ele almaktadır. ABD bu çerçevede Irak-Güney Kürdistanlı güçler ile Türkiye'yi bir araya getirip politik bir güç oluşturmak, bu güce dayanarak da tüm Ortadoğu'ya hakim olmak istemektedir.

Türkiye Güney Kürdistan federe devleti bulunan bir Irak'a karşıdır

Önceleri Türkiye ile sorunlar yaşayan, Türkiye'ye karşı belirli düzeyde bir tutum ortaya koyan ABD, Irak'ta sıkıştıkça, Irak-Türkiye eksenli bir politik güç oluşturmayı önemli görmüştür. Ancak bölgede, içinde Güney Kürdistan federasyonunun yer aldığı Irak gerçeğine dayanarak oluşturulacak bir politik eksen oluşturmadan uzak duran Türkiye olmuştur. Türkiye özellikle kendi içinde yaşadığı Kürt sorunundan dolayı, içinde Güney Kürdistan'da oluşan federe devletçiğin bulunduğu bir Irak gerçeğini olduğu gibi kabul etmeyi tehlikeli gördüğünden, böyle bir politik eksen içine girmeye yanaşmamıştır. Bu durum, yakın zamana kadar ABD ile Türkiye arasındaki siyasal ilişkilerin olumsuz seyretmesini de beraberinde getirmiştir. Bu açıdan bugüne kadar Türkiye ile ABD arasında bir taraftan ilişki, bir taraftan da mücadele yaşanmıştır. ABD Türkiye'yi kendi politik çizgisine çekmek isterken, Türkiye de kendi pozisyonunu ve konumunu kullanarak, ABD' yi Kürt özgürlük hareketinin üzerine sürmek istemiş, Güney Kürdistanlı güçleri sınırlayarak, ABD'yi esas olarak kendisi ile daha fazla ilişki içinde olmaya zorlamıştır.

ABD, Güney Kürdistanlı güçleri de belirli düzeyde kullanmak istediği için, Türkiye'nin bu dayatmalarına karşı durmuştur. Özellikle Türkiye'nin mücadelemiz karşısındaki zorlanmasını görerek, bu dayatmalarını reddetmiştir. Öte yandan Güney Kürdistan'ı ret eden, Güney Kürdistan federasyonunu kabul etmeyen bir Türkiye'nin kendi Ortadoğu politikası ile uyuşmadığını görerek, onu Güney Kürdistan'ı kabul eden bir Irak-Türkiye eksenine çekmek için çaba göstermiştir. Türkiye ise bu eksen içine girmek için ABD'ye PKK'nin ezilmesi, kendisine daha fazla destek verilmesi, Güney Kürdistan'daki güçlerin değil de kendisinin esas alınması ve Güney Kürdistan federasyonunun sınırlanmasını dayatmıştır. Bunu yaparken de en fazla, ABD'nin Irak'taki direnişçiler tarafından zorlanması, çok kayıp vermesi ve dünyadaki otoritesinin yıpranmasından yararlanmaya çalışmıştır. 'Benim gücümü değerlendirmeden, kullanmadan, beni bir tarafa iterek ne Irak'ta ne de Ortadoğu'da istikrar sağlayabilirsin' dayatması içinde bulunmuştur. Nitekim son zamanlarda bu söylemi daha fazla dillendirmektedir.

Ordu AKP'nin ABD'nin öngördüğü politikaya girmesine müsade etmedi

AKP hükümeti, ABD'nin Türkiye için öngördüğü role soğuk bakmıyordu. Ancak klasik iktidar odakları, Türkiye içindeki Kürt sorunu tümden tasfiye edilmeden, bu konuda ABD'nin desteği alınmadan böyle bir Irak-Türkiye eksenini kabul etmedi. Kuşku ile yaklaştı ve buna karşı direndi. AKP her ne kadar dış ve çeşitli iç güçlerinin desteği ile ABD'nin öngördüğü bu politikaya girmek istediyse de, söz konusu güçler bunu kabul etmedi. Yakın zamana kadar Türkiye-Irak eksenli bir siyasal güç odağının oluşmamasında esas direnen Türkiye oldu. Türkiye, böyle bir siyasal güç ekseninin oluşması önünde bir engeldi. Mücadelemizin 2005, özellikle 2006 yılında belirli bir ivme kazanması ve Türkiye'yi zorlamasıyla beraber, Türk devleti PKK'yi tümden imha kararı aldı. Bu kararın alınmasında belirleyici rolü olan Yaşar Büyükanıt ve İlker Başbuğ ikilisi, orduda ağırlıklarını artırmanın yanı sıra, AKP'yi de tümden baskı altına almaya ve kendi çizgilerine çekmeye çalıştılar.

İngiltere'de planlanan ve ABD'nin dayattığı politika aslında şuydu: AKP, Türkiye içindeki işbirlikçilerin önünü belli düzeyde açacak, Güney Kürdistanlı güçlerle iyi ilişkiler içine girecek, böylece hem içteki işbirlikçi Kürtlerden

hem de Güney'deki Kürtlerden aldığı destekle PKK'yi tasfiye edecek, bu temelde de Türkiye-Irak ekseni gerçekleşecekti. Ama genelkurmay, böyle bir planı PKK ezilmeden ve Irak politikasında belli düzeyde etkili olmadan kendileri için tehlikeli gördü ve yanaşmadı. Aksine, ABD'yi kendi politikasına yakınlaştırma mücadelesini verdi. Bu konuda da ağırlığını koydu.

Genelkurmay ve AKP PKK'nin tasfiyesi konusunda mutabakata ulaşmıştır

Genelkurmay, Şemdinli olayı sonrasında bir taraftan AKP'yi tümden kendi çizgisine getirme, diğer taraftan Kürt halk önderini zehirleyerek PKK'yi tasfiye etme planlamasını pratikleştirmeye başlamıştır. 2007 baharında AKP'nin üzerine gidilerek, kendi çizgileri kabul ettirilmek istenmiştir.

Cumhuriyet yürüyüşleri ve muhtıra sonrası genelkurmay başkanı ve Erdoğan arasında PKK'nin ezilmesi temelinde bir mutabakat oluşturuldu. PKK'nin tümden tasfiye edilmesi ekseninde bir uzlaşma böyle ortaya çıkmıştır. Erdoğan, PKK'nin tasfiye edilmesi hareketine bütünüyle katılmayı, bunun siyasi iradesi olmayı kabul etmiştir. Böylece AKP'nin yeniden hükümet olma yolu açılmıştır. Türkiye'deki inkarcı, sömürgeci güçler, PKK'nin tasfiye edilmesinde yeni bir siyasi irade arıyorlardı. Kararlarını ve kapsamlı yeni planlamalarını ancak yeni bir iradeyle yürütebilirlerdi. Bunun için de ya AKP'yi teslim almayı ya da alternatif siyasi iradeler yaratmayı önlerine koymuşlardı. Birinci tercihleri, tümden kendilerine teslim olmuş AKP idi. Bu olmazsa MHP-CHP ittifakını, PKK'yi tasfiye etmenin yeni siyasi iradesi olarak tercih edeceklerdi. Ancak günümüz dünyasının koşulları ve Türkiye'deki iç siyasi koşullar, CHP-MHP ittifakı yerine AKP'nin Kürt özgürlük hareketini tasfiye etmede etkili olacağını gösteriyordu. Bu açıdan bu güçlerin birinci tercihi AKP idi.

Erdoğan-Büyükanıt görüşmesindeki uzlaşmayla, AKP'nin 22 Temmuz seçimlerinde iktidar olmasının önü açılmıştı. Bunun yanında, yeniden iktidar olmasında dış güçlerin ve içerideki ekonomik güçlerin de etkisi oldu. AKP'nin Kürdistan'da oylarını arttırması bu genel trendin, yükselişin yanında, esas olarak da işbirlikçi Kürtlerin, Güney Kürdistanlı güçlerin AKP'yi Kürtler için iyi görmesi ve bunun propagandasını yapması sonucu olmuştur.

AKP'ye giden Kürt oyları PKK'nin imhasının zemini yapılmaya çalışılıyor

Kürt özgürlük hareketinin tasfiye edilmesi çalışmaları, 22 Temmuz seçimlerinden sonra daha fazla artmıştır. Özellikle de Kürdistan'da alınan oylar böyle bir tasfiyenin sosyal ve siyasal zemini olarak kullanılmak istenmiştir. Bunun sonucu daha önce adaylığına itiraz edilen Abdullah Gül cumhurbaşkanlığına seçilmiştir. Daha doğrusu, AKP'nin Kürdistan'da bu kadar oy almasının ardından, bu oyların Kürt özgürlük hareketine karşı kullanılması için Abdullah Gül'ün cumhurbaşkanlığına seçilmesi tercih edilmiştir. Özellikle önceleri dışişleri bakanlığı yapması, Ortadoğu'daki diğer güçleri iyi tanıması, Avrupa ve ABD diplomasisi konusundaki tecrübesi, onun Kürt özgürlük hareketinin bastırılması konusunda hem içte hem de dışta koordine rolü üstlenmesine neden olmuştur.

AKP'yi Kürt özgürlük hareketini tasfiye etmek için kullanmak isteyenler, Abdullah Gül'ün de bu özelliğinden yararlanmak istemişlerdir. AKP hükümeti de Kürdistan'daki oy artışını pazarlayarak, 'Kürt hareketini en iyi ben ezerim, Diyarbakır ve Dersim belediyesini de istiyorum' diyerek, Kürt özgürlük hareketine karşı yeni bir mücadele dönemi başlatmıştır.

Kürdistan'a siyasal sömürgecilik AKP eliyle yeniden yerleştirilmiştir

1990'lı yıllarda gelişen serhildanlarla birlikte Kürdistan'daki sömürgeci partilerin tasfiye olması ve tabela partileri haline gelmesinden sonra, ilk defa AKP sosyal taban bulan bir parti olmuştur. Sömürgeci, inkarcı güçlere açıktan, 'bakın ben Kürdistan'da siyasal sömürgeciliği yeniden hakim kılacağım, bunu benım dışımda yapacak başka bir güç yoktur' diyerek, devlet içine yerleşmeye yönelmiştir. Zaten sosyal, kültürel, ekonomik, siyasal olarak seksen yıl boyunca devlet dışında tutulmanın açlığı vardı içinde. Dolayısıyla da iktidar olunca, halkın taleplerini, isteklerini bir kenara bırakıp devlete eklemlenmenin ve içine yerleşmenin çabası içine girmişti. Bu çabasını 22 Temmuz'dan sonra daha da arttırmıştır.

Özellikle vurgulamak gerekir ki, Kürdistan'da siyasal sömürgeciliğin AKP eliyle yeniden inşa edilmesinde, bu sömürgeciliğin Kürdistan'da yeniden kurumlaştırılmasında işbirlikçi, milliyetçi, PKK karşıtı Kürtler önemli rol oynamıştır. KDP ve YNK de AKP'yi kendi çıkarları için kullanmak istediğinden, kendi taraftarları ve etkide bulunduğu çevreler içinde AKP'nin Kürdistan'da etkili olmasını sağlamaya çalışmıştır. Zaten sömürgeci, inkarcı güçler de AKP'nin Kürdistan'da etkili olması için bazı söylemlerine göz yummuştur. Devlet, bilinçli olarak AKP'nin Kürtlere yakın bir parti imajı vermesine yardımcı olmuştur. AKP 'Güney Kürdistan'a operasyonu ben engelliyorum, Kürt sorununu ben çözerim, DTP'nin fazla gücü yoktur, iktidara da gelemez, alacağı milletvekili sayısı ile

"Kürt halkını yok sayarak tümden bitirmeye yönelen AKP hükümetinin kendini böyle göstermesi, buna özellikle işbirlikçi, milliyetçi Kürtlerin ve kendine Kürt diyen değişik çevrelerin alet edilmesi bir trajedidir. Hatta bu Kürt kesimlerinin ve KDP ile YNK'nin AKP'yi Kürdistan'da güçlendirerek, Kürt halkının ve Kürt özgürlük hareketinin başına bela etmesi bir gafletten ziyade ihanettir"

bu sorunu çözemez' diyerek, Kürt halkından oy toplamaya yönelmiştir. Bu söylemleri işbirlikçi, milliyetçi ve Güneyli Kürtlerin söylemleri ile birleşince, Kürdistan'da önemli oranda oy almıştır. Hatta DTP içinde bazı çevreler de neredeyse ha DTP ha AKP kazanmış gibi bir yaklaşım içine girerek, AKP'nin değirmenine su taşımışlardır. Tabii bu, 22 Temmuz seçimlerinden sonra Kürt halkı ve özgürlük mücadelesi açısından çok tehlikeli bir durum ortaya çıkarmıştır. Kürdistan'da devlet partisi haline gelen, devletin bütün kurumlarının desteklediği AKP, neredeyse 'Kürtlerin temsilcisi benim' iddiasında bulunmaya başlamıştır.

AKP'nin Kürt dostu olarak gösterilmesi bir özel savaş planlamasıdır

Kürt halkının kimliğini yok sayan, anadilinde eğitimini engelleyen, kültürel gelişiminde her türlü engeli çıkaran, asimilasyonu yaygınlaştırıp derinleştirerek Kürt halkını tümden bitirmeye yönelen AKP hükümetinin kendini böyle göstermesi, buna da özellikle işbirlikçi milliyetçi Kürtlerin ve kendine Kürt diyen değişik çevrelerin alet edilmesi, gerçekten de bir trajedi olarak görülmelidir. Hatta bu Kürt kesimlerinin ve KDP ile YNK'nin Kürdistan'da AKP'yi güçlendirerek, Kürt halkının ve Kürt özgürlük hareketinin başına bela etmesi bir gafletten ziyade ihanettir.

AKP hükümeti, AB ve ABD, yine içteki ekonomik çevreleri kullanarak Türkiye'yi Ortadoğu'da güç haline getirmek istemektedir. Ama bunu inkarcı, sömürgeci zihniyetle, Kürt halkının özgürlük taleplerini bastırma temelinde yapmaktadır. Sadece Kuzey Kürdistan'daki Kürtlerin taleplerini bastırarak değil, tüm parçalardaki Kürt halkının özgürlük mücadelesini sınırlayarak bastırma temelinde bölgede güç olmayı hedefleyen Türk devletinin iktidar gücü olarak bu rolü oynamaktadır.

AKP'nin neredeyse Kürt dostu olarak gösterilmesi tam bir özel savaş planlamasıdır. Önderliğimizin belirttiği gibi, AKP'nin Kürdistan'da desteklenmesi ve Türkiye'de hükümet yapılması Türk devletinin düzenlemesidir. Seçimden önce, AKP'nin Güney Kürdistan'a yapılacak bir operasyona karşıymış gibi gösterilmesi, yine CHP ve MHP'nin keskin operasyon savunucuları olması AKP'nin Kürdistan'da oyunu arttırmaya yönelik bir politikaydı. CHP böylelikle Kürdistan'da AKP'nin oy almasını sağlatacak, milliyetçi yerlerde de kendisi oy alacaktı. Böyle bir seçim planlaması yapılmıştı. Nitekim Baykal son dönemlerde "bizim politikamız AKP'nin elini güçlendirmiştir" diyerek, özel savaşta nasıl bir rolü oynadıklarını itiraf etmiştir.

Kürt özgürlük hareketi toplumsal kuşatma altına alınmak isteniyor

22 Temmuz seçimlerinin ardından AKP ve cumhurbaşkanının yaptığı ilk iş, Kürdistan'a siyasi ve askeri sefer yapmak olmuştur. Abdullah Gül Kürdistan'ı dolaşarak, önemli askeri birlikleri teftiş etmiştir. Bu birliklerden birinin de Gabar'da gerilladan darbe yiyen birlik olduğu bilinmektedir. Bundan önce de askeri operasyonlar yoğun olarak sürüyordu, ama AKP iktidarından sonra daha da arttı. Öte yandan şovenizm, faşizm yükseltilerek Kürt özgürlük hareketi etrafında toplumsal kuşatma geliştirildi. AKP'nin öncülüğünde çok yönlü diplomatik kuşatma da yapılarak, Kürt özgürlük hareketinin tümden boğulması hedeflendi. En fazla da Güney Kürdistan güçleri baskı altında tutularak, Kürt özgürlük hareketi üzerine sürülmek istendi. Zaten Türk devleti 2005'ten sonra, ABD ve Güneyli Kürtler üzerinde baskı kurarak, onları PKK üzerine sürme politikasını ısrarla sürmüştü. Ancak 22 Temmuz seçimlerine kadar bu yönde istenen bir sonuç alamamışlardı. Sonuç alabilmek için anti Amerikancılığı kışkırttılar. Amerika'ya açıkça, 'bizim desteğimizin alınmadığı bir yerde, Irak'ta istikrar olamaz' şantajında bulundular. Ancak Türkiye bugüne kadar ABD'nin öngördüğü Irak-Türkiye siyasi eksenine girmediği için, hala istediği sonucu alamamıştır.

Êdî Bese sonuç alıncaya kadar devam edecek bir mücadele sürecidir

Türk devleti, AKP iktidarı ve siyasi iradenin tazelenmesinden sonra, bu tasfiyeyi daha da kapsamlılaştırma, bütün imkanlarını seferber etme kararı aldı. Hareketimiz, 22 Temmuz sonrası Türk devletinin tasfiyede kararlı olduğunu, bu konuda AKP'nin etkili bir siyasal bir güç olarak kullanıldığını görünce, KONGRA GEL V. Genel Kurulu'nda alınan mücadele kararını daha da geliştirerek, Önderliğimizin zehirlenmesi ekseninde Kürt özgürlük hareketinin tasfiye edilmesine karşı ***"Êdî Bese"*** hamlesini başlattı. Bu hamlenin Önderliğimizin ve Kürt halkının özgürlüğünü sağlayana kadar sürdürülmesi kararına ulaştı.

Êdî Bese, Önderliğimize yönelik yürütülen tasfiye hareketine karşı, Önderliğimizin ve Kürt halkının özgürlüğünü sağlama hamlesi olarak anlaşılmalıdır. Bunun için de ***"Önderliği yaşa ve yaşat"*** denildi. Çünkü ideolojik, örgütsel ve militan duruşta Önderliği yaşamadan, O'nu yaşatmak ve Kürt özgürlük mücadelesini başarıya götürmek mümkün değildi. Bu temelde sürekliliği olacak, sonuç alana kadar sürecek bir mücadele hamlesi başlatıldı.

Türk devleti bu hamleyi gördü. Hareketimizin özellikle ideolojik ve örgütsel olarak, örgütü toparlama temelinde Önderliği yaşayarak Kürt özgürlük mücadelesini geliştirip mücadeleyi ilerleteceği anlaşılınca, inkarcı sömürgecilik de 'artık yeter' diyerek karşı bir hamle başlattı. 'Artık yeter' diyerek başlattığı tasfiye hareketinde esas olarak da ABD üzerinde baskı kurup,

KDP ve YNK'yi de bu tasfiye hareketine ortak ederek tümden sonuç alma dayatması içinde bulundu. Çünkü bundan önce de her türlü imha ve inkar hareketini birçok alanda yürütüyordu, ama hiçbir askeri operasyon ve saldırıyla Kürt özgürlük hareketini tasfiye etmeyi başaramıyordu. Tarihte olduğu gibi, Kürt işbirlikçiliğini ve ihanetini bu işin içine katmadan Kürt özgürlük hareketinin bastırılamayacağını düşünerek, şoven dalgayı daha da yükseltti. Böylelikle ABD ve KDP konusunda öngördüğü hedefe ulaşmak istedi.

Türkiye'deki tüm kesimler milli maçı destekler gibi PKK'yi ezmeye kilitlenmiştir

Bütün basın, sivil toplum örgütleri, ekonomik çevreler herkes milli maçı destekler gibi bütün çelişkileri bir tarafa bırakarak, Kürt özgürlük hareketini ezmeye kilitlendiler. ABD üzerinden KDP ve YNK'nin hareketimize saldırısı sağlatılmaya çalışıldı. Bunun için bir taraftan Türk toplumu şoven duygularla sokaklara dökülürken, diğer taraftan onlarca gazete, TV ve radyoyu harekete geçirerek, tam bir psikolojik savaş yürüttüler.

ABD'ye, 'ya Türkiye ya PKK,' KDP'ye de, 'ya PKK ya da Türkiye'ye düşmanlık' biçiminde bir dayatmada bulundular. Bunlar, sonuç almak için yapılmış dayatmalar olarak görülmelidir. Tasfiye ve imha politikasında ne kadar sonuç alır, alır mı almaz mı, süreçle açığa çıkacak bir durumdur. Ancak sonuç almaması durumunda da artık Kürt sorununu çözümsüz bırakarak yürüyemeyeceğinden bir çözüm yoluna girecektir.

MİT müsteşarı bu yılın başında, Ortadoğu'daki dengelerin yenilendiği, yeni bir dünya sisteminin giderek şekillenmeye gittiği bir dönemde 'bekle gör' politikasının Türkiye'ye çok şey kaybettireceğini söylüyordu. Bu açıdan da Kürt sorununun ya ezilerek ya da siyasal olarak çözülmesi gerektiğini belirtiyordu. Bu sorunla birlikte yaşanıldığı takdirde Türkiye'nin büyük sorunlarla karşı karşıya kalacağına vurgu yapıyordu.

PKK'yi ezme sürecinde kendilerine KDP'yi destek yapmak istiyorlar

Bunların hepsi, Türk devletinin Kürt sorununu siyasal, demokratik yönden çözmeyi değil de ezmeyi hedeflediğini gösterir niteliktedir. Şimdi bu süreç yaşanıyor. Türk devleti, baskıyı arttırarak, KDP ile gerginliği tırmandırarak, bütün kozlarını ortaya koyup alabildiği sonucun en azamisini almaya yöneldi. Güney Kürdistan'ı bütünüyle işgal etmeyi hiçbir zaman düşünmediği halde bu havayı yarattı. Zaten tezkereyi de kararlılıklarını göstermek için çıkardılar. Ancak bu süreçte gerilla karşısında üst üste aldıkları darbeler, oyunlarını bozdu. Güney Kürdistan'a çok istekli girme yönünde tereddütler ortaya çıkardı. 'Girersek batakla karşı karşıya gelebiliriz' demeye başladılar. 'KDP ve YNK'yi karşımıza almak yerine yanımıza alıp PKK'yi kuşatalım' diyenler oldu. Böylece Türkiye'deki bütün tartışmalar, Güneyli güçlerle ilişki mi kuralım, yoksa karşıya mı alalım noktasına kilitlendi. Bu, PKK ekseninde KDP ile ilgili bir konuydu. Yoksa sorun KDP, YNK değildi. PKK'yi ezme sürecinde KDP'nin kendilerine engel çıkaran değil de, destek sunar hale getirileceğinin tartışmasıydı.

Devlet şu kararı aldı: Önce üzerlerine gidelim, ürkütelim, bastıralım. Daha sonra onları belirli düzeyde kullanalım; zaten ancak onları kullanırsak bu sorunu çözeriz. İşte böyle bir karara vardılar. Bu nedenle de Bush-Erdoğan görüşmesine kadar psikolojik saldırıyı, Güney'e girip operasyon yapma söylemini ön planda tuttular.

Bir taraftan ABD ve Güneyli güçlere baskı yaparken, diğer taraftan Güney Kürdistan'ı işgal edip siyasal dengeleri değiştirecek bir kararlılıkta olduğu imajını vererek bölge ülkelerini ürkütme, bununla onlardan PKK'yi bastırma konusunda aldığı desteği artırma yoluna gitmiştir. Nitekim İstanbul'da toplanan Irak'a Komşu Ülkeler Toplantısı'ndaki amaç tamamen buydu. Aslında Türkiye, bölge ülkelerinin kendine verdiği desteğin artmasını sağlayarak ABD'ye, 'bakın bölge ülkeleri bizi destekliyor, siz de destekleyin, benim bölgedeki gücüm aynı zamanda sizin de gücünüz' şeklinde mesajlar vermeye çalıştı.

Diğer yandan İran Dışişleri Bakanı'nın Türkiye'ye gelişini ABD ve KDP üzerinde bir şantaj olarak kullanmaya çalıştı. Zaten Irak'ta sorun yaşayan ABD, İran'ın rahatlayarak Irak'ın işlerine daha etkin biçimde müdahale etmesinden her zaman çekinmekteydi. Bölgede İran'ı etkisiz kılmadan ne Irak'ın istikrarını sağlayabileceğini ne de Afganistan ve Pakistan'daki istikrarsızlığı giderebileceğini düşünüyordu. Dolayısıyla İran'ı yalnızlaştırmaçabalarını sürdürürken, Türkiye-İran ilişkilerinin gelişmesini istemezdi.

Türkiye-ABD ilişkileri PKK karşıtlığı üzerinden geliştiriliyor

Türkiye-ABD ilişkileri ve tartışmaları bir yönüyle PKK üzerinden sürerken, diğer yönüyle İran üzerinden geliştirilmektedir. ABD, Türkiye'yi Irak, Güney Kürdistan ekseninde bölge politikasında yanında tutmak isterken, bu politikayla İran'ı sıkıştırma, etkisizleştirme, böylece hem Irak'ta istikrarı sağlama hem de bölgede egemenliğini daha rahat yürütme peşindedir. Bu nedenle de PKK'ye yaklaşımda, Türkiye'nin İran politikası önemli bir yer tutmaktadır.

Bilindiği gibi Türkiye ne İran'ı ne de ABD'yi bırakıyor. ABD'yi bırakmadığı için Türkiye-İran, İran'ı bırakma-

dığı içinde Türkiye-ABD ilişkileri uyum içinde ilerlemiyor. Türkiye, 'PKK üzerine gitmediğin müddetçe, senin İran konusundaki hassasiyetlerini dikkate almam' biçiminde bir yaklaşım gösteriyor. Bu konuda Türkiye, İran üzerinden, ABD de PKK üzerinden pazarlık yaparak, kendisi açısından en yüksek düzeyde sonuç almak için diplomasi yapıyor. Bu diplomasi süreci, Irak'a Komşu Ülkeler Toplantısı ile devam etti.

İran da, Türkiye'nin ABD'ye fazla yanaşmaması açısından PKK düşmanlığını bu toplantı sürecinde daha da artırdı. İran'ın son yıllarda PKK ve Kürt düşmanı politika izlemesinin nedeni, 'bak ben de senin gibi PKK ve Kürt düşmanıyım, birbirimizi daha iyi anlıyoruz' diyerek, Türkiye'nin ABD ile bütünleşip üzerine gelmesini engellemeye çalışma girişimidir. Bush-Erdoğan görüşmesine kadar, Türkiye, ABD ve İran böyle bir çelişkiler yumağı içindeydiler ve bölgedeki pozisyonlarını güçlendirmek için birbirlerine karşı hep böyle politikalar izlediler.

Türkiye'nin ABD politikalarından tümden uzaklaşması mümkün değildir

Erdoğan-Bush görüşmesinin iki temel konusu vardı: PKK ve İran. Görünürde PKK olsa da, İran konusunun da önemli oranda tartışıldığı bir gerçektir. Sonradan yapılan açıklamalar ve ortaya çıkan pratikler göstermiştir ki ABD, Türkiye'nin istediklerinin bir bölümünü karşılamıştır. Bu daha çok, ağırlıklı olarak PKK'ye karşı operasyonlarda istihbarat desteği, siyasi ve diplomatik destek olarak öne çıkmıştır. Yine sınırlı kara operasyonlarına göz yumulabileceği konusunda anlaşmışlardır.

ABD'nin Türkiye'ye destek sağlamasının iki nedeni vardır: ABD, Türkiye'yi kaybetmek, tümden kendi politikaları dışına çıkarmak istemiyor. Bu nedenle de Türkiye'nin isteklerini tümden reddetmesi mümkün değildir. Öte yandan Türkiye'nin de ABD'den tümden uzaklaşması mümkün değildir. Bunu her zaman böyle değerlendirmek gerekiyor. ABD'nin Türkiye ile karşı karşıya gelen bir politika izlemesi mümkün değildir. Irak müdahalesinden sonraki bir iki yıl, bu temel ilişki diyalektiğinden bir sapma olmuştur. Bunu süreklilik arz etmeyen, geçici bir durum olarak görmek gerekir. ABD'nin, yüz elli yıldır Batı değerleriyle belli düzeyde ilişkilenmiş bir ülke olarak Türkiye'yi gözden çıkarmayacağı, sıkı olan ekonomik, sosyal, kültürel ilişkilerini göz ardı etmeyeceği, onu bölgede ve başka yerde her zaman kullanabileceği gerçeğini görmek gerekir. Zaten NATO üyesi olması da, iki ülke ilişkilerinin hangi çerçevede yürüyeceğini göstermektedir.

KDP ve YNK Türkiye'yi memnun etmeye dönük politika izlemekte

Geçen yıl dolaylı ateşkes çağrısı yapan ABD, mücadelemizin gelişmesi sonrası Türkiye ile yaşadığı gerilimi düşürmeyi hedefliyor. Gerilla mücadelesinin sonucu olarak Türkiye'de ABD karşıtlığının artması; Türkiye-ABD ilişkilerinin gerginleşmesi üzerine ABD, KDP ve YNK üzerinden mesajlar yollayarak, ateşkes yapılmasını istemişti. Tabii ateşkesin birçok başka nedenleri de var. Ateşkes, Kürt özgürlük hareketi açısından da olumlu değerlendirilebilecek bir siyasal zamanda gerçekleşmiştir.

ABD, Bush-Erdoğan görüşmesinde de buna benzer bir yaklaşımla Türkiye-ABD ilişkilerindeki gerilimi azaltmaya yönelmiştir. Bunun için de Türkiye'nin en fazla istediği şey olan, KDP ve YNK'nin PKK'ye karşı tavır alması konusunda belli bir anlaşma sağlanmıştır. KDP ve YNK'nin görüşmeden sonra PKK'ye karşı tutumlarının değişmesi, belli kısıtlamalara ve hareket alanını daraltan yaklaşımlara girmeleri, medya savunma alanlarına gelen her türlü araç ve kişinin kontrol edilmesi, tamamen Türkiye'yi memnun etmeye yönelik yaklaşımlardır.

Anlaşılıyor ki, KDP ve YNK Türkiye'yi memnun eden, PKK'yi tasfiye etme savaşında Türkiye'ye destek veren bir konumda olacaklardır. Bu desteğin düzeyinin ne olacağını şimdiden belirtmek mümkün değil. İlk başlarda bir askeri saldırı düzeyinde olmasa bile, kuşatma, sınırlama, baskıyı arttırma, bu çerçevede tasfiye hareketini birçok yönden destekleme pozisyonunda olacakları anlaşılmaktadır.

Türk devletinin Güneyli güçleri ve PKK'yi hedeflediği bir savaşı kazanma şansı yok

Türkiye bu desteğe rağmen Kürt özgürlük hareketini bastıramazsa, ABD ve Güneyli güçler üzerinde yeniden baskı kurmaya, şantaj yapmaya yönelecektir. Bunun sonucunda ABD'nin, Türkiye'yi kendi çıkarları doğrultusunda daha fazla kullanabilmek için Güneyli güçleri PKK'ye karşı silahlı saldırı konumuna dahi getirebileceğini söyleyebiliriz. Böyle bir olasılık da uzak değildir. Türkiye 'Güney'e operasyon yaparız, KDP hedeflerini şöyle yaparız, böyle yaparız' derken, esas olarak da bunları PKK'nin üzerine sürmeyi hedefliyordu. Yoksa mevcut siyasal koşullarda KDP'yi, YNK'yi, Güney federasyonunu hedefleyen herhangi bir tutuma girmesi mümkün değildir. Mevcut bölge ve dünya siyasi koşullarında hem PKK'yi hem Güneyli güçleri hedef almak, Türkiye'nin bir bozgunla karşı karşıya kalmasını beraberinde getirir. Hatta Türkiye böyle bir savaşta, Ankara'ya kadar kaybedeceği askeri ve siyasi bir yenilgi yaşar. Türkiye'nin hem PKK'yi hem de Güneyli güçleri hedeflediği bir savaşta Türkiye'nin kazanma şansı kesinlikle yoktur. Hatta böyle bir savaşta büyük askeri

> **"Türk devletinin mevcut siyasal koşullarda KDP'yi, YNK'yi, Güney federasyonunu hedefleyen herhangi bir tutuma girmesi mümkün değildir. Mevcut bölge ve dünya siyasi koşullarında hem PKK'yi hem Güneyli güçleri hedef almak, Türkiye'nin bir bozgunla karşı karşıya kalmasını beraberinde getirir. Hatta Türkiye böyle bir savaşta, Ankara'ya kadar kaybedeceği askeri ve siyasi bir yenilgi yaşar"**

kayıpların yanı sıra, sadece Kuzey'de değil, Güneybatı ve Doğu Kürdistan'da da bir ayaklanma durumunun açıktır. Böylece Ortadoğu dengelerinin sarsılacağı, Türkiye'nin köklü kaybedeceği, sadece Türkiye'nin değil, İran, Suriye ve bütün sömürgecilerin kaybedeceği bir savaş ortaya çıkar. Zaten Türkiye'nin kaybetmesi demek, İran ve Suriye'nin de Kürtler karşısında kaybetmesi demektir.

PKK Güney'deki kazanımları tehdit eden bir güç değildir

Bu açıdan, Türkiye gelir Güney'e girer, bizim kazanımlarımızı da yok eder, Güney federasyonunu kaybederiz gibi kaygılar, kesinlikle doğru değildir. Aksine, cesaretli olanlar, mücadele etmesini ve direnmesini bilenler, Türkiye'nin böyle tarihi bir hata yapmasından dolayı kaygıya kapılmazlar. Tabii ki Türkiye'nin sağa sola saldırarak, Güney'i işgal ederek karşılıklı kayıpları ortaya çıkaracak bir savaş başlatmasını istemeyiz. Ancak PKK'yi ve Kürt özgürlük hareketini tasfiye etme dayatmalarına boyun eğip Türkiye'ye destek vermek yalnız PKK ve Kürdistan açısından kayıplar ortaya çıkarmaz. Bunda en fazla da Güneyli güçler kaybeder. Sadece Güneyli güçler de değil, Kürdistan'daki tüm güçler kaybeder. Boyun eğmeden ulusal birlik çizgisinde, politikasında tutarlı ve ısrarlı olmak, tüm Kürtlere kazandırır. Türk devletine karşı tavır göstermek, bir saldırı karşısında direnerek sadece Kürt halkının değil, Türkiye'nin kazanacağı bir politika izlemek, kendine yurtseverim, Kürtüm, Kürt halkının özgürlüğü için mücadele ediyorum diyen herkesin tavrı olmalıdır.

Türk devleti saldıracak, Güney'in kazanımlarını ortadan kaldıracak, bu nedenle PKK buradan çıkmalıdır gibi yaklaşımlar, tamamen bir çarpıtma ve demagojidir. Kürt halkının bütün parçalardaki kazanımlarını tehlikeye sokacak olan, Türk devletinin dayatmaları karşısında direnmemektir. PKK'nin tasfiye edilmesine destek vermek, bütün parçalardaki özgürlük hareketlerinin tasfiyesinin önünü açmak anlamına gelir. Bundan daha tehlikeli ve yanlış bir politika olamaz. Bu açıdan 'PKK buradan çıksın, kazanımları koruyalım' politikası yanlıştır, kendini kandırmaktır. Türk devletinin hem PKK'ye hem de Güneyli güçlere saldırarak sonuç alması mümkün değildir.

Türkiye'nin bu tür saldırıları yenilgiyle sonuçlanmaya mahkumdur. Kürt halkına kaybettirecek yaklaşım ise bu şantajlara boyun eğip, dar, ilkel milliyetçi yaklaşımlarla düşerek Ortadoğu'da uzun vadeli siyasal durumu görmeyip, Kürt özgürlük mücadelesini zayıflatıp kendi bindiği dalı kesecek biçimde tehlikeli siyasal yaklaşımlara girmektir. Türkiye'ye boyun eğmek Kürt halkına kaybettirir, ulusal birlik çerçevesinde karşı durmak ise Türk devletine kaybettirerek, tüm Kürdistan parçalarının özgürleşmesini sağlayacaktır.

Şantaj ve tehditle PKK'ye boyun eğdirmeye çalışmak tarihi bir hata olur

Türkiye'nin şu anda Güneyli Kürtleri, KDP ve YNK'yi hedefleme gibi bir yaklaşımı yoktur. Böyle bir politikanın kendisine kaybettireceğini çok iyi bilmektedir. Ancak bunların üzerine baskı kurarak PKK'nin üzerine sürmek istiyor. Tabii ki PKK'yi tasfiye edip konumunu güçlendirdikten sonra Güney'i de hedefleyecektir. Dolayısıyla şantajla ve tehditle PKK'ye boyun eğdirmeye çalışmak tarihi bir hata olur. Bunu özellikle Güney Kürdistanlı güçlerin çok iyi bilmesi gerekiyor.

Türkiye'nin onlar üzerindeki baskısının esas hedefinin, bu güçleri PKK'ye yöneltmek olduğunu Güneyli örgütler de bilmektedir. Daha düne kadar da "girelim, KDP'yi de YNK'yi de ezelim" diyen Baykal şimdi, "biz sadece PKK'ye karşıyız, Kürtler ayrıdır PKK ayrıdır" demeye başlamıştır. Bırakalım Güney Kürdistan'a ambargo uygulamayı, KDP ve YNK'ye savaş açmayı, tam tersine, onlarla ilişki geliştirerek PKK'yi kuşatma ve tasfiye etmenin Türkiye'nin stratejisi olması gerektiğini söylemektedir. Bu, sadece Baykal'ın görüşü değildir, genelkurmayın da içerisinde bulunduğu derin devletin, inkarcı, sömürgeci devletin görüşüdür. Hem Kuzey Kürdistan'daki işbirlikçi Kürtleri hem de KDP ve YNK'yi PKK'nin üzerine sürerek Kürtlerin de PKK'ye karşı olduğu imajını verip, uluslararası güçlerin desteğini alarak PKK'yi tasfiye etmeyi amaçlamaktadır.

Deniz Baykal Türklerin Mussolinisi'dir

Baykal'ın KDP, YNK'yi sevdiğini kimse söyleyemez. Aksine bu Türk Musollini'si, "80 yılda bir Türk uluslaşması yarattık, Kürtlerin varlığını kabul ederek bunu geriye döndüremeyiz, bu ihanet olur" diyerek, Kürtler üzerindeki asimilasyon ve yok etme politikasının temel bir ulusal politika olması gerektiğini ısrarla savunmuştur. Yıllardır ısrarla bunu söyleyen bir kişinin şimdi kalkıp da Kürtlerden söz etmesi, KDP, YNK ile dost olmak istemesi, Güney Kürdistan'a şöyle olumlu yaklaşım demesini tamamen öngördüğü Kürt soykırım politikasının bir parçası olarak görmek gerekir. Daha doğrusu, PKK'yi tasfiye ettikten sonra şimdiye kadar dillendirdiği Kürtleri yok ederek, gerçekleştirilen Türk uluslaşmasını derinleştirmek istenmektedir. Daha doğrusu bu, PKK'nin tasfiye edilmesinden sonra Kürt ulusal gerçeğinin tümden ortadan kaldırılması için yeni bir hamle yapma imkanının elde edilmesi demektir. Deniz Baykal'ın açıklamalarını başka türlü anlamak, başka türlü izah etmek mümkün değildir.

Deniz Baykal'ın açıklamasını olumlu bir değerlendirme olarak görmek kendisini kandırmak, gaflet içerisinde olmak, dolayısıyla ihanete giden yolda yürümek anlamına gelir. Baykal'ın politikasını doğru anlamak, düşmanın bu politikasına girmemek, aksine onun öngördüğü politikaları, hedefleri boşa çıkaran bir ulusal demokratik yaklaşım göstermek tüm yurtseverlerin, demokratların ve halkın görevidir. Kürt halkının ve tüm demokratik Kürt kamuoyunun görevi de hiçbir Kürt'ün bu tuzağa düşmemesi için gereken tutum ve tepkiyi zamanında göstermek olmalıdır.

PKK'yi Kürt halkının kazanımlarının güvencesi görmeyenler gaflet içindedir

İnkarcı, sömürgeci güçlerin birkaç yıldır ABD ve KDP üzerinde baskı kurmasının nedeni açıktır. PKK tasfiye edildikten sonra bütün parçalardaki özgürlük hareketinin ve kazanımlarının tasfiyesinin önü de açılacaktır. PKK'yi tasfiye ederek pozisyonunu güçlendirmiş bir Türkiye'nin Ortadoğu'daki etkisi ve gücü artacak, ABD'ye bugünkünden daha fazla dediğini yaptırma gücü ortaya çıkacaktır.

Sadece Türkiye değil, İran ve Suriye de dahil tüm inkarcı, sömürgeci güçler, PKK'nin tasfiye edilmesi durumunda Ortadoğu'da inkarcı, sömürgeci güçlere karşı her koşulda direnecek, fedakarca mücadele yürütecek PKK gibi yeni bir Kürt örgütlenmesi gerçeğinin oluşturulmasının çok çok zor olduğunu bilmektedirler. Günümüzün dünya koşullarında böyle sert ve zorlu mücadeleler sürdürecek örgütler oluşturmak, giderek imkansız hale gelmektedir. Belki dünyanın başka yerlerinde demokratik mücadele ile haklar elde edilebilir, ama Türkiye gerçeğinde, Ortadoğu'daki gericilik ortamında inkarcı, sömürgeci güçlerin saldırısına karşı kendisini savunamayan hiçbir gücün demokratik haklarını geliştirmesi, özgürlüğünü kazanması mümkün değildir. Bu açıdan tüm Kürtlerin –Güneyli güçler de dahil– PKK gibi fedaice mücadele eden bir özgürlük hareketinin korunması gerektiğini, bunun kendi haklarının ve bütün Kürtlerin haklarının güvencesi olduğunu görerek hareket etmesi gerekir. Bunun dışındaki her yaklaşım büyük yanılgıları ve gafletleri beraber getirir. Bilerek ya da bilmeyerek bireyleri ya da toplulukları ihanete götürür.

ABD Güney Kürdistanlı güçleri PKK'nin tasfiyesiyle birlikte gözden çıkaracaktır

ABD, Irak-Güney Kürdistan ve Türkiye eksenli bir politika izliyor. Bu bakımdan yürüttüğü Irak politikasını Türkiye'nin kabul etmesini, Güney Kürdistan federe yönetimiyle de ilişkiler oluşturmasını istiyor. Bu, ABD'nin politikasıdır. Bu çerçevede Türkiye ile yaşanan gerilimi azaltmak için, Güneyli güçleri PKK'nin üzerine sürüp Türkiye'yi memnun etmek isteyebilir. Bu konuda ABD çıkarları ile Güney Kürdistanlı güçlerin çıkarlarının tümüyle örtüştüğü söylenemez. Bu açıdan Güneyli güçler ABD ile ilişki içerisinde olabilir ve bu ilişkilerini sürdürebilirler. Fakat ABD'nin politikalarını tümüyle kabul etmek, Kürtlerin çıkarına değildir. Dünyada hiçbir dostluk ilişkisi de böyle sürmez. Bu açıdan KDP ve YNK'nin, ABD'nin Türkiye ile ilişkilerini yumuşatmak ve Türkiye'yi İran'a karşı kullanmak açısından kendilerini Kürt özgürlük hareketinin üzerine sürme yaklaşımına direnmesi gerekiyor. Bu konuda, ABD'nin Kürtlerin çıkarlarıyla örtüşmeyen bencil yaklaşımlarına karşı bir duruş ortaya koymak gerekiyor.

Mevcut koşullarda Türkiye, hem PKK'ye hem de Güney Kürdistanlı güçlere karşı aynı anda bir hareket başlatamaz. Bu koşullarda ABD'de Güneyli Kürtleri gözden çıkaramaz. Ancak PKK'nin tasfiyesi durumunda Güney Kürdistanlı güçleri gözden çıkarabilir. Bunun da Güneyli güçler tarafından iyi bilinmesi gerekir ve bu konuda çok dikkatli bir politikanın izlenmesi şarttır.

Güneyli güçlere kazandıracak tek politika Türkiye'nin baskılarına boyun eğmemektir

Güneyli güçler şunu bilmelidir: Türkiye baskı yaparak ABD'ye her dediğini yaptıramaz. Ya da ABD'ye şantaj yaparak, 'ben İran, Suriye ile birleşirim' tehdidiyle KDP ve YNK'yi Kürt özgürlük hareketinin üzerine süremez. Daha doğrusu, ABD ve Güneyli Kürtler açısından bunun dışında bir politika yoktur demek büyük bir yanılgıdır. Başka politikalar da vardır. O da Türkiye'nin politikalarına boyun eğmemektir. Böyle olduğu zaman Türkiye Kürt sorununu çözmek zorunda kalır. Kürt sorununu çözme temelinde Güney Kürdistanlı güçler ile daha sağlıklı bir ilişkilenme içerisine girer. Güney Kürdistan'daki her türlü kazanımın güvencesi böyle sağlanır.

> **"Tüm Kürtlerin –Güneyli güçler de dahil– PKK gibi fedaice mücadele eden bir özgürlük hareketinin korunması gerektiğini, bunun kendi haklarının ve bütün Kürtlerin haklarının güvencesi olduğunu görerek hareket etmesi gerekir. Bunun dışındaki her yaklaşım büyük yanılgıları ve gafletleri beraber getirir. Bilerek ya da bilmeyerek bireyleri ya da toplulukları ihanete götürür"**

Türkiye'nin İran ve Suriye ile birleşerek Kürtleri ezmesi de mümkün değildir. Bütün parçalarındaki Kürt halkı onlara karşı birleşir ve hepsi kaybeder. Kürtlerin böyle bir mücadele ve savaşma gücü de vardır. Bu yönüyle Güneyli Kürt güçler dar düşünüp, ABD'nin Türkiye'yi memnun etmek için Kürt özgürlük hareketini kurban etme politikasına kesinlikle alet olmamalı, böyle bir yanlışın içine düşmemelidir. Böyle bir yaklaşım, ABD'nin de elini çekmesine ve Güneyli güçlerin yalnız kalmasına yol açar. ABD'nin çıkarları doğrultusunda Türkiye ile ilişkilerini daha da gliştirip, Güney Kürdistan'daki oluşumu sınırlandırması, daraltılmış, etkisizleştirilmiş bir devletçik haline getirmesi de gündeme gelir. PKK'nin tasfiyesi ve Güney'deki oluşumun kolunun kana-

dının kırılması, tüm parçalardaki Kürtlerin de buna feda edilmesiyle sonuçlanır. Zaten Güney Kürdistan'daki oluşumun Türkiye ve diğer sömürgeci güçler tarafından kabul edilmesi karşısında, diğer parçalardaki Kürtlerin ezilmesine göz yumma gibi bir politikanın varlığından söz edilmektedir. Önderliğimiz buna, ***"Londra planı"*** demiştir. Bu yüzden Güney Kürdistan'da iradesi kırılmış, ezilmiş, bazı yönleriyle marjinalleştirilmiş bir siyasi güç konumuna düşmenin ne kendisine ne de diğer parçalara faydası olur. Böyle bir sonuca hiçbir Kürt'ün alet olması düşünülemez, düşünülmemelidir. Kürt özgürlük hareketinin bütün parçalarda geldiği düzey dikkate alındığında, böyle kolu kanadı kırılmış bir kuş gibi, küçük bir devletçiğe razı olmak, tam anlamıyla dar bir ilkel milliyetçilik olur. Hatta dar milliyetçilikle ifade edilemeyecek bir gaflet ve aymazlık olur ki, bunu da Kürt halkı adına düşünmek bile kahredicidir.

Güneyli güçler doğru tutum takınırsa Kürt sorunu daha kısa sürede çözülecektir

Son zamanlarda Güney Kürdistanlı yetkililerin 'PKK'nin eylemleri Kürtlere zarar veriyor, bu eylemlerle Kürtlerin kazanacağı bir şey yoktur' vb söylemleri çok yanlıştır. Ne anlama geldiği düşünülmeden söylenmiş sözlerdir. Kürt halkının özgürlük mücadelesini böyle değerlendirmek, PKK öncülüğündeki özgürlük mücadelesinin 35 yıldır Kürtlere kazandırdığı mevzileri görmemek, hatta Güney Kürdistan'daki oluşumun bile PKK'nin mücadelesinin koşulları ortamında sağlandığını anlamamak büyük bir gaflettir.

PKK öncülüğündeki Kürt özgürlük hareketinin direnişi Kürtlere zarar vermiyor. Aksine, dar yaklaşımlar ile Kürt özgürlük hareketine karşı geliştirilen bu olumsuz tutumlar Kürtlere zarar veriyor. Bunlar Türkiye, İran ve Suriye'ye de cesaret veriyor. Bu nedenle Kürt özgürlük hareketi karşısında direnerek, Kürt sorununun çözümsüzlüğünde ısrar ediyorlar. Eğer Güney Kürdistanlı güçler ile bir kısım Kürtler doğru tutum takınırsa, tutumlarıyla, davranışlarıyla inkarcı, sömürgeci güçlere umut vermezse, Kürt sorunu daha da kısa sürede çözülecektir. Çözmek zorunda kalacaklardır. Daha fazla kaybetmemek için, Kürt halkının ve Özgürlük hareketinin makul yaklaşımlarına uygun bir siyasi çözümle karşılık verip, mevcut sıkıntıdan kurtulmak isteyeceklerdir.

Olumsuz tutumlar, inkarcılara, sömürgecilere cesaret veren yaklaşımlar bu güçlerde, 'biz bunları karşı karşıya getiririz, bunlar güçlerini birleştiremezler, bu dağınık ve parçalılık durumunda da onları ezeriz' umudunu yaratmaktır. 'Biz de zaman kazanarak, özel savaş politikaları uygulayarak, bunları parça parça etkisizleştirerek yeniden inkarcı ve sömürgeci düzenimizi kurarız' biçiminde hesap yapıyorlar. Klasik politikalarını sürdürmeyi umut ediyorlar.

Bu yanlış politikanın yarattığı bu sonuçları bilerek, inkarcı ve sömürgeci güçlerin umutlarını ve cesaretlerini kıracak yaklaşımlar gösterip, Kürt sorununun demokratik siyasal çözümünün önünü tüm parçalarda açarak, her parçada Kürt halkının demokrasi ve özgürlüğünün güvencesini sağlamayı bilmek, Kürt ulusal siyasi güçlerinin temel görevidir.

Kürt halkının özgürlüğünü sağlama imkanları artmıştır

Kürt özgürlük hareketinin çok kritik bir süreçten geçtiği açıktır. Bir taraftan Kürt halkının özgürlüğünü ve demokratik yaşamını sağlama imkanları artarken, diğer taraftan inkarcı ve sömürgeci anlayışı sürdüren bu devletler ve siyasi güçler, Kürt özgürlük mücadelesinin etkisinden ve yükselişinden korkarak bir araya gelip, mücadeleyi bastırmaya yönelmişlerdir. Kürt Halk Önderliğinin zehirlenmesi ekseninde Kürt halkının özgürlük mücadelesini Kuzey'de ve tüm parçalarda bastırmak isteyen bu yeni konsept ve yaklaşıma karşı Kürt özgürlük hareketi, "Êdî Bese," "Önderliği yaşa ve yaşat" hamlesi başlatmıştır. Bu hamlenin Kürt halkının özgürlüğüyle sonuçlanacağından korkan inkarcı, sömürgeci Türk devleti de buna karşı yeni bir konseptle saldırıya geçmiştir. Türk devletinin son saldırısı, bütün imkanlarını kullanarak, kendisini pazarlayarak Kürt özgürlük hareketini bastırma girişimidir. Bunun karşısında tüm halk güçlerinin, Kürt demokratik güçlerinin çok duyarlı olması gerekiyor. Bir taraftan Önderliğimizin zehirlemesi ekseninde Kürt özgürlük hareketini tasfiye etmek isteyen inkarcı, sömürgeci güçlere karşı "Êdî Bese," "Önderliği yaşa ve yaşat" hamlesine güçlü biçimde katılırken, diğer taraftan çeşitli Kürt güçlerinin ve Güney Kürdistanlı güçlerin özgürlük mücadelesine, ulusal demokratik hareket, Kürtlerarası birliğe zarar verecek her türlü yaklaşımına karşı duyarlı olmaları ve tutum takınmaları gerekir. Artık Kürt halkının özgürlük mücadelesi, Kürt isyanlarında olduğu gibi bir daha Kürt'ün Kürt'de kırdırılması biçiminde bir zaafla yenilgiye götürülmemelidir.

Kürt güçleri arasındaki ideolojik farklılıklar demokratik zeminde mücadele konusudur

Tarihimizden dersler çıkarmış olmak, Kürt'ü Kürt'e kırdırmaya dönük her türlü politikaya, dış etkili dayatmalara kesinlikle 'dur' demeyi gerektirir. İdeolojik ve siyasi görüş farklılıkları olabilir. Bunları doğal karşılamak ve demokratik zeminde bir mücadele konusu olarak görmek gerekiyor. Tüm ulusal güçler kendi aralarındaki ideolojik ve siyasi mücadeleyi demokratik çerçevede

yürütmelidir. Özellikle Kürt ulusu gibi varlık yokluk savaşı veren bir halk gerçekliği için bu duyarlılık çok çok önemlidir. Varlık ve yokluk söz konusu olduğunda bazı kaygıları, bazı çelişkileri, farklılıkları geriye itmek, en başta da varlık yokluk savaşında kendimizi güçlendirerek inkarcılığın, sömürgeciliğin politikalarını boşa çıkarmak çok önemlidir. Böyle bir sorumluluk duygusuyla yaklaşmamanın bırakalım devrimcilik ve demokratlıkla, yurtseverlikle bile bağlantısı yoktur. Varlık yokluk ortamında ideolojik ve politik sorunları ileri sürerek, bu tür kaygılarla hareket ederek çatışma içerisine girmek, tarihsel olarak herkesi lanetli duruma düşürür. Bu açıdan yaşadığımız coğrafyanın ve devletlerin de gerçeğini bilerek, bölgeye hakim olma politikası yürüten uluslararası güçlerin, kendi çıkarları nedeniyle Kürtleri birbirine düşüren ya da Kürtlerin birliğini kendisi için engel olarak gören, Kürtlerin temel demokratik haklarını kendi çıkarlarına kurban eden yaklaşımlarına 'dur' demek gerekiyor. Bu coğrafyada bu politikaların fazlasıyla uygulandığını iyi bilmeliyiz. Böl-parçala-yönet politikası, aslında en fazla da Ortadoğu'da gerçekleşmiş, Ortadoğu'da pratikleşmiştir.

Ortadoğu'da siyasi tutumları ve duruşları güç dengeleri belirler

Özellikle Bush-Erdoğan görüşmesinden sonra KDP ve YNK'nin Türkiye'nin istediğini yapar tutumlar içine girmesi talihsizliktir ve Kürtlerarası birliği zedeler. Özellikle Kürt özgürlük mücadelesinde yer alması nedeniyle büyük zararlar görmüş, köylerinden sürülmüş, neredeyse her ailede bir şehidi olan bir kampı kuşatmak, kamp halkına zorluklar ve sıkıntılar çıkarmak kabul edilemez. Bırakalım bu kamp üzerinde baskı yapıp sıkıntı yaratmayı, aksine, büyük değer verilmesi, saygı duyulması ve kampın her türlü ihtiyacının karşılanması gerekiyor. Kürtlüğe, yurtseverliğe, demokratlığa ya da Kürdistan halkı için mücadele veren insanlara saygı bunu gerektirir. Hatta hiçbir kasaba ve şehre gösterilmeyen özen Maxmur kampına gösterilmelidir. Bu halk hem misafirdir, çünkü topraklarından kopmuş gelmiştir hem de bu mücadele içerisinde büyük bedeller ödemiş, fedakarlık göstermiştir. Onların yaptığı fedakarlık ve yürüttüğü mücadele, bütün Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesine önemli katkılar sunmuştur. Kaldı ki Maxmur halkı, Güney Kürdistan'daki mücadele için de çok şehit vermiş, emek sarf etmiştir.

Şu anda Güney Kürdistan'da yürütülen baskılarla Türk devletini memnun etmek mümkün değildir. Türk devleti, Kürt özgürlük hareketi tasfiye olana kadar bu baskısına devam edecektir. Buradan sonuç alırsa, Güney Kürdistanlı güçler de ciddi tehlikeyle karşı karşıya gelecektir. Ondan sonra ABD'nin güvenceleri bile fazla anlam ifade etmeyecektir. Çünkü Ortadoğu'da siyasi tutumları ve duruşları güç dengeleri belirler. PKK etkisizleşirse, Kürtler Ortadoğu'da siyasi güç kaybedecek ve mevcut pozisyonlarını yitireceklerdir. Böyle bir durumda da KDP ve YNK'nin şu anki durumu kesinlikle tehlikeye girecektir. Tüm Kürtler siyasi güç kaybederek, daha az ciddiye alınacaktır.

Kürt halkı birliğini oluşturup bir ulusal politika çerçevesinde hareket etmelidir

Sonuç olarak, Ortadoğu'da yeni dengelerin oluştuğu bir süreçte Kürt halkının özgürlüğünü ve demokrasisini her parçada kazanmasının güvencesi, Kürt halkının birliğine ve ulusal bir politika yürütmesine bağlıdır. Bu konuda birkaç yıldır olumlu bazı yaklaşımlar ve gelişmeler oldu. Ancak bunu bir ulusal konferansla taçlandırıp ulusal politikanın ilkelerini, Kürt siyasi güçlerinin birbirlerine yaklaşımlarının nasıl olacağını tespit ederek, ortaya çıkacak olumsuzlukların önünü köklü biçimde ele alma sonucuna henüz ulaşamadık.

Buna rağmen yine de çatışmasız süren bir dönem geçti. Altı-yedi yıldır hiç çatışma olmaması önemlidir. Bu durumda Kürt siyasi güçlerinin birbirini daha iyi anlamaları, ideolojik ve politik alandaki farklılıklarını demokratik zeminde mücadele konusu yapmaları Kürtlerin yararına olmuştur. Bunun yararlarını da son yıllarda gördük. Bugün eğer Ortadoğu'da önemli, etkili bir siyasi güç isek bunun nedeni, Kürt siyasi güçleri arasındaki çatışmanın önünün uzun süredir alınmış olmasıdır. Sadece çatışmaların önü alınmamış, aynı zamanda Ortadoğu'daki statükonun değiştiği, yeni dengelerin ortaya çıktığı dönemde Kürtlerin pozisyonunun güçlenmesi açısından da etkili bir süreç olmuştur. Bundan da bütün parçalardaki halkımız memnun kalmıştır. Dolayısıyla bu ilişkileri sürdürmek, tüm Kürt halkının ve demokratik güçlerin görevidir. Bunu sürdürmek açısından herkes üzerine düşen sorumluluğu yerine getirmelidir.

Kürdistan'daki parçalar özgürlüğünü tek başına güvenceye alamaz

Artık Kürdistan'da tek bir parçanın kendi başına özgür olması, demokratik bir yaşama ulaşması ve bunu güvenceye alması mümkün değildir. Ancak Kürt halkının bütün parçalarda özgürlük ve demokrasi mücadelesi geliştiğinde diğer parçalardaki kazanımlar ve mücadeleler kendisini güvencede hissedebilir. Böyle olmazsa kuşatılmayla karşı karşıya kalması, ezilmesi her an gündeme gelebilir. Bir an için diğer parçalarda herhangi bir gelişme olmadığını, sadece tek bir parçada mücadele olduğunu ve kazanımların elde edildiğini düşünelim; ortaya çıkan tablo kesinlikle ürkütücü olur ve ne kadar ciddi bir tehlike ile karşı karşıya olunduğu görülür. Böyle bir varsayım bile durumun vahametini açığa çıkardığına göre, böyle bir gerçekliğin ortaya çıkması, dünya dengelerinin oluştuğu ve çok katı sömürgeciliğin yaşandığı bir coğrafyada sonuçların varsayılandan daha ürkütücü ve tehlikeli olacağı anlamına gelir. Bu açıdan da kazanımların, mevzilerin nasıl korunacağının bilincinde olmak ve bu çerçevede hareket etmek tüm halkımızın ve demokratik güçlerin görevidir. Bu görevlerin başında da Kürt halkının birliğine zarar verecek her türlü tutum karşısında yurtsever ve demokratik tutum göstermek gelir.

PKK militanlığında ısrar etmek tüm tasfiye çabalarını boşa çıkaracaktır

"PKK'nin özünde, diyalektiğinde değişim dönüşüm esastır ve bu, sürekliliği olan bir olgudur. PKK'yi akışkan yapan, canlı, etkileyici ve çözümleyici hale getiren, bu temelde geliştirici ve başarılı kılan, sürekli genç tutan PKK'nin bu diyalektiğidir. Bir hareket kendisinde sürekli bir değişimi ve dönüşümü esas alıyorsa, eskiyen yanlarını bünyesinden temizleyebiliyor; yeninin, güzelin, başarının peşinden koşuyorsa, böyle bir hareketin başarılı olmaması için hiçbir neden yoktur. İşte PKK kendisinde bunu başaran bir harekettir"

KCK Yürütme Konseyi Üyesi Cemil Bayık değerlendiriyor

PKK kurulduğunda, dünya koşulları bugünkünden farklıydı. İki kutuplu bir dünya gerçekliği söz konusuydu. ABD'nin öncülük ettiği kapitalist emperyalist dünya sistemi, Sovyetlerin başını çektiği sosyalist sistem ve bu iki sistemin dışında kendilerini üçüncü dünya ülkeleri diye adlandıran ülkeler vardı. Bütün güçler –devlet olsun, örgütler olsun– bu dünya gerçekliğine göre kendilerini konumlandırıyordu. Özgürlük ve demokrasiyi esas alan sosyalist hareketler, kendilerini sosyalist blok içinde görüyordu. Stratejilerini, taktik ve ittifaklarını, mücadelelerini buna göre şekillendirip geliştiriyorlardı. PKK de böyle bir ortamda doğup gelişti.

PKK sosyalizmi tarihsel birikiminden öğrenmeyi esas aldı

PKK, var olan sosyalizmi, onun örgüt anlayışı ve mücadele yöntemini önemli düzeyde esas aldı. Onun etkisinde kuruldu. Tabii her ne kadar kuruluşunda reel sosyalizmin etkisi olsa da, Önder Apo'nun özgür ve bağımsız düşünce gücünden kaynaklanan özelliğiyle PKK, kendine ait bir çizgi izlemeye ve bunu derinleştirmeye başladı.

PKK kurulduğunda, sosyalist çizginin içinde de bir parçalanma yaşanıyordu. Farklı farklı sosyalizm anlayışlar söz konusuydu. Sovyetler, Çin, Arnavutluk kendini sosyalist görürken, aynı zamanda her biri diğerini sosyalist olmamakla suçluyordu. Sosyalist hareket kendi içerisinde bir parçalanmayı ve güçsüzleşmeyi yaşıyordu. Bu parçalanma bütün sosyalist hareketlere yansıyordu. Birçok sosyalist hareket bu merkezlerden herhangi birini kendine esas alıp, ona göre şekilleniyordu. PKK ise kurulduğu günden beri hiçbirini kendisine esas almadı. Diğer hareketler gibi bu ülkelere yönelik çok ağır, suçlayıcı değerlendirmeler yapma yerine, daha çok eleştirel bir yaklaşım geliştirdi.

Ancak PKK, hiçbir zaman diğer örgütler gibi kendini bir merkeze bağlayan, onun söylediğini tekrarlayan bir yaklaşım içinde olmadı. Bunu doğru da görmedi. Bu merkezlere bağlı güçlerin PKK'yi de buna çekmek istemesine rağmen, Önder Apo bunların etkisine girmemeyi, bağımsız bir çizgi izlemeyi her zaman esas aldı. Sosyalizmi bizzat şu veya bu merkezden öğrenme değil de, onu felsefi ve ideolojik kaynaklarından, hatta tarihsel birikiminden öğrenmeyi esas aldı. Bunun için de çizgisini bilimsel sosyalizm olarak adlandırdı.

Onun için de PKK, başından itibaren klasik sol hareketlere, örgütlere benzemedi. Bazı benzer yönleri olsa da, esasta bu hareketler gibi gelişmedi. Bu hareketler gibi olmayı da hiçbir zaman önüne hedef olarak koymadı. Belki bir yönüyle klasik sola benzedi, ama bir yönüyle de ondan uzaklaştı ve uzaklaşan bu yönü, süreç içerisinde giderek daha belirgin hale geldi. PKK bu nedenle tamamen Batı anlayışına göre şekillenen bir hareket olmadı. Bir yönüyle Batı, bir yönüyle de Doğu'yu yansıttı. Doğu-Batı sentezli bir hareket biçiminde gelişti.

PKK bağımsız sosyalist anlayışla gelişen bir harekettir

PKK'nin daha oluşum sürecindeyken bağımsız bir çizgiyi esas alması, bunda ısrarlı davranması O'nu var olan klasik soldan farklı kıldı. Reel sosyalizm dağıldığında, reel sosyalizme göre şekillenen bütün sol hareketler psikolojik yönden bir çöküntü yaşadı. İdeolojik ve örgütsel olarak büyük bir darbe yedi. Çoğu dağıldı, dağılmayanlar ise büyük oranda marjinalleşti. Büyük bir kesimde de sosyalizme karşı inançsızlık gelişti. Bu kesimlerin çoğunda büyük bir irade kırılması, sosyalizmden uzaklaşma, kaçma ve kapitalizme sığınma yaşandı. Sosyalizmde karar kılanlarda ise büyük bir bocalama ile birlikte, marjinalleşmiş gerçeklikten çıkmanın arayışı gelişmeye başladı ki, bu arayış hala sürmektedir.

PKK'de de arayış gelişti, ama bu arayış reel sosyalizm daha en güçlü dönemini yaşarken; PKK bir hareket olarak şekillenmeye başladığı dönemden itibaren vardı. Önder Apo PKK'yi kurarken reel sosyalizmin etkisinde olduysa da reel sosyalizme hep sorgulayıcı bir temelde yaklaştı. Bilimsel sosyalizmi esas aldı. Kendini sosyalizmin merkezi diye tanımlayan güçleri bir merkez olarak ele almadan, bağımsız bir sosyalist anlayış ve çizgiyi esas alarak PKK'yi şekillendirmeye çalıştı.

Önder Apo, PKK'yi başından itibaren bu tarzı esas alarak yapılandırmaya çalıştığı için PKK giderek büyüyen, kitleselleşen bir hareket haline geldi. Bunun için birçok yönüyle diğer reel sos-

yalist hareket ve örgütlerden farklı bir hareket oldu. En çok da reel sosyalizmin dağıldığı, sosyalizmin 'tukaka' edildiği, herkesin büyük bir irade kırılmasını yaşadığı, bunun sonucunda birçoğunun kapitalizme koştuğu bir dönemde, PKK istikrarlı bir biçimde gelişmesini sürdürdü. ve sosyalistler, ezilen halklar ve kesimler için bir kurtuluş umudu olarak gelişmeye başladı.

PKK düşünürken yapmayı yaparken düşünmeyi esas aldı

PKK en büyük gelişmesini reel sosyalizmin dağılmasından sonra yaşadı. Sosyalizm, reel sosyalizmin çöküşünün yarattığı psikolojik dağılma ve ideolojik kargaşa ortamında büyük bir darbe yemiş, toplumların üzerindeki etkisinde önemli bir gerileme yaşamıştı. Kapitalist emperyalizm artık sosyalizmin bittiğini ilan ederek, yoğun bir ideolojik saldırıya geçmişti. Deyim yerindeyse, zaferini ilan etmişti. PKK de en büyük gelişimini tam da bu dönemde yaşamış, sosyalizm bayrağını Kürdistan'da dalgalandırmaya başlamıştır. Bu gelişme PKK'yi sosyalistler, özgürlük ve demokrasi güçleri için büyük bir umut haline getirirken, kapitalist emperyalist sistem için de hedef haline getirmiştir.

Eğer PKK en çok da bu dönemde geliştiyse, bir umut haline geldiyse bu, tamamen zihniyeti ve tarzıyla bağlantılıdır. Çünkü Önder Apo ideolojik, siyasal ve örgütsel bağımsızlığı esas alan bir çizgiyi benimsedi ve bunda her koşulda ısrarlı davrandı. Zaten PKK'yi reel sosyalist hareketlerden farklı kılan da zihniyeti ve tarzıydı. Eğer PKK büyük bir gelişmeyi yaşadıysa, umut haline geldiyse, bunu bu gerçeklikle izah etmek gerekiyor.

PKK doğuşundan başlayarak, daha küçücük bir grupken bile kendi özgücünü esas aldı. Kendi gücüne dayanmayı, kendine güvenmeyi ve kendini bu tarzda var etmeyi ilke edindi. PKK'nin doğuşunda bu ilke esas alındı ve sürekli bu ilkeye bağlı kaldığı için de her dönemde gelişme yarattı. PKK sürekli kendini yenilemeyi, bu temelde gelişmeyi; kendi bünyesinde eskiyen, gelişmeye cevap vermeyen yanları ayıklamayı temel bir gelişme yasası olarak gördü. Bu, PKK'nin yaşama bakışının bir sonucuydu.

PKK hep yaşamın gerçeğini kendisine esas aldı. Öyle her şeyi teoriyle çözmeye kalkışmadı. Hem teoriyi hem pratiği birlikte yürütmeyi esas aldı. Ne teoriyi pratiğin önüne ne de pratiği teorinin önüne koydu. Düşünürken yapmayı, yaparken düşünmeyi kendisine esas aldı. Bununla sosyalizmin de özüne sadık kaldı. Sosyalizmin özünü, özgürleşmeyi, adaleti, eşitliği kendisine temel ilke edindiği için teoriyle pratiği birlikte yürütmeyi, her şeyi tek başına teori ya da pratikle yürütmede görmediği için sürekli bir yenilenmeyi, bu temelde bir gelişmeyi bünyesindeki eskiyen yanları ayıklayarak ilerlemeyi bilen bir hareket oldu.

PKK eleştiri ve özeleştiriyle kölelik ve egemenliği bertaraf etti

PKK daha doğarken büyük bir eleştiri özeleştiriyle işe başladı. Bunu her koşulda sürekli korudu. Eğer PKK sürekli bir gelişmeyi, canlılığı, yenilenmeyi, genç kalmayı, etkilemeyi ve çekim gücü olmayı başardıysa bu, eleştiri özeleştiriyle işe başlamasından ve bunu sürekli kılmasından dolayıdır.

Eleştiri özeleştiriyle kendi içindeki kölelik ve egemenlik eğilimlerini bertaraf etti. Bu anlayış ve eğilimlerle sürekli bir mücadeleyi esas aldı. Bu mücadeleyi sürekliliştirerek geriliklerden arındırmayı, güçlenmeyi ve bu temelde özünü korumayı esas aldı.

Kürdistan gibi bir ülkede özgürlük ve demokrasi, adalet ve eşitlik gerçekleştirilmek isteniyorsa, bunun yolunun eleştiri özeleştiriyi güçlü yaşama ve sürekliliştirmekten geçtiğini Önder Apo iyi tespit etmiştir. Çünkü Kürdistan, tarihi boyunca baskı, katliam, işkence ve talanın dışında bir şey yaşamamıştı. Sömürgecilik sistemi Kürt halkının elindeki her şeyi almış, ona sadece cinselliği layık görmüştü. Onu halk, hatta insan olma gerçekliğinden uzaklaştırmıştı. Kürt halkını, yaşayıp yaşamadığı bile belli olmayan bir duruma getirmişti. Böyle bir ülkede özgürleşmenin sağlanması, toplumsallığı dağıtılan bir toplumun yeniden toplumsal bir güç haline getirilmesi eleştiri özeleştiriyle, bunun sürekli kılınmasıyla mümkündü. İdeolojik, örgütsel gelişmenin sağlanması da bununla bağlantılıdır. Yine Kürt halkını tutucu, dogmatik, geri, başarısız kılan ve kurutan yanlardan, her türlü oportünist, liberal yaklaşımdan ve kirlerinden arındırmanın yolu da bundan geçmektedir. Kendisini eleştiri özeleştiriyle bunların etkisinden arındırmayan bir hareketin gelişme şansı da olamaz.

PKK, dıştan birilerinin dayatmasıyla eleştiri özeleştiri geliştirmedi. Yenilenmeyi hiçbir zaman bir dayatmayla yaşamadı. Eleştiri özeleştirinin gücüne daha işin başındayken inandı ve bunu gerekli gördü. Sosyalizmin en büyük silahı olan eleştiri özeleştiriyi kendi ideolojik ve örgütsel yaşamının bir parçası haline getirdi. Bununla özünü koruyarak, kendisini bu temelde yenileyip güçlendirerek başarıyı sağlamayı bildi. Bunun dışında herhangi bir şeyin başarıyı getirmeyeceğini gördü. Kürdistan gibi bir yerde özgürlüğü, adaleti, eşitliği ve demokrasiyi geliştirmenin yolunun eleştiri ve özeleştiriyi geliştirmekten geçtiğini, sosyalizmin de bu olduğunu çok iyi bildiğinden, bu ilkeyi yaşamın her anına, en başta da

kendisine uyguladı. Eleştiri özeleştiriyi güç olma ve enerji yaratma ilkesi olarak gördü. Bunu etkin ve yaratıcı bir biçimde pratikleştirerek enerji ve güç kaynağı yarattı.

"PKK, bütün değişim ve dönüşümü, yenilenmeyi, bünyesini sürekli sağlam kılmayı amaçlarına, çizgisine ve tarzına bağlılığıyla başarmıştır. PKK, bütün saldırılara, psikolojik ve özel savaş yöntemlerine rağmen zihniyet ve tarzını, amaçlarını ısrarlıca korumasını bilmiştir. Bu zihniyet ve tarzından, yine amaçlarından vazgeçmesi için saldırılar ne kadar artmışsa, PKK de buna karşı zihniyetini, tarzını korumayı ve derinleştirmeyi ısrarla sürdürmüştür"

PKK tüm saldırılara rağmen zihniyetini ve amaçlarını ısrarlıca korumayı bilmiştir

PKK, çizgisi, iradesi ve tarzıyla kapitalist sömürgeci güçlerin ve işbirlikçilerin hesaplarını sürekli bozan bir hareket oldu. Eğer bunu başardıysa bu, tamamen zihniyeti, tarzı ve bunun ortaya çıkardığı irade ve mücadele ile bağlantılıdır. Sistem karşısında sürekli bir gelişmeyi ve başarıyı sağladı. Bunu kendisini her zaman yenileyerek, güçlendirerek, bu temelde gelişmelere yol açarak gerçekleştirdi.

PKK'nin özünde, diyalektiğinde kendisini sürekli değiştirip dönüştürme esastır ve bu sürekliliği olan bir olgudur. PKK'yi akışkan yapan, canlı, etkileyici ve çözümleyici hale getiren, bu temelde geliştirici ve başarılı kılan, sürekli genç tutan PKK'nin bu diyalektiğidir. Bir hareket sürekli değişim ve dönüşümü esas alıyor, eskiyen yanlarını bünyesinden temizleyebiliyor; yeninin, güzelin, başarının peşinden koşuyorsa, böyle bir hareketin başarılı olmaması için hiçbir neden yoktur. İşte PKK kendisinde bunu başaran bir harekettir.

PKK, değişim ve dönüşümü sürekli esas almasına rağmen, hiçbir zaman amaçlarından, hedeflerinden, çizgisinden ve tarzından vazgeçmemiştir. Bütün bu değişim ve dönüşümü, yenilenmeyi, bünyesini sürekli sağlam kılmayı amaçlarına, çizgisine ve tarzına bağlılığıyla başarmıştır. PKK, bütün saldırılara, psikolojik ve özel savaş yöntemlerine rağmen zihniyet ve tarzını, amaçlarını ısrarlıca korumasını bilmiştir. Bu zihniyet ve tarzından, yine amaçlarından vazgeçmesi için saldırılar ne kadar artmışsa, PKK de buna karşı zihniyetini, tarzını korumayı ve derinleştirmeyi ısrarla sürdürmüştür.

PKK'ye karşı birçok komplo örgütlendirilip geliştirilmiştir, ama Önder Apo bütün bu komplolara, tasfiye çabalarına karşı büyük bir kararlılıkla durmuş ve boşa çıkarmıştır. Amaca, çizgi ve tarza bağlılığın bir gereği olarak, her türlü komplo, çizgiden uzaklaştırıcı tutum ve teslim alma politikalarına karşı mücadele etmiş ve bunları başarının gerekçesi yapmıştır.

Önderlik tarzı başarının temel güç kaynağıdır

Önder Apo her türlü karşıt faaliyetleri, gerilikleri, yetmezlikleri, zayıflıkları ve zorlukları hareketi daha da güçlendirmenin gerekçesi yapmıştır. Bu temelde bırakalım sorunları ve zorlukları şikayet konusu yapmayı, aksine, bunları bir gelişme gerekçesi olarak görüp mücadele ederek, bunları hareketin güçlenmesi ve başarının sağlanmasının gerekçesine dönüştürerek hareketi yenilmez kılmıştır. Bu gerçeklik, PKK'nin gelişme diyalektiğidir. Bu diyalektiği anlamadan ne iyi bir kadro ne de iyi bir yönetim gücü olunabilir. Eğer PKK bugüne kadar mücadelesinde kesintisiz bir ivme yakaladıysa ve bu mücadeleyi ilerletip büyüterek bugüne kadar getirdiyse, bütün komplo ve tasfiye girişimlerine karşı durup, bunları etkisizleştirerek gelişmesini sürdürdüyse, bunun nedenlerini de hareketin güç kaynaklarında aramak ve bunları iyi anlamak gerekiyor.

Her şeyden önce Önder Apo gibi bir önderliğe ve O'nun tarzına sahip olmak başarının temel güç kaynağıdır. Önder Apo, Kürdistan halkı ve insanlığın sorunlarına ilişkin felsefi, ideolojik, örgütsel ve eylemsel alanda oldukça güçlü çözümler geliştirmiştir. Tabii bu sorunlara doğru çözümler geliştirirken, sadece düşüncede bazı belirlemeler yapmakla yetinmemiş, aynı zamanda bu sorunların hangi tarzla ele alınıp çözümlenebileceğini de ortaya koymuştur.

Önder Apo kişilik çözümlemeleri ile sosyoloji ve psikolojiye katkı sunmuştur

Önder Apo, Kürt halkının ve insanlığın sorunlarının çözümleyici önderi olarak büyük bir sorumlulukla rolünü oynarken, PKK'yi ve O'nun militanlığını da bunun gerçekleştirici gücü haline getirmiştir. Eğer PKK dünyada eşine çok az rastlanan bir mücadeleyi büyük zorluklar, engellemeler, komplolar, ihanetler karşısında yenilmez kıldıysa, bunu Önder Apo'nun geliştirdiği zihniyet ve tarza borçludur.

Önder Apo, hiçbir önderin ve örgütün üzerinde durmadığı, görmezden geldiği bir sorunu çözme iddiasıyla önüne koymuş ve Kürt halkına öncülük etmiştir. Kürt insanının kişiliğini hem bir devrimci hem de bir bilim insanı sorumluluğuyla derinliğine çözümlemeye tabi tutmuştur.

Önder Apo Kürdistan'da kişilik sorununu çok önemli bir sorun olarak tespit etmiş ve işe kişiliği çözümlemeyle başlamıştır. Bu kişilikten Kürt toplumunu, tarihini; bu toplum ve tarihten de insanlık toplumunu, tarihini; toplum ve tarihten de Kürt tarihini ve toplumunu çözmeyi esas almıştır. Bu yöntemle hiçbir önderin ve örgütün gerçekleştiremediğini başarmıştır. Eğer Önder Apo'da kişilik çözümlemeleri, bu temelde toplum ve tarih çözümlemeleri oldukça ileri bir düzeyde gerçekleşmişse bu, Önder Apo'nun kişilik sorununu esas almasıyla bağlantılıdır.

Önder Apo, PKK'nin daha ilk adımlarında tarih ve toplumu bu yöntemle çözümlemeyi bir tarih, sosyoloji ve psikoloji bilimi gerçekliği olarak yaşamsallaştırmıştır. Bununla da tarih, sosyoloji ve psikoloji bilimine çok güçlü katkılar sunan bir yöntem kazandırmıştır. Bu yöntemle, kapitalist bilim rahiplerinin insa-

nı, toplumu, olguyu ve olayları parçalamasına karşı insanlığın çıkışındaki bütünselliği yeniden insan ve toplumun eline vermiştir.

Bütün sorunların çözümünde kadın özgürlüğü işin esasıdır

Tarih ve toplum çözümlemesinden giderek kadın çözümlemesine ulaşmıştır. Bu da Önderliği ve PKK'yi, Kürt toplumunun ve insanlığın gerçek sorunlarını kavramaya, bu sorunların esas kaynağını tespit etmeye ve bu sorunların çözüm yollarını geliştirmeye ulaştırmıştır. Önder Apo Kürt toplumunun, yine insanlığın sorunlarının kadın köleliğinde düğümlendiğini ve derinleştiğini, tarihin kadının köleleştirilmesiyle rayından çıkıp saptığını, her türlü kölelik ve egemenliğin temelinde kadın köleliğinin yattığını tespit etmiştir. Eğer egemenlik ve kölelik kaldırılacak, özgürlük, demokrasi, adalet ve barış sağlanacaksa, bunun yolunun kadın özgürlüğünden geçtiğini çok net bir biçimde ortaya koymuştur.

Önder Apo'nun ideolojisinde kadın kutsaldır. Çünkü kadın yaşamın yaratıcı gücüdür. Bütün sorunların çözümünde kadın özgürlüğü işin esasıdır. Önder Apo kadına bu düzeyde yaklaşmaktadır. Kürt insanının bütün sorunlarının çözümünün, kadının özgürlük sorununun çözümünden geçtiğini çok net bir biçimde ortaya koymuştur. Bütün sorunların merkezine kadını oturtmuş, bütün sorunların çözümünün kadının özgürlüğünden geçtiğini vurgulamıştır. Bu nedenle *"PKK bir kadın partisidir"* demiştir. Kadın sorunu özgürlük temelinde çözülmedikçe, hiçbir demokrasi, barış ve eşitlik sorununun çözülemeyeceğini kapsamlı toplum ve tarih çözümlemeleriyle ortaya koymuştur.

Önder Apo kendi toplumsallığını yaratmayı esas almıştır

Tarih ve toplum çözümlemesini, buna dayanarak kadın çözümlemesini ilk kez bu kadar kapsamlı biçimde ortaya koyan Önder Apo ve PKK hareketidir. Eğer Önder Apo ve PKK, dünyanın bu en zor mücadelesini tüm engellemelere, ihanetlere ve komplolara rağmen bugüne ulaştırabildiyse bunun nedeni, insanlığın sorunlarını doğru tespit etmesi ve çözüm yollarını da buna dayanarak geliştirmesidir. Önder Apo, daha işin başındayken var olan yaşamın ihanete uğradığını, bunun yaşam olarak kabul edilemeyeceğini ortaya koydu. Madem ki bu yaşam ihanete uğramış ve gerçek bir yaşam olarak yaşanamaz, o zaman gerçek yaşam nedir, neredWith dir, buna nasıl ulaşılabilir vb sorgulama ve çabalara yönelmiştir. Madem ki bu yaşam gerçek yaşam değildir o zaman bu yaşamın alternatifi olan bir yaşamı nasıl ortaya çıkarabiliriz? Yaşama ihanet etmemeyi, yaşama anlam vermeyi kendisine temel amaç edinmiştir. Mücadelesi de bir bütün olarak anlamlı, özgür, demokratik, adaletli, eşitlikçi bir yaşamı ortaya çıkarmanın mücadelesidir.

"Tarih ve toplum çözümlemesini, buna dayanarak kadın çözümlemesini ilk kez bu kadar kapsamlı ortaya koyan Önder Apo ve PKK hareketidir. Dünyanın bu en zor mücadelesini tüm engellemelere, ihanetlere ve komplolara rağmen bugüne ulaştırabildiyse bunun nedeni, insanlığın sorunlarını doğru tespit etmesi ve çözüm yollarını da buna dayanarak geliştirmesidir. Önder Apo, var olan yaşamın ihanete uğradığını, bunu yaşam olarak kabul edilemeyeceğini ortaya koydu"

Önder Apo bu nedenle başından itibaren ideolojik olarak sistemin dışına çıkmayı, sistemi ve onun yarattığı yaşamı, onun kültür ve ahlakını, yine kişiliğini reddetmeyi temel yaşam ilkesi haline getirmiştir. Sistemle her yönüyle mücadele etme, ideolojik olarak yedeğine düşmeme, mezhebi olmama ve var olan sistemin dışında bir sistemi yaratmayı hedeflemiştir. Buna ulaşmak için de kendi toplumsallığını yaratmayı, bununla da var olan sisteme karşı alternatif bir sistem ve yaşam yaratmayı esas almıştır.

Eğer sistemden kaynaklı komplo ve tasfiyeler her defasında boşa çıkarılmış, bunlar aşılarak etkisiz kılınmış ve hareket gelişmesini sürdürmüşse, bu tamamen var olan sistemin dışına çıkmayla, sistemi yaşamama ve sistemle her cepheden mücadele edilmesiyle bağlantılıdır. Başından beri sistemin ve yaşamının dışına çıkılmasaydı, onunla ideolojik, siyasal, örgütsel olarak mücadele edilmeseydi, reel sosyalizmin ve ona bağlı diğer hareketlerin başına gelenler belki de herkesten daha fazla bu hareketin başına gelecekti. Eğer bu gerçekleşmediyse, bu kadar ağır saldırıya karşı ayakta durulabildiyse nedeni budur.

Kürt halkı PKK ideolojisine can simidi gibi sarıldı

Önder Apo, ideolojinin gücünü doğru ve yetkin kullandı. Buna oldukça önem verdi. Kürdistan'da ideolojinin önemi ve gücünü kavramakla yetinmedi, bunu Kürt insanı ve toplumuna da kavratmanın büyük çabasını yürüttü. Kürdistan halkının çıkarlarını her koşulda dile getiren bir ideoloji geliştirerek, bu ideolojinin başarıyla pratikleşmesini sağlayarak işe koyuldu.

Kürdistan halkı için ideolojinin gücünün nelere kadir olduğunu ortaya çıkardığı sonuçlarla gösterdi. O zamana kadar Kürdistan'da birçok ideoloji geliştirilmişti, ama bu ideolojilerin hiçbirinde Kürt halkı ve onun çıkarları söz konusu olmamıştır. Kürt halkı, kendi varlığının imhasına yol açan egemenlik ve kölelik ideolojileri altında yaşatılıyordu. İlk kez Önder Apo kurtuluşu sağlatacak ideolojiyi Kürdistan halkının eline verip beynine ve yüreğine nakşederek, inkar ve imhaya yol açan bütün bu ideolojileri bertaraf etti. Bu ideolojiler ve sahiplerinin gerçekliğini halka kavrattı. Bu ideolojilerle mücadele etti, onları etkisiz kıldı ve geliştirdiği ideolojinin Kürdistan'da kabul görmesini sağladı. Kürt toplumunu, halkını, insanını bu ideolojiyle donatıp güçlendirdi. Kürt halkı da geleceğinin, özgürlüğünün ve başarı-

sının bu ideolojide olduğunu yaşayarak gördü ve PKK ideolojisine adeta can simidi gibi sarıldı.

Önder Apo, inkar ve imhayı hedefleyen, Kürt halkını güçsüzleştiren ideolojileri etkisiz kılmayı ideolojik mücadeleyi süreklileştirerek başardı. İdeolojik derinleşmeyi de bu temelde süreklileştirdi ve ideolojik mücadeleyi her koşulda yürüttü. Kürt halkını bu ideolojiyle donatarak büyük bir güç haline getirdi. Yürüyüşünün başlangıcından PKK'nin kimliğini ortaya çıkarıp kuruluşunu tamamlayana kadar mücadeleyi hep ideolojik alanda yürüttü.

Kürt halkının ideolojisinden ve örgütünden başka bir dayanağı yoktur

Önder Apo, ideolojik derinliğin yanı sıra, örgüt gücünü ortaya çıkarma, Kürt toplumunu örgütsüzlükten örgütlü bir topluma çekme, onu örgütlü bir toplum ve halk haline getirmeye de oldukça önem verdi. Çünkü bir ideoloji örgütlülüğünü, örgütünü ve onun militanlığını geliştirdiği oranda kendi tarzını yaratabilir ve başarıya ulaşabilir. Bu nedenle ideolojik alanda önemli bir başarı sağladıktan sonra ve buna dayanarak esas mücadeleyi PKK'yi kurma, örgütlülüğü yaratma temelinde yürüttü. Nasıl bir örgüt, nasıl bir mücadele, nasıl bir kişilik, nasıl bir kadro sorularını tartıştı ve bunlara cevap bulmaya çalıştı. PKK ve PKK militanlığı böylesi bir çaba sonrasında ortaya çıktı. Kürdistan'daki örgütsüzlüğe büyük bir öfke duydu. Onunla mücadeleyi esas aldı. Örgütsüzlüğü, örgüt yaratmanın gerekçesi yaptı. Örgütlülüğe ve örgütlenmeye oldukça önem verdi. Örgüt ve örgüt gücünü ortaya çıkardı. Bunun büyük savaşımı ve mücadelesini yürüttü. Zaten bu savaşı doğru ve yetkin yürüttüğü için Kürdistan'da güçlü bir örgütlülük ortaya çıktı.

Önder Apo, ideolojik gücüyle örgüt gücünü birleştirip bunları her türlü sorunun çözümünde güç kaynağı haline getirdi. *"İdeolojik gücüm ve partimden başka neyim var"* diyerek, bu gerçeği ifade etti. Başarı ve gelişmeyi bu temelde esas aldı. Kürdistan gibi bir yerde, ideoloji ve örgüt gücü dışında herhangi bir gücün olmadığı gerçektir. Bunu anlamayan, PKK gerçekliğini de anlamamış olur. PKK'nin ve Kürt halkının ideolojisinden ve örgütünden başka bir dayanağı ve gücü yoktur. Tek dayanağı ve gücü budur. Dolayısıyla ideoloji ve örgüt gücü ne kadar doğru birleştirilir ve kullanılırsa o kadar başarı sağlanır. Bu yapılmadan Kürdistan'da herhangi bir başarı sağlanamaz.

Kürdistan'da gelişme ideoloji ve örgüt yaratmakla sağlanmıştır

Önder Apo örgütlülüğün önemini kavratmak açısından defalarca şunu söylemiştir: *"Örgütle oynamayacaksınız. Her şeyle oynayabilirsiniz, ama örgütle oynamayacaksınız."* Çünkü Kürdistan'da her şey örgütle kazanılıyor. Kazanılan her şey örgütle korunuyor, örgütle geliştiriliyor. Kürt halkının gücü örgütüdür, başka bir gücü yoktur. Eğer geçmişte Kürt halkı ölümün eşiğine gelmişse bunun nedeni, bu toplum adına bir ideolojinin ve örgütün olmamasıdır. İdeolojisizliğin ve örgütsüzlüğün geliştirilmiş olmasıdır. Kürdistan tarihinin en büyük talihsizliklerinden biri, Kürt toplumsallığının beyninin, yüreğinin, iradesinin ve kişiliğinin ideolojisiz ve örgütsüz bırakılarak dağıtılmasıdır. Ölümün eşiğine gelmiş, getirilmiş Kürt toplumunun bundan kurtulması da bu toplum adına bir ideoloji, örgütlülük ve eylemliliğin geliştirilmesiyle mümkün olmuştur. Örgüt bu nedenle bu denli önemlidir.

Kürdistan'da örgütsüzlük ve ideolojisizlikle mücadele edilmeden hiçbir şey elde edilemez. Önderlik, ideolojisizlik ve örgütsüzlük oldukça derin olduğu için ideoloji ve örgüt yaratmayı mücadelesinin olmazsa olmazı olarak ele almıştır. Kürdistan'daki gelişme de ideolojinin ve örgütün yaratılmasıyla sağlanmıştır.

Önder Apo, Kürdistan devriminin tarzını yakalamış bir önderdir. PKK'den önce de birçok örgüt yola çıktı, ama hiçbiri Kürt sorununu doğru kavrayamadı ve doğru ortaya koyamadı. Ne Kürt insanını, ne Kürt toplumunu ne de düşmanını doğru değerlendirebildi. Doğru anlayamadıkları için doğru bir tarz da ortaya çıkaramadılar. Kürdistan devriminin tarzını ortaya çıkaramadıkları için de tasfiye oldular, etkisizleştiler. PKK hareketi hepsinden sonra kurulmasına rağmen gelişip Kürt toplumunu büyük bir dönüşüme uğratabildiyse, Kürt halkını yeniden yaratıp dünya siyasetinin merkezine koyabildiyse bu, tamamen Önderliğimizin tarzıyla bağlantılıdır. Çünkü Önder Apo Kürdistan devriminin hangi tarzla gelişebileceğini ve başarıya gidebileceğini ortaya koymuştur. Bunun dışında hiçbir tarzın Kürdistan'da gelişme ve başarı sağlamaya yetmeyeceğini çok net bir biçimde açığa çıkarmıştır. PKK bunu kendi pratiğiyle de kanıtlamıştır.

Kürdistan'da hiçbir şey mücadelesiz kazanılamaz

Önder Apo Kürdistan devriminin önünde büyük engellerin bulunduğunu, onun için de bu devrimin çok zor koşullarda, en az imkanlarla gelişebilecek bir devrim olduğunu daha işin başında kavradı. Gelişecek düşüncenin, buna dayalı örgüt ve eylemin, kişiliğin, zor koşullarda mücadeleyi esas alan, zorluklardan yılmayan, tersine, üstüne gidip bunları çözmeyi esas alan nitelikte olmasını zorunlu gördü. Kendi gücüne dayanıp inanarak, kendini yeniden yaratıp geliştirerek, sınırsız bir fedakarlıkla yürütüle-

cek bir mücadeleyle başarının sağlanabileceğini ortaya koydu. Kürdistan'da hiçbir şeyin kolay, mücadelesiz ve kısa yoldan kazanılamayacağını gösterdi. Çünkü Kürdistan herhangi bir ülkenin sömürgesi değil, uluslararası bir sömürgedir. Hem de devletçi sistemin tarih içinde kendisini en fazla yerleştirdiği ve bugün dünya dengelerinin kurulduğu bir coğrafyada uluslararası sömürge haline getirilmiştir. Kürdistan'da, genelleştirilmiş ve derinleştirilmiş kölelik anlamına gelen, bizzat kapitalist sistemin parçalayıp her bir parçasını bir sömürgeci devletin egemenliğine verdiği, bu sömürgeci devletlerin inkar ve imha politikalarını bu sistemin onayıyla yürüttüğü bir halk gerçeği ortaya çıkarılmıştır.

Kürdistan devrimi dünyayı değiştirebilecek etkiye sahiptir

Sömürgeci güçlerin yanı sıra bir de emperyalist kapitalist sistem Kürt halkının toplumsallığını tamamen dağıtmış; yüreğini, beynini ve kişiliğini paramparça etmiş, Kürt halkına yönelik düşmanca politikalar yürütmüştür. Bu nedenle Kürdistan'a, Kürt halkına sahip çıkmak, toplumsallığını yeniden güçlü biçimde yaratmayı hedefleyerek, ulusal demokratik birliğini demokratik ulus temelinde yaratmayı sağlamak, Kürdistan'da özgürlüğü, adaleti ve demokrasiyi gerçekleştirmeye çalışmak demek, birçok güçle mücadeleyi göze almak demektir. Onun için de Kürdistan devrimi herhangi bir devrim gibi değildir. Dünyanın en zor devrimidir. Başarıldığında, dünyayı değiştirebilecek etkilere ve sonuçlara yol açabilecek bir devrimdir.

Böyle bir devrimin hiç de kolay gelişmeyeceği, kısa yoldan başarıya gitmeyeceği, büyük zorluklarla boğuşacağı, büyük fedakarlık ve cesaret isteyeceği, büyük bir irade ve yaratıcılığı gerektirdiği çok açıktır. Adeta imkansızlıklardan imkanı, başarısızlıklardan başarıyı yaratmanın devrimidir. Kürt halkını yok oluşun eşiğinden döndüren, kendini kabul ettirmeyi ve çözümü yaratmayı başaran bir devrimdir. Tümüyle kendi olanaklarına dayanarak çalışması gereken, her koşul altında kendisine güvenerek kendisini esas alması gereken bir devrimdir. İşte mücadelemiz bu tarzı yakaladığı ve bu gerçeği Kürt halkına sürekli kavrattığı için gelişmiş ve bugünkü düzeye ulaşmıştır.

PKK sistemin yarattığı yaşamın dışına çıktığı için başarmıştır

Kürdistan'da toplum ve insan gerçeğini, yine düşman gerçeğini doğru kavrayamayan, buna uygun bir örgüt, eylem, militanlık ve çalışma geliştirmeyen hiçbir örgüt başarılı olamamıştır. Başarılı olamamışlarsa, kaybetmişlerse tarzlarından dolayıdır. Deyim yerindeyse, bir tarzsızlığı yaşamışlardır. Eğer PKK başarılı olmuş, Kürdistan'da büyük altüst oluşları gerçekleştirmiş, demokratik devrimi geliştirmiş, Kürt toplumsallığını yaratmış, Kürt iradesini, kimliğini ortaya çıkarmış ve Kürt toplumunu özgürlükte karar kılan, yenilmez bir toplum haline getirmişse, bu tamamıyla Kürdistan tarzının doğru tespit edilip geliştirilmesiyle bağlantılıdır.

Bu gerçeği doğru kavrayamayanlar Kürdistan'da mücadeleye atılır, ama sonuç vermediğini görünce, 'bu iş olmuyor' deyip vazgeçerler. Nitekim PKK'nin dışındaki güçlerin hemen hemen hepsi vazgeçmiştir. Bu güçler, Kürdistan'ı herhangi bir ülke olarak ele alıp, Kürt toplum gerçeğini iyi tahlil edemedikleri ve düşmanla nasıl mücadele edeceklerini doğru tespit edemediklerinden kısa sürede sonuç alabilecekleri yanılgısını yaşamışlardır. Kısa sürede sonuç alamayınca da, bu işin olmayacağı kararına ulaşmış ve bırakmışlardır. Bunlar Kürdistan devriminin tarzını yakalayamadıkları gibi, hiçbir zaman sistemin dışına da çıkmamışlardır. Sistemin yarattığı düşüncenin, kişiliğin, yaşamın, kültür ve ahlakın, ölçülerin dışına çıkmayı düşünmemiş, bu nedenle de başaramamışlardır. Sömürgeciliğe ve sisteme karşı mücadele ettiklerini, hatta sosyalist, özgürlükçü ve demokrat olduklarını söylemişlerdir, ama esasta bütün bunlar söylemde kalmıştır. Hiçbir zaman bireysel yaşamlarından taviz vermemişlerdir. Yine uluslararası sistemin yarattığı sömürgecilikle mücadeleye girmemişlerdir. Başarısızlıklarının sebebi budur.

PKK hiçbir güce boyun eğmemiştir

Önder Apo öncülüğünde gelişen PKK hareketi daha ilk adımında sistemin dışına çıkmayı esas almıştır. Sistemi diğer hareketlerden daha iyi tanımış ve onu mutlaka aşmayı hedefleyerek, bunun mücadelesini yürüterek önemli sonuçlara ulaşmıştır.

Önder Apo, Kürdistan devriminin hangi tarzda gelişeceğini çözümlemiştir. Bu temelde mevcut tarzsızlığı giderdiği gibi, buna uygun bir örgüt ve onun militanlığını, duruşunu da ortaya çıkarmıştır. Zorluklarla yaşasa da teslim olmamayı, zorluklarla boğuşarak yenmeyi esas almıştır. Hiçbir zorluktan kaçmama, teslim olmama, kısa yoldan rahat sonuç almayı düşünmeme, engel ve olumsuzluklar karşısında yılmama ve bunları başarının gerekçesi yapmayı esas almıştır. Örgüt ve militanlığın bu tarzda geliştirilmesiyle Kürdistan'da bir şeylerin yapılabileceğine inanmıştır.

Var olan sistemi reddederek aşma ve onun alternatifini yaratmanın da sınırsız bir fedakarlık ve cesaret gerektirdiğini olmazsa olmaz bir koşul olarak bilince çıkarmıştır. Böylece hiçbir güce boyun eğmeyen, köleliği asla kabul etmeyen, işbirliğini, ihaneti ve teslimiyeti reddeden, bu an-

lamda zapturapt altına alınamayan; tamamen özgürlükte karar kılan, *"ya özgürlük ya ölüm"* felsefesiyle yaşayan, bunun dışında bir yaşamı yaşamdan saymayan bir örgütü ve onun militanlığını ortaya çıkarmıştır. Ya özgür olunacak ya da hiç yaşanmayacak! Özgürlük için yaşanacak, mücadele edilecek ve özgürlük için ölünecek. Bunun dışında bir yaşam ve ölüm kabul edilmeyecek. İşte Apoculuğun temel yaşam felsefesi budur. Bu nedenle ***Kemal Pir*** yoldaş, *"yaşamı uğruna ölecek kadar seviyorum"* demiştir. Yani uğruna ölünmeyecek ve fedakarlık yapılmayacak bir yaşamı yaşamdan saymamıştır.

"Önder Apo, hiçbir güce boyun eğmeyen, köleliği asla kabul etmeyen, işbirliğini, ihaneti ve teslimiyeti reddeden, tamamen özgürlükte karar kılan, "ya özgürlük ya ölüm" felsefesiyle yaşayan, bunun dışında bir yaşamı yaşamdan saymayan bir örgütü ve onun militanlığını ortaya çıkarmıştır. Ya özgür olunacak ya da hiç yaşanmayacak! Bunun dışında hiçbir yaşam kabul edilmeyecek. İşte Apoculuğun temel yaşam felsefesi budur"

PKK militanlığında kendine ait bir yaşam yoktur

Kürdistan'da özgür yaşam, ancak yaşama güçlü anlam verilerek ve büyük değerler sığdırılarak elde edilebilir. Yaşama, özgürlük adına büyük değerler sığdırılmazsa, o yaşam asla yaşanmamış sayılacaktır. Önder Apo'nun geliştirdiği örgüt ve bu örgütün militanlığı, bu yaşam ve mücadele felsefesinde, ölçülerinde bir örgüt ve militanlıktır. Böyle bir militanlık ve örgüt karşısında da hiçbir gücün duramayacağı, başarılı olamayacağı açıktır. Çünkü bu militanlık her türlü egemenliği, köleliği ve özgür yaşam dışındaki tüm biçimleri reddeden, boyun eğmez bir militanlıktır. Onun için büyük bir gerçekleşmedir. Eğer birçok komplo, tasfiyecilik ve teslim alma çabası sonuç vermemişse, hareket gelişmesini ve başarısını sürekli kılmışsa bu, böyle bir örgüt ve militan gerçeklik nedeniyledir.

Bu militanlıkta kendisine ait bir yaşam söz konusu değildir. Kendine ait olmaktan çıkma, toplumsallığı yaratma, toplumsallıkta da kendisini yaratma söz konusudur. Gerçek iradeli kişilik bu temelde ortaya çıkarılmaktadır. Onun için büyük gerçekleşen bir militanlıktır. Önder Apo'nun yaşam ve mücadele felsefesi ve geliştirdiği tarzla bağlantılı gelişen ve gerçekleşen bir militanlıktır. Çünkü bu militanlığın yarattığı ölçülerle ortaya çıkardığı örgütün dışında başka hiçbir şey Kürt halkının sorunlarını çözemez. Ancak bu tarz bir örgüt ve militanlık sorunlara çözüm gücü olabilir, gelişmeyi ve başarıyı sağlayabilir. Bunun böyle olduğu da PKK mücadele tarihinde çok netçe ortaya çıkmıştır. Bu aynı zamanda Kürdistan devriminin ve başarmanın yasasıdır. Bu temel yasaya uyan ve doğru biçimde pratikleştiren de sadece PKK olmuştur.

Önder Apo ve PKK'de, insanı, toplumu değiştirme, iradeli kılma, özgücü ortaya çıkarıp başarıyı buna dayandırma; kadın gücünü, iradesini, kişiliğini, özgürlüğünü, yine gençliğin devrimci heyecanını, karşılıksız katılımını esas alarak mücadeleyi yürütme esas olmuştur. Hiçbir zaman çözümü, başarıyı kendi dışında aramamıştır. Her koşulda özgücüne dayanarak mücadeleyi yürütmeyi esas almıştır. Kendini esas aldığı için hiçbir zaman şu veya bu güce muhtaç duruma düşmemiş, dış güçlerin tehdit ve şantajlarına boyun eğmemiştir. Eğer PKK de diğer hareketler gibi toplumunu güçlendirmeyi, iradeli kılmayı ve kadın özgürlüğü ile gençliğin devrimci dinamizmini esas almasaydı, diğer hareketlerin akıbetine uğramaktan kurtulamazdı.

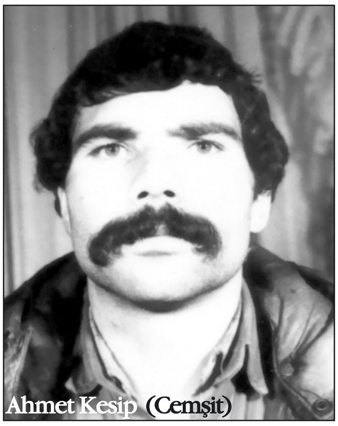
PKK başarıyı hiçbir zaman kendi dışında aramamıştır

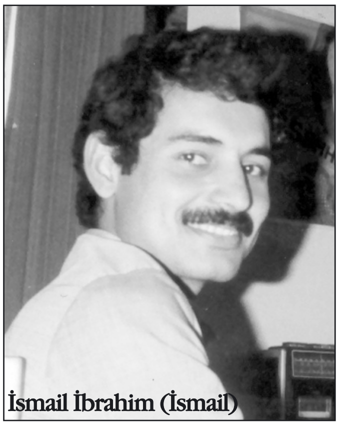
Önder Apo ve PKK şu gerçeğin çok iyi bilincindedir: Varlığını toplum ve insanının yaşamı ve mücadelesinde yaratmayan hareketler başarılı olsa bile, bu kalıcı bir başarı olmaktan çok dönemsel olur. Önder Apo, hareketin ancak toplumunda ve insanında kendini var ederek başarılı olacağına inanmıştır. PKK'nin işbirlikçi duruma düşmemesi, tasfiye olmaması, her koşul altında bu ilkeye bağlı kalmasından dolayıdır. PKK, ideolojisi, örgüt tarzı, yaşam ve mücadele felsefesi ve Kürt halkının dinamikleriyle oluşturduğu tarzla kendisine bitmez tükenmez güç kaynakları oluşturmuştur. PKK'yi yenilmez kılan da bu tarzdır.

Bugüne kadar herhangi bir güçten en ufak bir destek almak bir yana, birçok gücün saldırısı altında bu mücadeleyi geliştirmiştir. Eğer kendi gücünü esas alıp her koşul altında buna dayanmasaydı, bu hareket çoktan tasfiye edilmiş ya da şu bu gücün hizmetine girmiş olurdu. Dolayısıyla da hem Kürdistan hem de demokrasi, özgürlük, eşitlik mücadelesi yürüten tüm hareketler açısından bir çekim merkezi ve umut olamazdı.

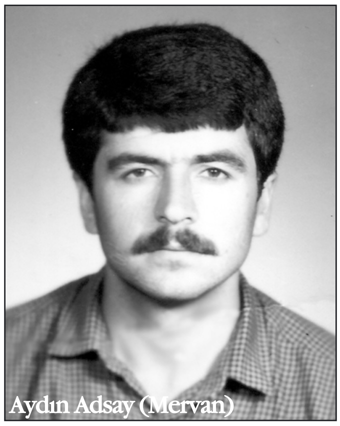
Önder Apo ve PKK militanlığında, Kürdistan'a, halka, insana, yoldaşa ve özgürlüğe tutku düzeyinde bağlanmak esastır. Bütün PKK militanlarında, yaşamını ülkeye, halka, insana, yoldaşlığa ve özgürlüğe bağlılık temelinde düzenleme esastır. Bütün yaşam, bu sevgi, saygı ve bağlılığa göre düzenlenmiştir. Yaşanacaksa da ölünecekse de bu, halk, insanlık, yoldaşlık ve özgürlük için olacaktır. Bunun için de PKK militanlığında sorumluluk, ciddiyet ve görev anlayışı oldukça gelişkindir.

PKK her koşul altında ülkesine, halkına, insanlığa, yoldaşlığa, özgürlüğe, demokratikleşmeye, adalet ve eşitliğe sorumlu, ciddi yaklaşmış ve bunun gereğini hiçbir bahane ileri sürmeden yerine getirmenin çabası içerisinde olmuştur. Bu açıdan PKK militanlığında bahaneye yer yoktur. Görev ve sorumlulukların zamanında ertelemeksizin yerine getirilmesi ve bunun çabasında ısrar esastır. Ülke, halk, yoldaşlık, insanlık değerleri ve özgürce yaşama anlayışı kutsaldır. Kürt halkının mücadelesiyle yaratılan

Ahmet Kesip (Cemşit)

İsmail İbrahim (İsmail)

Hanım Yaverkaya

Aydın Adsay (Mervan)

değerler kutsaldır. Bir bütünüyle yaşam kutsaldır. İnsanlık değerlerini yaratmak, anlamlı kılmak suretiyle köklerine bağlı kalarak komünal demokratik temelde yaşatmak esastır.

Şehitlerimiz PKK'nin gerçek sahibidir

Bu yaratımda görev ve sorumluluklarını en üst düzeyde yerine getiren şehitlere bağlılık esastır. Önder Apo, PKK'nin gerçek sahiplerini şehitler olarak değerlendirmiştir. Gazileri de *"yaşayan şehitler"* olarak tanımlamıştır. Bunun dışındakileri ise PKK'lileşmeye çalışan kişiler olarak görmüştür. Kendisi için *"ben de PKK'lileşmeye çalışıyorum"* demiştir. Şehitlere, gazilere ve PKK'lileşmeye çalışanlara büyük bir değer vermiştir. Çünkü Kürdistan'da yaşamı yaratan, geliştiren, güzelleştiren, anlamlı kılan şehitlerdir, gazilerdir ve PKK'lileşme çabası içerisinde olanlardır. Kürdistan'da yaşam değerlerini, ölçülerini yaratan, geliştiren ve büyüten bunlardır.

Önderlik ve PKK'de değerlere büyük bir bağlılık vardır. Bağlılık, bu değerlerin en yücesi olan şehitleri ölümsüzleştirmektir. Her şehidi tarihi gelişmenin basamağı yapmaktır. Dikkat edilirse PKK, büyük şehit ***Haki Karer***'in anısına bağlılığın bir gereği olarak yaratılmış ve geliştirilmiştir. Şehide, yoldaşa ve değerlere bağlılık bu tarzda yerine getirilmiştir. PKK'nin kuruluşunu bu büyük şehadet sağlamış, Haki Karer ölümsüzleştirilmiştir. 14 Temmuz direnişçilerinin anısına bağlı kalınarak 15 Ağustos tarihsel atılımı gerçekleştirilmiş, büyük ölüm orucu şehitlerimiz ölümsüzleştirilmiştir.

PKK ölçüleri ve mücadeleyi büyütme hareketidir

Önder Apo ve PKK'de ölçüleri ve mücadeleyi sürekli büyütmek esastır. Ölçülerin geriye düşmesi, mücadeleyi zayıflatır. Bu duruma müsaade etmeme esastır. Düşüncede, duyguda, örgütlenmede, eylemde, kişilikte gelişmeye sınır koymama, bunu yeni bir gelişmenin temeli yapma Önderliğin mücadele tarzının temel ilkesidir. Onun için PKK'de geliştirilen militanlık, özgürlük, demokrasi, adalet, eşitlik bilinci süreklilik kazanmıştır.

Dikkat edilirse, PKK başladığı günden beri temposunu hızlandıran bir harekettir. Başlangıçtan günümüze kadar yarattıklarıyla yetinmeyen, daha fazlasını, daha güzelini yaratmayı esas alan ve bunun çabası içerisinde olan bir harekettir. Eğer PKK bir ölçü geliştirme ve bu ölçülerde sürekli büyümeyi esas alan bir hareket olmasaydı, Kürdistan'da bu denli büyük gelişmeleri yaratamazdı. Diriliş devrimini ve köklü bir demokratik devrimi geliştirip yeni bir toplumu, kişiliği ve yaşamı yaratamazdı.

PKK daha işin başında Kürt toplumuna dayatılan sistemi, sömürgeciler ve işbirlikçiler tarafından dayatılan yaşamı, örgütsüzlüğü, ideolojisizliği ve bunun ortaya çıkardığı kişiliksizliği reddetti. Kürdistan'da ölçüsüzlük o kadar derinleştirilmişti ki, bunun karşısında ölçülü olmak ve yaratılan yeni ölçüleri büyütmek de o denli önemli ve gerekliydi. Kürdistan'da gelişme ve başarı ancak bu tarzla ortaya çıkarılabilirdi. Çünkü sömürgecilik ve onun işbirlikçileri, ölçüsüzlüğü adeta bir tarz ve Kürt toplumu üzerinde egemen olmanın kuralı olarak benimsemişlerdi. İhanet ve yurtseverlik, yaşam ve ölüm nerede başlıyor belli değildi. Her şey birbirine karıştırılmıştı. Kabul ve ret diye bir ölçü kalmamıştı. Sistem, sömürgecilik ve işbirlikçilik ele ele vererek, bütün doğru ölçüleri çarpıtarak yaşama ölçüsüzlüğü hakim kılmışlardı. İnkar ve imha bu ölçüsüzlüğün üzerinden geliştirilmiş ve sürdürülmüştü. Kürt toplumsallığı, kişiliği, iradesi, beyni ve yüreği bu tarzda dağıtılmıştı. Uçurumun kenarına bu tarzla gelinmişti. Bunlara karşı durmak, ret kabul ölçülerinin doğru geliştirilmesiyle, mevcut ölçüsüzlüğü büyük bir kavganın gerekçesi haline getirmekle mümkündür.

Yani ölçülerin büyütülmesi şarttı. Ret ve kabul ölçüleri netleştirilerek, insanlığın köklerinden kopmadan çağdaş temelde yeni ölçüler yaratılarak, özgürlüğe kilitlenen büyük bir fedakarlık, dürüstlük ve cesaret ortaya çıkarıldı. Bunun sonucunda da özgür yaşam dışında hiçbir gelişmeyle yetinmeme anlayışı militanlardan halka kadar yayıldı.

Kendisine insanım diyen hiç kimse PKK ölçülerinin gerisine düşemez

Kabul ve ret ölçülerinin belirlenip derinleştirilmesiyle örgütsüzlük, kişiliksizlik ve onursuzluk ortadan kaldırılarak canlanma, yenilenme, ayağa kalkma, özgürlükte karar kılma geliştirilebilir. Bu nedenle PKK işe var olan ölçüleri yıkmakla başladı. Çünkü bunlar sistemin, sömürgecilerin ve işbirlikçilerin el ele vererek geliştirdikleri ölçülerdi. Kürt halkını inkar, imha eden ve insanlıktan çıkaran ölçülerdi. Onursuzluğu, kişiliksizliği, bilinçsizliği ve geriliği yaratan

ölçülerdi. Bu ölçülerle savaşılmadan, bunlar yıkılıp yerine yeni ölçüler geliştirilmeden; Kürt toplumsallığını geliştirecek, Kürt iradesini, kişiliğini, kimliğini ve özgürlüğünü yaratacak ölçüler ortaya konulmadan ve bunun savaşı ısrarla yürütülmeden, Kürdistan'da en ufak bir yaşam ve mücadele olanağı geliştirilemezdi. Bugün Kürdistan'da mücadele ve olanakları yaratılmışsa, Kürt halkı bütün ihanetlere ve komplolara rağmen özgürlük mücadelesini sürdürebiliyorsa, bu tamamen Önder Apo ve PKK'nin geliştirdiği ölçülerle olmuştur.

PKK öyle ölçüler geliştirmiştir ki, ben yurtseverim, sosyalistim, demokratım, insanım diyen hiç kimse bu ölçülerin gerisine düşemez. Ancak bütün bunlardan vazgeçmiş olanlar bu ölçülerin dışında ve gerisinde ölçüleri kabul edebilir. Önder Apo'nun yükselttiği ve yenilediği ölçülerin, gelişmenin ve başarının esas ölçüleri olduğu bugün çok net bir biçimde ortaya çıkmıştır. Sadece Kürdistan'da değil, Kürdistan'ın dışında da özgürlük, adalet ve eşitlik mücadelesi yürütenler, PKK'nin geliştirmek istediği ölçüleri kendilerine esas almaya başlamıştır.

"Önder Apo ve PKK hep en az imkanla çalışmak, çok iş yapmak anlayışını esas aldı. İmkanlara dayanarak işleri geliştirmeyi sağlayamazdı, çünkü Kürdistan gibi bir ülkede imkanlar sınırlıydı. Eğer gerçekten iş yapılmak isteniyorsa, var olan imkanları esas almak ve bunları büyüterek mücadeleyi geliştirmeyi esas almak, ortaya çıkan fırsatları da zamanında doğru değerlendirmek gerekiyor. Devrimcilik de, PKK'de doğru militanlığın yapılması da budur"

Az imkanla çok iş yapmak PKK militanlığının temel ölçüsüdür

Önder Apo ve PKK'nin geliştirdiği ölçülerin ete kemiğe büründüğü yer, PKK örgütlülüğü ve militanlığıdır. Bu halkın ve örgütün gücü tamamen bu ölçülerde yatmaktadır. Bu nedenle PKK'yi tasfiye etmek isteyen güçler, en başta onun ölçülerine saldırmış, bozmaya çalışmışlardır. Bu ölçülerin somutlaştığı PKK militanlığı ve PKK örgütlülüğünü yozlaştırma ve bozmayı en temel amaç edinmişlerdir. Halkın ve örgütün gücünün burada saklı olduğunu görmüşlerdir.

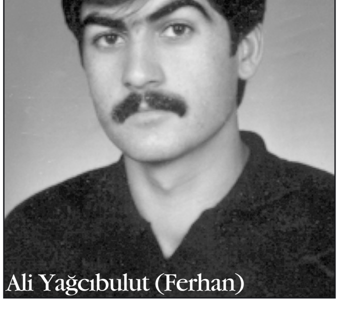
Dikkat edilirse, bütün saldırılar bu noktadan gelişmektedir. Bunun çok iyi anlaşılması gerekiyor. Her türlü teslim alma ve tasfiye çabalarının panzehirinin, ölçülerimizi terk etmemek, bunları daha da büyütmek; örgütlülüğümüzü, militanlılığımızı ve mücadelemizi bu ölçülere dayanarak daha da geliştirip derinleştirmek olduğunu hiçbir zaman unutmamamız gerekir.

Önder Apo ve PKK hep en az imkanla çalışmak, çok iş yapmak anlayışını esas aldı. İmkanlara dayanarak işleri geliştirmeyi sağlayamazdı, çünkü Kürdistan gibi bir ülkede imkanlar sınırlıydı. Eğer gerçekten iş yapılmak isteniyorsa, var olan imkanları esas almak, bunlarla çalışmak ve bunları büyüterek mücadeleyi geliştirmeyi esas almak, ortaya çıkan fırsatları da zamanında doğru değerlendirmek gerekiyordu. Devrimcilik buydu. PKK'de de militanlığın bu tarzda yapılması doğru olanıydı. Çok imkanla iş yapmayı herkes ister ve başarabilir. Önemli olan, en az imkanla çok iş yapmayı, başarıyı ortaya çıkarmaktır.

Kürdistan'da başka türlü bir başarı aramak, daha baştan kendini başarısızlığa mahkum etmektir. Kürdistan'da ancak imkansızlıklar ortamında bir şeyler geliştirmek mümkündü, PKK'nin başardığı da budur. Bu da Kürdistan gerçekliğinden kaynaklanmaktadır. Halkımızın öyle çok fazla imkanı yoktur. İmkanları çok sınırlıdır. Ancak bu imkanların ortaya çıkarılması, birleştirilmesi, doğru kullanılması ve güç haline getiririlmesiyle bir şeyler yaratılabilir. PKK bunu başaran bir harekettir. Ortaya çıkan fırsatları küçük büyük demeden çok iyi görüp değerlendiren, mücadelenin hizmetine koyan, bununla mücadeleyi büyüten bir harekettir.

PKK elindeki imkanlara hakkını vererek değer biçerek büyümüştür

Elbette ki devrimler salt fırsatlara dayanarak gerçekleşmez. Kaldı ki, fırsatlar da her zaman ortaya çıkmaz. Bazen bazı gelişmelerin sonucunda ortaya çıkarken, bazen de yapılan çalışmaların sonucunda ortaya çıkar. Hangi biçimde ortaya çıkarsa çıksın, önemli olan bu fırsatları zamanında görüp değerlendirmek, mücadeleyi büyütmeyi bilmektir. Aksi takdirde devrim büyütülemez, başarı yaratılamaz. En küçük fırsat ortaya çıktığında bunu değerlendirmek, en ufak bir imkanı ele geçirdiğinde buna hakkını vermek, Önder Apo'nun en temel özelliklerden birisidir.

Ali Yağcıbulut (Ferhan)

Çiçek Selcan (Ruken)

Doğan Kılıçkaya (Yasin)

Şehmus Yiğit (Harun)

Önder Apo Ortadoğu sahasına adımını ilk attığında, elinde tek bir aile ilişkisi vardı. O da bir arkadaşın akrabasıydı ve çok güçlü bir ilişki de değildi. O evde ne kadar dayanabileceği bile bilinmiyordu. Ama olanak buydu. Önderliğe göre bu olanak, hakkı verilirse çok büyük bir olanaktı. Nitekim o aileye ulaştığında, öncelikle aileyi kazanma, o aile üzerinden başka ailelere gitme ve bu temelde alana açılmayı esas aldı. Bir aile ilişkisinden bir alan yaratıldı. On beş-yirmi yıl mücadeleyi götürecek bir imkana ulaşıldı. Demek ki ele geçirilen imkanlara yeteri kadar değer verilirse, çok önemli gelişmeler ortaya çıkarılabilir. PKK'nin pratiğinde bunu görmek mümkündür. Hiç kimsenin olanak ve fırsat demediği şeylere büyük değer biçmiş, bunları büyütme bilinciyle hareket ederek, mücadeleyi ve toplumsal tabanını büyütmeyi bilmiş bir harekettir.

PKK var olanla yetinseydi Kürdistan'da gelişme yaratamazdı

PKK hiçbir zaman var olan ile yetinen, yarattıklarını inkar eden ve küçümseyen bir hareket olmadı. Ama yarattığı bütün gelişmeleri yeterli de görmemiştir. 'Daha fazlası gerekir' demiş, bu anlayışla sürekli çalışmayı, yaratmayı, büyütmeyi esas almıştır. Eğer var olanla yetinseydi, bu gelişmeyi Kürdistan'da yaratamazdı. Var olanla yetinmek demek çalışmamaktır, onun üzerine oturarak tüketmektir. Yaratmayı, büyütmeyi, kazanmayı esas alanlar, sürekli bir gelişme ve başarıyı yaşar. Var olanla yetinmek, donmak, çürümek, kaybetmek demektir. Var olanı korumak bile sürekli yenisini kazanmak, yenisini var olana katmakla mümkündür.

PKK'de sürekli üretmek, büyütmek, bu temelde emek sahibi olmak, emeğe büyük değer vermek, emekle yaşamayı geliştirmek esastır. Bu anlayış PKK'de tüketiciliği önleyen bir anlayıştır. PKK sürekli bir gelişmeyi yaşadığı, tüketmeyi değil, yaratmayı, var olanı büyütmeyi esas aldığı için tükenmemiş, güçsüzleşmemiş, marjinalleşmemiş, sürekli bir gelişmeyi, başarıyı yaşamıştır.

Kendini çözüm gücü olarak koruyan bir hareket heyecanını asla kaybetmez

PKK, kuruluşundaki devrimci heyecanı hep korumuş, beslemiş ve süreklileştirmiştir. Başlangıç adımlarını nasıl büyük bir heyecan ve tutkuyla geliştirdiyse, bugün de aynı heyecan ve tutkuyu yaşamaktadır. PKK, gelişmelere göre canlanan, şahlanan, olumsuzluklarla karşılaştığında paniğe kapılan, canlılığını yitiren bir hareket değildir. Olumluluklar da olumsuzluklar da PKK'de gelişmenin, büyümenin gerekçeleridir. Felsefesi buna dayanmaktadır. Bunun için yenilmez oluyor, sürekli bir başarı ve gelişimi yaşıyor.

Bu hareket kurulduğundan beri özgürlüğü, eşitliği, adaleti, demokrasiyi hedeflediği, buna ulaşmak için heyecanını, ruhunu ve çabasını süreklileştirdiği için ayakta kalmıştır. Geliştirdiği militanlığın da kendine ait olmaktan çıkması, kendini aşması ve kendinde toplumsallığı yaratarak insanlığın sorunlarını çözmeyi esas alması, militanlarda büyük moral ve coşku, gelecek için daha büyük bir devrimci enerjiyi yaratmaktadır.

PKK her zaman önüne büyük hedefler koymuş bir harekettir. Büyük hedeflemek, büyük gerçekleşmek, onun çabası içinde olmak demektir. Bu da büyük heyecanı yaşamak demektir. Eğer PKK başladığı günkü gibi bir heyecanın sahibiyse, bu heyecanı kaybetmiyorsa, kendini genç tuttuğundandır. Kendini genç tutmak da çözüm gücü olmak demektir.

Kendini çözüm gücü olarak koruyan bir hareket hiçbir zaman canlılığını, heyecanını kaybetmez. Gençlerde sürekli bir arayış, heyecan, yeninin peşinde koşma, hiçbir şeyle tatmin olmama yaşanır. Dikkat edilirse, PKK'de de yaşanan budur. Çünkü PKK genç doğan, sürekli genç kalmaya çalışan ve genç yürüyen bir harekettir. İhtiyarlamamaya çalışarak, kendini sürekli çözüm gücü olarak tutmak isteyen bir harekettir. Sürekli çözüm üreten bir harekettir. Gerçekleşme tarzı tamamen böyle olan bir harekettir.

Kendini çözüm gücü kılan bir hareket sürekli genç kalır, üretken olur, gelişir, başarıya adım atar. PKK'nin temelleri atıldığında, tamamen özgürlüğü esas aldığı, Kürt halkının ve insanlığın sorunlarını çözmeyi hedeflediği için halen gençliğin ruhundaki özgürlük ahlakıyla yaşamaktadır. Bu amaca bağlı yaşadığı için de sürekli çözüm çabası içinde olmaktadır. Bu da onu genç tutmakta, heyecanlı kılmakta, ve çözüm gücü haline getirmektedir.

Kendi zayıflığını görmeyen hareketler başkaları tarafından aldatılmaya açıktır

PKK'de kendini aldatmama, dolayısıyla insanlığı ve halkını aldatmama esastır. Bunun için de zayıflıklarını aşma, güçlü yanlarını daha da güçlendirme ve düşmanını iyi tanıma esastır. Kendi zayıflığını görmeyen, bunu aşma çabası içinde olmayan, güçlü yanlarını daha da güçlendirmeyen, toplumu, insanlığı iyi tanımayan bir hareket ya kendini al-

datır ya da başkaları tarafından aldatılır. Kolaylıkla yem olur. Eğer PKK kolay yem olmuyor, başkalarının aldatma çabaları da sonuç alamıyorsa, bu tamamen PKK'nin kendine doğru yaklaşmasıyla bağlantılıdır. Önder Apo PKK'yi, aldanmama ve kendini aldatmama ilkesi çerçevesinde tanımlamıştır.

Aldanmak ve aldatmak istemeyenler, gerçeği bütün yönleriyle tanımak zorundadır. Aldanmayan, aldatmayan bir güç de gelişmeyi ve başarıyı süreklileştirir. Başarının sürekli kılınması, gerçeği arama, gerçeğin peşinden koşma gerçeğinde yatmaktadır. Bunun için de güçlü duruş, zayıflıkların ve geriliklerin giderilmesi ve başarı olanaklarının yaratılması gerekir. Bu da bizi başarıya götüren ve götürecek olan yoldur.

PKK'de kadrosuna ve halkına bir şey vermeden istemek adaletsizliktir

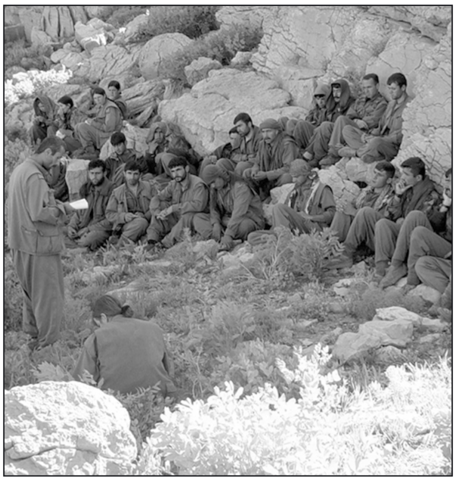
PKK'de, insanlıkta ve halkta kendini gerçekleştirme esastır. PKK militanlığında kendini gerçekleştirerek örgütü gerçekleştirme, kendini ve örgütü gerçekleştirerek halkı gerçekleştirme esastır. PKK'nin gelişme diyalektiğinin özü budur. Bu, hedeften uzaklaşmayı, yozlaşmayı engelleyen en büyük tedbirdir. Bu, hedefler üzerinde sürekli iz sürmek, gelişme ve başarıyı yaşatmaktadır. Her türlü komplo ve tasfiyeyi alt eden, bizi başarıya götüren yolu açan tarzdır. Bu tarz, güç ve enerji oluşturma tarzıdır. Bizi yenilmez kılan tarzdır. PKK, gelişmesini, büyümesini ve başarısını bu tarza dayandırmıştır. Yenilmezliğini de bu tarzla kanıtlamıştır.

PKK'de, kadrosuna ve halkına bir şey vermeden istemek, büyük bir adaletsizliktir. PKK, kurulduğundan günümüze kadar adalet peşinde koşan, adaletsizliğe karşı çıkan, adaletsizlikten hesap soran bir hareket oldu. Adalet anlayışını kendi içinde de bu tarzda geliştiren bir harekettir; kadroya ve halka bir şey vermeden hiçbir şey istenemez. 'Neyi vermişsen, onu isteyebilirsin' anlayışıyla yaklaşan bir harekettir. Önder Apo bu anlayıştan dolayı kadro ve halkı büyütmeyi, iradeli kılmayı esas almıştır. Kadro ve halk da Önderlikten bu iradeyi, kişiliği, kimliği ve bilinci aldığı için Önderliğe neyi varsa vermiştir.

PKK'de çalışma yaratma fedakarlık ve cesaret göstermede sınır yoktur

Önder Apo bu tarzda kadro, halkı ve hareketi geliştirip başarıya götürürken, kadro ve halk da Önderlikle birleşerek, neyi varsa vererek Önderliği büyütmüştür. PKK'deki diyalektik gelişmenin özü, bir de burada yatmaktadır. Önder Apo, kadro ve halka hiçbir zaman 'bana şunu verin' dememiştir. Ama kadro ve halk sürekli Önderlikten beslenip büyüdüğü, güçlenip onurlu ve kişilikli hale geldiği için, daha fazla büyümek, onurlu, kişilikli ve başarılı olmak için, neyi varsa Önderliğe vermenin çabasına girmiş ve bu, Önderliğin gücüne güç katmıştır. Güçlenen Önderlik de kadro ve halkına daha fazla bir şeyler vermenin çabasına girmiştir.

Eğer bugün sistem, işbirlikçiler ve sömürgeciler Önder Apo'ya saldırıyor, her türlü alçakça iftirayı geliştiriyor, bunlarla Önderliği kadro ve halkın nezrinde güçsüz duruma düşürmek istiyor, ama her şeye rağmen bunu başaramıyorsa bunun nedeni, Önderliğin kadro ve halk üzerindeki emeğidir. Kadro da halk da bunu çok iyi kavramıştır. Geliştirilen bu saldırılar, kadro ve halkta Önderliğe bağlılığı, saygı ve sevgiyi daha çok geliştirmiştir.

PKK'de çalışma, yaratma, bunun için fedakarlık ve cesaret göstermede sınır yoktur. Kürdistan'da fedakarlık, cesaret ruhunu geliştiren bu harekettir. Geçmişte değil devlete karşı, devletin en ufak bir memuruna karşı durma cesaretini bile göstermeyen Kürt insanı, bugün devlet, hatta uluslararası komplo karşısında cesaretle durabilmekte, özgürlük mücadelesini yürütebilmekte, bunun için her türlü fedakarlığı yapmaktadır. Bu halka böyle bir ruhu PKK kazandırmıştır. Eğer bu hareket, fedakarlık ve cesareti geliştirmemiş olsaydı, Kürt halkı ve insanı hiçbir zaman bu denli ayağa kalkamayacaktı. PKK, önce kendisinde bu cesaret ve fedakarlığı geliştirerek, bunu Kürt halkına yaşamda göstererek, inandırarak böyle bir bilinci ve ruhu geliştirdi.

Kürt halkı PKK'yi bağrına basmıştır

Toplum PKK Önderliğinde, PKK militanlarında şunu gördü: Kendileri için bir yaşamları, kendi sorunları diye bir sorunları, kendilerine ait bir istemleri yoktur. Tümüyle bu halk için, bu ülke için, özgürlük için yaşıyor bu insanlar. Bizim gibi çok mütevazı yaşıyorlar. Halk, PKK militanlığının bu yönünü gördü. Yani dürüstlüğünü, fedakarlığını, cesaretini gördü. Ahlaklarına ve yaşamlarına yakından tanık oldu ve kendisinin bir parçası olarak görüp inandı. PKK'nin geliştirdiği fedakarlık ruhunu ve cesaretini Kürt halkı da almaya başladı ve PKK militanlarının yaşamına bakarak PKK'yi benimsedi. O'nun ideolojisini, siyasetini, eylemini, yaşam ve kişiliğini be-

"Halk, PKK militanlığının dürüstlüğünü, fedakarlığını, cesaretini gördü. Ahlaklarına ve yaşamlarına yakından tanık oldu ve kendisinin bir parçası olarak görüp inandı. PKK militanlarının yaşamına bakarak PKK'yi benimsedi. O'nun ideolojisini, siyasetini, eylemini, yaşam ve kişiliğini benimseyerek PKK'yi ve PKK militanlığını bağrına bastı. Neyi varsa PKK militanlığına açtı. Halkla PKK böyle birleşmiştir. Bu da PKK'yi kitleselleştirip güç haline getirdi ve yenilmez kıldı"

nimseyerek PKK'yi ve PKK militanlığını bağrına bastı. Neyi varsa PKK militanlığına açtı. Halkla PKK böyle birleşmiştir. Bu da PKK'yi kitleselleştirip güç haline getirdi ve yenilmez kıldı.

Toplumsallaşıp kitleselleşen bir hareketi hiçbir güç yenemez. Nitekim yenemediği de ortadadır. Eğer bu hareket kitleselleşmemiş, halkın beynini ve yüreğini fethetmemiş olsaydı, hiçbir zaman ayakta kalamazdı. Bu halkı kazanması da yaşamı, kültürü ve ahlakıyla, PKK militanlığının fedakarlığı ve cesaretiyle olmuştur. Bu, toplumu müthiş etkilemiştir. Bağlılık, dürüstlük, fedakarlık, cesaret, kendine ait olmaktan çıkmak, tamamen ülke, halk ve özgürlük için yaşamak, temiz yaşamak halkı müthiş etkilemiş ve halk PKK'lileşmiştir. Onun için *"PKK halk'tır, halk burada"* demiştir. Halklaşan bir hareketin kolay kolay yenilemeyeceği, başarıdan başarıya gideceği PKK somutunda çok net bir biçimde ortaya çıkmıştır. Aksi takdirde uluslararası komplocu, sömürgeci güçler ve işbirlikçiler, çoktan PKK hareketini teslim alabilir veya tasfiye edebilirdi.

PKK bir maratonda yarışır gibi düşman ile arasındaki mesafeyi açmıştır

PKK'de tempo sorunu çok önemlidir. PKK, temposunu sürekli yükselterek, hızlandırarak düşmanın üzerine yürümeyi esas almış ve başarmış bir harekettir. Dolayısıyla herhangi bir tempoyla çalışmamıştır. Temposunu Kürdistan gerçekliğine dayandırmıştır. Kendini, toplumunu ve düşmanını iyi tanıyarak, güçlü ve zayıf yanlarını çok iyi bilince çıkararak düşmanla mücadelede nasıl bir tempoyu esas alacağını belirlemiştir. Bu da tarzı tamamlayan bir yöndür. Madem ki düşman bu kadar acımasız, bu düşmana karşı başarılı olabilmek için de ondan daha fazla, daha hızlı çalışmayı esas almak zorundadır. Hepsinin ilerisinde bir çalışmanın içerisine girilmezse, böyle bir düşmanla mücadele etmek mümkün değildir. Çünkü düşman hem çok acımasız hem de oldukça örgütlü ve tecrübelidir. Böyle bir düşmana kendini kabul ettirmek, ona karşı ayakta kalmak, mücadele edebilmek ve sonuç alabilmek, kesinlikle onun ilerisinde bir hızla çalışmayı gerektirir.

İşte Önder Apo'nun PKK tarzında geliştirdiği budur. Hep ileride olmayı, düşmanla arasında bir mesafe yaratmayı esas almış ve bunu başarmıştır. Adeta maratonda yarışır gibi bir çalışmayı esas almıştır. Nasıl ki maratonda ipi göğüslemek için sürekli önde olmak, koşanları geride bırakıp mesafeyi açmak gerekiyorsa, –çünkü başarı buradan geçiyor– Kürdistan'da da özgürlük mücadelesinde sürekli önde olmak, düşmanın ilerisinde olmak esastır. Bu tarz ve tempoyla mücadele edildiği için hareket gelişme ve büyüme sağlamıştır. Tempoda bir hantallığın ortaya çıktığı anda düşman öne geçmiş, inisiyatifi ele geçirmiş, hareketi darbelemiş, zayıf düşürmüş, denetim altına almaya çalışmıştır. Hareket temposunu arttırıp inisiyatifi ele aldığında ise düşman başarısız kılınmıştır.

"PKK militanlığı, her türlü bireyci yaşam bir tarafa bırakılarak, kendinde toplumsallığı yaratarak gerçekleşti. Kendisini özgürlüğe kilitleyerek, özgürlüğe aşk düzeyinde yaklaşarak gelişti. Bu militanlıkta hiçbir bireysel çıkar ve yaşam söz konusu değildir. Tamamen ülke, halk, insanlık, özgürlük için yaşayan, mücadele eden bir militanlıktır. Egemenliğin ve köleliğin her çeşidini reddeden, özgürlük dışında bir yaşamı ve mücadeleyi kabul etmeyen bir militanlıktır"

PKK Kürt insanını ve toplumunu üslubu ile etkilemiştir

PKK'de tempoyla birlikte üslup da çok önemlidir. Kendine özgü tarzı ve temposunun yanı sıra, bunu tamamlayan üslubu da söz konusudur. Bir PKK'liyi PKK'li yapan onun tarzı, temposu ve üslubudur. Diğer hareketlerden ayıran da, onu başarılı kılan da budur. Kendi tarz, tempo ve üslubunu esas aldığında gelişme sağlamış, bunlardan uzaklaştığında ise darbe yemiştir. PKK'deki tempo ne kadar hızlı ve süratliyse, zamanla yarış halindeyse, zamandan hep kazanmayı ve önde olmayı esas almışsa, üslupta da bir o kadar etkileyici olma, harekete geçirme, geliştirici ve kazanımcı olma esastır. PKK Kürt insanını ve toplumunu üslubuyla etkilemiştir. Üslubu oldukça etkileyici, kazanımcı ve yücelticidir. Heyecan vericidir, kaçırtıcı, düşürücü değildir. Zayıflatıcı ve negatif değildir. Olumluluğu esas alma, onu egemen kılma esastır. Bununla insanlara irade kazandırmış, ruh yaratmış, ayağa kaldırmış, çalışma şevki ve mücadele etme istemi yaratmıştır. Üslubunda hiçbir zaman çirkinliğe, zayıflığa, bahanelere yer vermemiştir, bu konuda geriliklere karşı mücadele etmiştir. Bunlara öfke duymuştur. İnsanın özüne bağlılık, onu esas alma, yüceltme üslubunda ısrarla geliştirdiği bir tarzdır.

PKK militanlığı özgürlüğe aşk düzeyinde bağlı olmaktır

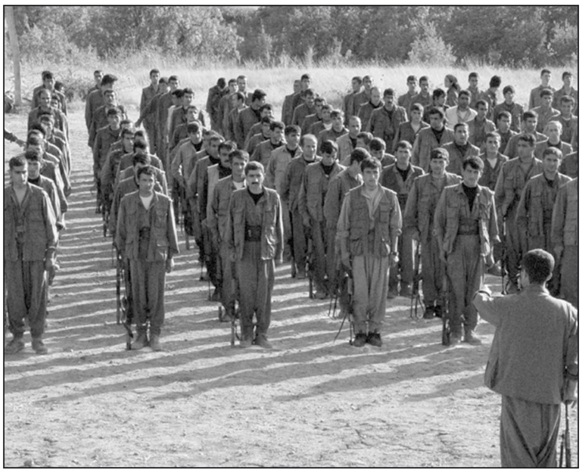
PKK'yi diğer örgütlerden ayıran kendine özgü tarzı, temposu ve üslubudur. O'nu güç haline getiren de, yenilmez kılan da budur. PKK, hiçbir zaman halkın değerleriyle, ahlakıyla, yaşamıyla çelişmemiştir. Bununla halkın nezrinde büyük bir itibar gördü. Halk PKK'yi benimsedi, PKK'yi kendi kimliği ve iradesi olarak gördü. PKK ile yaşamını birleştirdi. PKK bu tarzla halkın gönlünü fethederek taht kurdu. Bu halk yaşamını ve geleceğini PKK'de buldu. Onun için PKK ve Önderliğiyle birleşti. Onun zihniyetiyle, tarzıyla, kişiliğiyle, kültür ve ahlakıyla, ölçüleriyle birleşti. Neyi varsa bu harekete verdi. Tüm umudunu bu harekete bağladı .

Sonuç olarak PKK tarihi iyi incelendiğinde, PKK'nin gelişim ve başarı sırrının PKK zihniyetinde, tarzında ve buna göre şekillenen PKK militanlığında yattığı görülecektir. Biz bugüne bu militanlıkla ulaştık. Bugün de gelecekte de bizi başarıya götürecek, bize kazandıracak olan bu militanlıktır. Bu militanlık halkımızın ve hareketimizin gücüdür.

Tabii bu militanlık öyle kolay gelişmedi. Önder Apo bu militanlığı aileden, aşiretten, yöreden, her türlü dini mezhepten uzaklaştırarak, ulusal ve uluslararası düzeyde bir düzeye getirerek gerçekleştirdi. Bu militanlık, her türlü bireyci yaşam bir tarafa bırakılarak, kendinde toplumsallığı yaratarak gerçekleşti. Kendisini özgürlüğe kilitleyerek, özgürlüğe aşk düzeyinde yaklaşarak gelişti. Bu militanlıkta hiçbir bireysel çıkar ve yaşam söz konusu değildir. Bu militanlık tamamen ülke, halk, insanlık, özgürlük için yaşayan, mücadele eden ve ölen bir militanlıktır. Hiçbir önderlik ve hareketin gerçekleştiremediği düzeyde ve sayıda gerçekleşen bir militanlıktır. İşbirlikçiliğe, ihanete ve teslimiyete gelmeyen, hiçbir gücün kolay kolay zapturapt altına alamayacağı bir militanlıktır. Egemenliğin ve köleliğin her çeşidini reddeden, özgürlük dışında bir yaşamı ve mücadeleyi kabul etmeyen bir militanlıktır. Onun için bu militanlık Kürdistan'da büyük bir gelişmeyi, devrimi gerçekleştirmiştir.

PKK militanlığı özgür birliğe dayalı çözümü geliştirmek istiyor

Bu militanlık bugün demokratik, özgür birliğe dayalı çözümü geliştirmek istiyor. Özgür ve demokratik temele dayalı bir çözümü bu militanlık dışında hiçbir militanlık yaratamaz. Eğer gerçekten her türlü komplo, teslim alma ve teslim alma çabaları boşa çıkarılmak isteniyorsa, bu militanlıkta ve onun ölçülerinde ısrar edilmelidir.

Dikkat edilirse, geçmişte birçok komplo, tasfiyecilik dayatıldı ve bütün bunlar bu militanlıkla aşıldı. Bugün de benzer sorunlarla karşı karşıyayız. Uluslararası komplo üçüncü aşamasını gündeme koymuş bulunuyor. Hareketi teslim almak istiyor. Eğer teslim olmazsa tasfiye, imha, şiddet, katliamlarla tasfiye edeceğini söylüyor. Komplocu güçler –ki buna Kürt işbirlikçileri de dahil– sömürgeci güçler, Amerika, Avrupa, bölgesel güçler PKK'yi teslim almak için el ele vermiştir. PKK'yi her yönüyle tecrit etme, daraltma, askeri yönelimlerle iradesini kırıp, iradesizleştirip teslim almak istiyor. Eğer bütün bu saldırılara, kuşatmalara, tecrit ve imhalara rağmen iradesini kıramaz ve teslim alamazsa, şiddeti geliştirerek, katliamları gerçekleştirerek bu hareketi tasfiye etmek isteyecektir. Bize dayatılan ya teslim olmak ya da tasfiyedir.

Kazanmanın yolu PKK militanlığının pratikleştirilmesinden geçer

Geçmişte nasıl ki teslim alma, teslimiyet ve tasfiye dayatmalarına karşı PKK militanlığıyla durulduysa, bu dayatmalar boşa çıkarılıp hedeften, amaçtan hiçbir şekilde sapmadan gelişme ve başarı sağlandıysa, bugün de benzer tarzda geliştirilen teslim alma ve tasfiye çabalarına karşı bu militanlıkla durmalıyız. Eğer bu militanlıkta ısrar edilir, ölçüleri daha yetkin kılınır, bu militanlığın pratikleşmesi bu hareketin tarzıyla gerçekleştirilirse, bu teslim alma ve tasfiye çabaları yine sonuçsuz bırakılacak ve hareket, hedefleri üzerinde yürüyecektir. Kazanmanın yolu tamamen buradan geçiyor, yoksa memurculuktan, ruhsuzlaşmadan, ortayolculuktan, küçük burjuvalıktan değil.

Eğer bugün komplocular ısrarla teslim alma ve tasfiye etmeyi gündeme getiriyor ve bunu dayatıyorsa, bu biraz da PKK militanlığının zayıflamasından dolayıdır. PKK militanlığında ölçülerin geriye düşmüş olması nedeniyledir. Memurculuğun, bundan kaynaklanan ruhsuzlaşmanın, mücadelesizliğin ortaya çıkması dolayısıyladır. Zaten bundan güç ve cesaret alınarak hareketin üzerine geliniyor. Tabii bunun karşısında durmanın ne kadar hayati olduğu çok açıktır. Eğer gerçekten dayatılan tasfiye ve imha girişimlerini boşa çıkarmak, yolumuza devam etmek, hedeflerimize ulaşmak istiyorsak, kesinlikle bu memurlaşmaya, ruhsuzlaşmaya son vermemiz, PKK militanlığının ölçülerinde ısrarlı olmamız, bunları büyütmemiz gerekiyor.

PKK militanlığına yaraşır bir yaşamın ve duruşun sahibi olunacaktır

Bu temelde bütün PKK militanlarını yeniden kendi özlerine dönmeye, kendi özleriyle buluşmaya, kendi özlerine dayanarak ayağa kalkmaya çağırıyoruz. Eğer özleriyle buluşur ve bunun üzerinden bir atılımı başlatırlarsa, nasıl ki geçmişte bu öz bizi güçlü ayağa kaldırdıysa, başarıdan başarıya götürdüyse, bugün de aynı başarıyı yaşatacaktır. Buna inanmak; bu özün, ruhun, ölçülerin ve militanlığın dışında da hiçbir şeyin bu komployu boşa çıkarmayacağını çok net bilmek gerekiyor.

Hareket, yeniden kendi özüyle buluşma ve komploya karşı daha güçlü durma hamlesi başlatmıştır. Düşman da bunun önünü almak, boşa çıkarmak için yeni bir hamleye girişmiştir. Biz nasıl ki ***"artık yeter," "Önderliği yaşa ve yaşat"*** şiarlarıyla bu hamleyi başlatıp özümüzle buluşmak, bununla her türlü zayıflığımızı ve güçsüzlüğümüzü aşmak, tasfiye çabalarına karşı mücadeleyi geliştirmek istediysek, düşman da bunun önünü almak, komplo ve tasfiyecilikle attığı adımı sonuçlandırmak için kendi cephesinden karşıt bir hamleyi başlatmıştır. Bu hamleyle bizim hamlemizi etkisiz kılmayı, PKK'yi bitirmeyi amaçlamakta ve bunu açıkça dillendirmektedir. Hiçbir PKK'li bu onursuzluğu kabul etmeyecek, her koşul altında PKK militanlığına yakışır bir yaşamın, tutumun, davranışın sahibi olacaktır. Bize yakışan da budur, doğru ve gerekli olan da budur.

PKK'nin 30. kuruluş yılını yeniden partileşme hamlesine dönüştürelim

"PKK, Mezopotamya topraklarında doğup gelişen en derin bir özgürlük akımı ve en köklü özgürlük hareketlerinden biridir. Resmen kuruluşundan bu yana geçen 29 yıl içinde, yine ilk tohumlarının atıldığı andan bugüne gelen 35 yıllık süreçte Kürdistan toprakları üzerinde yeni bir tarih yaratmayı başardığı, tartışma götürmez bir gerçektir. Sömürgeci egemenlik altında baş aşağıya giden ve üzerinde soykırım uygulanan Kürt halk tarihini tersine çevirerek, Kürt'ün bağımsız, özgür ve demokratik düşünme, bu değerleri gerçekleştirmek için örgütlenme ve böyle bir yaşam sürecini geliştirerek yeni bir başlangıç yaptırdığı ortadadır. Bu bakımdan Kürt'ün miladı olmayı hak etmiştir"

Halk Savunma Komitesi

Şehitler partisi PKK'nin resmen kuruluşunun 30. yılına giriyoruz. 29. kuruluş yıldönümünün başta PKK'nin kurucusu ve yaratıcısı olan Önder Apo'ya, tüm halkımıza ve demokratik dostlarımıza, bütün parti kadro ve sempatizanlarına kutlu olmasını diliyoruz. PKK'yi var eden, Kürt halkını yeniden yaratan ve bizi bugünlere getiren , ***Hakilerle, Halillerle, Mazlumlarla, Kemallerle, Hayrilerle*** başlayan ve ***Şilanlarla, Viyanlarla, Sorxwinlerle*** devam eden, sayıları on binleri bulan büyük özgürlük ordusu kahraman şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz. 30. parti yılında, tüm kadro ve sempatizanlar ile halkımıza ve demokratik güçlere özgürlük ve demokrasi mücadelelerinde üstün başarılar diliyoruz.

Hiç kuşkusuz PKK, Mezopotamya topraklarında doğup gelişen en derin bir özgürlük akımı ve en köklü halk özgürlük hareketlerinden biridir. Resmen kuruluşundan bu yana geçen 29 yıl içinde, yine ilk tohumlarının atıldığı andan bugüne gelen 35 yıllık süreçte Kürdistan toprakları üzerinde yeni bir tarih yaratmayı başardığı, tartışma götürmez bir gerçektir. Sömürgeci egemenlik altında baş aşağıya giden ve üzerinde soykırım uygulanan Kürt halk tarihini tersine çevirerek, Kürt'ün bağımsız, özgür ve demokratik düşünme, bu değerleri gerçekleştirmek için örgütlenme ve böyle bir yaşam sürecini geliştirerek Kürt halk tarihine yeni bir başlangıç yaptırdığı ortadadır. Bu bakımdan Kürt'ün miladı olmayı hak etmiştir.

PKK'nin bu tarihsel gelişmeleri, Önder Apo'nun kişiliğinde şekillenen büyük özgürlük bilinci, tutkusu, arayışı, halka derin bağlılığı ve yüksek bir sorumluluk duygusunda kendini bulan özelliklerle gerçekleştirdiği bilinmektedir. Umudun her şeyden değerli olduğu felsefesi, PKK'yi var eden ve görevlerini başarmasını sağlayan temel bir çıkış noktası olmuştur. Bu bakımdan, 35 yıllık bir tarihsel gerçeği ifade etmesine rağmen daha ilk anın heyecanı, coşkusu, tutkusu bu 30. yıla girişte de capcanlı yaşayan bir gerçek durumundadır.

PKK Kürt halkının özgür ve demokratik yaşamını sağlayan özsudur

Çok iyi biliyoruz ki, geçen 30 yıl içerisinde sadece Kürdistan'da değil, Ortadoğu'da, hatta dünyada bile en çok tartışılan, tanım getirilen, üzerinde söz söylenen güçlerin başında PKK gelmektedir. Herkes kendi penceresinden bakarak PKK olayına tanım getirmeye, kendi çıkarları doğrultusunda PKK'yi adlandırmaya çalışmıştır. Kuşkusuz ki geçen 29 yıl boyunca PKK'yi en çok tanımlayan, anlamaya ve anlamlandırmaya çalışan onun yaratıcısı, kurucusu ve önderi olan Önder Apo olmuştur.

Önder Apo PKK'yi insana yaşam veren damarlardaki kana benzetmiş, dolayısıyla Kürt halkının özgür ve demokratik yaşamını sağlayan öz su olarak tanımlamıştır. PKK'yi Kürdistan'da iyiliğin, güzelliğin, doğruluğun, adaletin, özgür ve demokratik yaşamın yeniden dirilişi olarak ifade etmiş; PKK ile Kürt halkının baharlaştığını, yani ***"Newroz halkı"*** haline geldiğini ortaya koymuştur.

"PKK'li olmak her gün yeni başlangıçlar yapabilmektir" diyerek PKK diyalektiğini ortaya koyan Önder Apo, insanlık tarihi içerisinde PKK'nin yerini ve rolünü çok geniş biçimde izah etmiştir. PKK'yi bir yönüyle umut, heyecan, coşku, bir tarz, bir insan ve toplum duruşu, bir iyilik, güzellik, adalet örneği olarak ifadelendirirken, diğer yandan kötülükleri Kürdistan'da yargılayan bir olgu, bir mücadele gücü, özgürlük ve demokrasi hareketinin kurmayı olarak ifadelendirmiştir. PKK'yi, insani sorumluluk duygusunun en yüksek düzeyi olarak; ödünsüz, hesapsız, çıkarsız, kendini özgürlük ve demokrasi hareketine adamış kişilerin mücadele mevzisi olarak ifadelendirip, O'nu bir şehitler partisi olarak tanımlamıştır. Her biri Kürt halkının özgür demokratik varlığını ve yaşamını yüreğinde temsil eden özgürlük abideleri olan kahraman şehitlerimizin PKK'nin varoluşunda, tarzında, üslubunda, mücadele ve yaşam felsefesinde yaşadığını ortaya koymuştur.

Önder Apo ile birlikte bu 29 yıl boyunca PKK'yi en çok anlamaya çalışanlar da kadınıyla genciyle, emekçisiyle, yaşlısıyla çocuğuyla yiğit Kürt halkı olmuştur. Kürt halkı PKK tanımını, *"PKK halktır, halkta burada"* şiarında özetlemiştir. PKK'yi özgürlük bilinci edinen, bu doğrultuda örgütlenen ve mücadeleye yürüyen halk ola-

rak tanımlamış, dolayısıyla Kürt halkının ulusal demokratik kimliği olarak görmüştür. Dolayısıyla özgür Kürt ve Kürt halkı ile PKK özdeşleşmiştir.

Önder Apo ve Kürt halkıyla birlikte, geçen bu 29 yıl boyunca başta Kürdistan'ın dört parçası olmak üzere, tüm bölge ve dünyada PKK'ye ilişkin her türlü söz söylenmiş, tanım geliştirilmiştir. Herkes adeta kendi çıkarı doğrultusunda bir PKK yaklaşımı ve tanımlaması içinde olmuştur. Öyle ki, bu süreçte en çok konuşulan ve tartışılan, gündemi en çok işgal eden olay ve olguların başında gelenlerden birisi de PKK olmuştur. Kimileri O'nu Kürt halkının soykırımını önleme gücü, diriliş hareketi, ulusal mücadele veren Özgürlük hareketi biçiminde tanımlarken, kimileri de adeta cinnet düzeyine varan bir yaklaşımla terör örgütü olduğunu, eşkıya ve katil topluluğundan oluştuğunu söylemiştir. Kısaca 30 yıllık tarihi içerisinde en güçlü ve anlamlı övgüleri, tanımları aldığı gibi, en ağır hakaret içeren tanımlara ve sövgülere de maruz kalmıştır.

PKK ve Önder Apo Kürt'ün özgürlük ve demokrasi çizgisi olmuştur

PKK, 30 yıllık şanlı mücadele tarihinin ilk on yılında Kürdistan üzerinde uygulanan inkar ve imha sistemini teşhir etmiş, 12 Eylül faşist askeri darbesinin imha saldırılarını da boşa çıkararak partileşmeyi ve gerillalaşmayı başarmıştır. İkinci on yılda ise Türkiye devletinin dayattığı topyekün saldırılara karşı halkın ulusal diriliş devrimini başarıya götürmüş, gerillaya ve halk serhildanlarına dayanarak topyekün imha savaşı karşısında o güne kadar yaratılan tüm değerleri savunup korumayı bilmiştir. Üçüncü on yılda karmaşıklaşan bölgesel ve uluslararası çıkarlar doğrultusunda geliştirilen uluslararası komplonun saldırılarına karşı kendini yenileyip yeniden yapılandırmayı, stratejik değişimi sağlamayı, bu temelde devletçi sisteme karşı kadın özgürlüğüne ve ekolojik devrime dayalı devlet olmayan demokratik toplum sistemini ortaya çıkarmayı amaçlayan yeni bir paradigma ve bu temelde yeni bir mücadele sürecini geliştirmiştir.

PKK'nin 30 yıllık mücadele tarihi boyunca Kürt halkına ve insanlığa yaptığı katkılar çoktur. Her şeyden önce Kürt insanına ve toplumuna düşünme gücü ve özgürlük çizgisi kazandırmıştır. Kendi çıkarını göremeyen, başkaları tarafından aldatılan, bazı gerçekleri görse de çıkarlarını savunacak bir güce ve örgütlülüğe sahip olmayan Kürt insanını ve toplumunu, özgürlük ve demokrasi çizgisi ekseninde, halkların birliğine ve kardeşliğine dayalı olarak, kendi çıkarlarını savunup kurumlaştırma temelinde örgütlenip özgürlük mücadelesine atılan bir halk haline getirmiştir. Bu halka ve bireylerine gerçek yurtseverliği, demokratik düşünceyi, özgür ve bağımsız duruşu, adaleti ve eşitliği öğretmiştir. Kısacası PKK ve Önder Apo, Kürt'ün beyni, düşünme gücü, özgürlük ve demokrasi çizgisi olmuştur. Ulusal bilincin, ruhun ve örgütlülüğün, ulusal birliğin, demokratik duruşun ve kardeşliğin yaratıcısı olmuştur. Tarih boyunca dünyanın dört bir yanında özgürlük ve demokrasi için verilen mücadelelerin sonuçlarını Kürt toplumuna taşıyarak, onları çağın gerektirdiği özgürlük, eşitlik ve demokrasi bilinciyle donatmıştır.

PKK, 30 yıllık mücadele tarihi içerisinde Kürt halkının düşünme gücü akıl gücü olduğu gibi, insanlığın özgürlük bilincine de önemli katkılarda bulunmuştur. Özellikle son 150 yılın özgürlük, eşitlik ve demokrasi hareketi olan reel sosyalizmin sosyalist ilkeler doğrultusunda kapsamlı bir eleştiri ve özeleştirisini yaparak, onu devletçi çizgiden kurtarıp, demokrasi çizgisiyle bütünleştirip gerçek özüne kavuşturmuştur. Devletçi sosyalizmin yanlışlığını ortaya koyarak, demokratik sosyalizm ideolojisini geliştirmiş, sosyalist ideolojide köklü bir paradigma değişimi yapmayı sağlatmıştır. Bu doğrultuda reel sosyalizmin içine düştüğü kaba materyalist felsefi yaklaşım ile diyalektiğin dogmatik yorumlanışını aşıp, sosyalizm ilkelerini devlet tasarrufundan kurtararak halkın, toplumun hizmetine sunulacak ilkeler bütünü haline getirmenin ve yaratıcı uygulamasını her koşul altında yapılabilmenin teori ve yapılanma gerçeğini ortaya koymuştur. Dolayısıyla Önder Apo'nun reel sosyalizm eleştirileri ve demokratik sosyalizmin felsefik, ideolojik, örgütsel ve stratejik bakımdan tanımlanmasına dair geliştirdiği düşünceler, insanlığın özgürlük, eşitlik ve demokrasi düşüncesine önemli bir katkı yaparak, 21. yüzyılın sosyalist akımını yaratmayı başarmıştır. Böylelikle 21. yüzyılın özgürlük, eşitlik ve demokrasi çizgisi ortaya çıkmıştır. Bu durum, insanlık zihniyetinde ve düşünce tarihinde önemli bir gelişmeyi ifade etmektedir.

PKK Kürdistan'ı parçalayan sınırları işlemez kılmıştır

PKK'nin siyasal alanda yol açtığı gelişmeler de tarihsel değerdedir. Son yüzyılda Kürdistan'ı bölüp parçalayan ve Kürt toplumunu yok etmeyi öngören inkar ve imha sistemini çözümleyerek, onu işlemez kılan siyasi gelişmeleri yaratan da PKK olmuştur. Kürt halkında yarattığı ulusal ruh ve birlik bilinciyle, dört parçada ortaya çıkardığı parti, halk ve gerilla örgütlenmesine dayanarak, Kürdistan'ı parçalayan sınırları işlemez kılmayı başarmıştır. Adeta inkar üzerinde oluşan bölge ve kapitalist dünya sistemine karşı mücadeleyle Kürt sorununu açığa çıkarıp, çözümü yönünde geliştirdiği politik güçle, bölge ve uluslararası siyaseti tümden değiştirmeyi sağlatan bir siyasi gerçeği ortaya çıkarmıştır.

Dolayısıyla son 30 yılın en büyük siyasi hareketlerinden birisi PKK hareketi ve onun geliştirdiği ulusal özgürlük mücadelesi olmuştur.

Bu durum, küresel sermayenin çıkarları doğrultusunda, adına III. Dünya Savaşı denilen bir saldırı temelinde, Ortadoğu'nun yeniden şekillendirilmek istendiği günümüzde kendisini tümüyle siyaset gündemini belirler bir konuma ulaştırmıştır. Kapitalist devletçi sistemin 20. yüzyılda yarattığı Ortadoğu ve uluslararası sistemin temel değişim gücünün, Kürt sorununun çözümünü öngören bu siyaset olduğunu herkese göstermiştir. Bu bakımdan yeni bir siyasal güç olarak herkesin dikkate aldığı, üzerinde hesap yaptığı, kendi PKK ve Kürt politikasını oluşturmaya çalıştığı yeni bir siyasal sürecin gelişmesine yol açmıştır.

En fazla da Kürt insanının zihniyetini değiştirip özgürlük ve demokrasi bilinciyle doldurarak, Kürt toplumunu özgür ve demokratik bir yaşam sürecine çekerek, düşünce alanında olduğu kadar kültürel ve sosyal alanda da büyük bir gelişmenin yaşanmasını sağlamıştır. Kürt sosyalitesinin yaratıcısı, Kürt kültürünün gelişmesini sağlayan en temel verilerin ortaya çıkartıcısı, Kürt birey ve toplumunun tarihten getirdiği zengin birikime dayanarak, günümüzde yetkin düşünce ve davranış sergilemesini sağlayan kültürel ve sosyal devrimlerin geliştiricisi olmuştur.

PKK yeni bir örgütlenme bilinci ve anlayışı geliştirmiştir

PKK sömürgecilik altında dağıtılan Kürt'ün örgütlenme bilincinin yaratıcı gücüdür. Adeta atomlarına kadar toplumsal parçalanmayı yaratıp, bireyciliği geliştirerek toplumu güçten düşürmeyi öngören sömürgeciliğe karşı örgütlenme bilincini ortaya çıkarmıştır. Böylece Kürt'ün en temel zaafı olan örgüte gelmeme, örgütlenememe anlayışına dur demiş, bu konuda önemli ilerlemeler sağlamıştır. Sömürgeciliğin oyunlarını teşhir ederek, kadın-erkek Kürt bireyine özgürlükçü duruşun ve toplumsal çıkarların örgütlenmede olduğunu gösterip, yeni bir örgütlenme bilinci ve anlayışı geliştirmiştir.

Bunun sonucunda bireycilik, ailecilik, aşiretçilik içinde parçalanıp dağıtılmış Kürt toplumunu parti, cephe, gerilla, demokratik kurum ve kuruluşlar biçimindeki örgütlenmeler içinde yeni bir örgütsel yapıya kavuşturmuştur. Önderliğin vurguladığı gibi, iki kişisi bir araya gelemeyen Kürt insanını ulusal birlik etrafında, parti ve gerilla içerisinde örgütlenir, birleşir ve birlikte çalışıp yaşar hale getirmiştir. Bu temelde yarattığı siyasi, askeri örgütlülükle bir yandan Kürt halkının potansiyelini güce dönüştürürken, diğer yandan bölgede yeni bir siyasal aktörün oluşmasına, dolayısıyla bölge siyasetinde dengelerin değişmesine yol açmıştır.

PKK'nin askeri alanda da Kürt toplumuna ve demokrasi güçlerine önemli katkıları olmuştur. Özellikle modern gerilla bilincinin, tarzının, örgütlülüğünün geliştirilmesinde, Kürt toplumundaki bilinen geleneksel isyancı anlayış ve kültürün aşılıp, halkı modern örgütlülük temelinde kendini savunacak silahlı bir güç haline getiren adımların atılmasını sağlamıştır. Daha da ötesi, özellikle değişim ve yeniden yapılandırma sürecinde geliştirdiği meşru savunma çizgisi, bunun stratejik, taktik özellikleri, ilkeleri, öz savunmaya ve gerillaya dayalı örgütsel biçimiyle, aslında halkların hiyerarşik devletçi sistemin baskı ve saldırılarına karşı kendilerini demokratik toplum örgütlülüğü temelinde nasıl savunacaklarının en güçlü bilincini ve örgütsel düzeyini ortaya çıkarmıştır. Bu anlamda meşru savunma çizgisine dayalı gerilla bilinci ve örgütlülüğüyle, Kürt toplumunun özgür demokratik yaşam çizgisinde ilerlemesini sağlatacak ve tüm halkları devletçi sistemin saldırıları karşısında koruyacak doğru bir meşru savunma bilinci ve örgütlenme tarzı kazandırmayı, en azından teorik düzeyde sağlamıştır.

> "PKK'nin Kürt toplumu açısından yaptıkları ve yol açtığı sonuçlar hiçbir biçimde küçümsenemez. PKK, devletçi zihniyette olanların düşündüğünden katbekat ulusal demokratik değerler, özgürlükçü, demokratik birikimler ve mevziler ortaya çıkarmıştır. İlk hedefi, özgürlüğüne, bağımsız ve demokratik yaşamına sevdalı bir halk yaratmaktı. Böyle bir toplum gerçeği hiçbir halkta olmadığı kadar yaratılmıştır"

PKK'nin ilk hedefi özgürlüğüne sevdalı bir halk yaratmaktı

PKK'nin 29 yıl boyunca veya tohumlarının atılışından bu yana geçen 35 yıllık süre içerisinde özgürlük düşüncesi ve Kürt halkı açısından yaptıkları ve yol açtığı gelişmeler tarihsel niteliktedir. Belki Kürt sorununun çözümü açısından henüz kalıcı sonuçlar ortaya çıkarılamamıştır. Yine Kürt halkının özgür ve demokratik yaşam çizgisinde örgütlülüğünün istenilen düzeyde ortaya çıkarılamamasından söz edilebilir. Bazıları açısından, Kürt sorununun çözülememiş, başlangıçta öngörülen ulusal kurtuluş savaşının hedeflerine tümüyle ulaşılamamış, bir Kürt devletleşmesine yol açılamamış olması önemli gelişmeler yaratamama alarak görülebilir. Özellikle devletçi paradigma içinde düşünen liberal ve klasik solcu zihniyetler açısından bu durum elbette geçerlidir. Ancak bir Kürt devletleşmesi ortaya çıkmamış ve Kürt sorununun çözümü kalıcı düzeyde gerçekleşmemiş olsa da PKK'nin Kürt toplumu açısından yaptıkları ve yol açtığı sonuçlar hiçbir biçimde küçümsenemez. PKK, devletçi zihniyette olanların düşündüğünden katbekat ulusal demokratik değerler, özgürlükçü ve demokratik birikimler ve mevziler ortaya çıkarmıştır.

PKK'nin çıkışındaki ilk hedefi, özgürlüğüne, bağımsız ve demokratik yaşamına sevdalı bir halk yaratmaktı. Böyle bir toplum gerçeği hiçbir halkta olmadığı kadar yaratılmıştır. Bu yönüyle PKK, önüne koyduğu hedeflerden önemli olanlarını büyük oranda gerçekleştirmiştir. Kaldı ki Güney Kürdistan'da meşru savunma alanlarında ortaya çıkan düzey, o çok aranan Kürt devletleşmesinden de önemli bir gelişmenin yaratıldığını göstermektedir.

Yine Kürt sorununun çözümü, bugün kendini Ortadoğu ve dünya gündemine bütün diğer sorunlardan daha kapsamlı, büyük ve acil çözüm isteyen bir sorun olarak dayatmış durumdadır. Ortadoğu'da yaşanan o büyük çatışma sonunda gelip Kürdistan'da ve Kürt sorununda düğümlenmiş durumdadır. Bunu yaratan, Kürt sorununun çözümünü bölge ve uluslararası siyaset gündemine bu düzeyde dayatan da kuşkusuz PKK hareketidir.

Kürdistan'da geliştirilen sistem hiçbir toplum üzerinde uygulanmamıştır

Bunlarla birlikte, PKK'nin en çok da ideolojik, örgütsel bakımdan yarattığı gelişmeleri görmek ve doğru anlamak gerekir. Bunun değerini anlamak için de I. Dünya Savaşı ardından Kürt toplumu üzerinde uygulanan –adına ister sömürgecilik, ister inkar imha sistemi densin, her ne biçimde tanımlanırsa tanımlansın– bu sistemin niteliklerini iyi görmeyi gerektirir. Bu baskı biçimi, gerçekten de 20. yüzyıl gibi ulusal ve sosyal özgürlük mücadelelerinin en çok geliştiği bir tarihsel kesitte, bu yüzyıl gerçeğine oldukça ters bir konum arz edecek şekilde Kürt toplumuna ince bir soykırımın dayatılmasını ifade etmektedir.

Bu soykırım, katliam, işkence, baskı yöntemleriyle olduğu gibi, daha çok da ekonomik yöntemlerle, eğitim yöntemiyle, sosyal, kültürel yöntemlerle sürdürülmüştür. Kürt toplumu bu yönüyle tam bir özel ve psikolojik savaş saldırısı altında bitişe götürülmek istenmiştir. Böylece Kürt insanını düşüncesiz kılarak veya kendi çıkarları doğrultusunda düşünemez hale getirerek, düşünce bağımlılığı altında tutup kendi çıkarlarını göremez, bu temelde örgütlenemez hale getirerek eritmek ve başkalaşıma razı olur bir konuma düşürmek istemişlerdir. Bu, en tehlikeli baskı ve bitirme biçimidir.

20. yüzyıl başında dünyada ve Ortadoğu'da Avrupa devletlerinin yürüttüğü savaşlar ardından Kürdistan'da geliştirilen sistem, insanlık tarihinde belki de hiçbir toplum üzerinde uygulanmamış bir sistemdir. Bu sistem, henüz modern çağın sosyal yaşam ve örgütlenmesini geliştirememiş, kendi siyasal, askeri örgütlülüğünü ulus düzeyinde ortaya çıkaramamış Kürt toplumu üzerinde dünyanın hiçbir yerinde görülmemiş ulusal inkar, sosyal ve kültürel baskı yaparak ekonomik istismarı uygulanmış, hem birey hem toplum üzerinde eşine ender rastlanır bir tahribata yol açmıştır. PKK'yi, birey ve toplum üzerinde soykırım düzeyinde sürdürülen bu ekonomik, sosyal, kültürel, askeri baskı ve yok etme sisteminin etkilerine karşı yürüttüğü mücadele ve bunları ortadan kaldıracak düşünme, örgütlenme, özgür ve bağımsız yaşama irade ve iddiasını birey ve toplum düzeyinde ortaya çıkarma gerçeğiyle ele almak ve anlamak gerekir.

PKK devrim içinde devrimleri tetikleyen bir dinamizme sahiptir

Önder Apo'nun deyimiyle, Kürt halkına herkesin yaptığı kötülüğe karşı PKK, iyilik yapmayı esas almıştır. Kimsenin üstlenmek istemediği, bir tarafta bırakıp geçtiği Kürt sorununu çözme sorumluluğunu üstlenip, bunun gereklerinin yerine getirilebilmesi için birey ve toplumda ideolojik, ruhsal, duygusal, kültürel ve örgütsel değişiklikleri yaratma temelinde bir mücadeleyi ve gelişimi ortaya çıkarmıştır. Bu bakımdan PKK'nin yürüttüğü mücadele, başka toplumlarda sürdürülen ulusal kurtuluş mücadelelerinden çok farklı ele alınmak durumundadır. Kesinlikle onlar gibi dar siyasi ve askeri kapsamda bir hareket değildir. Onları çok aşan bir felsefik, ruhsal, duygusal, örgütsel boyutları vardır. Kültürel ve sosyal boyutları vardır. PKK hareketi çok büyük bir ideolojik devrim, sosyal devrim ve kültürel devrim olayıdır. Devrim içinde devrimleri tetikleyen bir dinamizme ve diyalektiğe sahiptir.

Kürt halkı PKK'yi sahiplenmiştir

Çok boyutlu devrim özelliğiyle Kürt bireyi ve toplumunda çarpıcı devrimsel değişimler ortaya çıkarmıştır. Kürt halkı, kendisi için yaptıklarını ve yarattıklarını, duygu, düşünce ve ruhsal alanda geliştirdiklerini çok iyi bildiği için, her türlü baskıya, zorluğa, işkenceye ve katliama rağmen PKK'yi sahiplenmektedir. PKK, böyle bir gelişmeye ve halk gücüne dayandığı için bölgesel ve uluslararası gericiliğin el birliği edip geliştirdiği komplo ve imhacı saldırılar karşısında ayakta kalabilmiştir. Bu halk gerçeği ve yarattığı değerlere dayanarak bu saldırıları boşa çıkarma, kendini yaşatma ve mücadelesini ilerletme gücünü bulmaktadır. Bu bakımdan PKK'yi dar bir siyasi, askeri hareket olarak görmek ve incelemekten öteye, kapsamlı bir felsefi, ideolojik, sosyal ve kültürel devrim hareketi olarak görüp inceleyerek, PKK'nin bu 30 yılda Kürt bireyi ve toplumunda tüm bu alanlarda yol açtığı gelişmeleri görüp anlamak önem taşımaktadır. Bu açıdan yaptıkları tarihseldir. Sağladığı gelişmeler esaslıdır, köklüdür, derindir ve kalıcıdır.

Artık hiç kimse Kürt bireyini ve toplumunu PKK'yle, Önder Apo'yla ulaşılan ruhsal, duygusal ve örgütsel düzeyden geriye götüremez. Onu özgürlükten demokrasiden alıkoyamaz. Dolayısıyla da PKK'nin 30 yılda yarattığı en kalıcı gelişmeler bu alanda sağlanmıştır. Esas olarak da bu alanda yaşanan büyük gelişmelerin şimdi belli ölçüde siyasi, askeri alana yansıması sonucu mevcut siyasi konjonktürü ciddi biçimde zorlayan bir düzey ortaya çıkmıştır.

1- Özgür bağımsız bir duruş ve düşünceyi ortaya çıkarma dönemi

Önder Apo, PKK tarihini üç aşamada incelemiştir. Birincisi, 1970'lerin başında başlayan ve 15 Ağustos Atılımı ile güçlü bir taktik çerçeve kazanan birinci partileşme hamlesi dönemidir. Bu dönemde PKK'nin düşünce düzeyinde dünya ölçüsünde varolan ideolojik akımlardan ve reel sosyalizmden kısmi bir etkilenmesi elbette söz konusudur. Daha çok, dünya çapında gelişen özgürlük akımlarından ve ulusal kurtuluş hareketlerinden etkilenerek bir bilinç edinmeyi, o bilinci Kürdistan'a, Kürt aydın gençliğine ve Kürt toplumuna taşımayı, bu temelde Kürdistan üzerinde I. Dünya Savaşı ardından uygulanan inkar ve imha sisteminin özelliklerini anlamayı, açığa çıkarmayı ve teşhir etmeyi içermektedir. Bununla birlikte, böyle bir sisteme karşı durmanın ve mücadele etmenin, Kürt halkını ulusal ve toplumsal düzeyde özgür ve demokratik kılmanın düşünce sistemini, örgütsel gerçeğini, öncülük ve halk düzeyindeki örgütlenme sistemini, mücadele tarzını stratejik ve taktik bakımdan ortaya çıkarmayı içermektedir.

Kısaca birinci partileşme hamlesinin en önemli özelliği, düşünce alanındaki gelişme düzeyidir. Hem düşman, hem gerici sistem gerçeğini anlama, çözme hem de onu aşarak yenilgiye uğratacak, toplumu özgür ve demokratik yaşam içerisine çekecek bir mücadele ve örgütlenme sisteminin düşünce düzeyinde açığa çıkarılmasını ifade etmektedir.

Bunun da merkezinde kuşkusuz partileşme gerçeği vardır. Kürdistan koşullarına uygun, Kürt toplumunun içine düştüğü duruma denk düşecek, Kürt bireyi ve toplumunu bu durumdan çıkararak özgür, bağımsız ve demokratik kılacak bir duruşu, düşünceyi ve davranışı ortaya çıkarmak en temel görevdir. Bu da Kürdistan koşullarında partileşme demektir. Doğru bir yaşam anlayışı, yaşam bakışı, sorunları etkili çözme yöntemi, güçlü bir cesaret ve fedakarlık, sonuç alıcı bir taktik ve tarz bu örgütlenme modelinin özünü ifade etmektedir.

Bu nedenle daha baştan her ne kadar teorik kitaplarda varolan düşüncelerden, yine pratik olarak dünyanın değişik bölgelerindeki ulusal kurtuluş hareketlerinin sağladığı gelişmelerden etkilenerek bir yeni düşünce akımı ve örgütlülüğü yaratılmış olunsa da, PKK onların bir taklidi ve tümüyle bir benzeri olmamıştır. Tam tersine, Kürdistan koşullarına yaratıcı bir tarzda uygulanmaya dayanmıştır. Böyle bir partileşme esas alınmıştır. Bu da partileşme, cepheleşme, gerillalaşma konusunda varolan deneyimleri, düşünce sistemlerini Kürdistan koşullarına uyarlama temelinde geliştirmeyi öngörmüştür.

PKK Kürdistan koşullarına özgü bir cesaret ve fedakarlıkla partileşmiştir

Bu bakımdan PKK, klasik sosyalist partilerin etkisi altında kalsa da, baştan itibaren onlardan her zaman ayrılan ve Kürdistan koşullarında, halkın özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirecek ölçü ve özelliklerle şekillenmesini sağlamıştır. Bu da PKK'nin kendine göre özellikler edinmesini, Kürdistan koşullarına özgü bir cesaret ve fedakarlıkla bir partileşmenin ortaya çıkmasını beraberinde getirmiştir. İster kadro, ister sempatizan düzeyinde olsun ölçü ve özellikler, tümüyle kendi koşullarına uygun gerçekleşmiştir. Bu düzeyde bir düşünce gelişimi, bunun parti ve gerilla düzeyinde örgütsel yapıya kavuşması ve bir halk tabanına dayanır hale gelmesi partileşmenin sağlanmış olduğunu ifade etmektedir.

Kürdistan üzerinde uygulanan yok etme sistemine karşı Kürt toplumunu özgürlüğe taşıyacak özgürlükçü ve demokratik çizgiye dayalı bir parti öncülüğü ve Önderliksel gelişmeyle birlikte, bunu hayata geçirecek bir mücadele ve taktik gücün ortaya çıkması, bunların dayandığı bir halk tabanının mücadeleyi her koşulda besleyecek düzeyde oluşması, birinci partileşme aşamasının sağlandığının ifadesidir. Özcesi bu aşama, teorisiyle, programıyla, örgütüyle ve taktiğiyle PKK'nin pratikte mücadele içinde şekillenen bir güç haline gelmesini içermektedir.

2- Baştan sona gerillalaşma dönemi

İkinci partileşme dönemi, 15 Ağustos Atılımı dönemidir. Gerilla mücadelesi içerisinde partileşmeyi içermektedir. Gelişen gerilla mücadelesi ile inkar ve imha sisteminin temellerinden ciddi bir biçimde sarsılmasını sağlayarak ulusal diriliş devriminin gerçekleşmesini ifade etmektedir. Bu dönem, baştan sona bir gerillalaşma dönemidir. Gerilla mücadelesi içerisinde ve bu mücadelenin ölçülerine dayanarak partileşmeyi ifade etmektedir.

"PKK'nin gerillada bu denli ısrarı bir yandan ulusal bilinç edinen güçlü bir kitle tabanına ulaşmasını sağlarken, diğer yandan gençliğin katılımıyla giderek büyüyen bir gerilla ordusu yaratmıştır. 1990'ların başından itibaren bu temelde gelişen halk serhildanları, köyde, kasabada, şehirde güçlü bir ulusal diriliş devriminin yaşanmasının ifadesidir. Toplumun duygu, düşünce ve davranışta inkar ve imha sisteminden kopuşunu sağlamıştır"

PKK'nin gerillada bu denli ısrarı bir yandan ulusal bilinç edinen güçlü bir kitle tabanına ulaşmasını sağlarken, diğer yandan gençliğin katılımıyla giderek büyüyen bir gerilla ordusu yaratmıştır. 1990'ların başından itibaren bu temelde gelişen halk serhildanları, köyde, kasabada, şehirde güçlü bir ulusal diriliş devriminin yaşanmasının ifadesidir. Toplumun duygu, düşünce ve davranışta inkar ve imha sisteminden kopuşunu sağlamıştır. Diğer yandan Türkiye devletinin bu gelişmelere karşı dayattığı topyekün imha savaşına karşı, 1990'lı yıllar boyunca yaratılan diriliş devriminin değerlerini koruma, ayakta tutma amaçlı güçlü bir direniş mücadelesi içinde olunmuştur.

Bu dönemde gelişen partileşme mücadelesi ulusal diriliş devrimini başarıya götürürken, kendi içinde kısmi hata ve eksiklikleri de taşımıştır. Birinci partileşme hamlesinde örgütsel krize yol açma, partileşme mücadelesini yeterince sahiplenip öncülük edememe, onun yönetimi haline gelememe biçiminde yaşanan eksiklikler, ikinci partileşme hamlesi döneminde Önder Apo'nun bütün eğitici çabalarına, yine gerilla mücadelesinin büyük değiştirici gücüne rağmen bir yandan memurculuk, diğer yandan da çetecilik biçiminde partileşmeyi ve gerilla mücadelesini sağa sola saptıran, zayıflatan eğilimler olarak kısmi düzeyde varlık göstermiştir.

3- Uluslararası komploya karşı direnme dönemi

Üçüncü partileşme hamlesi, uluslararası komploya karşı direnme dönemidir. Bu direnişin teori ve taktiğini içermektedir. Kürdistan'da ulusal diriliş devriminin başarıldığı, uluslararası alanda ise Sovyet bloğunun çözülüp dağıldığı bir ortamda PKK'nin de ortaya çıkan gelişmelere dayalı olarak kendini değiştirip yenilemesi bir zorunluluk olmuştur. Ancak bir yandan inkar ve imha sisteminin artan saldırıları, diğer yandan memurcu ve çeteci zihniyetlerin değişimi ve yenilenmeyi zorlayıcı yapıları, gereken değişim ve yenilenmenin zamanında ve doğru biçimde yapılmasının önünü almıştır. Nitekim 1998 yılı itibariyle mücadelede bir tekrarın yaşandığını, bu nedenle değişim ve yenilenmenin bir zorunluluk haline geldiğini gören Önder Apo, örgütü bu durumdan çıkarmak ve daha etkili mücadele eder hale getirmek için, gereken değişim ve yenilenme adımlarını atmaya yönelmiştir. Stratejik değişim ve örgütsel yeniden yapılanma temelinde PKK'nin kendini yenileyerek Kürt sorununun demokratik çözümünde önemli bir güç haline geleceğini gören uluslararası gericilik, yani inkar ve imha sistemi, parti henüz böyle bir düzey kazanmadan, yani değişim aşamasındayken varolan zayıflıklardan yararlanarak hareketin imhasını sağlamak üzere uluslararası komployu örgütleyip harekete geçirmiştir.

Uluslararası komplo, Önder Apo'nun imhasını, ona dayanarak PKK'nin tasfiyesini, bu temelde de Kürt halkı üzerindeki inkar ve imha uygulamalarının başarıya gitmesini hedefleyen bir saldırı hareketidir. Buna karşı Önder Apo ve halkın geliştirdiği çok yönlü mücadele ile Önderliğin imhası önlenebilmişse de, 15 Şubat komplosunun gerçekleşmesi ve İmralı sisteminin ortaya çıkarılması engellenememiştir. Bu sonuçta, uluslararası komplonun gücü kadar, Önder Apo'nun deyimiyle, yetersiz yoldaşlık ve sahte dostluk da önemli bir rol oynamıştır.

Çürütme politikasına karşı yeni bir mücadele dönemi geliştirilmiştir

Böyle keskin bir mücadele içerisinde değişimi sürece yayan, dar, yüzeysel ele alan yaklaşımların tehlikeli olduğunu gören Önder Apo, İmralı koşullarına rağmen stratejik değişim ve örgütsel yapılanma sürecini daha köklü ve derin bir biçimde ele alarak, uluslararası komploya karşı mücadelenin ve onu yenmenin teorik, ideolojik düzeyini, programını, örgüt yapısını, strateji ve taktiklerini ortaya çıkarmaya çalışmıştır. Kısaca Önder Apo'nun imhasını başaramayan uluslararası komplo, İmralı sistemi çerçevesinde çürütme politikasını izleyerek, zaman içinde PKK'nin tasfiyesini hesap ve umut etmiştir. Önder Apo da bunu ve ancak köklü bir değişim ve yenilenme temelinde bu amacın boşa çıkarılacağını görerek, uluslararası komployu yenilgiye uğratacak örgütlü bir mücadelenin yaratılması gerektiğinden hareketle, yine kendisinin, Özgürlük hareketimizin ve Kürt halkının buna gücünün olduğuna inanarak, çürütme politikasına karşı yeni bir mücadele sürecinin gelişimini öngörmüştür.

Bu temelde stratejik değişim ve yeniden yapılanma süreci daha köklü ele alınmış, reel sosyalizmin kapsamlı eleştiri ve değerlendirilmesi temelinde devletçi sosyalizmden demokratik sosyalizme geçişi öngören paradigmasal değişimle bir ideolojik yenilenme sağlayıp, yeni bir partileşme, kongreleşme ve meşru savunma çizgisinde özgürlük direnişini geliştirme sürecini yaratmıştır. Böyle bir paradigma değişimi ve ideolojik yenilenme temelinde eskinin siyasi ve askeri çizgisi aşılarak, doğru ve etkili bir meşru savunma çizgisi temelinde Kürt sorununun demokratik çözümü öngörülmüştür.

PKK değişim ve yenilenme sürecini başarıyla gerçekleştirmiştir

Bu yenilenme, bir yandan Kürdistan üzerinde egemenliğini sürdüren devletlerin demokratikleşmesi, demokratik dönüşümü yaşayarak halkın demokrasisine duyarlı hale gelmesini ifade ederken, diğer yandan bütün kesimleriyle Kürt halkının kendini örgütleyerek, demokratik konfederal bir toplum sistemiyle kendi özgür ve demokratik yaşamını yaratmasını ifade etmektedir. Böylece yeni paradigma temelinde yeniden partileşme, meşru savunma çizgisinde gerillalaşma ve öz savunma geliştirilerek bir yandan egemen devletler

demokratik dönüşüme zorlanırken, diğer yandan Kürt toplumunun kadın özgürlüğüne ve ekolojik devrime dayalı demokratik konfederal örgütlülüğünün geliştirilmesini öngören bir mücadele dönemi başlamıştır. Tarihi 15 Şubat komplosu gibi bir saldırıyla karşılaşmış olan PKK, çok zor da olsa değişim ve yenilenme sürecini başarıyla gerçekleştirmiştir. Bu da önemli bir gelişmedir; hem bizler hem de düşman tarafından dikkate alınması gereken ciddi bir durumu ifade etmektedir.

Böyle bir değişim ve yenilenme süreciyle İmralı işkence sisteminin öngördüğü çürütme politikasının işlemez hale getirilmek istendiğini gören gericiliğin dayattığı tasfiyeci provokasyonun boşa çıkarılarak 1 Haziran Hamlesi'nin geliştirilmesi, komployu teşhir ve tecrit ederek yenilgiye uğratacak yeni bir mücadele sürecini başlatmıştır. PKK açısından yeni bir mücadele döneminin başladığı böylece netliğe kavuşmuştur.

"PKK'nin yeniden inşa kongresiyle parti öncülüğünün yeniden şekillenmesi, meşru savunma çizgisinde direnip halka öncülük eden bir gerilla yapısının oluşması önemlidir. Demokratik konfederalizm sistemini örgütleme yönünde çeşitli arayış ve çabaların gelişmesi, inkar ve imha sistemini zorlayan, çılgına döndüren, değişimi dayatan, bunu yapamazsa onu yıkılmakla yüz yüze getirecek gelişmeler olmuştur"

Türk devleti inkar ve imha siyasetini yürütemez duruma gelmiştir

Önderlik çizgisini uygulama noktasında yaşanan çeşitli zayıflıklara rağmen PKK'nin bu biçimde kendini yenileyip değiştirmesi ve yeniden yapılandırması çok önemli bir gelişmedir. PKK'nin yeniden inşa kongresiyle parti öncülüğünün yeniden şekillenmesi, meşru savunma çizgisinde direnip halka öncülük eden bir gerilla yapısının oluşması ve teorik düzeyde belli çözümler oluşturulup demokratik konfederalizm sistemini örgütleme yönünde çeşitli arayış ve çabaların gelişmesi, inkar ve imha sistemini zorlayan, çılgına çeviren, değişimi dayatan, bunu yapamazsa onu yıkılmakla yüz yüze getirecek gelişmeler olmuştur.

Bu ortamda, Önder Apo'nun çağrısı temelinde 1 Ekim 2006 tarihinde geliştirilen 5. tek yanlı ateşkes de stratejik çözüm üretmeyip yeni bir mücadele süreci gündeme gelince, Türkiye yönetiminin inkar ve imha sistemini artık yürütemediği ve buna gücünün yetmediği durumu ortaya çıkmıştır. Bu noktada, bütün devletçi sisteme ve gericiliğe 'ya beni kurtarırsınız ya da sizin sisteminiz Kürdistan'da yok olur' dayatmasıyla herkesi uluslararası komplonun 10. yılında yeni bir imha ve tasfiye planı doğrultusunda Özgürlük hareketimize karşı saldırıya geçirmeye ve böyle bir saldırıda birleştirmeye çalışmaktadır. Bu da üçüncü partileşme hamlesi çerçevesinde PKK'nin stratejik değişim, ideolojik yenilenme ve örgütsel yeniden yapılanmayı sağlayarak, özgürlük ve demokrasi mücadelesini yeni çizgide yürüten bir güç haline geldiğini, bu çerçevede kendini toparlayıp örgütleyerek yeni mücadele sürecini geliştirdiğinin önemli bir göstergesi ve kanıtı olmaktadır.

İmha ve tasfiye planını yürütmek isteyenler bölgenin statükocu güçleridir

Şimdi üçüncü partileşme hamlesinin en kritik süreçlerinden birini yaşamaktayız. Uluslararası komplonun 10. yılında, hareketimize yeni bir imha ve tasfiye planı dayatılmış bulunuyor. PKK'nin 30. yılı partileşmenin, kongreleşmenin, gerillalaşmanın geliştirildiği bir yıl değil de, Özgürlük hareketimizin tasfiye edildiği bir yıl haline getirilmek isteniyor. 22 Temmuz seçimleri ardından oluşan genelkurmay-AKP uzlaşmasına dayalı yeni Türkiye yönetimi, ideolojik, politik, örgütsel ve askeri her alanda Özgürlük hareketimize karşı uluslararası komplo çerçevesinde yeni bir imha dayatmasını geliştirmeye çalışıyor.

PKK'nin 30. yılına dayatılan imhacı saldırılar kesinlikle çok yönlüdür. Oldukça planlı, programlı geliştirilmeye çalışılmaktadır. Bir yönü politik, askeri olandır. Özellikle AKP hükümeti tarafından örgütlendirilip yönlendirilen bu politik, askeri saldırılar, esas olarak Kürdistan üzerinde sömürgeci egemenlik sürdüren bölgenin statükocu güçleri tarafından desteklenmektedir. Daha farklı bir deyişle, hareketimize dayatılmak istenen yeni imha ve tasfiye planını politik, askeri bakımdan yürütmek isteyenler bölgenin statükocu güçleridir. Kürdistan'ın bölünüp parçalanması ve imha edilmesi gerçeğine dayanan Ortadoğu'nun politik yapısıdır. Bu ırkçı, şoven, faşist gerici yapı bir yandan kendi askeri, siyasi gücünü sonuna kadar kullanmaya çalışarak, diğer yandan bölgenin ve dünyanın diğer güçlerini de etkileyip yanına çekmeye çalışarak politik, askeri saldırılarında başarılı olmak istemektedir.

İdeolojik örgütsel saldırılara karşı mücadele başarı için şarttır

PKK'nin 30. yılında imha amaçlı saldırılar siyasi ve askeri boyuttan öte ideolojik, örgütsel boyuta da sahiptir. Bazı önemli dış güçlere dayanan, daha çok da hiyerarşik devletçi sistemin gerici etkilerinin kadro kişiliğinde ve örgütsel yapımızın içinde çeşitli provakatif tasfiyeci eğilimler biçiminde kendini dayatması tarzında gelişen bu ideolojik, örgütsel saldırılar da en az siyasi, askeri saldırılar kadar Özgürlük hareketimizin imha ve tasfiye edilmesi noktasında tehlikelidir. Dolayısıyla sırtını dış güçlere dayayan, PKK ile ideolojik, paradigmasal karşıtlığı olan sağ veya klasik sol güçlerden güç alan çeşitli provakatif tasfiyeci dayatmalara karşı mücadele, Kürdistan üzerinde egemenlik sürdüren ve 30. parti yılında bize imha ve tasfiyeyi dayatmak isteyen politik, askeri saldırıları en üst düzeye çıkaran statükocu, sömürgeci, inkarcı güçlerin politik askeri saldırılarına karşı direnişle bir bütünlük arz etmektedir.

30. yılda, partimize ve Kürt özgürlük hareketimize karşı ideolojik, siyasi, örgütsel, askeri bütün alanlarda planlı bir imha ve tasfiye saldırısıyla sonuç alınmaya çalışılmaktadır. Bu saldırılar en başta da Önder Apo'yu hedeflemektedir. 2006 yılının baharından bu yana kaldığı yerin onarılması temelinde geliştirilen ve zehirleme olarak ortaya çıkan imha saldırısı, Önder Apo'nun sağlık durumu üzerinde ciddi bir tehdit ve tehlike oluşturur düzeye gelmiştir. İmralı sisteminde her şey; yemek, içmek, yatmak, oturmak, dinlenmek, kısaca yaşamın bütün alanları fiziki ve psikolojik işkence ortamı haline getirilmiştir. Bir yandan fiziki ve psikolojik işkence bu denli arttırılıp Önderliğimizin ruhsal ve düşünsel yapısı olumsuz etkilenmeye çalışılırken, diğer yandan doğrudan zehirleme dayatmasıyla çeşitli öldürücü hastalıklar yaratılıp, uluslararası komplonun 10 yıl önce öngördüğü imha süreci tamamlanmak istenmektedir.

Uluslararası güçler gerillanın ezilmesi konusunda bir tercihe zorlanmaktadır

30. parti yılımıza dayatılmak istenen imha ve tasfiye saldırılarının Önderlikten sonraki hedefi, kuşkusuz meşru savunma direnişi içinde olan gerilla güçlerimizdir. Türkiye'nin bütün ekonomik ve diplomatik imkanları kullanılarak başta bölge gericiliği olmak üzere bütün uluslararası gericiliğin desteği alınarak, yine başta İsrail olmak üzere ABD, Rusya, AB gibi teknik bakımdan ilerlemiş güçlerin icat ettiği en son savaş araçları satın alınmaya çalışılıp, Türk ordusunun bütün gücü harekete geçirilerek, Kürt halkının özgürlüğü, Türkiye'nin demokratikleşmesi ve Ortadoğu halklarının demokratik birliğinin yaratılması için yaşayan ve direnen özgürlük gerillalarımız imha edilmek istenmektedir. Bu konuda Türkiye yönetiminin baskı ve saldırıları hat safhaya çıkmıştır. Kuzey Kürdistan'da Zagros'tan Dersime, Serhat'tan Amanos'a, Botan'dan Amed'e, Erzurum'a kadar bütün alanlarda gece gündüz, kar kış demeden yürütülen saldırılar yetmiyormuş gibi, meclisten çıkartılan sınır ötesi operasyon tezkeresi temelinde medya savunma bölgelerine de saldırılıp gerilla güçleri burada da darbelenmek istenmektedir.

Öyle bir noktaya gelinmiştir ki, ya özgürlük ve demokrasi gücümüz olan gerillanın başarısı kabul edilerek Kürt halkının demokratik örgütlülüğü ve iradesi temelinde Türkiye'nin, İran'ın, Suriye'nin demokratikleşmesi gerçekleşecek, yani inkar ve imha sistemi, ırkçı, şoven, faşist, despotik zihniyet ve bunun politik duruşu tasfiye olacak ya da gerilla imha edilip ezilerek bu ırkçı, şoven, faşist, soykırımcı, despotik politikalar bölgede egemenliğini sürdürecektir. Türkiye yönetimi, İran ve Suriye yönetimlerinden aldığı güçle süreci bu noktaya getirmiştir. Uluslararası güçlere 'ya Kürt gerillasının bölgede yaratmak istediği demokrasi ya da biz' dayatmasını yapmaktadır. Uluslararası güçleri HPG gerillalarının ezilmesi konusunda bir tercihe zorlamaktadır.

HPG güçlerinin meşru savunma çizgisi halkların birliği için sürdürülmektedir

HPG güçleri meşru savunma çizgisini tamamen Kürt halkının özgürlük ve demokrasi davası için, Türkiye'nin, İran'ın, Suriye'nin, Irak'ın, bütün Ortadoğu halklarının demokratik dönüşüm ve birliği için sürdürmektedir. Halkların kardeşliği ve demokratik birliği temelinde bir çözüm aramaktadır. Bu ilkelere bağlıdır ve bunun dışında hiçbir amacı yoktur. Dünya barışının ve demokratik sisteminin gelişmesi için mücadele etmektedir. Dolayısıyla tamamen meşru savunma durumundadır ve uluslararası hukuk açısından da haklı konumda olan bir güçtür. Böyle bir duruş bile kabul edilmeyerek Kürt'e ait her şey reddedilip, inkar zihniyeti yeniden yapılandırılıp, bu da bölge ve dünya siyasetine kabul ettirilmeye çalışılmaktadır.

Açıkça saldıran taraf İran ve Suriye'nin de desteğini alan Türkiye olduğu halde, kendisi saldırıya uğruyormuş gibi gerçek dışı bu durumu, özellikle AKP hükümeti ve müttefikleri yaymaya, herkesi de buna inandırmaya çalışmaktadırlar. Bu düpedüz bir iftiradır, yalandır. Saldırı konumunda olduklarını Türk basın yayın organlarının yaklaşımlarından anlamak, verdiği haberlerde her gün görmek mümkündür.

Genelkurmay başkanı, kara kuvvetleri komutanı her gün savaş naraları atmaktadır. İmhadan, yok etmekten, tehditten başka bir şey ağızlarından çıkmamaktadır. Türk basını Kürt gerillalarının ölümü üzerinde adeta bayram etmektedir. AKP hükümeti ve Başbakan Tayyip Erdoğan da bu gerçeği görüp, bunun nasıl bir cinnet durumu olduğunu anlayıp vazgeçmek yerine ABD'nin, Avrupa'nın, başka yerlerin basınını da 'niye bizim gibi baskıya, katliama, öldürmeye övgü düzmüyor' diye suçlamaktadır. Bu, Türkiye yönetiminin nasıl bir politik konumda olduğunu açıkça gösterir niteliktedir.

Baskılar tutuklamalar işkenceler had safhaya çıkarılmıştır

30. parti yılına imha ve tasfiye planı çerçevesinde dayatılan saldırılar, Önderlik ve gerilla ile birlikte tüm Kürt halkını da hedeflemektedir. Özellikle demokratik Kürt siyasetini, siyasal kurumlarını ciddi bir baskı altına alma ve tehdit etme durumu yaşanmaktadır. Geçtiğimiz süreçte Şengal katliamından Dersim'e, Beytüşşebap'a kadar uzanan bir sahada yeniden 1990'lı yılların hizbikontra saldırılarını, yani faili meçhul katliamlarını an-

dıran bir süreci geliştirdikleri görülmektedir. Baskılar, tutuklamalar, işkenceler had safhadadır. Gençlik, kadın ve sıradan sivil toplum örgütleri bile basın açıklaması yapamaz hale getirilmiştir. Türkiye'nin hapishaneleri tıka basa doldurulmuştur. Sivil bir Kürt siyaseti yaratmak isteyen DTP'ye yönelik, başta başbakan ve genelkurmay başkanı olmak üzere tüm diğer partilerin ve inkar sistemini esas alan tüm kurum ve kuruluşların nasıl bir baskı, tehdit, zorlama içinde oldukları her gün açıkça görülmektedir. Hem milletvekilleri, hem DTP örgütü üzerinde baskı, tehdit, kapatma şantajı günlük olaylar haline gelmiştir. Partinin kapatılması, Demoklesin Kılıcı gibi DTP üzerinde sallandırılmaktadır.

Türk devleti Kürtler adına varolan ne varsa hepsine düşmandır

30. PKK yılına dayatılmak istenen imha ve tasfiye planının yurtdışındaki Kürt halkını hedefleyen yönleri de vardır. Başta Avrupa olmak üzere dünyanın dört bir yanına savrulmuş Kürt insanının yurtseverlik ve demokrasi çizgisinde oluşturmaya çalıştıkları örgütlülük ve geliştirdikleri kurumlaşma Türkiye yönetimi tarafından terör örgütlenmesi sayılarak kapattırılmaya çalışılmaktadır. Bu konuda özellikle AB ve ABD üzerinde çok yoğun baskı uygulanmaktadır. Diğer yandan, sınır ötesi operasyon tezkeresi temelinde medya savunma alanları ve Güney Kürdistan ciddi bir siyasi, askeri tehdit altına alınmıştır. Neredeyse Irak vatandaşı konumunda olan, ama Güney Kürdistan'daki Kürt örgütlenmesinde önemli rol oynayan bazı şahsiyetlerin bile yakalanıp Türkiye'ye iade edilmesini isteyecek kadar ileri gitmişlerdir. Türkiye ordusunu sınıra yığmış, Güney Kürdistan'daki halkı ve kazanımları baskı altına almakta, katliamla tehdit etmektedirler. Bu durum, başta Türkiye olmak üzere inkar ve imhacı güçlerin sadece PKK'ye düşman olmadıklarının, Kürtler adına varolan her şeyin düşmanı olduklarının en açık kanıtıdır. PKK'ye bu kadar düşmanlık yapılmasının nedeni de, Kürt'e olan düşmanlıklarından ileri gelmektedir.

Öyle bir noktaya gelinmiştir ki, başta Tayyip Erdoğan ve Deniz Baykal olmak üzere Türk siyasetçiler, Kürt adı kullanılıyor diye dünya basın yayın organlarını kınayan ve Türkiye'deki bazı basın organlarını da bundan vazgeçmeye zorlayan bir tutum içine girmişlerdir. Öyle ki onlar, terör adıyla bile olsa Kürt kelimesinin kullanılmasına karşıdırlar. Kürt terörü denilmesini bile doğru bulmuyor, kabul etmiyorlar. Kısaca, Kürt'ün hiçbir biçimde ağza alınmasını, kayıtlara geçmesini istemiyorlar. Bu durum onların ne kadar ırkçı, şoven, inkarcı olduklarını, ne kadar Kürt düşmanı, Kürt karşıtı olduklarını açıkça gösteriyor. Nitekim Güney Kürdistan'a dönük tehditleri, bütün Kürtlere karşı olduklarının en açık göstergesidir.

Benzer bir durumu Doğu ve Batı Kürdistan'da da görüyoruz. Özellikle de İran yönetimi Türkiye ile ittifak halinde Doğu Kürdistan halkı üzerinde benzer baskı ve katliamları geliştirmekten geri durmuyor. Ondan da öte, Türkiye ile ittifak halinde medya savunma alanlarına dönük ortak operasyonlar yapıyor. Son Qamışlo olaylarında görüldüğü gibi, Suriye yönetimi de böyle bir çizgiye gelmiş bulunuyor. Hafız Esat yönetiminden ciddi bir sapmayı ifade eden yeni yönetimin bu siyaseti de tehlikelidir. Bu siyasetleriyle Kürtlere zarar verdikleri kadar, Suriye demokrasisine, Arap demokrasisinin gelişmesine de zarar veriyorlar. Beşar Esad yönetiminin bir yandan Türkiye'nin Kürt'ü reddeden, Kürt'ün imhası için tasfiye saldırıları geliştiren her türlü politikasına açık destek vermek kadar, diğer yandan Güneybatı Kürdistan halkı üzerinde tehdit ve katliamları geliştirmesi, onun da Kürt karşıtı statükocu inkar ve imha planı içerisinde yer aldığını göstermektedir.

İmha güçlerinin çılgınca saldırmaları zayıflıklarındandır

Bütün bunları dikkate aldığımızda, 30. parti yılımıza dayatılmaya çalışılan imha ve tasfiye planının sadece Kuzey Kürdistan ile sınırlı olmadığı, Kürdistan'ın bütün parçalarındaki ve yurtdışındaki Kürt halkı üzerinde de uygulanmak istendiği açıkça görülmektedir. Demek ki uluslararası komplonun 10. yılı ve parti hareketimizin 30. yılı, gerici güçlerin planlı saldırıları açısından oldukça önemli ve kritik bir yıl konumundadır. Başta Türkiye yönetimi olmak üzere gerici, sömürgeci güçler bu yılda parti hareketimize ağır darbeler vurup ezici sonuçlar almayı, en azından hareketimizi siyasi gücü olmayan marjinal bir konuma düşürmeyi hedeflemektedirler. Bunun için de tüm güçlerini harekete geçirerek ve güç birliği ederek Özgürlük hareketimize ve halkımıza karşı topyekün bir imha saldırısını geliştirmeye çalışmaktadırlar.

Bizim de bu gerçeği görerek 30. parti yılında bu inkar ve imha saldırılarına karşı özgürlük ve demokrasi hareketimizi geliştirecek ve başarıyla ilerletecek bir mücadeleyi dayatmamız ve bu 30. parti yılını en büyük mücadele yılı, en büyük gelişme yılı, en büyük gerillalaşma yılı, en büyük halklaşma ve kongreleşme yılı, dolayısıyla en büyük partileşme yılı haline getirmeliyiz.

Öncelikle şunu belirtelim ki inkar ve imha güçleri bu kadar çılgınca saldırıyorlarsa, bu onların rahat ve güçlü olduklarından kaynaklanmıyor. Kesinlikle zayıflıklarından, zorlandıklarından, şimdi sonuç alamazlarsa önümüzdeki süreci kendileri açısından daha tehlikeli gördüklerinden kaynak-

“Türk siyasetçileri terör adıyla bile olsa Kürt kelimesinin kullanılmasına karşıdırlar. Kürt terörü denilmesini bile kabul etmiyorlar. Kısaca, Kürt'ün hiçbir biçimde ağza alınmasını, kayıtlara geçmesini istemiyorlar. Bu durum onların ne kadar ırkçı, şoven, inkarcı olduklarını, ne kadar Kürt düşmanı, Kürt karşıtı olduklarını açıkça gösteriyor. Nitekim Güney Kürdistan'a dönük tehditleri, bütün Kürtlere karşı olduklarının en açık göstergesidir”

lanıyor. Bu kadar çılgınca ve cinnet geçirircesine sağa sola saldırmaları, dünyada herkesi, Kürtleri ve PKK'lileri düşman ilan edip saldırmıyor diye kınayan bir çılgınlığa düşmeleri buradan kaynaklanıyor.

Özgürlükçü demokratik gelişme bütün Kürdistan parçalarında yaşanıyor

İnkar ve imhacı güçler zor durumdadırlar. Kürt halkını inkar eden ve imha etmeye çalışan, halk üzerinde 21. yüzyılın başında soykırım uygulamasını sürdüren bu yapıyı, içinde bulunduğumuz dünya artık kaldıramıyor, kabul edemiyor. Kürt'ü bu kadar inkar eden bir zihniyetin ne kadar hastalıklı olduğunu görüyor. Dolayısıyla bu zihniyet artık yaşama imkanı bulamıyor. "PKK terörü" adı altında maskeleyerek Kürt halkına karşı geliştirdiği imha saldırılarını örtmek, gizlemek artık mümkün olmuyor. Mızrak artık çuvala sığmıyor, takke düşmüş kel görünmüştür. AKP hükümetinin, Türk genelkurmayının ve müttefiklerinin nasıl bir soykırımcı zihniyete sahip oldukları, Kürt'ü yok saydıkları ve yok etmek için de nasıl bir saldırı içinde olduklarını herkes görüyor. O bakımdan bu dünya artık bu faşist, ırkçı, şoven zihniyeti kaldıramaz.

Bu zihniyetten doğan imha ve tasfiye amaçlı siyasi, askeri saldırılara ortak bulmakta zorlanıyor. İyice teşhir olmuş, daraltılmış, tecrit olmuş bir durumu yaşıyor. Dolayısıyla da gittikçe daralacağını ve aşılacağını görüyor. İnkar imha sistemini zorlayacak ve çağdışı uygulamaları tüm dünyaya gösterecek bir özgürlükçü demokratik gelişme bütün Kürdistan parçalarında açıkça yaşanıyor. Kuzey'de olduğu kadar, Kürdistan'ın diğer parçalarında da eş zamanlı bir ulusal demokratik gelişme yaşanıyor. Dolayısıyla Kürt halkı, Önder Apo ve PKK öncülüğünde bütün parçalarda siyasi güçleri etkileme temelinde güçlü bir özgürlük bilinci almıştır. Kendisini örgütleyerek, önemli bir ideolojik, siyasi, askeri güç ortaya çıkarmıştır. Özgür ve demokratik yaşam talebini vazgeçmeyecek biçimde edinmiştir. Dolayısıyla artık bu toplumu geriletmek mümkün olmadığı gibi, Kürt'ü daha fazla inkar edip imha etmeye çalışmak, Kürt sorununu reddedip çözümsüz bırakmak da artık mümkün değildir.

Çeşitli pazarlıklar yaparak Türkiye'nin, İran'ın, Suriye'nin bütün imkanlarını seferber ederek, ellerindeki güçleri kullanarak bu dönemde sonuç almak istiyorlar. Bu dönemde sonuç alamadıkları takdirde ayakta kalamayacaklarını görüyorlar. Bunun verdiği telaş ve hırçınlıkla bu akıl almaz saldırıları yürütüyorlar. Dolayısıyla zayıf olan inkar ve imha sistemidir. Güçlü olan Kürt halkıdır, Özgürlük hareketidir. Kürt demokratik siyaseti önemli bir gelişme içerisindedir. Bu imhacı saldırılara karşı direnme gücü vardır. Zaten inkar ve imha zihniyetinin direnmeyle boşa çıkarılacağı, kırılarak yenilgiye uğratılacağı süreç de gelip dayanmıştır.

Hareketimiz ve Kürt halkı artık yeter demiştir

Böyle güçlü tarihi sonuçlar alma imkanını yakalamış olan Özgürlük hareketimizin, bütün alanlarda planlı saldırı yürüten bu imhacı, inkarcı güçlere karşı örgütlü, planlı bir mücadele geliştirmesi zorunluluğu vardır. Nitekim yönetimimiz, 2007 yazında yaptığı çok yönlü toplantılar ardından, *"artık yeter, Önder Apo'yu yaşa ve yaşat"* hamlesi çerçevesinde bu faşist gerici saldırganlığı kırıp boşa çıkartmak amacıyla çok yönlü bir demokratik direniş sürecini planlayıp, tüm özgürlük güçlerimizi ve halkımızı böyle bir mücadele süreci içerisine çekmiştir. Nitekim 30. PKK yılına böyle bir mücadele hamlesi içerisinde girilmektedir. Hareketimiz, artık yeter demiştir. Kürt halkı artık yeter, demiştir. İmralı sistemiyle birlikte yaşamak istemiyor, işkenceyi kabul etmiyor. Önder Apo üzerindeki işkence ve imha sistemini kesinlikle kabul etmiyor. Kürt sorununun çözümsüzlüğünü kabul etmiyor. Kürt halkına dönük her alanda geliştirilen katliamcı saldırıları kabul etmiyor. Bunlara karşı tüm yönleriyle, her alanda demokratik direnişi boyutlandıracağını açıkça ilan etmiştir. Böyle bir mücadele bütün yönleriyle gelişiyor, gelişecektir. 30. PKK yılını hareket ve halk olarak böyle planlı ve kapsamlı bir direniş mücadelesiyle karşılıyoruz.

Önder Apo'nun özgürlüğü doğrultusundaki direniş her yerde sürdürülmektedir

Temel amacı kuşkusuz Önder Apo'nun özgürlüğü ve Kürt sorununun çözümüdür. Bu amacı gerçekleştirmek için güncel planda Önder Apo'nun tedavisi ve yerinin değiştirilmesi amacını ileri sürüyor, bunun gerçekleştirilmesini istiyoruz. Özgürlük ve demokrasi mücadelesinin önünün bu amaçların gerçekleştirilmesiyle açılacağına inanıyoruz. Çünkü Önder Apo'nun zehirleme yaratan saldırılar ortamında sağlığı iyice bozulmuştur. Bu nedenle köklü ve yeterli bir tedaviye ihtiyacı var. Artık İmralı ortamında sağlıklı kalması mümkün değildir. Yerinin değiştirilmesi halkla ilişkilenmesinin önünün açılması, çalışma ve siyaset yapma hakkının verilmesi gerekiyor. Bu amaçlar doğrultusunda başlayan demokratik direniş mücadelemiz Kürdistan'ın dört parçasında ve yurtdışındaki Kürt halkının demokratik eylemliliğiyle gelişmektedir. Her yerde halk, gençler, kadınlar, emekçiler Önder Apo'nun tedavisi ve yerinin değiştirilmesi konusunda mücadele etmektedir. Gerilla da bu çerçevede Önderliğe ve kendine dönük saldırılar karşısında meşru savunma çizgisinde aktif dire-

nişini sürdürmektedir. Saldırılar karşısında kurbanlık koyun olmayacağını, Önder Apo'yu, özgürlük çizgisini, Kürt halkını ve kendisini savunacağını, bunun uluslararası yasalardan kaynaklanan meşru savunma hakkı olduğunu ve bu hakkını uluslararası haklar çerçevesinde ne kadar kullanacağını herkese ilan ediyor ve pratiğiyle de açıkça gösteriyor.

Önder Apo'nun tedavisi sağlanana kadar bu mücadele kesintisiz sürecektir

30. PKK yılına girerken, bu demokratik direniş mücadelesini her alanda daha da boyutlandırıp geliştirmemiz gerekiyor. Önder Apo'nun tedavisi ve yerinin değiştirilmesi sağlanana kadar bu mücadele kesintisiz sürecektir. Eğer bu amaçlar gerçekleşirse, o zaman yeniden durum değerlendirmesi yapılabilir. Çünkü öyle bir gelişme, demokratik dönüşümün, Kürt sorununun barışçıl çözümünün önünün açılmasına da fırsat verebilir. Ancak bu olmadığı, Önder Apo'nun tedavisi ve yerinin değiştirilmesi gerçekleşmediği müddetçe her alanda demokratik direniş mücadelesinin geliştirilmesi bir zorunluluktur.

Başta ideolojik mücadeleyi, propaganda ve ajitasyon çalışmalarını bu çerçevede çok güçlü ve etkili biçimde geliştirmeliyiz. Kürt halkının ve özgürlük taleplerinin kamuoyuna iyi yansıtılması gerekiyor. Kürt halkına dönük imhacı saldırıların, Önder Apo'ya dönük işkence ve imha saldırılarının dünya kamuoyuna, tüm halklara en ileri düzeyde anlatılması gerekiyor. Bıkmadan, usanmadan bu gerçeklerin insanlara gösterilmesi gerekiyor. Bu anlamda kendi gündemimizi etkili bir biçimde oluşturacak, toplumu başta gençler ve kadınlar olmak üzere böyle bir gündem temelinde mücadeleye teşvik edecek, dünya kamuoyunu Kürt halkına dönük imha saldırıları karşısında aydınlatacak düzeyde yeterli, güçlü ve anlaşılır üsluba sahip bir propaganda, ajitasyon çalışmasına ihtiyaç vardır. 30. yılda en temel görevlerimizden biri de budur.

Kendimizi başta demokratik güçler olmak üzere dünya kamuoyuna tanıtmakta önemli bir alan da diplomasi alanıdır. Gerçi gücü olan diplomatik çalışma yapabilir. Ne kadar gücün ve örgütün varsa, o kadar diplomatik çalışma içinde olabilirsin. Bu gerçekten hareketle, gelişen mücadelenin gücüne dayanarak Kürt halkı üzerinde uygulanan soykırım düzeyindeki imha ve tasfiye amaçlı saldırıları teşhir edecek, Kürt halkının özgürlüğünü, demokratik haklarını, Önder Apo'nun tedavi edilmesini ve özgür kalmasını sağlayacak bir diplomatik çalışmaya ihtiyaç vardır. Kendimizi başkalarına anlatmanın önemli bir alanı diplomasi alanı olduğuna göre, o halde hem Kürt halkı üzerinde uygulanan katliam sürecini teşhir etmek hem de halkın demokratik haklarını tanıtmak üzere bir diplomasi faaliyeti yürütmeye ihtiyaç vardır.

"Her yerde halk, gençler, kadınlar, emekçiler Önder Apo'nun tedavisi ve yerinin değiştirilmesi konusunda mücadele etmektedir. Gerilla da bu çerçevede Önderliğe ve kendine dönük saldırılar karşısında meşru savunma çizgisinde aktif direnişini sürdürmektedir. Saldırılar karşısında kurbanlık koyun olmayacağını, Önder Apo'yu, özgürlük çizgisini, Kürt halkını ve kendisini savunacağını herkese ilan ediyor"

Artık yeter hamlesine herkes aktif katılmalıdır

En önemlisi de bu süreci etkili götürecek bir siyasi duruş ve mücadele geliştirmektir. Diplomatik çalışmalarla birlikte halkın demokratik eylemliliğinin güçlü bir biçimde geliştirilmesi önem arz ediyor. Gerçekten de halk, başta gençler ve kadınlar olmak üzere tüm kesimler ve yaşlılar ne istiyorlar, talepleri nedir? Bunu duruşlarıyla, pratikleriyle, eylemleriyle ortaya koyabilmelidirler. Artık yeter hamlesine yurtsever demokrat olan her insan aktif katılmalıdır. Artık yeter hamlesi dört parçada ve yurtdışında başta gençliğin eylemliliği olmak üzere, halkın demokratik eylemliliğiyle herkese taşırılmalıdır. Düşmanı korkutan, ürküten, teşhir eden, başta demokratik güçler olmak üzere kamuoyunun dikkatini Kürdistan'daki gerçeklere çeken bir eylemlilik düzeyini yaratmak kesinlikle gerekiyor. Artık geçmişin o çok pasif kitle eylemliliği de değil, onu aşan, birçok çevre üzerinde etki bırakan, gericilik üzerinde daha fazla caydırıcı rol oynayan güçlü demokratik kitle eylemliliğine ihtiyaç vardır. Böyle bir eylemlilik bu 30. yılda güçlü bir biçimde gelişmelidir.

Eylem örgütün zeminini güçlendirir örgüt eylemi büyütür

Eylemlilikle birlikte elbette önemli bir alan örgütlenme alanıdır. Örgüt ve eylem Kürdistan'da iç içedir. Eylem örgütün zeminini güçlendirir, örgüt eylemi büyütür. O bakımdan da örgütlenme temel bir alandır ve en çok üzerinde yoğunlaşılması gereken görevlerden biridir. Örgütlenmeyi iki noktada ele almamız gerekiyor. Birincisi, gerillanın büyütülmesi, çoğaltılması, onun için her alandan gençliğin gerillaya katılımının teşvik edilmesi, bunun için gerekli örgütlenmelerin yapılmasıdır. Başta gençlik örgütleri olmak üzere tüm örgütlerimizin en temel görevlerinden birisi budur. Bu görevi herkes görmeli, sahip çıkmalıdır. İyi bilmeliyiz ki, ne kadar güçlü gerilla örgütlülüğümüz olursa siyasi süreç üzerinde o kadar etkili oluruz. Düşman tehditleri karşısında o kadar caydırıcı oluruz. Temel bir barış ve özgürlük kuvveti olduğu için gerillanın güçlü olması demek, barış çizgisinin, özgürlük çizgisinin, demokrasi çizgisinin güçlü olması demektir. O nedenle de bu temel özgürlük ve demokrasi gücümüzü büyütmek birincil örgütsel sorumluluklarımızdan sayılmalı ve buna göre hareket edilmelidir.

İkincisi, halkın demokratik konfederal örgütlülüğünün geliştirilmesidir. Bu da halk meclislerine dayalı

bir demokratik halk örgütlülüğünü yaratmak demektir. KCK sözleşmesinde bu örgütlenmenin ilkeleri çok net ortaya konmuştur.

Gerilla cesaretiyle örgütlülüğüyle her türlü saldırıyı kıracak güçtedir

Halk meclisleri, onlara dayalı icra kurulları, bu temelde gelişen kapsamlı çalışma planları ve uygulamaları ortaya çıkmalıdır. Halk meclislerinin gelişebilmesi için elbette ki bütün toplumsal kesimlerin, başta gençlik, kadın olmak üzere hepsinin kendi öz örgütlülüğünü geliştirmesi, özgür iradesiyle bu demokratik örgütlenme sistemine katılım göstermesi gerekir. Yine kendi örgütlü güçleriyle demokratik halk örgütlülüğünün gelişmesi için görev ve sorumluluk üstlenip, onun gereğini yerine getirmelidirler. Bu bakımdan da *'demokratik halk eylemliliğinin gelişebilmesi için, demokratik halk örgütlenmesinin gelişmesi esastır'* yaklaşımıyla, bütün kesimlerin kendi özgün örgütlülüklerine dayalı demokratik komünal halk örgütlenmesi sistemini her yerde geliştirmeliyiz. Nerede, ne kadar yurtsever demokrat insan varsa böyle bir sistem içinde birleştirip örgütlemeli ve böyle bir ortak çalışma yaşamı içine çekmeliyiz. Bu konuda zayıflıklar, eksiklikler, geç kalmalar mutlaka aşılmalıdır. Çünkü 30. yılda demokratik direniş mücadelemizin süreklilik arz etmesi, güçlü gelişmesi, her türlü inkar ve imha saldırısının güçlü direnişle boşa çıkarılması ancak öyle bir örgütlenme ile mümkündür.

Elbette demokratik direniş mücadelemizin önemli bir yanı, gerillanın meşru savunma çizgisindeki duruşu ve pratiğidir. Bu noktada Kürdistan gerillası gerçekten de 30 yıllık PKK mücadelesi içerisinde tarihsel bir rol oynamıştır. Kürt gerçeğinin açığa çıkarılmasında en temel rolün sahibidir. Kürdistan üzerindeki inkar ve imha sisteminin nasıl bir katliam ve soykırım düzeni olduğunu en net biçimde gerilla direnişi açığa çıkarmış ve herkese göstermiştir. Diğer yandan sağlam duruşu ve gericiliğe vurduğu darbelerle inkar ve imha güçlerini zayıflatıp, Kürt halkını bilinçlendirip cesaretlendirerek özgür ve demokratik örgütlülük içerisine çekme görevinin gerçekleşmesinde gerilla önemli bir rol oynamıştır.

Temel bir bilinç gücüdür. Halkın örgütlenme gücüdür. Dolayısıyla bu süreçte de Kürt halkına, Önder Apo'ya dönük imha tehditleri karşısında ister Kuzey'de olsun, ister Güney'de ve diğer parçalarda olsun, halkın kazanımlarını tehdit eden saldırılara karşı en sağlam duruşu gösterecek güç de elbette yine gerilla olacaktır. Gerilla, özgürlük çizgisinden, barış ve demokrasi çizgisinden asla vazgeçmeyecektir. Önderliğe ve Kürt halkına, dolayısıyla bölge halklarının kardeşliğine ve birliğine bağlılıktan asla geri durmayacaktır. Bu konuda temel değerlere bağlılığında bir zayıflık değil, daha çok güçlenme; saldırılar karşısında direniş için gerekli cesaret ve fedakarlıkta azalma değil, daha çok arttırma içerisinde olacaktır. Dolayısıyla düşmanın bu yeni imha ve tasfiye planını boşa çıkartacak, Türk ordusunun saldırganlığını önleyecek en sağlam duruş ve direnişi gerilla gösterecektir. Cesaretiyle, fedakarlığıyla, örgütlülüğüyle, savunma sistemiyle her türlü saldırıyı kıracağı gibi, saldırgan güçler üzerinde de temel caydırıcı rolü gerilla oynayacaktır.

PKK'nin bütün yılları büyük mücadele yıllarıdır

30. PKK yılında, inkar ve imhacı güçlerin uluslararası komployu yeniden gündemleştirme temelinde geliştirdikleri topyekün saldırıya karşı, PKK öncülüğünde tüm Özgürlük hareketimiz ve halkımız bütün alanlarda ortak ve çok yönlü bir direniş mücadelesi içerisinde olacaktır. Bu durum gösteriyor ki, 30. PKK yılı diğer yıllara göre daha büyük bir mücadele ve gelişme yılı olacaktır. Daha büyük kazanma ve zafer yılı olacaktır.

PKK'nin bütün yılları büyük mücadele yıllarıdır. 30. yıl da daha büyük bir mücadele yılı olacaktır. 30. yıl da çok kritik bir süreçtir. Bu bakımdan da çok daha duyarlı, dikkatli olmaya ihtiyaç vardır. Hem düşman saldırılarını boşa çıkartacak bir duyarlılık ve tedbirlilik gerekiyor hem de düşmanı çözüme zorlayacak bir demokratik direniş mücadelesini geliştirmek gerekiyor. Bu bakımdan tarz, üslup ve tedbir önemlidir.

Saldıran taraf düşmandır, biz savunmada olan gücüz. Kürt halkının herhangi bir kesime düşmanlığı olmadığı gibi, onları yok etmek gibi bir istem ve amacı da yoktur. Komşu halklarla tamamen kardeşçe, birlik içerisinde kendi özgür demokratik yaşamını kendi kimliğine ve kültürel haklarına sahip bir biçimde yaşamak istiyor. Bunun için kimseden bir şey istemiyor, kimseye herhangi bir şey dayatmıyor. En doğal kültürel haklarını, dil, kültür, kimlik haklarını elde etmek ve onlara dayanarak yaşamak istiyor.

Ne var ki, bunları yok etmek isteyen bir inkar ve imha sistemi ile karşı karşıyayız. Kürdistan üzerinde sömürgeci zihniyet sürdüren Türkiye, İran ve Suriye güçleri böyle bir gerçekliği ifade ediyorlar. Dolayısıyla saldıran onlardır, imhacı onlardır, katliamcı onlardır, gerici, ırkçı, faşist ve şoven onlardır. Kürt halkı meşru savunma konumundadır, mazlum durumdadır. Hiç kimseye dönük haksız bir yaklaşımı yoktur. Bu pozisyonumuzu

herkese iyi anlatmalıyız. Üslubumuzu, tarzımızı sağlam kılacağız. Örgütlülüğümüzü güçlü geliştireceğiz. Saldırıları boşa çıkarma ve direniş mücadelesini 30. yılda daha büyük başarılar kazanan sonuçlara götürmeyi bu temelde mümkün kılacağız.

Gerçekleri derinliğine ve doğru anlamak partileşmekle mümkündür

Bütün bunları elbette ki partileşmeyle yapacağız. Gerçekleri derinliğine ve doğru bir biçimde anlamak, partileşmekle mümkündür. Gerçeklere uygun bir tutum ve davranışı göstermek, her alanda güçlü bir partileşmeyle mümkündür.

PKK, geçen 29 yıllık mücadele süreci içerisinde, inkar ve imha güçlerinin uluslararası komplo çerçevesinde geliştirdiği bu kadar azgın saldırılar karşısında kendisini nasıl bu kadar ayakta tuttu? Bu saldırıları nasıl boşa çıkardı ve yenilmez oldu? Kürt halkının özgürlük bilincini ve demokratik yaşamını bu düzeyde nasıl ilerletti? İşte bütün bunların anahtarı partileşmedir. PKK öncülüğünde, Önder Apo'nun çizgisinde partileşmedir. Bütün saldırılar karşısında en büyük güç, partileşmenin ortaya çıkardığı güçtür. Her türlü teknikten daha güçlü olan insanın anlama gücüdür. İnsanın kirden, pastan arınarak eşitlik, özgürlük, demokrasi çizgisinde yaşama gücüdür. Örgütlenme ve birleşme gücüdür. Bu da partileşme, PKK'lileşme demektir. Dolayısıyla her türlü silahtan, paradan, teknikten daha büyük kuvvet, insanın düşünce ve örgüt kuvvetidir. Onun kendisini taktik ve tarz haline getirmesidir.

PKK, insan gerçeğini böyle ele alarak, büyük bir eğiticilikle böyle bir özgürlük militanlığını, gerilla komutanlığını ve savaşçılığını ortaya çıkararak bu azgın saldırıları kırabilmiştir. Partileşme, her türlü tekniği, para ve silah gücünü başarısız kılabildi. Partileşme, Kürt halkına bilinç verdi, ruh verdi, onu örgütleyip eyleme çekti. Dolayısıyla özgürlük bilinciyle dolu, özgürlüğü için coşku içerisinde mücadele eden Kürt halk gerçeğini ortaya çıkardı. Bu, büyük bir gerçektir. Yenilmezlik gerçeği de budur. Bunu da sağlatan kesinlikle Apocu çizgide, PKK ölçülerinde partileşmedir.

Apocu çizgide kendini eğitip yenileyenler görevlerini başarıyla yerine getirir

Nedir partileşme? PKK'nin yeniden inşasının öngördüğü partileşme nedir? Önderliğimiz birinci ve ikinci partileşme hamleleri döneminde kadro ve yönetim düzeyinde yaşanan temel yetersizlikleri ortaya koydu. Bunlar, kendini iyi, çizginin esaslarına göre katmama, dolayısıyla görev ve sorumlulukları üstlenmeyerek yönetim ve öncülükte zafiyet yaratmaktır. Birinci partileşme hamlesinde ortaya çıkan zayıflıklar bunlardı. Önder Apo'nun eleştirip aştırmaya çalıştığı eksiklikler kesinlikle bunlardı. Parti hareketimizi yıkmak için dayatılan provakatif tasfiyeci dayatmalar karşısında zayıflık arz eden, onlara zemin olanlar bunlardı.

"Bütün saldırılar karşısında en büyük güç, partileşmenin ortaya çıkardığı güçtür. Her türlü teknikten daha güçlü olan insanın anlama gücüdür. İnsanın kirden, pastan arınarak eşitlik, özgürlük, demokrasi çizgisinde yaşama gücüdür. Örgütlenme ve birleşme gücüdür. Bu da partileşme, PKK'lileşme demektir. Dolayısıyla her türlü silahtan, paradan, teknikten daha büyük kuvvet, insanın düşünce ve örgüt kuvvetidir"

Nereden kaynaklandı bunlar? Elbette ki içinden gelinen siyasi sistemin, toplumsal yapının verdiği özelliklerden kaynaklandı. Devletçi sistemden, burjuva zihniyetten kaynaklandı. Aşiretçilikten, feodalizmden ve köylülükten kaynaklandı. Bireycilikten ve küçük burjuvalıktan kaynaklandı. Dolayısıyla bütün bu özelliklere karşı Apocu çizgide güçlü bir biçimde kendini eğitip yenilememekten kaynaklandı. Kendini Apocu çizgide örgütleyip yenilemeyen, bu temelde kendini şekillendirerek çizgi gereklerine göre parti hareketine katılmayan biri görev ve sorumluluklarında başarılı olamaz. Nerede, nasıl hareket etmesi gerektiğini bilemez. Doğru bir üslup ve tarz sahibi olamaz. Dolayısıyla da görev ve sorumluluklara yerinde ve doğru bir biçimde sahip çıkamaz ve başarılı bir yöntemle onları yerine getiremez. Ancak Apocu çizgide kendini eğitip yenileyen, çizgi esaslarına göre kendini katan, çizgi ölçülerine göre militanlık yapan birisi nerede, ne yapması gerektiğini, görev ve sorumluluklarının ne olduğunu tespit eder ve onları başarıyla hayata geçirecek üslubu, tarzı, kararı, cesareti ve fedakarlığı gösterir.

Memurculuk en büyük parti düşmanlığıdır

İkinci partileşme hamlemiz döneminde bu realite daha çok açığa çıktı. Gerilla çizgisinde verilen o kahramanca savaşa rağmen partileşmede zayıf kaldığımız görüldü. Parti gerçeği karşısında memurcu, yine çeteci yaklaşım gibi Apocu çizgiyi zayıflatan, saptıran, onunla çelişen, parti hareketimiz içerisinde devletçi sistemin ve aşiretçi, feodal toplumun özelliklerini yansıtan eğilimlerin, kalıntıların varlığı görüldü.

Memurculuk nedir? Memurculuk görev ve sorumluluklara istekle sahip çıkmamaktadır. Memurculuk şartlı katılma demektir. Yani ücretli çalışmadır. Ben bir şeyler yaparım karşılığımı da alırım demektir. Maaş alan, karşılıklı çalışan birisi, nerede ne yapacağını bilemez. Zorluklar karşısında dayanamaz, cesur ve fedakar olamaz. Memurcu çizgi fedai çizgisini yok etmek demektir. Cesaret ve fedakarlıkta zayıflık demektir. Ancak şartlı personel gibi, kendini belli ölçülerde bazı karşılıklar alma temelinde katmayı ifade eder. O da parti görevlerinin yerinde, zamanında doğru temsil edilmesini, onları yerine getirecek doğru tarzın bulunmasını ve o tarzın uygulanmasını önler. Dolayısıyla memurculuk en büyük parti düşmanlığıdır. Partileşme önündeki en büyük engeldir. Parti militanlığını en çok içten kemiren zayıflatan öğelerden birisidir.

Çetecilik de esasen bir tür memurculuktur. Memurculuğun parti yaşamında, ideolojik siyasi çalışmalar içerisinde gösterdiği yetersizlikleri çetecilik; örgütsel, askeri çalışmalar içerisinde göstermeyi ifade eder. Çetecilik parti ölçüleriyle hareket etmemek demektir. Kendini bir ideolojik, siyasi çizgiye bağlamamak, örgüt ölçüleriyle donatmamaktır. Dolayısıyla ideolojisizlik, siyasi çizgi ve örgüt ölçülerine sahip olarak pratik yapmamak demektir. Keyfine göre hareket etmek demektir. İdeolojik, siyasi, örgütsel ölçülerden kopuk hareket etmek, bireyci hareket etmek, kendi yaşam ölçülerini esas alan tarzda hareket etmektir. İşte çeteciliğin esası budur. Dolayısıyla parti ölçülerini yok eden, içten kemiren parti içine farklı ölçüler dayatan bir konumu ifade etmektedir. Nitekim bunlar da içinden çıkılan düzenin, toplumsal yapının bireyler üzerinde yarattığı etkilerdir. Düzenin, gerici toplumsal sistemin kiridir, pasıdır, tortularıdır.

Kendimizi sorgulamalı güçlü bir eleştiri özeleştiriye tabi tutmalıyız

Tüm bireyler aslında fark edilmeden içinde yetiştiği ortam tarafından eğitilmektedirler. Bu ille de okul düzeninde olmayabilir. Aile, sokak, çevre, okul eğiticidir; kişiliği şekillendirir, çeşitli özellikler edinmeyi sağlar. İşte bu özelliklerin hepsi o devletçi, gerici düzenin içinde yaşama özellikleridir. Dolayısıyla özgür yaşama, demokratik yaşama, parti yaşamına terstir, karşıttır. Bunları eğitimle, güçlü bir eleştiri özeleştiriyle, iç sorgulamayla aşmayan, bu temelde kendini yenileyip Apocu ölçü ve özellikleriyle donatmayan birisi, elbette ki sağlam, güçlü parti militanı olamaz. İyi PKK'li haline gelemez. Bu bakımdan bu ölçü ve özeliklerin aşılması lazım.

Neye göre aşılması lazım? Elbette ki Önderlik ölçü ve özelliklerine göre, Apocu çizgi gereklerine göre. Demek ki kendimizi her zaman sorgudan geçirmeliyiz. Eleştiri ve özeleştiriye tabi tutmalıyız. Önderlik ölçü ve özellikleri temelinde kendimizi sorgulamadan geçirerek hep yenilemeli ve yeniden yaratmalıyız. Ancak o zaman doğru bir partileşme sağlanır.

PKK sosyalizmi devletin elinden alarak demokrasiyle birleştirmiştir

Bugünkü üçüncü partileşme hamlesinde bu eksiklikleri, düzen etkilerini aşmanın imkanı çok daha fazladır. Çünkü paradigma değişimi, devletçi, iktidarcı zihniyeti yok etmiştir. Geçmişte bir yerde memurcu, çeteci zihniyet kendini yaşatabiliyorduysa, bu biraz da PKK'nin paradigma olarak devletçi, iktidarcı zihniyeti aşmamasından ileri geliyordu. Bir yandan hiyerarşik devletçi sistem içerisinde yetişmiş bireyin üzerinde etkiler biçiminde kendini sürdürüyordu, diğer yandan PKK'nin içinde de zaten devletçi, iktidarcı paradigma gereği bu özellikler yaşama imkanı buluyordu. PKK, üçüncü partileşme döneminde bu paradigmayı değiştirmiştir. Devletçi, iktidarcı zihniyeti ve sistemi yıkmıştır. Devletçiliğin ve iktidarcılığın özgürlüğe, eşitliğe, demokrasiye karşıt olduğunu, partileşmeye karşıt olduğunu, sosyalizm olmadığını ortaya çıkarmıştır. Sosyalizmi devletin elinden alarak demokrasiyle birleştirmiştir. Dolayısıyla toplumun, halkın, emekçilerin eline vermiştir. Demokratik sosyalizm işte böyle bir çizgi olmaktadır.

Demokratik sosyalizmde devletçi, iktidarcı paradigma yoktur. Dolayısıyla da memurculuğa ve çeteciliğe yer yoktur. Bireyciliğe de yer yoktur. Eğer böyle bir parti ortamı içerisinde hala bireycilik, keyfiyet, çetecilik, memurculuk varsa; liberalizm, bürokratizm, dogmatizm, ortayolculuk, istifacılık, protestoculuk gibi eğilimlerin kendini yaşatması ortaya çıkabiliyorsa, bunlar aslında devletçi, iktidarcı paradigmadan kopmamaktan, yeni PKK çizgisi temelinde kendini eğitmemekten kaynaklanıyor.

Demokratik sosyalizm çizgisinde yeniden inşa olan PKK, kesinlikle devletçi, iktidarcı ve savaşı esas alan paradigmayı ret ediyor. Onun yerine, özgürlükçü, eşitlikçi demokratik sosyalizm paradigmasını esas alıyor. Komünal yaşamın, komünal özeliklerin öne çıkarılmasını öngörüyor. Parti militanlığının, parti yaşamının doğru ölçütü, kesinlikle özgürlük, eşitlik, demokrasi çizgisinde komünal bir duruş ve yaşamdır. Parti yapılanması kendisini bu biçimde ortaya koymaktadır. Temel kadro ölçütü buna göre oluşmuştur. Demek ki üçüncü partileşme hamlesi sürecinde demokratik sosyalizm çizgisinde yeniden partileşmenin en temel ölçütü, devletçi, iktidarcı paradigmanın kirinin, pasının, tortusunun, kalıntılarının sökülüp atılmasıdır. Yeniden inşa edilen PKK'nin militan kadrosu ancak bu biçimde kendini yenileyen, yeniden örgütleyen bir temelde olabilir.

30. PKK yılı yeniden partileşme hamlesi yılıdır

Bu konuda, yeniden partileşme sürecinin geliştirilmesinde ciddi eksikliklerin, hataların var olduğu, derin eleştiri özeleştiri yaklaşımıyla sökülüp atılması, dolayısıyla tüm kadro ve sempatizanlar açısından bir netleşmenin, yeniden kararlaşmanın yaşanması ve yeni paradigma doğrultusunda bir düzeltmenin gerçekleştirilmesi gereği kesinlikle vardır. 30. PKK yılını bu temelde yeniden partileşme hamlesi yılı ilan etmek doğrudur ve gereklidir.

PKK çizgisinde yeniden partileşmenin, militanlaşmanın temel ölçü ve özellikleri vardır. Fukaralık, zayıflık, kötümserlik, karamsarlık, kesinlikle parti ölçü ve özelliklerinin dışındadır. Bireycilik, keyfiyet, kendine görelik parti ölçü ve özelliklerinin dışındadır.

Geriye çekme, pasifizm, istifacılık, prostetoculuk parti ölçü ve özelliklerinin dışındadır. Yine yetkicilik, kariyerizm, despotizm, her şeyi ele geçirme parti ölçü ve özelliklerinin dışındadır. Bu tür ölçü ve özelliklere karşı Önderlik çizgisinde yeniden partileşme hamlesini geliştirmek, söz konusu bu ölçü ve özellikleri aşacak güçlü bir ideolojik mücadele ve eleştiri özeleştiri süreci yaşayarak Önderlik ölçü ve özelliklerini doğru edinmek her parti militanı için kesin gereklidir.

PKK militanlığı insan türünün kendini en ileri düzeyde geliştirdiği militanlıktır

30. parti yılının bu kritik sürecini başarıyla aşabilmek, ancak böyle bir militanlaşmayı sağlamakla mümkündür. 30. parti yılının o büyük görevlerini başarıyla yürütmek, 30. yılı büyük zafer yılı ve kazanç yılı haline getirmek, ancak böyle bir partileşme ile mümkündür. Dolayısıyla da 30. PKK yılını Apocu çizgide, parti çizgisinde, köklü bir eleştiri ve özeleştiri temelinde yeniden partileşmeyi derinleştirme, güçlendirme yılı olarak ele alıp yürütmek doğrudur, gereklidir, elzemdir. Herkes açısından gerekli olan budur. Hem süreç görevlerini başarıyla gerçekleştirebilmek hem de PKK'yi daha nice 30 yıllarda demokratik sosyalizm çizgisinin başarılı savunucusu ve Kürt halkının özgürlükçü, demokratik öncüsü haline getirebilmek böyle bir partileşmeyi sağlamakla mümkündür. Bu da özgürlük bilincini doğru edinmeyi, özgürlük, eşitlik, demokrasi çizgisine, demokratik sosyalizm çizgisine Önderlik tarzıyla doğru, etkin katılmayı gerektirir. Her türlü düzen ölçülerinden, bireyci, bencil, keyfi yaşam ölçülerinden, kirden, pastan arınmayı gerektirir. Gerçekten de özgürlük, eşitlik, demokrasi ölçüleriyle, mücadeleci ruhla, cesaretle, fedakarlıkla, çekicilikle, etkileyicilikle kendini donatmayı gerektirir.

PKK militanlığı insan türünün kendini en ileri düzeyde geliştirdiği bir militanlıktır. Bu Önderlik gerçeğinde somutlaşmıştır, şehitler gerçeğimizde somutlaşmıştır. İnceleyelim, dikkate alalım; Önderlik ve şehitler gerçeğimizi iyi okuduğumuzda, Önder Apo'nun 35 yıldır söyleyip yazdıklarını iyi anladığımızda, bu ölçü ve özellikleri göreceğiz. Okuyamıyor, inceleyemiyorsak bile, hiç değilse yaşam gerçeğine bakarak hislerimizle, duygularımızla anlayalım. Önder Apo'nun 35 yıldır nefes nefese yürüttüğü mücadele gerçeğine bakalım. 10 yıldır İmralı işkence ve imha sistemi altında gösterdiği özgür insan direnişine, Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesine yaptığı katkılara bakarak anlayalım. Eğer PKK çizgisiyle donatılmış olmasaydı, Apocu çizgide olmasaydı, o işkenceye, fiziki, psikolojik saldırılara kim dayanabilirdi? Hiçbir insan yaşayamazdı orada. Ancak güçlü yaşam tutkusu olanlar, sağlam iradeye sahip olanlar, halkın özgür ve demokratik yaşamına tutku düzeyinde bağlı olanlar, bunun için en yüksek düzeyde sorumluluk duyanlar o işkence sistemi karşısında direnebilir ve yaşayabilir. İşte bu da Önderlik gerçeğiyle olabiliyor. Bu da PKK militanlığının, ölçülerinin ne olması gerektiğini gösteriyor.

PKK demek şehitler gerçeği şehitler çizgisi demektir

Bakalım sayıları on binleri bulan şehitler gerçeğimize. Onlar ki, en gencecik yaşlarında bütün yaşam arayışlarını, özgür yaşam arayışlarını büyük bir cesaret ve fedakarlıkla bu ortak davaya, halkın özgürlük mücadelesine katık ettiler. En küçük bireycilik gösterdiler mi? Bencil davranış içinde oldular mı? Çıkarcılık, şu bu yaptılar mı? Geri çekilme, beğenmeme tutumu gösterdiler mi? Başkaları yapsın dediler mi? Bu iş böyle olmaz, yapmıyoruz tutumu içinde oldular mı? Hayır, bunların hiçbiri içinde olmadılar. Demek ki bu tür yaklaşımların hepsi şehitler gerçeğimizle çelişiyor. Onlar her ortamda Önderlik çizgisinde iş yapılabileceğini gördüler. Kendilerini o çizgiyle donattıkları oranda çare olabileceklerine inandılar. Hiçbir bireyci, bencil, çıkarcı tutum göstermediler. Tam bir cesaretle, fedakarlıkla, yüksek bir duyarlılık ve bilinçle Önderlik gerçeğine, demokratik sosyalizm çizgisine, Kürt halkına büyük bir inançla bağlılık temelinde o gencecik yaşlarında kendilerini özgürlük ve demokrasi mücadelesine katık ettiler. İşte PKK bunlardır. Boşuna Önder Apo PKK'yi şehitler partisi olarak ilan etmedi. Şehitlerimizin parti biçiminde yaşadığını boşuna söylemedi. PKK demek şehitler gerçeği demektir, şehitler çizgisi demektir. Dolayısıyla da insan soyunun en özgürlükçü, demokratik, en kolektif, en cesur ve fedakar özünün ortaya çıkarılması demektir.

PKK, bu gerçeği ifade ediyor. PKK militanlığı bu gerçekleri temsil eden militanlıktır. Dolayısıyla da PKK'yi yenilmez yapan, her türlü baskı saldırılar karşısında ayakta tutan, her türlü ideolojik, siyasi, askeri örgütsel saldırıları boşa çıkararak Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesine başarıyla öncülük etmesini sağlatan gerçek bu gerçektir. PKK'nin yenilmez gücü bu ideolojik, örgütsel çizgisinden gelmektedir. Bu çizgiyi özümseyen, yaşayan, yaşatan kadrosundan, sempatizanından, taraftarından ileri gelmektedir.

Sonuç olarak, PKK'yi PKK yapan gerçek, onun ideolojik ve örgütsel çizgi gerçeğidir. Önderlik gerçeğidir. Bu gerçeği özümseyen militanlar ve onların örgütlülük gerçeğidir. 30. parti yılında bu gerçeği daha da ilerletmek, güçlendirmek, bununla çelişen her türlü ruh halini, anlayışı, tutum ve davranışı doğru bir eleştiri özeleştiri temelinde bertaraf ederek güçlü bir yeniden partileşme hamlesini geliştirmek olmazsa olmaz önemdedir. Bu, bütün mücadele görevlerinin başarıyla yürütülmesi açısından gerekli olduğu kadar, PKK'yi önümüzdeki on yılları karşılayacak mücadele gücüne kavuşturacak, yalnız Kürt halkının değil, Ortadoğu ve dünya halklarının umudu haline getirecek olan da budur.

Bu temelde 30. parti yılında başta Önder Apo, tüm partili militanlar ve halkımız olmak üzere tüm demokrasi güçlerine, özgürlük, eşitlik için mücadele eden tüm örgüt ve halklara üstün başarılar diliyor, kazananın özgürlük ve demokrasi çizgisi olacağını, kaybedenin ise her türlü ırkçı, şoven, despotik, faşist yaklaşımlar olacağını belirtiyor, bir kez daha PKK'nin 29. kuruluş yıldönümünün herkese kutlu olmasını diliyoruz.

Halklara kazandıracak olan milliyetçilik ve şovenizm değil demokratik evrensel değerlerdir

"Halklararası düşmanlık güdüsüyle değil, büyük bir yurtseverlik bilinciyle mücadele ediyoruz. Ne Türk halkına ne de başka bir halka düşmanlığımız yoktur. Aksine, büyük değer biçiyoruz. Ancak sorun kendi onurumuz, özgürlüğümüz, haysiyetimiz olunca, 30 yıllık mücadelemizde kanıtladığımız gibi, bugün ve bundan sonra da özgürlüğümüz ve onurumuz için esirgeyeceğimiz hiçbir şey olmayacaktır. Her türlü fedakarlığı gösterecek, direniş çizgisini geliştirecek ve büyüteceğiz. Bugüne kadar bize kazandıran bu oldu, bundan sonra da bu olacaktır"

Hareket ve halk olarak nasıl bir süreçten geçiyoruz, ne tür günler yaşıyoruz, bizi nasıl bir gelecek bekliyor ve biz geleceğe nasıl hazırlanıyoruz hususları üzerinde derinliğine düşünmek, yoğunlaşmak ve buna denk bir çalışmanın içinde olmak gerekiyor.

Tarihte öyle anlar vardır ki yaşanan süreç doğru değerlendirildiğinde ve doğru cevap olunduğunda, o anda uzun yıllara sığdırılabilecek bazı başarılar yaratmak mümkündür. Ama yaşanılan sürecin önemi, ağırlığı bilince çıkarılmaz, herhangi bir süreç gibi sıradan yaklaşılırsa da kazanılacak çok şey, daha büyük emekler, acılar, sıkıntılar ve zorluklar pahasına ancak yıllar sonra kazanılabilir.

İçinden geçtiğimiz bugünler de hareketimiz ve halkımız için son derece önemli ve kader tayin edici özelliktedir. Hareketimiz, özellikle Yüksekova/Oramar eylemliliği ile birlikte son yıllarda hiç görülmediği kadar Türkiye siyasal gündemine oturdu. Ağırlığını iç ve dış politik sahada güçlü bir biçimde hissettirdi. Hatta Türkiye'nin sınırlarını da aşarak, uluslararası siyasete büyük bir etki yaptı. Sadece Türkiye sınırları içinde değil, sınırların ötesinde bölge devletleri ilgilerini, tepkilerini ve duyarlılıklarını çeşitli biçimlerde gösterme ihtiyacı duydu. AB'den tutalım ABD'ye kadar büyük devletlerin ve güçlerin refleksleri, eskiye oranla daha açık ve ciddi biçimde gelişti. Birçok devlet çıkarlarını tekrar gözden geçirme ihtiyacı duydu.

Yaşanan gelişmeler bazı politik güçleri ve devletleri yakınlaştırırken, bazılarını adeta karşı karşıya getiren bir etki yarattı. Bu, şüphesiz bir askeri eylemde birkaç askerin öldürülmesi, birkaçının da esir alınmasıyla izah edilebilecek bir durum değildir. Bundan çok, siyasal sonuçları önemlidir. Nitekim mücadele tarihimizde daha önce de ölme ve öldürmeler, şahadetler ve esir almalar olmuştu. Fakat içinden geçtiğimiz bu kritik süreçte, Oramar eylemliliğinin çok belirleyici bir rolünün olduğu gelişmelerden de anlaşılmaktadır.

PKK hareketi etkilenen değil etkileyen bir pozisyondadır

Kürt halkı belki devlet düzeyinde bir örgütlenmeye kavuşmamıştır, ama kazanmış olduğu irade ve geliştirmiş olduğu mücadeleyle etkilenen olmaktan çok etkileyen bir güç durumundadır. Ortadoğu'da PKK hareketini ve Kürt halkının mücadelesini dikkate almadan, Ortadoğu politikasını belirleyen hiçbir devlet yoktur. Hepsi kendi hesap kitaplarını yaparken, Ortadoğu'nun temel sorunlarına ilişkin politika belirlerken, herhangi bir gücü dikkate aldıklarından daha fazla halkımızın geliştirdiği özgürlük mücadelesini dikkate alarak hareket etme ihtiyacını ya da zorunluluğunu hissediyorlar. Bu, bizi onurlandıran ve sevindiren bir durum olduğu kadar, görev ve sorumluluklarımızın da ne kadar ağır olduğunu gösteren bir gerçektir.

Son haftalarda dünyayı yöneten güçlerin Türkiye'ye, onunla beraber mücadelemize dönük önemli tepkileri, duyarlılıkları, hatta kararları olmuştur. Bu büyük devletler ve güçler, bir devlet düzeyinde örgütlenmesi söz konusu olmayan Kürt halkı ve PKK konusunda neden bu kadar duyarlıdırlar? Niçin bu kadar tepkilidirler ve niçin bize yönelik kararlar almaktadırlar? Bunun sebebi, sadece Kürt halkının mağduriyeti, mazlumluğu ve mücadelesinin meşruiyeti değildir kuşkusuz. Kürtler eskiden de mağdurdu, mazlumdu, başka bir halkın veya ülkenin topraklarını fetheden, işgal eden bir konumda değildi, bugün de değil. Eğer bugün Kürt halkı ve mücadelesi daha fazla dikkate alınıyorsa, bir irade, siyasal sürece yön veren bir güç ve bazı güçlerin de çıkarlarını etkileyen bir unsur olduğundandır. Bu nedenle de Ortadoğu'nun ve Türkiye'nin geleceği üzerinde söz sahibi olmak isteyen herkes hareketimizle ilgili bir şeyler söyleme ya da yapma ihtiyacı duymaktadır.

Oramar eylemi Türk devletinin imha konseptini parçalamıştır

Şunu bilmek gerekiyor: Dünyayı yöneten bu egemen zihniyet, ABD'nin şahsında AB ve diğer güçler, çıkarlar dünyası üzerinden politika üretmektedir. Yani politikalarının özü çıkarlarıdır.

ABD, Ortadoğu'daki çıkarları ve Kürt bölgesi dediğimiz Güney Kürdistan'daki politikası gereği ne eskisi gibi Türk devletini kayıtsız şartsız destekleyen ne de tam karşısına alan bir konumdadır. Dünya bir tarafa, 19. 20. yüzyılın zihniyetiyle politika yürüten Türk devleti bir tarafa. Tabii başkaları böyle dogmatik, gerici durumda olan Türk devletinin bu ağır kamburunu sırtında taşımak zorunda değil, çıkarları neyi gerektiriyorsa onu yaparlar.

Dolayısıyla Türk devletinin Avrupa ve Amerika karşısındaki serzenişleri, sanki hala iki kutuplu dünyada yaşanıyormuş gibi yürüttüğü politikalar ve karşılıksız beklentileri fazla yerini bulamıyor. Mevcut dünya ölçeğinde henüz yerine tam oturmamış bir sistem olduğu için de ittifak, strateji ve gelecek oluşturmada güçlük çekiyor. Bölge güçleri yeniden şekilleniyor, bölge dengeleri sarsılıyor. Dünyaya yön veren egemen güçler ideolojik, politik durumlarını gözden geçirirken, yeni konseptler, stratejiler çiziyor. Türkiye ise bütün bunların uzağında etkilenmemiş gibi davranıyor. Böylece sorunlar ağırlaştıkça da çözüm gücü ve iradesi olmakta zorlanıyor.

Bu gerçeğe dayanarak diyebiliriz ki, Oramar eylemiyle birlikte Türk devletinin yanısıra özgürlük mücadelemiz de kritik ve önemli bir sürece girmiştir. Dikkat edilirse, uluslararası güçler duyarlılıklarını her zamankinden daha ciddi ve keskin bir şekilde gösterdi. Öte yandan Türk devleti de AKP eliyle toplumda, sanki Güney'e yönelik bir saldırı, savaş başlatılırsa sorun çözülecekmiş gibi bir beklenti havası yarattı. Dolayısıyla bu aşamadan sonra bu beklentiyi boşa çıkaracak bir saldırmazlık, operasyonu gerçekleştirmeme durumu rejimi ve iktidarı zorlayacaktır. Türk devleti bir yandan bunun zorunluluğunu hissedip toplumda yarattığı beklentileri savaş sürecine girerek karşılamaya çalışırken, diğer taraftan geçmiş saldırılarda görüldüğü gibi sonuç alamayabileceği kaygısını taşımaktadır. Böyle olunca da bir sıkıntı, kararsızlık durumu ortaya çıkıyor.

Türk devleti Güney'e saldırırsa altından kalkamayacağı sonuçlarla karşılaşır

Tabii Türk devletinin tüm gücüyle ABD'yi yanına alarak, Güneyli güçler üzerinde inanılmaz bir baskı kurarak, AB ve diğer bazı güçleri de nötr durumda tutmaya çalışarak bir saldırı hevesi içinde olduğu anlaşılıyor. Fakat Güney'in bir çatışma alanına dönüşmesi, ABD'nin Irak ve bölgedeki politikaları için zorlayıcı olacaktır. Güney'deki güçler de 1990'lı yıllardaki gibi köy korucuları rolüyle Türk ordusunun önüne geçip hareketimizle çatışma gibi bir duruma girmeyeceklerdir. Bunun birçok nedeni var. En başta hareketimiz karşısında sonuç alamayacaklarını biliyorlar. İkincisi, Türk devletinin saldırılarının ve tehditlerinin aynı zamanda Güney'deki oluşuma yönelik olduğunun farkındalar. Üçüncüsü, Kürt halkının Kürt hareketleri arasında geçmiş yıllarda yaşanan çatışmayı ve birbirini boğazlamayı artık istememesidir. Dolayısıyla Güneyli güçler üzerlerindeki ağır baskı karşısında –basına da yansıdığı gibi– hareketimize karşı bir bent oluşturma, nefes borularımızı kısmaya çalışma gibi olumsuz bir tutum içerisine girebilirler. Ancak askeri düzeyde bir çatışma olasılığı zayıftır.

Türk devletinin kendi içinde yaşadığı sancılarla beraber, hareketimizin de önemli bir sürece girdiği tartışma götürmez bir gerçektir. Bu süreçte bazı kapsamlı saldırılar, nokta operasyonları gerçekleşebileceği gibi, siyasetin, diyalog ve diplomasinin önünün her zamankinden daha fazla açılması olasılığı da var.

Hareketimiz, gerek komuta kademesi, gerek teknik, gerekse gerilla güçlerimizin düzenlemesi bakımından olası bir operasyonu göğüsleyebilecek nitelikte ve hazırlıktadır. Zaten Türk devletinin başından beri, özellikle son bir yıl içerisinde ısrarla 'Güney'e savaş başlatacağız' deyip başlatamamasının sebebi de bu gerçekliktir. Yani güçlerini Güney'e yöneltmesi durumunda altından kalkamayacağı bazı sonuçlarla karşılaşacağını biliyor. Durum böyle de olsa, olası bir savaş mümkündür.

Son Oramar eylemliliği Kürt sorununu askeri boyutta bu önemde ortaya koyarken, Kürt sorununun çözümünü bir kez daha gündeme taşırmış ve hareketimizin buradaki çözümleyici rolünü göstermiştir. Gelişmeler bundan sonra hangi yönde olur, kesin bir tespitte bulunmak güç olsa da, halkımız ve hareketimiz kendisini her olasılığa karşı örgütlemiştir ve hazırlıklıdır.

Türk devletinde bilimin ve aklın ölçüleri yerine şovenizm hakimdir

Bu dönemde en temel sorunlardan bir tanesi, Türkiye toplumunda geliştirilen milliyetçi şoven dalgadır. Türkiye cephesinde özellikle son eylemliliğin ardından bu denli katı milliyetçi şoven bir dalganın niçin geliştirildiği, buna neden ihtiyaç duyulduğu iyi anlaşılmalıdır.

Bunun birçok nedenini sıralamak mümkündür. Türk halkı tarihsel özellikleriyle değerlendirilirse, Türklerde çok derin bir milliyetçiliğin olduğu görülecektir. Bunun da tarihsel nedenleri vardır. Sürekli düşman üreten bir devlet. Düşmansız yaşama felsefesi olmayan bir devlet. Buna karşı vatanın, ülkenin, milletin, devletin birliğini demagojik söylemlerle sürekli canlı tutan ve bunu insanların, toplumun beynine, ruhuna yediren bir devlet. Bu açıdan da halkı milliyetçilik duygularıyla sürekli eğiten, halkta böyle bir psikoloji yaratan bir devlet. Kompleksli, milliyetçi ve şoven bir devlet. Hatta maalesef toplumunu da böyle şekillendirmiş bir devlet. Demokratik kültür, bilinç, kendine olan güven, üretim ve kabiliyetiyle kendini kanıtlama yerine, deyim yerindeyse kabadayıca durma, adeta görüntüyle kendini kurtarmaya çalışma politikası yürütüyor. Hassasiyetleri, duygusallıkları, alınganlıkları, vazgeçilmez milliyetçi ve şoven zihniyetle Türkiye'nin geleceğini tam anlamıyla bir darboğaza koymuşlardır. Amerika ve Avrupa devletleri karşısında bazen ailenin yaramaz çocuğu rolünü oynayan, şımarık, 'hep bana, hep bana' diyen, serzenişte bulunan bir devlet. Bazen aşağılık kompleksini yaşayan, bilim ve akıl ölçülerine göre değil, şovenizmin hakim olduğu bir ruh haliyle duygusal tepki gösteren bir devlet.

Bilinci çarpıtılmış toplumları yönetmek ve yönlendirmek çok kolaydır

Diğer taraftan yüzyıllarca sürmüş bir imparatorluğun üzerinde şekillendiği için Ortadoğu halkları ve devletlerini küçümseyen, onlar üzerinde hakimiyet geliştirmeyi kendi ırkına verilmiş tarihi bir misyon olarak gören, büyüklük kompleksiyle yaklaşan bir devlet. Söz konusu Kürtler olduğunda ise onları insan yerine bile koymadığı için hiçe sayan bir devlet. Sadece Kürdistan'da değil, dünyanın neresinde olursa olsun Kürtler adına ne varsa her şeye düşman olan bir devlet. Maalesef böyle bir zihniyette ve politikada hiçbir çıkarı olmayan mazlum Anadolu halklarını ve Türk halkını da böyle şekillendiren, milliyetçiliği ve şovenizmi sadece beynine ve yüreğine değil, adeta iliklerine dek yediren bir devlet.

Bilinci çarpıtılmış, örgütsüz ve önderliksiz toplumları yönetmek kadar da kolay ve basit bir şey yoktur. Türkiye siyasetçileri de çok yetenekli oldukları için değil, aksine toplumu çok örgütsüz bıraktıkları, deyim yerindeyse sürü haline getirdikleri için çok rahat yönetebilmektedirler. Türkiye toplumu hesap soran, sorgulayan değil, 'her şey devletim için' dediğinden dolayı kolay yönetilebilmektedir.

Tabii bu zihniyetin bunlara tarihte kazandırdığı avantajlar da var. Dünya halklarının gelişim seyrine baktığımızda, hiçbir halkın Türk halkı kadar çok devlet kurmadığını görürüz. Bu önemlidir. Hiçbir halk Türkler kadar kesintisiz bir devletleşme yaşamamıştır. Dolayısıyla her şeyi devlette gören, 'allah devletimize zeval vermesin, her şey devlet için' mantığına sahip bir toplum şekillenmesi oluşmuştur. Zaten toplumu da başından beri hep ayakta tutan, öncülüğünü yapan kurum olarak devlet her şeyin başında görülür.

> "Sadece Kürdistan'da değil, dünyanın neresinde olursa olsun Kürtler adına ne varsa her şeye düşman olan bir devlet. Böyle bir zihniyette ve politikada hiçbir çıkarı olmayan mazlum Anadolu halklarını da böyle şekillendiren, milliyetçiliği ve şovenizmi sadece beynine ve yüreğine değil, iliklerine dek yediren bir devlet. Bilinci çarpıtılmış, örgütsüz ve önderliksiz toplumları yönetmek kadar da kolay ve basit bir şey yoktur"

Türk devleti imparatorluk geleneğinden gelen büyüklük kompleksini yaşıyor

Tarihte Türkler kadar çok sayıda devlet kuran başka bir toplum yoktur. Türkler kadar kesintisiz devletle yaşayan bir toplum da yoktur. Son cumhuriyet tarihi açısından da bu böyledir. Tabii ki bunu yönlendiren devletin niteliğidir. Tarih boyunca bu dengeler üzerine kurulmuş olan Türk devleti, dünyadaki değişime bağlı olarak Ortadoğu'da dengelerin biraz sarsıldığını görünce, kendini yenileme, demokratik nitelik kazanma ve dünya ile bütünleşme yerine, imparatorluk geleneğinden gelen kompleksle devleti her zaman diri ve güçlü tutmak için toplumu daha rahat yönlendirme, milliyetçi şoven dalgayı daha fazla toplumun iliklerine taşırma ihtiyacı duymaktadır ki aslında bu bir zayıflıktan ileri geliyor.

Kompleksli bir devlet, kendine olan güveni zayıf. Üretkenlikten ziyade kaba söylem ve güçle kendini gösteren bir devlet. Avrupa ve büyük devletler karşısında zaman zaman yaranmacı bir politika izleyip aşağılık kompleksini yaşarken, imparatorluk döneminde idaresi altında olan Ortadoğu halklarına karşı ise bir üstünlük kompleksi, küçük görme yaklaşımı içindedir. Bu tabii Türklerin milliyetçilik damarlarını kışkırtıyor. Türkler, "böyle bir imparatorluk nasıl Kürtler, Ortadoğu'da düne kadar egemenliğimiz altında olan halklar karşısında böyle zayıf kalabilir" diye –ki bunu demeçlerinde siyasetçiler de askerler de sık sık söylemektedirler– feryat etmektedir. Devlet de Kürt halkının özgürlük mücadelesinin silahla, hatta siyasetle bile geriletemeyeceğini bildiğinden, toplumu en zayıf noktasından yakalayarak, şoven ve milliyetçi bir temelde harekete geçirmektedir. Cumhuriyet tarihinde şimdiye kadar görülmeyen yürüyüş ve mitinglerle aslında niçin, hangi amaçla yürüdüğünü ve slogan attığını bilmeyen, bilinçten uzak, şuuru olmayan toplumu hedef bir şekilde ayağa kaldırarak, bununla PKK'ye karşı sözüm ona toplumsal mutabakat, toplumsal birlik oluşmuştur havasını vermeyi amaçlamıştır.

> "Halklarımızın onurlu ortaklaşması gereği Önderliğimizin geliştirdiği yeni ideolojik derinlik, politik açılım ve çözüm perspektifiyle barış dedik, diyalog dedik, siyaset yolunun açılması dedik. Biz ne kadar barış dediysek karşılığında o denli savaş gördük. Biz ne kadar diyalog dediysek küçük de olsa varolan diyalog köprüleri o denli yok edildi. Biz ne kadar kardeşlik dediysek karşılığında düşmanlık, milliyetçi duygular o denli geliştirildi"

Türk devletinin dayandığı tek şey milliyetçilik ve şovenizmdir

Şüphesiz bu, çok bilinçli geliştirilmektedir. Demokratik bilinç, açılım ve gelişmenin olmadığı yerde bunların olması da doğaldır. Kendi üretim gücüyle, ekonomik büyümesiyle, siyaset derinliğiyle tarihle bütünleşme ve birlikte yürüme yerine düşman üreterek, dengeler üzerinde politikalar kurarak; muhafazakar, tutucu, kalıpları aşmayan zihniyetle ancak şovenizmi ve milliyetçiliği geliştirerek ayakta kalabilir. İlkokullardaki ders kitaplarından tutalım üniversitelere kadar bilim adına milliyetçiliğin bu denli geliştirildiği, Türklük ruhunun ve bilincinin milliyetçi anlamda bu denli şahlandırıldığı, bireyinden toplumuna, yüreğinden psikolojisine bu denli yedirildiği başka bir toplum ve devlet neredeyse yok gibidir.

Bu bir aşmazdır. Zaten Türk halkı ve toplumu bunu aşarsa, bu, değişim için de bir kırılma noktası olacaktır. Ancak Türk devleti buna hazır olmadığı gibi, bürokrasisi ve devleti de istememektedir. Şu anda dayandığı tek şey, milliyetçilik ve şovenizmdir. Yani ekonomik refahla, sosyal gelişmişlik düzeyiyle, kültürel büyümeyle veya yaşam standartlarının ileri düzeyde olmasıyla değil de hep toplumun manevi yanlarına hitap ederek, hatta ekonomik açıdan aç bıraksa bile onun açlığını adeta milliyetçiliği ve şovenizmi şırınga ederek gidermeye çalışarak ayakta tutmaya çalışıyor. Bunlara dayanarak böyle histeri dolu bir toplum yaratmıştır.

Aslında yazık bir toplum. Sanki kültürel işgal, ekonomik sömürü, siyasal sömürü, sömürgecilik Kürtler ya da başkaları tarafından Türkiye halkına veya toplumuna dayatılmış gibi bir isyan içerisindedirler. Türkiye'de şuursuzca geliştirilen bir şoven dalga hakim. Sanki dili yasaklanan, siyasi ve kültürel işgale uğrayan, ekonomik baskı ve sömürüyü yaşayan Türk halkıymış gibi, milliyetçilik histerisi ve inanılmaz bir duygusal kabarışla Türkiye toplumu ayağa kaldırılmış durumdadır. Tabii faşizm geliştirilmeye çalışılıyor. Diğer yandan da geliştirilmeye çalışılan bir liberal dincilik, islam var. Yani devlet, faşizmin ve milliyetçiliğin açık giremediği alanları ılımlı islamla doldurma politikasını yürütüyor. Böyle yoğun bir ideolojik baskı, milliyetçilik ruhu Türkiye halkında yaşatılmaya ve kabartılmaya çalışılıyor.

Devlet ne Kürt'ü kabul ediyor ne de yok edebiliyor

Tabii ki gerçek gündem de saptırılıyor. Türkiye halkının yaşam standartları, kültür düzeyi, siyasal geleceği, demokratik normlar hepsi bir tarafa, varsa yoksa PKK ve Kürt halkının haklı ve meşru mücadelesi. Tüm dikkatleri, her şeyi buna yönelterek, gerçek gündemi de saptırmaya çalışıyorlar. Sanki PKK ve Kürtler Türkiye'yi bölecek, Balkanlarda ve dünyanın başka yerlerinde olduğu gibi halklar birbirini boğazlayacak ve ellerinde olan biteni de alıp götürecek. Böyle bir saptırmayla toplumu gerçek gündeminden ve gerçek çıkarlarından uzaklaştırıp Kürt halkına ve öncüsü PKK'ye, yine Önderliğimize karşı acımasız bir yönelme ve yönlendirme içerisine girmektedir. Dünyada kendi halkına karşı bu kadar sorumsuz olan başka bir devlet yoktur. Dünyada hiçbir devlet Türk devleti kadar sadece at gözlüğüyle bakarak bugünden ötesini görmeyecek kadar kör kötürüm değildir. Bu, Türk devletinin sorumsuzluğudur.

Mesela yaşanan bir Filistin-İsrail savaşı vardır. Bir İsrail askeri Filistinlilere esir düştüğünde İsrail, esir askerini kurtarmak için karşılığında Filistinlilerin yüzlerce tutuklusunu serbest bırakıyor. Buna da hem İsrail devleti hem de toplumu seviniyor. Hatta İsrail, yıllar önce Filistinliler tarafından öldürülen askerlerinin kemiklerini dahi almak için karşılığında onlarca tutuklu Filistinliyi serbest bırakmıştır.

PKK de sekiz Türk askerini esir aldı ve Güneyli güçler ile DTP'nin aracılığıyla bunları serbest bıraktı. Hiçbirinin başına bir bela gelmeden, hiçbirisi bir hakarete uğramadan ailelerine ve askerlik yaptıkları yerlere ulaştırıldı. Ama devletin en yetkili kişileri, "biz bu olaya sevinmedik" dedi. Bu çok tehlikeli bir zihniyettir. Askeri alırsın, götürürsün, esir alırsın, bunu bir devlet ayıbı olarak görürler; basın bunu haber yapınca, 'PKK propagandası yapmayın' diye uyarırlar, bu konuda tek bir açıklama bile yapmazlar, hatta askerlerin esir alındığını dahi kabul etmezler. Sanki sürüden kopan birkaç koyundan bahsediyormuş gibi, "kayboldu" derler. Serbest bırakırsın yine sevinmezler. Kürt halkı maalesef böyle bir zihniyetle karşı karşıyadır. Yani ne seni kabul eder, ne seni yok edebilir. Yaşadıkları içinden çıkılmaz bir girdap gibi ve karşısındakini de bu girdaba sürüklemeye çalışır. Bu, tehlikeli bir zihniyettir.

Ne kadar barış dediysek o denli savaş gördük

Kürt halkı nasıl bir zihniyetle karşı karşıya olduğunu ve bu zihniyetle nasıl mücadele etmesi gerektiğini bilmek durumundadır. Biz hareket olarak başından beri karşılıklı gelişebilecek olası milliyetçiliğin Türkiye ve Kürdistan coğrafyasında halklarımızı nereye götürebileceğini, sürükleyebileceğini düşünerek, yine felsefemizin özü, halklarımızın birlikte yaşaması, onurlu ortaklaşması gereği Önderliğimizin geliştirdiği yeni ideolojik derinlik, politik açılım ve çözüm perspektifiyle barış dedik, diyalog dedik, siyaset yolunun açılması dedik. Fakat biz ne kadar barış dediysek karşılığında o denli savaş gördük. Biz ne kadar diyalog dediysek küçük de olsa varolan diyalog köprüleri o denli yok edildi. Biz ne kadar kardeşlik dediysek karşılığında düşmanlık, milliyetçi duygular o denli geliştirildi.

Burada şüphesiz Türkiye toplumunun bir günahı yoktur, insanın acıyası geliyor. Keşke niçin ayağa kalktığını, niçin yürüdüğünü, niçin bu sloganları attığını bilen bir toplum olsa. Türkiye toplumu, sorgulayan, haklarını arayan, bunun mücadelesini veren, devlet üzerinde demokratik bir baskı, basınç kuran bir toplum değildir. Dolayısıyla devlet dedi mi akan suların durduğu, herkesin bunun için her şeyini seferber etmeye hazır olduğu, milliyetçiliğin ağır bastığı bir toplumu yönetmek de kolaydır. Zaten Türk siyasetçileri yeteneklerine dayanarak bu toplumu yönetmiyor. Yarını ve öbür günü görerek politika belirleme, Türkiye halkını ve toplumunu onurlu, hak ettiği bir yaşam standardına, demokratik olgunluğa kavuşturmak için değil, halen 20. yüzyılın çelişki ve çatışmaları üzerinde sistemini idame ettirmeye çalışan bir zihniyetle politika yürütüyor. Bunu da milliyetçilikle, şovenizmle, hatta faşizmle geliştirmeye çalışmaktadır.

Siyaset bilimciler milliyetçiliği değil evrensel değerleri esas alır

Gerçekten Türkiye devletinde ve yöneticilerinde yaşanan akıl tutulması gibi bir durum olmasaydı, hareketimizin Türkiye halkına da çok şey kazandıracak olan demokratik çözüm, diyalog ve barış yaklaşımlarını görmemesi mümkün olmazdı. Tabii biz, Türkiye'yi yöneten güçlerin böyle bir sorumluluğu taşıdığına inanmıyoruz. Yoksa bu kadar acı, bu kadar ekonomik maddi külfet, yine dünya karşısında bu denli zavallılaşan bir devlet olamaz.

Sırf bir PKK'linin, bir gerillanın teslim alınması, teslim edilmesi karşılığında kıtaları dolaşan bir başbakan, ABD'sinden tutalım Avrupası ve

Ortadoğu devletlerine kadar kapıları aşındıran bir devlet. İnanılmaz çıkarlar sağlayan, sürekli yumuşak karnı olarak tuttuğu için birçok çıkar ve bedel karşılığında başka devletlerden Kürt sorunu konusunda tavizler koparmaya çalışarak, hala gerillayı ve PKK'yi bastırma, siyaseten tasfiye etme mücadelesini yürütmektedir. Bu zihniyet çağ olarak da aşılmıştır. Yani milliyetçilik her ne kadar günümüzde hala Avrupa devletlerinde bile körüklenmeye, geliştirilmeye çalışılıyorsa da tarihsel olarak aşılmıştır ve geleceği de yoktur.

İleriyi görerek strateji oluşturan siyaset bilimcileri, toplum bilimcileri milliyetçiliğe göre değil, evrensel değerleri, demokratik değerleri esas alarak yürürler. Avrupa'nın geçmiş yüzyıllarda bilinen 37 yıllık savaşları, yine I. ve II. Dünya Savaşları vardır. Bu savaşların ardından, biraraya gelmek ve çelişkileri çatışmasız bir sahaya taşımaktan başka bir seçeneklerinin olmadığını görmeleri bu gerçeği ortaya çıkarmıştır. Bu, şüphesiz Avrupa'da demokrasinin çok yeterli, çok köklü, dolayısıyla milliyetçiliğin zeminini kurutan düzeyde olduğunu söylemek anlamına gelmiyor. Öyle olsaydı, Avrupa'da halen bazı milliyetçi zihniyetlerin, grupların, partilerin zaman zaman şaşırtıcı düzeyde gelişme sağlamaları mümkün olmazdı. Fakat Türkiye'de bu zemin daha güçlüdür. Çünkü bir yerde ne kadar demokrasi varsa, milliyetçilik o kadar zayıf olur. Ne kadar dünya ile bütünleşme varsa, şovenizm o kadar azalır. Türkiye de kendi kırmızı çizgilerini aşmadığından, içe dönük bu milliyetçiliği körüklemekte ve örgütlemektedir.

Kürt sorununun çözümsüzlüğü Türk devletinin sorumsuzluğudur

Peki bu durum Türkiye'yi, Kürt halkını nereye götürür? Türkiye siyasetçileri, aydınları, üniversiteleri, bilim adamları, yine Türk ordusu başta olmak üzere çok iyi bilirler ki Kürt sorunu, Kürt halkı veya Kürdistan coğrafyası PKK'den önce de vardı. Belki egemen güçler PKK'den önce bu sorunu ezerek, tasfiye ederek çözdük kanısına ulaşmışlardı. Belki bu sonucun onlarda yarattığı bir rahatlık ve rehavet de vardı. Fakat PKK bunun bir yanılgı olduğunu gösterdi. Eğer Kürdistan denilen bir coğrafya, ülke varsa, üzerinde tarihten bu yana milyonları aşan bir halk yaşıyorsa, halk olmaktan kaynaklı kendi özgürlüğünü yaşaması da kaçınılmazdı.

PKK işte bunun mücadelesini verdi. Bunun mücadelesini verirken, enternasyonalizmi, halkların birlikte yaşamasını, ortak değerleri büyütmeyi her zaman esas aldı. PKK, gerek kendi örgüt kadrosunda, yönetiminde, gerilla saflarında hala değişik halklardan katılımların bulunmasıyla, gerekse tarihe, günümüze ve geleceğe

bakış açısıyla halkların öz değerlerini, kimliğini, onurunu her zaman yücelten ve bu yücelikle halkları birbirine yakınlaştıran; çatışma değil, her zaman barışı önde tutan bir yaklaşım içinde olmuştur. Dolayısıyla 30 yılı aşan bir süredir kıran kırana gelişen bu mücadele halen bir çözüm sürecine girmemişse, Kürt iradesi ve Özgürlük hareketi karşısında hala milli mutabakat, yine ret ve inkara dayalı bir duruş ve mücadele varsa, bu tamamıyla Türk devletinin sorumsuzluğudur. Sürecin bundan sonra evrileceği olumsuz gelişmeler de ret ve inkar zihniyetini aşamayan, dünyanın nereye evrildiğini görmeyen, dünyayı hala 20. yüzyılın, hatta 19. yüzyılın gözlükleriyle okumaya çalışan Türk devletinin ve yöneticilerinin sorumluluğudur.

Türk toplumunda yaratılan şovenizm Kürt halkını daha da birleştirmiştir

PKK'nin yenilmez bir güç olduğunu sadece Türk devleti ve ordusu değil, dünyadaki başka güçler de çok iyi bilmektedir. 30 yılın kanıtladığı bir gerçeklik varsa o da şudur: Özgürlük hareketinin sırtı asla yere getirilemez, Özgürlük hareketi asla teslim alınamaz. Halk olarak yakın tarihimizin gösterdiği de budur. Kürdistan'da hiçbir isyanın ömrü birkaç yılı geçmemiştir, genellikle birkaç ayla sınırlı kalmıştır. Öndersiz ve örgütsüz bir halk çabuk ezilmeye, irade kırılmasına mahkumdur. PKK önderliğindeki Kürt halkı ise yenilmezliğini, mücadeledeki kararlılığını Önderliği ve örgütlülüğüyle ortaya koymuştur. Eğer bu gerçek kabul edilirse, soruna daha objektif, daha çözümleyici bir yaklaşım gelişir.

Türk genelkurmayları hala, "terörü yok etmenin yolu, teröristlerin başaracaklarına dair umudunu kırmaktan geçer" demektedir. Yani 'bir sorun vardır, bunun çözülmesi gerekir. Karşı taraftan diyalog çağrıları vardır, buna anlam vermek gerekir' diye düşünmek yerine, halen umudu kırmaktan, tekbir kişi kalmayıncaya kadar mücadele ve savaşa devam etmekten bahsetmektedirler.

Bu zihniyet tehlikelidir. Bu zihniyet gerçekten deşifre edilmez, sonuçlarının ne kadar tehlikeli olacağı Türkiye halkına ve kamuoyuna kavratılmazsa ve Türkiye halkı, kamuoyu bilinçsizce, farkında olmadan böyle şoven ve milliyetçi bir dalgayla hep ayağa kalkarsa, sonuç çözümsüzlük kadar halkların birbirini boğazlaması olur.

PKK'nin özellikle son dokuz yıl içerisinde ve daha öncesinde de geliştirdiği ateşkes süreçlerinin, yine sorunun demokratik siyasi yöntemlerle, diyalog yoluyla çözülmesi için gösterdiği açılım ve yarattığı imkanların karşı tarafta umut, heyecan ve iyimserlik yaratması gerekirken, maalesef Türk devleti bunu hep bir zayıflık, zafiyet olarak algılamıştır. Kürt halkının, Özgürlük hareketinin üzerine savaşla, operasyonla, yaygın tutuklamalar, işkence ve öldürmelerle gelmiştir. Kaldı ki Türk toplumunda yaratılan şovenizm ve milliyetçilik dalgası, Kürtlerde de ulusal bilinç ve milliyetçiliği beraberinde getirecektir. Sadece Kuzey'deki halkımızın değil, dört parçadaki halkımızın, hatta dünyanın neresinde bir Kürt varsa o Kürt'ün yüreğini ve bilincini birleşmeye zorlayacaktır.

Kürt halkının onuruyla oynamak, onu yok saymak, Kürt halkını daha sarsılmaz bir irade ve kararlılıkla kendi mücadelesine sahip çıkmaya götürecektir. Bu anlamda da Türk devleti, siyasetinin siyaset olmadığını, aslında boşa kürek salladığını, 10-15 yıl da geçse gelinecek olan noktanın yine bugünkü gibi bir nokta olacağını, yani çözüm ve diyalog dışında bir seçeneğin olmadığını görecektir. Fakat uzun yıllara yayılacak bir çatışma ve savaş ortamı Türk ve Kürt halkına büyük acılar ve tahribatlar yaşatacaktır. PKK, bunlar yaşatılmasın, bunlar olmadan bir çözüm ve diyalog süreci başlatılsın inancındadır. Bunun için de üzerine düşeni büyük bir olgunluk ve sorumluluk bilinciyle yerine getirmektedir.

Hareketimiz halklararası birlikte yaşama bilincini geliştirmiştir

Önderliğimiz bir süre önce, Kürt kimliği ve kültürünün anayasal güvenceye alınması karşılığında iki ay içerisinde gerillalarımıza silah bıraktırabileceğini söyledi. Böyle ağır ve tarihsel büyük bir sorun karşısında böyle mütevazı ve demokratik bir çözüm yaklaşımının Türkiye toplumunda hemen en hızlı karşılığı bulması gerekirken, maalesef bunu duyan, duymak isteyen, buna olumlu tepki, reaksiyon gösteren olmadı. Siyasetçiler, aydınlar, akademisyenler, üniversiteler, yine son günlerde neredeyse savaş borazanlığını yapan medya birazcık iyi niyetli, barış sevgisiyle ve hepsinden önce de gerçekten Türk toplumunu seven ve geleceğini düşünen sorumlulukla hareket etselerdi, aslında Önderliğimizin bu iki cümlesini hızla gündemleştirip bir dizi konferans, panel ve toplantı yaparlardı. Ancak gelişen sorumsuzluk duygusu oldu, yine şovenizm ve milliyetçilik dalgası ağır bastı, öne çıktı. En mütevazı yaklaşımlarımız bile görmezden gelindi.

Bu noktada Özgürlük hareketinin veya Kürt halkının sürecin savaş ve şiddet yönünde gelişmesinden sorumlu tutulması gerçekten büyük bir vicdansızlık ve siyasi ahlaksızlıktır. PKK ve Kürt halkı hiç kimsenin veya hiçbir halkın üzerinde baskı uygulayan, onun dilini, kültürünü yadsıyan ya da işgal eden konumda değil. Ak-

sine, işgal altındaki kendi kültürünü, asimilasyona tabi tutulan kendi dilini, yok sayılan kendi kimliğini başka halklar gibi özgür ve demokratik bir biçimde yaşama ve yaşatma mücadelesini vermektedir. En normal insani ölçüler de, siyaset ahlakı da, demokrasi normları da bu meşruiyetimizi ortaya koymaktadır.

Kaldı ki bir yılı aşkın bir süredir ve hala masada duran bir ateşkes kararımız var. Resmi olarak hala yürürlüktedir. Eğer ateşkes çağrısında bulunan güçler ya da iradeler bu konuda aktif ve olumlu rol oynayabilselerdi, yine Türk devleti ve ordusu fiili olarak bu kararımızı boşa çıkaran operasyon, savaş, toplum üzerinde baskı ve terör uygulama gibi bir reddetme tutumu içerisinde girmeseydi, ateşkes kararımız pratikte daha sağlıklı anlam bulacak ve şu an yaşanan acılar belki de yaşanmayacaktı. Halen ateşkesten yana olduğumuz için, ateşkes kararımız masada durmaktadır. Türkiye halkının onurunu inciten, kimliğini yok sayan, bir karşı milliyetçiliği geliştiren değil, aksine, büyük bir yurtseverlik bilinci ve halklararası birlikte yaşama bilincini geliştirmiş durumdayız.

"Türk devleti savaşı ve şiddeti tırmandırmaya devam edip barış ve diyalog yolunu açmaya dönük bir sorumluluk göstermezse, Türkiye'deki şoven, faşist dalgaya karşı Kürdistan'da da yurtseverlik, milliyetçilik gelişecek ve birlikte yaşama imkanı ortadan kalkacaktır. Bir noktadan sonra Kürt halkı da kayıtsız şartsız bir şekilde bu statüde yaşamaya, kayıtsız şartsız Türklerle birlikte yaşamaya mahkum değildir"

Barış çabalarımızı zaaf olarak değerlendirenler gafleti yaşamaktadır

Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz: En insani değerleri dahi ayaklar altına alınmasına rağmen, Kürt halkı kadar egemen ulusun onuruna ve kimliğine saygı duyan başka bir halk yoktur. Balkanlarda, Kafkaslarda, hatta Avrupa'da, yine Ortadoğu'da milliyetçiliğin nasıl geliştirildiğini, halkların nasıl birbirini boğazlama sürecine sokulduğunu biliyoruz. Bu denli baskı altında olan, yok sayılan bir halk halen birlikte yaşama bilincini ve kararlılığını koruyorsa, bunu partimizin halkımıza kazandırmış olduğu demokratik, evrensel değerler bilinci ile izah etmek, anlamak daha gerçekçidir.

Ancak Kürt halkının sanıldığı ya da görülmek istendiği kadar onuruna, kimliğine ve özgürlüğüne düşkün olmadığını söylemek de büyük bir gaflettir. Bu konuda özgürlüğü için on yıllardır hiçbir şeyini esirgemeden feda eden halkımızın özgürlüğüne olan düşkünlüğü, tutarlılığı verdiği bedellerle ortadadır. Eğer hareketimizin diyalog, barış ve demokrasi çağrıları, hatta çığlıkları, halkımızın Türk halkıyla birlikte yaşama istenci bir örgütsüzlük, zaaf, zafiyet olarak görülürse, bunun çok büyük bir yanılgı olduğu geçmiş tarihimizde görüldüğü gibi bundan sonra da böyle düşünen güçlere kavratılacaktır. Büyük acılar pahasına da olsa, bu bir kez daha gösterilecektir.

Bir halk ki, kendisine ait ne varsa her şeyi reddedilen. Bir halk ki, her şeyin üzerinde tuttuğu Önderliği adım adım ölüme sürüklenen. Bir halk ki, onursuz yaşamayı asla kendisine yakıştırmayan. Bütün bunlar hiç hesaplanmadan bu halktan mücadelesizliği, boyun eğmeyi beklemek, bu halka yapılabilecek en büyük hakaret, ayrıca en büyük yanlış değerlendirme olur.

Siyaset bilinci olmayanlar milliyetçilik politikası ile yetinir

İstiyoruz ki, bütün bu mağduriyet ve ezilmişliğine rağmen Kürt halkının Türk halkına gösterdiği saygın yaklaşımı, Türkiye halkı ve toplumu da halkımıza göstersin. Siyaseti halkların birbirini boğazlaması üzerine yürüten MHP ve CHP gibi partilerin değirmen suyuna girmesin. CHP ve MHP'nin Türk halkının yaşam standartlarından tutalım siyasi onur ve demokratik değerlerin yüceltilmesine kadar herhangi bir iradesi, projeleri ve inançları yoktur.

Siyaset bilincinin olmayışı, sorumluluk sahibi olmayışları, işin sadece kolay tarafıyla, yani milliyetçilik ve devletçilik politikasını geliştirmekle yetinmelerini beraberinde getiriyor. Türkiye toplumunun bunu anlaması, teşhir etmesi; kan, gözyaşı ve cenazeler üzerine kurulan siyasetin son derece çirkin, ahlaksız ve geleceği olmayan bir siyaset tarzı olduğunu bilmesi gerekir, bu önemlidir. Öldürülen her asker, ailelere ve topluma büyük acılar yaşatırken, böyle kirli ve ucuz siyaset yapan milliyetçi şoven ve faşist partilere de farkında olmadan çıkar sağlamaktadır. Aslında Türk halkının en büyük isyanı, en büyük haykırışı halkların birlikte yaşamasının önünde engel olan, halklar arasında nifak, düşmanlık tohumları eken, halkların geleceğini körelten ve karanlığa boğan bu partilere ve zihniyete karşı olmalıdır. İsyanları ve çığlıkları bunlara olursa anlamlıdır.

Kürt halkı kayıtsız şartsız Türklerle yaşamaya mahkum değildir

Sorun, demagojik ifadelerle izah ettikleri gibi devletin, ülkenin parçalanacağı gerçeği değildir. Bu, sadece toplumu aldatma ve yanıltmaya dönük bir demagojidir. Söylenenlerin aksine, demokratik bir devlet, demokratik bir toplum, demokratik halklar birliğini yaratma mücadelesi veren Kürt halkıdır. Paradoks ve acı da burada ortaya çıkmaktadır. Türkiye halkı keşke bu zalimlerin, kan üzerinde siyaset yapanların maskelerinin altındaki gerçek yüzleri görebilse. Bu açıdan Türkiye toplumunun ve halkının sırf kendi geleceği ve çıkarı için daha sağlam ve sağlıklı düşünmeye büyük ihtiyacı vardır. Kürt halkı da Türk halkıyla eşit ve onurlu bir temelde birlikte yaşamaktan zevk alır, bundan haz duyar. Fakat kan ve gözyaşı üzerinden siyaset

yapanlar böyle bir sorumluluk taşımaz, Türkiye toplumunun geleceğini de hiç düşünmezler.

Karşı karşıya olduğumuz zihniyet değişmezse, çok değil Kürt halkının hak ettiği kadar bir saygınlık göstermezlerse, savaşı ve şiddeti tırmandırmaya devam edip barış ve diyalog yolunu açmaya dönük bir sorumluluk göstermezlerse, Türkiye'deki şoven, faşist dalgaya karşı Kürdistan'da da yurtseverlik, milliyetçilik gelişecek ve birlikte yaşama imkanı neredeyse ortadan kalkacaktır. Bir noktadan sonra Kürt halkı da kayıtsız şartsız bir şekilde bu statüde yaşamaya, kayıtsız şartsız Türklerle birlikte yaşamaya mahkum değildir.

Saldırganlık karşı saldırıyı beraberinde getirir

Bu açıdan içinde olduğumuz süreçte hareketimizin çağrılarına ve beklentilerine saygın ve olgun bir cevap verilmezse, savaş ve şiddetin gelişmesiyle beraber, birlikte yaşamanın imkanları da büyük ölçüde ortadan kalkacaktır. Halklarımıza karşı duyduğumuz sorumluluk gereği şimdiden bu gerçekleri dile getirmek kadar, önünün alınması için de barış, diyalog ve demokratik yöntemlerle bir çözüme hazır olduğumuzu her fırsatta belirtiyoruz. Şu anda bile Türk ordusu ve polis güçleri halkımıza ve hareketimize karşı savaşı ve operasyonları durdursa, Türkiye'ye artık cenazeler gitmeyecektir. Yani bir çatışmasızlık ve ateşkes süreci doğal olarak yaşanacaktır. Kararlılığımız, irademiz ve istemimiz bu olmasına rağmen savaşla ve operasyonla üzerimize gelindiği takdirde, savaş ve şiddet karşılıklı gelişecektir.

Hareketimiz şu anda bir siyasi proje beklentisi içerisindedir. Üzerinde tartışmaya değer bir çözüm projesi, halklarımızın ve Türkiye'nin geleceğini daha parlak yapıp, önünü açan bir rol oynayacakken, AKP'nin birden şahinleşen ve savaş kışkırtıcılığı yapan bu zihniyeti ise Türkiye'nin belirttiğimiz tehlikeli sürece girmesini beraberinde getirecektir.

AKP, orduyu ve bürokrasiyi dizginleme ve engellemek yerine kraldan daha kralcı, şahin kesilen, savaşın ve operasyonların önünü açmak için çalmadık kapı bırakmayan bir diplomasi yürütmekte ve tüm imkanlarını buna harcamaktadır. Eğer Türk ordusu ya da Türk devleti çözüme dönük bir proje gerçekleştirseydi, böyle bir sürecin önü açılmayabilirdi. Yani böyle bir proje gerçekleşirse, önümüzdeki süreç demokratik bir sürece evrilebilir. Fakat bu olmazsa, savaşı da şiddeti de her şekilde karşılamak durumundayız.

Halkımızın gelişmelerden heyecan ve moral alarak 1990'lı yılların serhildan ruhuyla ayakta olmak için o bilinci, yüreği, cesareti ve örgütlenmeyi kendinde yaratması kadar, barış ve çözüm felsefemizi de anlaması gerekiyor. Daha doğrusu, kadrolarımızın bunu halkımıza kavratması büyük önem taşıyor.

Halklararası düşmanlık güdüsüyle değil, büyük bir yurtseverlik bilinciyle mücadele ediyoruz. Ne Türk halkına ne de başka bir halka düşmanlığımız yoktur. Aksine, büyük değer biçiyoruz. Ancak sorun kendi onurumuz, özgürlüğümüz, haysiyetimiz olunca, 30 yıllık mücadelemizde kanıtladığımız gibi, bugün ve bundan sonra da özgürlüğümüz ve onurumuz için esirgeyeceğimiz hiçbir şey olmayacaktır. Her türlü fedakarlığı gösterecek, direniş çizgisini geliştirecek ve büyüteceğiz. Bugüne kadar bize kazandıran bu oldu, bundan sonra da bu olacaktır. Yani Kürt halkı hiç kimsenin şamar oğlanı değildir, gelen vursun giden vursun. Tersine, Önderliğiyle ve örgütüyle dimdik ayakta olan, sadece Kürt halkını değil, başka halkları ve politik güçleri de ciddi etkileyen bir güçtür. Herkes de bu halkın onuruna ve özgürlüğüne saygı duymak durumundadır. Saldırganlık, karşı saldırıyı beraberinde getirir. Buna da hazır olmak durumundayız.

Tarihimizin en büyük kararlılığını ortaya koyacak bir iradeye sahibiz

Halkımıza ve kadrolarımıza dönük de birkaç hususu belirtmekte yarar var. Bizler, hiçbir şekilde ham hayale kapılmamalıyız. Egemen dünya güçlerinin Kürt halkının kaşına gözüne hayran olmadıklarını, Kürt halkının onurunu ve kimliğini gözetmediklerini, siyasetlerinin ve diplomasilerinin özünde kendi çıkarlarının yattığını ve onlar için esas olanın bu olduğunu bilmek durumundayız. Eğer başka güçler hareketimiz ve halkımız karşısında zaman zaman daha temkinli, hesaplı davranıyorlarsa, bu, bölge ve dünya devletlerinin siyasetini etkileyen kararlı bir irade gücü olmamızdan kaynaklanıyor. Yani Kürt halkının onuruna ve özgürlüğüne olan bağlılığı, iradesi ve kararlılığı nedeniyledir. Yoksa başka güçler tarihte olduğu gibi bu halkın çıkarlarını bir çırpıda hiçe sayar ve mümkün olsa, bu hareketin üzerine tüm güçleriyle büyük bir hışımla gelirlerdi. Bizim burada ne abartılı bir çözüm, diyalog beklentisi içinde olmamız ne de başımızda dönen belaların bizi boğabileceği gibi bir yanlışa veya inançsızlığa düşmemiz gerekiyor. Demokratik çözüm, barış ve diyalog temel yöntemimiz olmasına rağmen, üzerimize savaşla ve saldırıyla gelindiği takdirde, tarihimizin en büyük kararlılığıyla, en büyük karşılığı verebilecek kabiliyete, iradeye ve donanıma sahibiz.

Şüphesiz savaş kışkırtıcılığı yapan bir üslup, Türkiye'de karşılıklı milliyetçiliğin ve şovenizmin gelişmesine hizmet edecek bir yaklaşım içinde olmak doğru değildir. Gelişmeler

"Ne abartılı bir çözüm, diyalog beklentisi içinde olmamız ne de başımızda dönen belaların bizi boğabileceği gibi bir yanlışa veya inançsızlığa düşmemiz gerekiyor. Demokratik çözüm, barış ve diyalog temel yöntemimiz olmasına rağmen, üzerimize savaşla ve saldırıyla gelindiği takdirde, tarihimizin en büyük kararlılığıyla, en büyük karşılığı verebilecek kabiliyete, iradeye ve donanıma sahibiz"

ne olursa olsun, temel felsefemizden ve zihniyetimizden bir kayma olmamalıdır. Fakat Kürdistan üzerinde hesap yapan hiçbir güç de Kürt halkının ve iradesinin zayıf, zafiyet sahibi olduğunu, bu anlamda Kürt halkına her türlü hakarette bulunma, her şeyi yapma kudretine sahip olduğunu düşünmesin. Kürt halkı zayıf, iradesiz bir halk değildir. 30 yıllık mücadelesiyle, özgürlüğü için ödediği bedellerle gücünü, iradesini fazlasıyla kanıtlamıştır. Bu güçler, bunu iyice anlamalıdır.

Doğru söze ve doğru atılması gereken adımlara ihtiyacımız var

Bu süreçte çok derin bir ulusal, siyasal bilinç, yaygın ve her düzeyde bir örgütlenme geliştirmek, başta Önderliğimiz eksenli ***"Edî Bese"*** kampanyası olmak üzere hareketimize dönük tasarlanan savaş ve imha hareketlerini de her zaman göz önünde bulundurarak bilincimizi, ruhumuzu ve reflekslerimizi buna göre diri ve canlı tutmak, gereken her anda her yerde güçlü bir biçimde harekete geçmek süreci kurtarmak ve başarıya taşırmak için şarttır.

İçinden geçtiğimiz sürecin ve yaşadığımız günlerin geleceğimiz açısından ne kadar önemli, hatta belirleyici olduğu bilinmelidir. Bilindiği gibi bazı anlar vardır ki, söylenen her söz, atılan her adım sadece o günü değil, yıllar sonrasını da etkileyebilecek ve belirleyebilecek kadar önemlidir. İşte tam da bugün, hiçbir dönem olmadığı kadar doğru söze ve doğru atılması gereken adımlara ihtiyacımız var.

Halklarımıza karşı olan sorumluluğumuz gereği üzerimize düşeni yapacağız

Siyasi ve psikolojik üstünlüğümüzü kalıcı bir kazanıma daha iyi nasıl dönüştürebiliriz, hatta mümkünse nasıl bir çözüme nasıl zemin yapabiliriz diye düşünmek önemli. Bu konuda halklarımız karşısındaki sorumluluğumuz gereği üzerimize düşeni şimdiye kadar yaptık, bundan sonra da yapmaya devam edeceğiz. Biliniyor, beş kez ateşkes uyguladık. Dört beş yıl süren bir çatışmasızlık süreci uyguladık. Dünyanın başka yerlerinde olduğu gibi, aynı coğrafyada yüzyıllardır beraber yaşayan halkların bir arada yaşama koşullarını oluşturmak, ortak yaşam değerlerini büyütmek istedik. Tüm bu çabalarımıza rağmen karşımızda nuh diyen peygamber demeyen, böyle zırh gibi dikilen bir güç buluyoruz. Tabii halen de isteğimiz demokratik bir sürecin önünün açılmasıdır.

Yaşadığımız bugünler, bazı gelişmelere gebe olan günlerdir. Olasıdır ki başımıza bazı belalar açmak isteyeceklerdir. Türk devletinin bunun için sabırsızlandığını biliyoruz. ABD'yi kendine ortak etmek, Avrupa benzeri bazı güçleri de nötr durumda tutmak ve buna göre hareket etmek istediğini biliyoruz. Yine İran ve Suriye devletleriyle ortak bir konsept oluşturup Kürt halkının iradesini kırmak ya da gelişmesini engellemek için büyük bir gayret içerisinde olduğunu biliyoruz. Güneyli güçleri büyük bir baskı ve basınç altına alarak etkisizleştirmeye, hatta mümkünse 1990'lı yıllardaki gibi köy korucuları rolüyle kendi ordusunun önüne sürüp hareketimizle savaştırmak için elinden geleni yapmaya çalıştığını da biliyoruz. Yine özgür medya alanlarımızın üzerinde ABD uçakları uçmaktadır. Tabii ki bunlar önemli gelişmelerdir.

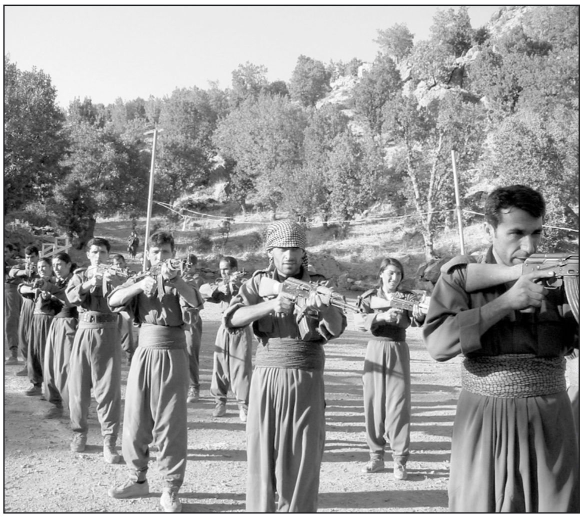
Özgürlüğümüz ve onurumuz için ne kadar isyan edersek hakkımızdır

ABD'nin çıkarları söz konusu olduğunda, son derece pragmatik, ahlaki tutumdan yoksun, vicdansız ve bir o kadar da zalim bir güç olduğunu biliyoruz. Bunu en başta bizi can evimizden vurup Önderliğimizi Türkiye'ye teslim etmesinden biliyoruz. Bu nedenle ABD bu dönemde de Türk devletinin bazı operasyonlarına izin verebilir, hatta katkı sunabilir. İran ile çok çelişkili ve çatışmalı olmasına rağmen, İran ile Türkiye'nin kendi cephelerinde alanlarımızı daraltmaya dönük operasyon geliştirmesine imkan sağlayabilir. Diğer taraftan İran, ABD'nin stratejik bir düşmanı olduğu için, bütün hesap kitaplarını İran'a karşıtlık üzerinden de geliştirebilir. Bunların tümü olasılıktır. Siyasete çok yönlü bakmakta yarar var.

Dolayısıyla ne duygusal günlük düşünen, politika üreten ve hareket eden ne de salt kendisini teorinin ve felsefenin derinliklerine boğan bir yaklaşım olmalıdır. Halkımız ve bizler kendi özgürlüğümüz ve onurumuz için ne kadar isyan edersek yeridir ve bu, her şeyden önce en doğal hakkımızdır. Fakat isyanın, çığlığın, direnişin duygusal ve tepkisel değil, bilinçli ve örgütlü olması önemlidir. Sonuç alıcı olan bu olacaktır.

Bazı günler ve anlar olur ki büyük acılar yaşarız. Ve karşı tarafa büyük acılar yaşatırız. Bu tür anlar ve acılar herkesi daha derin, çok yönlü düşünmeye, görevlerimizi ve sorumluluklarımızı daha iyi hatırlamaya ve bunları her zamankinden daha büyük bir fedakarlıkla, kararlılıkla, bilinçle yerine getirmeye sevk etmelidir. Geçmiş dört beş yıla yayılan ateşkes sürecimizde rehavet, rahatlık, hatta yer yer aşınma ve erozyona uğramayı gördük. Sanki sorunlarımız tümüyle çözülmüş ya da hiç çözülemeyecekmiş gibi bir zihniyet, bir inançsızlık ve moralsizlik ortaya çıkmıştı. Bu tür yaklaşım ve anlayışlar tehlikelidir. Bu anlayışlara düşmeden yaygın bir örgütlenme, yoğun bir eğitim ve bilinçlenme, yine çözüm arayışımızı ve modelimizi her düzeyde daha iradeli ortaya koyma ve dayatma görevimiz vardır.

Psikolojik ve siyasi üstünlük Kürt özgürlük hareketindedir

30 yıldır kesintisiz süren mücadelemiz boyunca tabii ki halkımız politikleşmiş, belli bir ulusal ve siyasi bilince ulaşmıştır. Kadrolarımız bunun engin tecrübesini, deneyimini, bilincini kazanmıştır. Dolayısıyla 'eylem ve savaş varsa biz her şeye varız, savaş ve eylemin olmadığı yerde ise her şey bitmiştir' ya da 'hiçbir şey olmaz' gibi bir zihniyet, bizden çok şey alıp götürür. Her zaman, her an en büyük isyana hazır olmak kadar, eylemin olmadığı bir çatışmasızlık ortamında da aynı ruhla, seferberlik duygusuyla sürekli bir eğitim, örgütlenme ve ayakta olma, mücadelenin başarısı için geliştirilmesi gereken katılım biçimidir.

Son süreçte hareketimizin yakalamış olduğu psikolojik ve siyasi üstünlük halkımızda büyük bir heyecan ve moral yaratmıştır. Kaldı ki bunu yaşamak, halkımızın da hakkıdır. Fakat buna süreklilik kazandırmamak, bunu bir bilince, örgütlenme ve daimi bir eylemliliğe dönüştürmemek de derin bir yanılgı olur. Yani bir eylemle birlikte aniden ayağa kalkan ve kısa sürede heyecanını kaybeden değil, amacının ve ütopyasının önemi ve büyüklüğü kadar sürekli düşünen, üreten ve yapan olabilmeliyiz. Bu tür anlar, içinde yaşadığımız günler, gelişmelere daha fazla ivme kazandıran, herkesin katabileceği ne varsa katmayı esas alması gereken günlerdir. Tabii bunun da bir anlayış, alışkanlık ve süreklilik kazanması önemlidir.

Her türlü saldırı karşısında kilitleneceğimiz tek şey başarıdır

Önümüzdeki dönemde savaş ve şiddet ortamının daha da gelişmesi olasıdır. Bu nedenle bilinç, kararlılık, örgütlenme ve eylem düzeyinde buna karşılık verecek güçlü bir hazırlık düzeyine ulaşmak önemlidir. Eğer hazırlıklar temelinde süreci büsbütün göğüsleyebilirsek –ki bu konuda bir kuşkumuz yok– geleceğimiz daha parlak ve çözüme daha yakın olacaktır. Her tür olası saldırı karşısında hareket ve halk olarak geçmişte olduğu gibi bugün de başarıya kilitlenmeliyiz. Bizi şimdiye kadar başarıya götüren bu tarz oldu. Bu, kanıtlanmış bir gerçektir. Bundan sonra da bunu kanıtlayacak güce ve kabiliyete, irade ve kararlılığa ve imkanlara sahibiz. Bu açıdan büyük bir moral ve heyecanla süreci dikkatle izlemek ve duyarlılıklarımızı en ileri düzeyde ortaya koymak önemlidir.

Olasıdır ki savaşın şiddetlendiği, siyasetin en yoğunlaştığı dönemlerde birtakım çözüm arayışları da gündeme gelebilir. Demokratik yöntem, diyalog ve siyaset yolu da açılabilir. Karşımızdaki güç bazen 'Osmanlı'da oyun çoktur' misali manüple ederek, palyatif bazı çözüm arayışlarını önümüze koyarak bizi yok etmek isteyen bir politika yürütebilir. Ya da son günlerde dönemin generallerinin itiraf ettiği bazı gerçeklere ulaşarak, bu işin böyle gitmeyeceğini bilince çıkarıp yeni bir süreç başlatmaları da mümkündür. Bu noktada da rehavete kapılmamak, atalete girmemek, kendini geri tutmamak önem kazanmaktadır. Bunların tümüne çok yönlü hazırlıklı olmak gerekir.

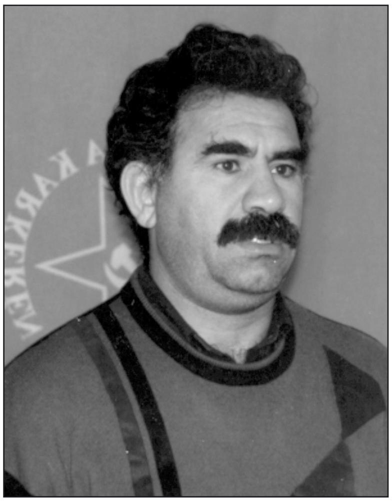
O açıdan üzerimizde ne kadar uçaklar uçarsa uçsun, üzerimize ne kadar top ve bomba yağarsa yağsın, i護ademiz bunları karşılayacak güçte, donanımız ve yeteneklerimiz bunu karşılayacak yeterliliktedir. Bu nedenle de ham hayallere kapılmamak gerektiğini bir kez daha vurguluyoruz. Özgürlük tutkumuz, onurumuza olan düşkünlüğümüz, bilincimiz ve ruhumuz direnişle beslenmeli. Bizi yaşatan ve bize kazandıran her zaman bu ruh ve bilinç olmuştur. Fakat sürekli barış, çözüm, halklararasında yakınlaşma, özellikle Kürt birliğini öne çıkarma anlayış ve tutumumuz da açık olmalıdır.

Çabamız ulusal birliği ve dirliği büyütmek yüceltmektir

Kürt halkı en çok bu dönemde irade ve karar birliğine ulaşmaya muhtaçtır. Halkımızın da hareketimizin de bunun bilincinde olduğu ve buna hazır olduğu açık bir gerçektir. Ne var ki dışımızdaki Kürt güçlerinin, özellikle Güneyli güçlerin gerek ABD, gerekse Türkiye tarafından yoğun bir baskı altında tutulduklarını, dış güçlere olan bağımlılıkları gereği direnmelerinin belki bir noktaya kadar olabileceği, dolayısıyla çok da kişilikli bir yaklaşım gösteremeyebilecekleri ihtimalini düşünerek, bilimsel kuşku ve ihtiyat ile soruna yaklaşmak; daha çok bu çevrelerin olumlu duruşlarını öne çıkarmak, güç vermek, olumsuzluk ve yanlışlıklarını eleştirmek ve teşhir etmek önemlidir. Kürt iradesinin, Kürtlerarası birliğin en çok olması gereken böyle bir dönemde ortak çıkarları her şeyin üzerinde tutarak, kazanımları korumak ve geliştirmek gerekir. Bu önemlidir. Belki bizimle resmen karşı karşıya çatışmaya girmezler. Ama bazı sıkıntılar ve sınırlandırmalara giderek, Türk devletinin politikalarına hizmet etme gibi bir yanlışa düşebilirler. Tüm çabamız ulusal birliği, ulusal dirliği büyütmek, yüceltmektir. Ama her şey bizimle başlayıp bizimle bitmiyor.

Sonuç olarak, mümkün olan tüm gücümüzü devreye koyarak, Kürt halkının refleks ve duygu birliğini bilinç ve eyleme dönüştürerek ortak bir irade ortaya çıkarmak önemlidir. Her şart altında sorunun çözümüne hazır olduğumuzu bıkmadan dile getirmek kadar, her türlü kara belaya karşı da muazzam bir direniş mücadelesine ve çizgisine sahip olduğumuzu, bunu en amansız bir biçimde uygulayabilecek durumda olduğumuzu da bir kez daha belirtiyoruz.

Abdullah Öcalan

Yaşananlar çizgimin doğruluğunu netleştirdi haklılığımı ispatlıyor

"Günde bin Kürt'ü öldürse, yirmi otuz köyümüzü yaksa ne olur? Yine sorun çözülmez. PKK'yi bitiremezler bu şekilde, PKK gittikçe derinleşir. Açılımları, halkımızın desteği var. Bu destek artar. Kürtler şiddet yönünde potansiyelinin yüzde beşini bile kullanmadı. Yüzde doksan beşi duruyor. Bu çok tehlikelidir. Çatışmalar çözümsüzlük getiriyor. Özellikle hükümeti uyarıyorum: Özal dönemindeki çözümsüzlük on beş yılı kaybettirdi. Bu çatışmalar da onbeş yıl daha kaybettirmesin. Çatışmalar Türkiye dışında herkese kazandırır, ama Türkiye'ye hiçbir şey kazandırmaz"

AKP ve ordu Kürtlere saldırı konusunda anlaştı

Bir ay önceki gazeteleri alıyorum. Radyoyu dinliyorum. Avukatlarım bir faks göndermişti, onu aldım. AİHM'e 3 sayfalık bir yazı yazdım. Gönderilmesi için idareye verdim. İdareye sorulabilir, bir nüshası oradan alınabilir. Yazdığım 350 sayfayı göndermedim. Bunu artık yeniden yargılama dosyasına sunarım.

Bu savunma daha uzun süre alır, önümüzdeki yıla sarkabilir. Çok uzun ve kapsamlı bir savunma olacak.

Sizin gönderdiğiniz dosyaları okudum. Zaten gerekli şeyleri yazmışsınız. Hepsini okudum, güzel olmuş, doyurucu. 3 sayfalık yazıyı, birleştirilen dört dosyaya karşılık olarak yazdım. Çok genel bir çerçevede yazdım. Ancak infaz yasasından bahsetmedim. Siz onu yazar, infaz kanununa ilişkin belirlemeleri yaparsınız. Daha önce bu konuda lehte olan hükümler vardı, onların uygulanması gerektiğini belirtirsiniz. Sadece benim için birçok kanun yapıldı Türkiye'de. Bunlar kişiye özel kanunlardır. Siz de bunları belirtmişsiniz, daha da genişletebilirsiniz. Lehte olan hükümler konusunda Soysal bile, "bu dosya AİHM'e giderse bozulur" demişti. Sezer de bu konuda olumlu görüş belirtmişti. Ancak siyasi bir karar verildi ve dosya bozulmadı.

35 gündür görüşmüyoruz. Avukat görüşü de bundan sonra sınırlanabilir. Son dönemde gerginlik var. Çatışmalar da devam ediyor herhalde. Haberim var gelişmelerden. Radyodan dinliyorum. Bu çatışmalara bağlı olarak toplumda bir linç havası var. Kürtlere ve Kürtlerin işyerlerine saldırılar var. Daha önce de bu konuda uyarı yapmıştım. Bütün bu gelişmeler öyle kendiliğinden gelişen bir durum değildir. Bunlar bilinçli olarak, bazı politikalar neticesinde bu hale geldi. Bu bir konsepttir. 1950'li yıllarda Türkiye'nin NATO'ya girişi ile beraber NATO bünyesindeki Özel Harp Dairesi'nin bir konseptidir. Türkiye'de Özel Harp Dairesi kuruldu. 1960 öncesi Türkeş'i Florida'daki üste eğittiler. 27 Mayıs darbesini yaptırdılar. Darbeden sonra cunta sağcı kesimi de solcu kesimi de konsept doğrultusunda yönetti. İlginçtir, o dönemde ordunun bir kanadı sağcı gençleri örgütlerken, ordunun diğer kısmı solcu gençleri örgütledi. 68 gençliği bunun farkında değildi. Bu gelişmelerden Talat Turan'ın kitaplarında da bahsediliyor. 9 Mart'ta darbe gerçekleştirmek istediler, yapamadılar.

1970'lerde Erbakan'ı İsviçre'den getirdiler, islami kesimin gelişmesine zemin hazırladılar. 1980'e geldiğimizde ülke sağ sol kutuplaşmasına gitmişti, Evren bu süreci tehlikeli gördüğü için bitirdi. Orduyu bu tür örgütlemelerden uzaklaştırmak istedi. 1980'lerden itibaren Özel Harp Dairesi bazı şahısların ve grupların denetiminden çıkarak genelleşti. Daha sonra islami sermayenin güçlenmesiyle beraber islami kesimi desteklediler, destek de aldılar.

Çiller döneminde, Çiller milliyetçileri göreve çağırdı; binlerce insanı faili meçhul şekilde infaz ettirdiler. Özgür Gündem'e bomba koydular. Çiller, "Kürt işadamlarının listesi cebimde" dedi, Kürt işadamlarına yöneldiler. Binlerce yurtseveri, bu Nakşi grup içerisinden örgütledikleri, halkımızın hizbi kontra dediği kişilerin eliyle öldürdüler.

Bu dönem de bittikten sonra, Ecevit döneminde bazı olumlu gelişmeler yaşandı. Ecevit şahsiyetli bir kişilikti, kendi başına bazı kararlar alabiliyordu. Ecevit kısmen bu sorunu çözmek istedi, kısmi iyileştirmeler yaptı, hatta af yasası çıkarttı, ama bu sorunu çözme konusunda gücü yetmiyordu, ömrü de yetmedi.

AKP'nin gelişi ile bazı şeyler değişti. AKP döneminde, 2003'te PKK'de bildiğimiz şeyler yaşandı. AKP, orduyla PKK'yi yok etmeye, sosyal ve ekonomik programlarla halkı esir almaya çalışacaktır. Halkı önce açlık ve haklardan yoksunlukla terbiye edecek, sonra da onları kazanmaya çalışacaklar.

AKP hükümeti ordu ile Kürtleri çatıştırıyor

Biliyorum, benim görüşlerimi, düşüncelerimi öğrenmek için bu haftaki görüşe izin verdiler. Herkes merak ediyor, devlet de merak ediyor, düşüncelerimi almak istiyor. Radyodan dinledim; gelirken avukatlarıma saldırmışlar, daha fazlasını da yapabilirler. Bütün bu olup bitenlerden anladığım şu: AKP hükümeti ordu ile Kürtleri çatıştırıyor. Her iki tarafı da yıpratmak istiyor. Ordu da güç kazanmak için bunu istiyor. AKP de bu çatışmadan istifade ederek

devlet içinde muazzam ölçüde örgütleniyor, kadrolarını yerleştiriyor. Devletin her birimini ele geçirmeye çalışıyor.

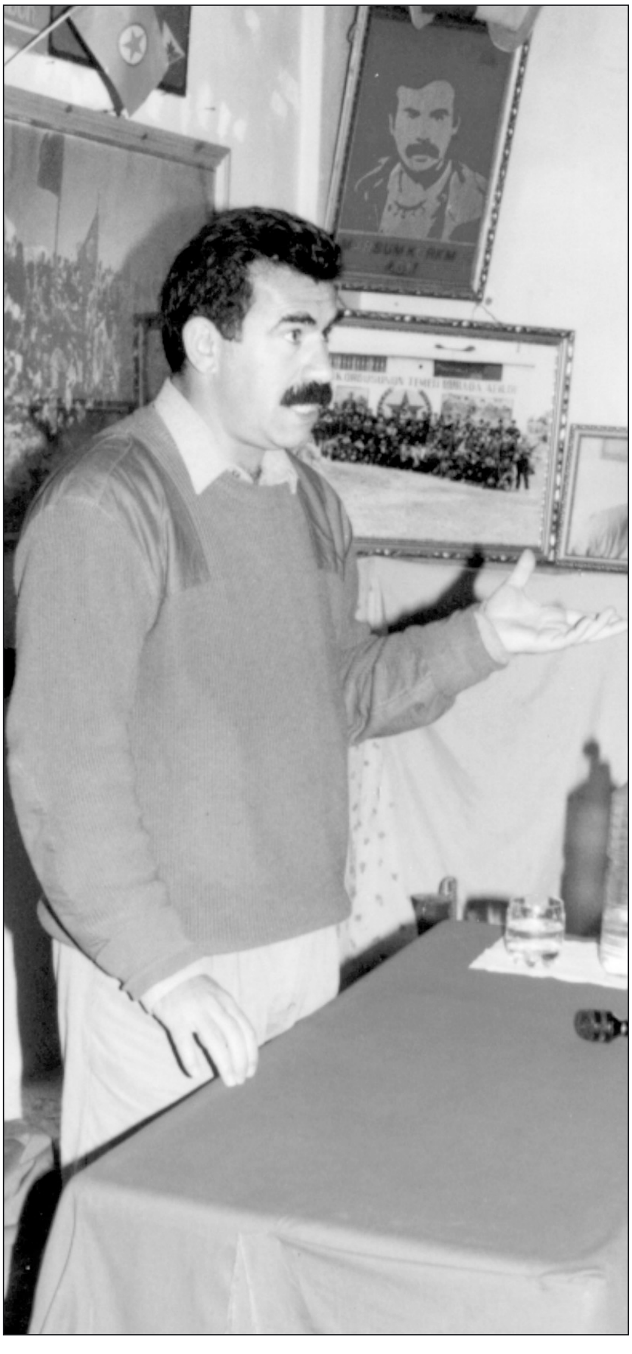
Batı da AKP'ye destek veriyor. Aslında bu politikalar Londra merkezlidir. İngiltere'nin planında Türkiye, İran ve Suriye'ye "Irak Kürdistan'ında bir Kürt devleti kurulacak, sizler buna destek vermelisiniz, ama sizin Kürtleriniz de size. Onlara ne yaparsanız biz karışmayız, istediğiniz gibi vurabilirsiniz" denilmiş. Bu plana göre, Kürtlerin özgürlüklerinin, acı çekmelerinin hiçbir önemi yok. Bu plana Kürtlerin bir kısmını da dahil etmişlerdir. Beni de bu konsepte dahil etmek istediler. Sami Abdurrahman da bu politikanın bir elemanıydı. Bazı Kürt Nakşiler de bu planın içinde, Melik Fırat onlar da bu planın içinde, Talabani ve Barzani de bu planın içinde. ABD de bu planı destekliyor. Ama bu bir İngiliz planı. Tutar mı? Tutmaz, tutmayabilir. Çünkü Kürtler artık özgürlük istiyor, özgürlük isteyen bir halk oluşmuş.

Kürtler artık özgürlük istiyor

Bu planı PKK bozdu. PKK onların planlarını altüst etti, bunun için bu kadar panikliyorlar, üzerine hep birlikte gidiyorlar. Bu işin 1999 yılında bittiğini sanıyorlardı. Ben sorgumu yapan kişilere de söyledim, "PKK bitmez, yanlış yapıyorsunuz" diye. Çünkü ortada bir halkın özgürlük talebi var. Gelinen aşamada süreç beni haklı çıkarıyor. PKK içindeki tasfiyeciler de bu planı gördükleri için örgütü oraya çekmeye çalıştılar. Talabani'ye tutunmaya çalıştılar. Çünkü ABD'nin kendilerini destekleyeceğini hesaplıyorlardı. Tabii önceleri bunu iyi göremiyordum, şimdi daha iyi anlıyorum. Ben Roma'dayken, İbrahim Ahmed ısrarla benimle görüşmek istiyordu, yani sadece şahsımla konuşmak istiyordu. Ölmeden önce de benimle çok görüşmek istedi, belki bu konuda bana söyleyeceği önemli şeyleri vardı.

AKP, Kürt işbirlikçilerini yanına alarak, bu Londra planını uygulayıp kendi yandaşlarına da çıkar sağlamaktadır. Kürt işbirlikçiler de bu ranttan kısmen pay almakta ve birlikte bu konsepti yürütmektedirler. Bu konseptin ekonomik uygulamalarını Batmanlı bir Kürt'e vermişler; Mehmet Şimşek. Bu adamın bu planları çizip uygulama yeteneği yoktur, sadece kendisine rol verilmiştir. Talabani de yanına Hatice vb birkaç Kuzeyli Kürt'ü alarak bu konsepti uygulamak istiyor. Yine tasfiyecileri yanına almış, 'işte Amerika bizim arkamızdadır, ne kadar para istiyorsan para, ev istiyorsan ev, evlenmek istiyorsan kadın' diyerek, onlar aracılığıyla Kuzey Kürtlerini kontrol altına almak istiyor. Onlar bugün var, yarın yoklar. ABD de bugün var yarın yok. Bunların Kürtleri bu konsepte dahil etme çabasına rağmen halkımızın da bir özgürlük talebi vardır.

İşte AKP, kendisine verilmiş olan emanet oylara da güvenerek mücadeleyi boğmak istiyor. Londra merkezli bu konsepti AKP uygulamakta, Kuzey'de ve Güney'de kendisine bağladığı Kürtler aracılığıyla da bölgede epey oy almaktadır. Seçim döneminde Kürt sorununun demokratik çözümü konusunda AKP'ye verilen emanet oyların AKP'ce Kürtlerin tasfiyesine yönelik olarak kullanıldığı halk tarafından anlaşılmıştır.

Biz savaş delisi değiliz

Bunların gerçek yüzünü yıllardır deşifre etmeye çalıştım. 1999'da birçok yetkili gelip benimle konuştular, olumlu bir hava vardı. Bazı adımların atılacağını söylüyorlardı, biz de buna biraz inanmıştık. O zamanlar pek bir engel yoktu, birçok mektup yazdım. Aslında 2002 yılında şimdi cumhurbaşkanı olan Abdullah Gül'e, başbakan olduğunda 16 sayfalık geniş bir mektup gönderdim. Son derece mütevazı talepler içeriyordu. O mektup sanırım arşivlerindedir. O zaman iletişim kanallarım vardı. İdare de bu konuda sorun çıkarmıyordu. Mektupta birçok uyarı yapmıştım. Tabii cevap verilmedi. Daha sonra Başbakan Erdoğan ve diğer bazı yetkili yerlere de mektuplar yazdım. Onları da uyardım. Ecevit dönemindeki bazı iyileşmeler de sona erdirildi.

O zamanlar buraya gelen yetkililere açıkça söyledim; ABD'nin beni sizlere teslim etmesiyle bu sorun çözülmez, daha da girift bir hal alır. Tabii o zaman yetkililer tehlikeyi göremiyorlardı. Şimdi de benim gibi birkaç kişiyi daha Türkiye'ye teslim edebilirler, bu da çözüm değil, yeni bir tuzaktır, uyarıyorum.

Türkiye'deki ekonomiden pay alabilmek, ekonomiyi kontrol etmek için savaşa ihtiyaçları var. Bu savaştan kazanç elde ediyorlar. Ortada büyük bir konsept var ve bu konseptten elde edilen muazzam bir gelir var. Türkiye'nin dış borcu 450 milyar dolara dayanmış durumda. Türkiye yılda 100 milyar dolar borç ödüyor. Bir devlet yılda 100 milyar dolar faiz öderse ne hale gelir! Bu politikalarla Türkiye'yi kupkuru hale getirecekler. Kazançlarının devam etmesi için savaşın da devam etmesi gerekir.

Sınır ötesi operasyon ve sonuçları ile ilgili yoğun tartışmalar var. Ben işin özünü anlatıyorum, neden anlaşılmıyor? Her şey olabilir. PKK'yi tasfiye etmeye yönelik görüş, eskiden söylenen klasik bir görüştür, bunları biliyoruz. Çatışmalar var. Gerçekten asker ölümlerine de üzülüyorum, bundan mutlu değilim. Ama Kürt gençleri daha fazla ölüyor. Üzülüyorum. Biz savaş delisi de değiliz.

Beni iyi dinleyin. Size de birtakım eleştirilerim var. Benim kişilik eleştirilerim biraz serttir, herkes anlamak zorunda. Benim politik felsefi görüşüm şudur: Bunu PKK de bilsin, devlet de bilsin, DTP de bilsin, herkes bilsin. Son yaşananlar için ne iyi olmuş, ne kötü olmuş diyorum. Buna ben karar veremem. Savcı bana, "sen talimat veremezsin, ama siyasi görüş belirtme hakkın var" diyor. Benim burada görüş belirtme hakkım var. Bunu savcıya da belirttim. Benim zaten burada talimat verme gibi bir durumum yok. Eğer Kandil, DTP ya da birileri bunları talimat gibi kabul ederse bu yanlıştır. DTP kendi kararını kendi versin, benden talimat alarak hareket etmesinler, Kandil'den de talimat alarak hareket etmesinler, kendi kararlarını kendileri versinler. Kandil için de söylüyorum: Kimseden bir emir alarak hareket etmeyin. Kendi kararınızı kendiniz verin. Türkiye kendi PKK'sini, ABD kendi PKK'sini, İran kendi PKK'sini, diğer bazı devletler de kendi PKK'sini yaratmaya çalışıyor. Tabii ki herkes ile görüşülebilir, ancak kararı kendiniz vermelisiniz. Hatta herkes ve her grup, mesela Kandil'den uzak bir yerde bir grup varsa, üç kişilik bir grup olsa dahi, o grup Kandil'den talimat alarak hareket etmesin, kendi kararını kendisi versin. Çünkü o işin bütün yükünü, zahmetini, acısını kendisi çekiyor. O halde kendi kararını da kendisi vermelidir.

"Herkesin çok dikkatli olması lazım. Bana da bundan sonra ne yaparlar bilmiyorum. Görüşmelere bundan böyle izin vermeyebilirler de, verebilirler de. Beni imha da edebilirler. Bana burada yansıyan bir davranış yukarıdan gelen emirlerle olur. Buradaki idarenin alabileceği hiçbir karar yok. Benimle ilgili ne olacaksa başbakan düzeyinde bir karar mekanizmasıyla ancak mümkün olabilir. Her şey olabilir"

Her türlü çözüme hazırız

Bundan sonra PJAK inisiyatifi ele alır ve gelişir herhalde. Radyoda bahsedilen 35 kişinin Dağlıca'da öldürüldüğü gerçek mi? Bu konuda görüş belirtmeyeceğim. Ama bu konuda birileri sekiz asker için görüşmek mi istiyor, onunla görüşülür, ama o sekiz askeri kim almışsa -200 kişilik bir grup diyorlar- görüşme sonrasında onların kararını da o 200 kişilik grup verir. Mesela bazı devletler Kandil ile görüşmek mi istiyor, temsilcisini gönderir, şartlarını belirtir, Kandil de kendi şartlarını söyler, ortak bir yerde uzlaşır veya uzlaşmazlar.

Benim duruşum da bu. Söylediklerim özet olarak güzel bir şekilde yayınlanabilir.

Devlet benimle görüşmek mi istiyor, kendi yetkilisini, temsilcisini gönderir, "Ey Apo, sen ne istiyorsun?" der. Ben de görüş ve şartlarımı belirtirim. O da kendi şartlarını, yapacaklarını belirtir, bir noktada uzlaşılır veya aksi olur. Asker görüşmek mi istiyor, bir yetkilisini gönderir, "Ey Apo, sen ne istiyorsun?" der. Bu konuda daha önce bir ilke kararı almıştım. Bunlar çok açık konuşulur, tartışılır, bunların dışında bir şey yapamam. Taleplerimiz konusunda da bir İspanya modeli, İrlanda modeli, İsviçre modeli, Fransa modeli, Belçika modeli, Amerika modeli üzerinde tartışılabilir. Bunların hiçbiri devleti parçalayan çözümler değildir. Zaten devlet esasına dayalı bir çözüm talebinde bulunmamaktayız. Benden ne istenildiği yeter ki söylenilsin, ben her türlü çözüme hazırım. Hatta Bulgaristan'daki Türklere bulunan çözüm tarzı üzerine de tartışılabilir. Yeni bir anayasa yapılacak. Uygun bir çözüm bulunabilir. Eğer çözüm isteniyorsa herkesin, Kürtlerin de üzerinde mutabık kalacağı bir anayasa yapılabilir. PKK'ye de "gel, bu anayasanın hazırlanış sürecine katıl" denilebilir.

Bu konuda düşüncelerim, görüşlerim biliniyor: Demokratik özerklik, demokratik komünal tarzda örgütlenme. Daha önce de defalarca dile getirdim, savunmalarımda da genişçe belirttim, bunları daha fazla uzatmak istemiyorum. Benden bir talep varsa şartlar konuşulur. Sayın Erdoğan'dan da rica ediyorum, bir çıkış yolunu önersinler biz her türlü çözüme varız. Tekrar barış elimi uzatıyorum.

Kürtlerin üzerine bundan sonra daha fazla gelebilirler

AKP ve ordu Kürtlere saldırı konusunda anlaştılar. Birlikte hareket ediyorlar. Bu konuda Dolmabahçe kriterleriyle mutabık kaldılar. Bunların konuştuğu, mutabık kaldığı detayları hiç kimse bilmiyor. Bir yazar, "sadece ikisi biliyor, üçüncü bilen allahtır" diyor. Ne hükümet Erdoğan'ın ne konuştuğunu biliyor ne de ordu genelkurmay başkanının ne konuştuğunu biliyor.

Tehdit algılamasının Güney Kürdistan, Kerkük ve PKK olduğu görüşü CHP'nin görüşüdür, yani ulusalcıların görüşüdür. Ordu da ulusalcıdır. Daha önce de söylediğim gibi, bir soy milliyetçiliği var, MHP'nin milliyetçiliği gibi. Bir de ulusalcı milliyetçilik var. Bu ulusalcıların kültürel ve kolektif hakları vermeye hiç niyetleri yok, bireysel ve kolektif haklardan da anlamazlar. Genelkurmay başkanı, "hayal edilenin ötesinde acıların yaşatılacağını" söylüyor. Bununla ne demek istiyor olabilir? Bunu benim için de söylemiş olabilir, herkes için de söylemiş olabilir. Bundan korktuğum için söylemiyorum, ama Kürtlerin üzerine bundan

sonra daha fazla gelebilirler. Biz, bizden istediklerini yapsak bile bunlar aynı şeyleri yapmaya devam edeceklerdir. Hrant Dink olayı bu konuda ilginç bir örnektir. Hrant bir kişi olmasına rağmen O'na tahammül edemediler, O'nu öldürdüler. Kürtler ise çok olduklarına göre, onlara çok daha farklı ve büyük planlar hazırlamış olabilirler. Avukatlara da yönelebilirler. Artık bahçeye de almaz, bir köşede sıkıştırabilir, öldürebilirler. Kendimi bu konuda sorumlu hissettiğim için söylüyorum. Herkesin, hepinizin çok dikkatli olması lazım. Bana da bundan sonra ne yaparlar bilmiyorum. Görüşmelere bundan böyle izin vermeyebilirler de, verebilirler de. Beni imha da edebilirler. Bana burada yansıyan bir davranış yukarıdan gelen emirlerle olur. Buradaki idarenin alabileceği hiçbir karar yok. Benimle ilgili ne olacaksa başbakan düzeyinde bir karar mekanizmasıyla ancak mümkün olabilir. Her şey olabilir.

DTP'nin kongresine ilişkin bir şey belirtmiyorum. Kendileri karar versinler. Eskileri de olabilir, yenileri de. Kendileri karar versinler. Mehmet Uzun'un hayatını kaybettiğini öğrendim. Hastalığında söylediklerimi şimdi tekrarlıyorum. Ailesine başsağlığı diliyorum.

Tarih beni yanıltmadı

Sağlığım biraz daha iyi. İlaç kullanmıştım. Şimdi biraz koku alabiliyorum. Burada değişen bir şey yok. Koşullarım bildiğiniz gibi devam ediyor. Radyodan dinledim, buraya gelirken biraz sıkıntı olmuş, sizi biraz zorlamışlar galiba.

Aslında benim ne düşündüğümü merak ediyorlar. Tıkanıklık var, biraz sıkışmışlar. Devlet de ne düşündüğümü bilmek istiyor. İsteseydiler, "hava bozuk, yağışlı" deyip sizi getirmeyebilirlerdi. Aslında bu tıkanıklığa ilişkin ön açıcı olacağım. 125 sayfalık savunmamda bunları ayrıntılı tartışmıştım. Herkes ne düşündüğümü bilmek istiyor. Bugün kısaca açıklayacağım.

Aslında iki konuyu tartışmak istiyorum. Diyarbakır'daki o Demokratik Toplum Kongresi'ni. Hazırlamakta olduğum savunmamda da aslında bunları derinleştiriyorum. Bu çizgimin doğru olduğunu biliyordum. Yaşanan gelişmeler de doğruluğunu netleştirdi ve haklılığımı ispatlıyor. Ulus devlet modeli çözümsüzlüktür. Daha önce de bunu açmıştım. Latin Amerika'daki deneyimler var. Daha önce tam olarak verememiştim, ama Latin Amerika'daki gelişmeler de ulus devlet çözümlemelerimde ne kadar haklı olduğumu gösterdi. Bu durum, kendime güvenimi daha da güçlendirdi.

Ulus devlet çözümlemesinde bunu açmıştım, ancak savunmalarımda gittikçe derinleştiriyorum. Bazı yazarlar da bu konuda tartışıyor, ama ulus devletin çözüm olmadığı artık görülüyor. Avrupa bunu biraz anladığı için ulus devlet anlayışını iki dünya savaşı sonrasında AB ile aşmaya çalışıyor. Gelişmesini buna borçlu. Burjuva liberalizmi buna sınırlı çözüm getiriyor. Marks'ın yüz elli yıllık çözümleri, işte Rusya örneğinde yetmiş yıllık deneyimle sonlandı. Proletarya diktatörlüğü ile sosyalizmi kurabileceklerini düşündüler, ama görüyorsunuz bugün geldikleri nokta kapitalizmin en düşkün halidir. Çin sosyalizmi bugün ABD kapitalizmini yaşatıyor. Böyle bir sosyalizm anlayışını kabul etmiyorum. Bu temelde devletin çözüm olacağını düşünmüyorum. AB, liberal devlet anlayışı temelinde devlete karşı sivil toplumu geliştirerek bunu biraz aşmak istedi, ama bu yeterli bir çözüm değil. Ben bütün bunları aşacak, emeğe dayalı sosyalist bir çözümü tartışıyorum. Bunu savunmamda derinleştiriyorum. Ancak bunu bireysel haklara dayandırmıyorum. Bana kimse birey sahtekarlığını yutturamaz, bireyin ne durumda olduğu ortada. Komünal haklar çerçevesinde tartışıyorum.

"Ulus devletin çözüm olmadığı artık görülüyor. Avrupa bunu iki dünya savaşı sonrasında AB ile aşmaya çalışıyor. Marks'ın yüz elli yıllık çözümleri, Rusya örneğinde yetmiş yıllık deneyimle sonlandı. Çin sosyalizmi bugün ABD kapitalizmini yaşatıyor. Böyle bir sosyalizm anlayışını kabul etmiyorum. Devletin çözüm olacağını düşünmüyorum. Bunları aşacak, emeğe dayalı sosyalist bir çözümü tartışıyorum"

Aslında 1921'lerde mecliste Kürtler kendi kimliğiyle vardı. Cumhuriyetin ilk yıllarında ulus belirlemesi bu kadar katı değildi. O zaman İngilizlerin parmağıyla Kürtlerin isyanı başladı. 1930'larla beraber Hitler faşizminin de yükseldiği dönemlerdi, katı bir ulusçuluk anlayışına savruldu ve bu çözümsüzlüğü yarattı, derinleştirdi. Kürtler, Ermenilerin ve Rumların durumuna düşmezler. Anadolu'da kimse Kürtleri Ermenileştiremez, Rumlaştıramaz. Kürtlerin durumu da Cezayir gibi olmaz. Sömürge devlet gibi İngilizleri, Fransızları atamaz.

Çatışma Türk ulusunun çıkarına değildir

Erdoğan Bush'un bir tek sözcüğünün arkasına sığınıyor. Bush PKK'ye düşman dese ne olacak? Basın röportajında dinledim. Erdoğan sağda solda bunu söylüyor, ama düşman dese ne olacak, bu çözüm değildir. Ne yapacaklar? PKK'nin düşman olması Türk devletinin yararına değildir. Çatışmaları derinleştirmeye çalışıyorlar ama AKP hükümetinin şunu bilmesi lazım ki, bu çatışma bütün devletlerin işine gelir, bir tek Türk devletinin, Türk ulusunun çıkarına değildir. Özal döneminde bazı adımlar atılmak istendi, ben inanmıyordum, bu adam deli midir nedir diye düşünüyordum. Çok ciddiye almadım, güvenemiyordum. Bu adam ya çok cesur ya bizimle oyun oynuyor diye düşünüyordum, var gücünüzle savaşın diyordum, ama sonraki gelişmeler gösterdi ki, keşke Özal'ı daha fazla ciddiye alsaydım, o dönem bazı şeylere yön verebilseydim.

Tarih beni yanıltmadı, çünkü Özal'ı yaşatmadılar. Biliyorsunuz nasıl öldüğünü. Özal'ın cesaretine ve aklına çok güvenmiyordum, sıradan herhangi biri gibi değerlendirmiştim. Daha sonra cesur ve akıllı biri olduğunu gördüm. Söylediği adımları atabilir miydi, buna güç getirebilir miydi bilmiyorum. O dönem sadece Talabani arabulucu değildi, başkaları da arabulucu olarak gelip gidiyordu. Özal açılımlar getiriyordu,

ön açıcı oluyordu, hatta nasıl yapacağımızı tartışıyordu. Böyle şöyle yaparsak daha iyi olur diyordu. Ben içinde yaşadığımız bu dönemi zaman zaman Ecevit'e kadar geri götürüp değerlendiriyorum.

Şimdi Abdullah Gül ve Erdoğan için ikinci Özal diyorlar. Bunlarda ne Özal'ın kişiliği ne de beyni vardır. Yanılmış olmayı istiyorum, ama bunlardan ikinci Özal çıkmaz. Bunlar, Nakşilik ile –Altan Tan da röportajında söylemişti– Kürtlerin bir kısmını içimize aldık, diğerlerini de millet, ümmet anlayışıyla içimize alacağız. Kürt sorununu da bu şekilde çözmüş olacağız anlayışındalar. Bu, AKP'nin planıdır. İşte Malezya örneği dedikleri ılımlı islam budur. Kürt işbirlikçilerine dayanıyorlar. Özellikle bu işbirlikçi kesimi ekonomik anlamda palazlandıracaklar. Bu da yoksul kesimle aralarında bir uçurum ve çatışma doğuracaktır. Kürtlerin bunu kabul edeceğini düşünmüyorum. Kürtler buna karşı bloke olacaktır. Kürt işbirlikçilerinin de karşısına dikilecektir.

Ilımlı islam Mustafa Kemal'in cumhuriyetine aykırıdır. ABD de bunları destekliyor, ılımlı islam modelinden yana. Talabani ve Barzani bunun dışında değil. Bu politikalarda da İngiliz parmağı var. AKP hükümetini uyarıyorum: Ordu ile PKK'yi çatıştırıyor. Ordu da güç kazanmak için bu çatışmayı istiyor, ama bu tehlikeli bir süreçtir, çözümsüzlüğü derinleştirir.

Operasyonlar dursa zımnen de olsa bir mütareke olur

Genelkurmay bile katılımları engelleyemediklerini söylüyor. Önümüz kış. Bahara kadar PKK'nin sayısı muhtemelen on bine ulaşır. Baharla birlikte ortaya çıkarlar. PKK günde bin kişi öldürse, onlar da günde bin Kürt'ü öldürse, yirmi otuz köyümüzü yaksa ne olur? Yine sorun çözülmez. PKK'yi bitiremezler bu şekilde, PKK gittikçe derinleşir. Açılımları var, İran var, Suriye var, Irak var. Halkımızın desteği var. Bu destek artar. Kürtler şiddet yönünde potansiyelinin yüzde beşini bile kullanmadı. Yüzde doksan beşi duruyor. Bu çok tehlikelidir. Çatışmalar çözümsüzlük getiriyor. Burada özellikle hükümeti uyarıyorum: Özal dönemindeki çözümsüzlük bugüne kadar bize on beş yılı kaybettirdi. Bu çatışmalar da bize onbeş yıl daha kaybettirmesin. On beş yıl sonra yine gelinecek nokta budur. Çatışmalar Türkiye dışında herkese kazandırır ama Türkiye'ye hiçbir şey kazandırmaz. Yüz milyon dolar faiz ödüyorlar, dünyada birinci ülkedir. Çatışmalar olmazsa Türkiye sakin ülke olur, bu kayıplar da olmayacak, küresel sermaye bunu istemez.

Çatışmalar devam ediyor değil mi? Radyo kayıpları söylüyor. Çatışmaların sürdüğü anlaşılıyor. Radyo, Dersim'de kayıplar verdi, ama basının bilgileri abartılı olabilir. Çatışmaların saldırı biçiminde gelişmediği, operasyonlar sırasında yaşandığı belirtildiğine göre, kendilerini savunuyorlar o zaman. Arkadaşlarımızın şehit olmasına da askerlerin ölmelerine de çok üzülüyorum. Hükümetten bir ricam olacak; çatışmaları durdursunlar. Çatışmalar mutlaka durmalı. Operasyonlar durursa zımnen de olsa bir mütareke olur. Bu bile yeterlidir. Bu durumda bir damla bile kan akmaz. Bu duruma ilişkin Avrupalı dostlar, aydınlar, çeşitli çevreler ne diyor?

Yukarıda da belirttim, çatışmaların durdurulması gerekiyor, ama ben PKK'ye tek taraflı ateşkes öneremem, PKK'yi rezerve etmem. Çatışmalar durmazsa, bombalar olabilir, farklı şeyler gelişebilir. İran için de PJAK güçleniyor, sayısı artıyor değil mi? Onlar da kendi kararlarını kendileri verirler. Eğer üzerlerine gelinirse çatışmalar derinleşir. PÇDK de DTP tarzında bir örgütlenmeye gidebilir. Kendi örgütlenmelerinin de Diyarbakır'daki kongre gibi olmasını öneriyorum.

Suriye'de yapılan gösteri legal değil mi? Neden sivil halk taranmış, Qamışlo'da yaşanan kayıp durumuna çok üzüldüm. Oradaki halkımıza selam söyleyin. Örgütlenmelerini geliştirip derinleştirsinler.

Demokratik özerkliğin ilkeleri halkla tartışılarak belirlenir

Bu arada Diyarbakır'daki kongre vardı. Aslında bahsetmek istediğim konulardan biri buydu. Diyarbakır Kongresi bir kerelik değil, daimi olsun diyorum. Altı ayda bir olur, üç ayda bir olur, önemli olan ihtiyaç duydukları kadar bu toplantıların olmasıdır. Daimi bir İcra Kurulu, bu yirmi bir olur yirmi beş olur, ama kendi binası, uygun çalışma ortamları olur. Bunlar on olur, yirmi olur, ihtiyaç kadar komisyonlar kurarak çalışırlar. Her alanda halkın dünya kadar sorunları vardır. Bunların tespiti ve çözümünü belirlerler. Kongre herkesi içine alır. Delegelerini seçerler. Delegelerin gerçekten içten, samimi, dürüst, demokrat, kariyer, koltuk sevdası olmaması gerekir. Halka hesap vermesi gerekir. Bu kongre iki şeyi hedefler. Birincisi, Kürtlerin Türkiye ulusuyla, Türk devletiyle hangi konularda, hangi noktalarda nasıl uzlaşacağını, bunun ilkelerini koyar.

Sadece sekiz on ilke yetmez. On olur, yirmi olur, daha fazla olur, ama onu tartışarak halkla birlikte belirlemek gerekir. Halkı ikna etmeli. Bu ilkeler oluşturu-

lur. Mecliste yüzde beş de olsa temsil var, milletvekilleri bunları meclise götürür, tartıştırır.

Bunun adının ne olduğu önemli değil. Ben buna, demokratik konfederalizm, komünal demokrasi dedim, siz isterseniz federalizm deyin. Nitelemesi önemli değil. Ama içerik olarak bulunulan yerlerde coğrafyayı, sınırları esas almıyoruz. Demokratik özerklik kararlaştırılmışsa, bunun ilkeleri olur, bu ilkeleri belirlersiniz, ama üsten kararlaştırarak değil, halkla tartışarak belirleyin. Kürtlerin bulunduğu her alanda örgütlenmesidir.

Aslında 1921 Anayasası'nda Kürtler kendi kimlikleriyle yer aldı. Mustafa Kemal İzmit konuşmasında, artık Kürtler için coğrafi temelde olmayan bir çeşit muhtariyet demişti. Coğrafi temelde olmuyor zaten. Mustafa Kemal belirtmişti, Konya Kürtleri ne olacak? İzmir Kürtleri var, İstanbul Kürtleri var. Bunlar kendi örgütlenmelerini yapar. İşte aleviler var, süryaniler var, anlamlı. Halk toplulukları kendi delegelerini seçerek bu kongreyi oluştururlar.

Kürtlerle Türkler ortak örgütlenmeler oluşturabilmeli

Bu Kongrede, Türk ulusuyla nasıl birlikte yaşayacağımızı tartışır. Çünkü Kürtlerin temel sorunları var. Diyarbakır merkez olmalı, zaten Diyarbakır merkezdir. Bu Kongre, aynı zamanda biliyorsunuz Kürt halkının bir dizi temel sorunları var; feodalite, tarikatlar, ekonomik, dil vb problemleri var. Buna ilişkin de çözümler üretir, buna ilişkin de çalışır. Kürtleri yediden yetmişe örgütler. Kürt halkının demokratikleşmesini sağlamayı hedefler ben bunu genelde Ortadoğu, özelde Kürdistan için öneriyorum. Türkiye'de de benzer örgütlenmelere gidilebilir. Kürtlerle Türkler ortak örgütlenmeler oluşturabilmeli.

Demokratik Anayasa Kongresi'ni Türkiye için önermek gerekir. Bir ay içinde toplanabilmelidir. Biliyorsunuz, anayasa tartışmaları var. Toplumsal anlamda Türkiye'nin demokratikleşmesine pek çok çevre inanıyor. Bu konuda bir olgunlaşma var. Demokratik ulus anlayışı temelinde bir anayasa olmalıdır. Bu hedefle bir kongre oluşturulmalıdır. Basından izliyorum, pek çok çevre buna hazır, işte Ufuk Uras var, tekrar ÖDP başına seçildi. EMEP var, sosyalist demokratlar var, liberal demokratlar var, feministler var, aydınlar –Türk Kürt ayrımı yapmıyorum– bir araya gelmeli. DTP bu oluşumda yer almalı, güç vermeli. Bir kongre toplanmalıdır. Bu kongre, anayasa yapılıncaya kadar sürebilir. Eğer gerekli görülürse, daha sonra kongre biçiminde, parti biçiminde ya da seçim ittifakları biçiminde devam edebilir. Bu kongre ile cumhuriyetin demokratiklik ilkesi öne çıkarılır. Devletin demokratikleşmesi çerçevesinde bir anayasa yapılmalıdır. Bu kongre, Kürtlerle devletin nasıl bir ilişki kuracağını anayasal çerçevede belirler. Demokratik bir anayasanın ilkelerini, esaslarını tartışabilir, toplumsal anlamda önemlidir. Demokratik Toplum Kongresi bunun içinde yer alır. Kürtlerin de Türklerle nasıl yaşayacağını belirlemesi gerekir. Bu, cumhuriyetin demokratiklik ilkesinin öne çıkarılması demektir, ayrılık ya da başka anlam içermiyor. Bu görüşlerim aydınlarla paylaşılabilir.

Asker bile Kürt sorununun bu biçimde çözülemeyeceğini anladı

Radyodan dinledim gazete başlıklarını. Komutanların açıklamaları vardı. İlk kez böyle bir şey oluyor değil mi? Buna niye ihtiyaç duydular? Aslında Özkök konuşmaz, ama bir nevi benim söylediklerime cevap verdi. Herhalde konuşma zorunluluğu duydu. "Ben söylediklerimin arkasındayım" diyor. Kürt sorununda diyaloga kapalı değildi. Kıvrıkoğlu ile Özkök biraz farklıdır. Aytaç Yalman ne diyor, benzer şeyler söylüyor değil mi? Asker bile Kürt sorununun bu biçimde çözülemeyeceğini anladı. Evren, "Kürt dilini yasaklamak bir hataydı" diyordu. Peki ama yirmi yıl önce sen yasakladın. Asker anlamıyor, biraz geç anlıyor. Yirmi yılda ancak anladılar. Aslında daha önce anlamalı, hatta önlem almalıydılar.

Serbest bırakılan askerlerle ilgili açıklamaları dinledim, çok kötüydü. Bunlar acımıyorlar. Gençler ölüyorlar. Cemil Çiçek'in açıklamasını dinledim. "Suç üstü yakalandılar" diyor. Hükümetin bundan haberi yok muydu?

Söylüyorum, AKP için söylüyorum; AKP iki yüzlülük yapıyor. DTP'liler de öyle göstermelik eylemlerden vazgeçsinler. Köklü, çözümleyici, nitelikli politikalarla ortaya çıksınlar. Ben Bahçeli'yle el sıkışmalarına ilişkin özeleştiri vermelerini önermiştim. Bahçeli ne düşünüyor, onu anlamak lazım. "Burası Türk meclisidir" diyor, doğru düşünüyor. Siz buraya Kürt kimliğiyle giremezsiniz. Kürt gömleğini çıkardınız, Kürt şapkasını çıkardınız, öyle girdiniz, bu temelde yemin ettiniz. Siz ancak demokrat Türk şapkası takarak meclise girebilirsiniz. Bu demek değil ki, Kürt sorununu dile getirmeyecekler. Kürt sorununu demokrat Türk şapkasıyla dile getirebilirler. Hrant Dink'in cenazesinde, "hepimiz Ermeniyiz, hepimiz Kürtüz, hepimiz Türküz" diye slogan atıyorlardı. Ben de diyorum ki, "Kürtler, hepimiz demokrat Türküz; Türkler, hepimiz demokrat Kürtüz" diyebilmeli. Benim önerim budur. DTP, doğru siyasal duruş belirlemeli, yoksa AKP'nin bir kolu gibi durur.

Toplum Kongresi konusunda iyi anlaşılmak istiyorum. Yeterince anlaşıldı mı? Ben birbiriyle ilişkili olan iki ayrı şey öneriyorum. Demokratik Anayasa Kongresi ile hedeflenen, cumhuriyetin demokratikleşmesi, devletin yeniden yapılandırılmasıdır. Demokratik Toplum Kongresi, ayrılıkçılık temelinde değil, Kürtlerin Türklerle nasıl yaşayacağını ve kendi temel kültürel özelliklerini nasıl yaşatacaklarını, nasıl yaşayacaklarını belirlemek içindir. Birbiriyle ilişkililer, ama aynı şey değildirler.

Her türlü teslimiyet dayatmasına ve imha yönelimine karşı Êdî Bese

"Topyekun imha konsepti karşısındaki topyekun direşimizin duygusal, psikolojik, siyasal, askeri ifadesi, hamlesel tanımıdır *"Êdî Bese."* Otuz yıllık büyük direnişle, *Mazlumlar, Kemaller, Agitler, Berivanlar, Beritanlar, Ronahiler, Zilanlar* pahasına yarattığımız özgürlük değerlerimizin, halkımızın örgütlülük düzeyinin, en büyük değerimiz ve her şeyimizin teminatı olan Önderliğimizin, yeni toplumsallaşmamız olan özgür sistemimizin korunması için *Êdî Bese!* Hareketimize ve halkımıza dayatılan imhanın bertaraf edilmesi, Önderliğimize dayatılan imhanın önüne geçilmesi, halkımız adına onurlu demokratik bir çözümün sağlanması için *Êdî Bese!*"

Tarih boyunca, halkların özgürlük tercihleri ve bu temelde açığa çıkardıkları iradeleşmeleri egemenler tarafından ya teslim alınarak karşıtına dönüştürülmüş, amacına ters düşürülerek bitirilmiş ya da imha yöntemleriyle yok edilmiştir. Bu iki akıbeti aşan güçler de başarılı olup hedeflerine ulaşmış, amaçlarını gerçekleştirmişlerdir.

Egemenler, kendilerine muhalif olarak ortaya çıkan, örgütlenerek alternatif olmayı başaran halk özgürlük hareketleri karşısında tüm gerilikleriyle, en baskıcı, komplocu gerçeklikleriyle durmuştur. Tersinden ele alırsak, halk özgürlük mücadeleleri egemenlerin maskelerini düşürüp, tüm çirkinlikleriyle onların en gerçek hallerini deşifre etmiştir. Egemenliği altındaki halklara karşı insanlık dışı, barbar egemenlik yöntemlerini kullanırken, dışta egemenlikte ortaklaştığı dünyaya çok çağdaş, medeni görünme ikiliğini teşhir eden, gerçekliklerini açığa çıkarıp alaşağı eden de her zaman halk özgürlük mücadeleleri olmuştur.

Zira egemenler, her dönem için aynı anda ikili karakterde olmayı iktidarlarının doğası gereği başarmışlardır. Bu durum tıpkı aile içinde eşine ve çocuklarına karşı şiddet uygulayan dayakçı, küfürbaz adamın kapıdan dışarı ayağını attığı anda toplumda hümanist, yardımsever, efendi bir insanmış havası yaratmasındaki gibi anormallik, sahtelik, ikiyüzlülük, riyakarlık arz eder. Ancak bu durum herkesçe bilinmesine ve görülmesine rağmen, normalin gerekleriymiş gibi doğal karşılanır, öyle kabul görür. İster devlette, ister ailede olsun iktidarın karakteri ve egemenliğin doğası, ortak mantık ve zihniyetle sürekliliğini korur.

İnkar ve imha siyasetinin yol açtığı baskı karakter değiştirmiştir

Egemenlik, baskı ve sömürü altındaki bir halk, bir toplum ne zaman ***"Artık Yeter, (êdî bese, ya basta)"*** noktasına gelir? Artık yeter tam da o noktada neyi ifade eder, nasıl anlaşılırsa gerçeğe yakın olur? Kürdistan özgürlük hareketi ve onun mücadele örgütlerini otuz dört yıllık bir direnişten sonra *"Artık Yeter"* noktasına getiren gerçekler nelerdir? Bir halk açısından *"Artık Yeter"* noktasına gelmiş olmak nasıl bir mücadele tarzını gerektirir? Özgürlük hareketinin öncü partileri PKK ve PAJK'ın kadroları olmak, *"Artık Yeter"* sınırındaki bir mücadeleye nasıl bir militanlıkla karşılık vermeyi gerektirir?

Mevcut sistemi değiştirme, alternatif bir yaşam geliştirme, bunun içinde hakim olan baskıcı iktidarı, inkar ve imha politikalarını aşma mücadelesi her iki taraf açısından da normal sınırlarda seyreden bir ideolojik, siyasal, askeri çatışmayla yürütülebilir. Egemen iktidar kendini koruma temelinde bir karşı saldırıyı süreklileştirirken, muhalif güç de meşru saydığı mücadelesini, amaçları doğrultusunda sistemli olarak yükseltmeyi esas alır. Egemen taraf yasallıktan aldığı gücünü, muhalif taraf ise meşruluktan aldığı haklarını kıyasıya savaştırır. Sonuçta ya diyalogla ya da meşru tarafın baskın gelmesiyle çözüm gelişir. Tüm bu süreçler boyunca yürütülen mücadelenin şiddeti normal sınırlar dahilinde tanımlanır. Burada eşit olmayan koşulların yol açtığı avantaj ve dezavantajlar ne olursa olsun, iki taraf arasında seyreden mücadelenin ortaya çıkardığı şiddet normal sınırlarda tanımlanır.

Kürdistan özgürlük hareketi ve Kürdistan halkı olarak egemen Türk devleti karşısındaki dezavantajlı koşullarımıza, sömürgeciliğin ağır baskısının yarattığı zorlanmalarımıza rağmen 15 Ağustos ile birlikte başlattığımız 23 yıllık gerilla savaşımıza, silahlı direnişimize karşın Türk devletinin bize karşı yürüttüğü savaşı 'düşük yoğunluklu' tanımlaması kapsamında ele almasının bir nedeni de budur. Öte yandan objektif ve sübjektif koşullarımızın yarattığı büyük dezavantajlarımıza karşın geliştirdiğimiz destansı direnişe, kahramanca mücadeleye rağmen açığa çıkan devrimci şiddeti biz de normal sınırlarda değerlendirebiliriz.

Halk ve hareket olarak üzerimizdeki baskının düzeyi inkar ve imha siyasetiyle bağlantılı olarak her dönem üst boyutlarda olsa da, bu baskıya karşılık geliştirdiğimiz direniş, meşru savunma savaşı, mücadeleyi halkımız ve hareketimiz lehine yükseltmiş, iradeleşmemizi güçlendirmiş, sömürgeciliği geriletmiştir. Kürdistan'daki sömürgeciliğin karakteri, devrimimizin özgünlüğü dünyanın ve tarihin başka hiçbir örneğiyle kıyaslanmayacak baskı ve mücadeleye yol açsa da kendi koşullarında orta yoğunlukta tanımlanabilecek bir şiddet, diriliş dönemimiz açısından değerlendirilebilir.

Peki halk ve hareket olarak üzerimizdeki baskının, imha siyasetinin karakterinde, düzeyinde *"Êdî Bese"* dedirtecek nasıl bir değişim olmuştur? Şüphesiz konunun asıl can alıcı halkası, hareket noktası budur. İnkar ve imha siyasetinin yol açtığı baskı, karakter değiştirmiştir. Bu karakter, Önderlik, halk ve gerillayı yok etmeye yönelik bi-

tirme harekatını ifade etmektedir. Bunun için Önderliğimiz sistematik olarak zehirlenmiş, en ağır tecrit koşullarına mahkum edilmiş, idam provaları seçim propagandası halinde normalleştirilmiştir. Bunun için halkımız, bizzat Erdoğan ve Büyükanıt'ın ağzından "havaya kalkan çocuk-büyük, kadın-erkek herkesin eli kırılacaktır, sokağa çıkan herkes kurşunlanacaktır' düzeyinde açıktan hedef gösterilmiştir. Gözaltı, işkence, tutuklamalar en yaygın tarzda geliştirilmiş, Kürt halkının siyasal kurumları ateşe verilmiş, bombalanmış, linç etmeler yaygınlaşmıştır.

Kürdistan her anlamda bir kez daha işgal edilmiştir

Kürt olmak potansiyel bir düşmanlık sebebi olarak tüm topluma yedirilmiş, şovenizm halkları boğan bir canavar gibi hortlatılmıştır. Şemdinli, Amed ve daha birçok yerde bombalar patlatılmış, halkın seçimle gönderdiği temsilciler mecliste linç havasına sokulmuştur. Bunun için Kürdistan dağlarında son 23 yılın en yaygın, en sürekli, en yoğun teknikli imha operasyonları gerçekleştirilmiş, çatışmalarda kimyasal silahlar kullanılmış, yüz binleri bulan askerle Kürdistan dağları ve şehirleri işgal edilmiş, ormanları yakılmıştır.

Kürt gençleri JİTEM ve MİT tuzaklarına düşürülerek, kendi halkına ve gerilla kardeşlerine karşı tetikçi, zehirleyici, bozguncu olarak kullanılmıştır. Bunun için Batman, Amed, Dersim başta olmak üzere Kürdistan'ın birçok mücadele şehri, direniş kalesi fuhuş batakhanelerine dönüştürülmeye çalışılmış, özgürlük mücadelemizin gerekçesi kadınlarımız bedenleri pazarlanan mallara dönüştürülmüştür. Çocuklarımız mafya tezgahlarında soyguncu, yankesici, tinerci yapılmış, gençlerimiz yozlaştırılarak, özgürlük değerlerimizle şekillenen halkımız, yeni toplumsallaşmamız, bunun demokratik direniş kültürü aşındırılmıştır.

Özellikle Şırnak, Silopi, Yüksekova, Siirt gibi sınır(!) ve sınıra yakın(!) yerleşim yerlerine binlerce asker, subay, JİTEM elemanı yerleştirilmiş, buradaki halkımız, özellikle de genç kızlarımız için yaşam olabildiğince yozlaştırılmıştır. Kürdistan kişi başına yüz-iki yüz asker düşecek kadar bir askeri yoğunlukla her anlamda bir kez daha işgal edilmiştir.

Özel ajanlaştırma programlarıyla genç kız ve erkeklerimiz düşürülerek, eğitilmiş onlarcası halk savunma güçlerinin saflarına, onlarcası demokratik kurumlara sızdırılmış, onlarcası da başka gençleri tuzağa düşürmek, halkı birbirine karşı kışkırtmak için toplum içine sürülmüştür. Bunun için halkımız ve hareketimizin sesi olan özgür medya üst üste kapatmalarla, engelleme ve baskılarla karşı karşıya bırakılırken, binlerce medya kuruluşuyla özel savaş, mehmetçik edebiyatı, şovenizm propagandası, milliyetçilik ajitasyonu, topyekün bir saldırı ve psikolojik savaş biçiminde devreye sokulmuştur.

Kürt düşmanlığı Türk kamuoyunun yükselen tek değeri haline getirilmiştir

PKK ve Kürt düşmanlığı fobisi, nefreti Türk kamuoyunun yükselen tek değeri haline getirilmiştir. Laiklik, irtica, tarikatçılık, çetecilik, solculuk, sağcılık tüm çelişkiler bir tarafa bırakılmış, PKK ve Kürt karşıtlığı üzerinden ulusal ve toplumsal mutabakat sağlanmıştır. Başka herhangi bir sorunu gündemleştirmek, Türk devlet birliğine saldırı olarak ret edilmiş, "vatan mevzubahis ise gerisi teferruattır" şiarında buluşulmuştur. Vatanlarında gözümüz olmadığı halde, ulus devletin Ortadoğu'daki küresel gelişmeler karşısındaki iflasını bize mal ederek sorunu vatana indirgemek siyasi amaçlı, çıkarsal bir saptırma olsa da meselenin özünde, hareketimize karşı topyekün imhanın toplumsal, ulusal dayanaklarını güçlendirmenin yattığı açıkça görülmektedir.

Türk genelkurmay başkanı gaza verilmiş bu saldırı dalgasının kendileriyle bağını açıkça ilan etmekten çekinmemiş, "ayağım firende, kaldırırsam neler olabileceğini tahmin bile edemezsiniz" demiştir. Ondan çok kısa bir süre önce de halkımız ve hareketimizi kastederek, "hiç tahmin edemeyecekleri bir acıyı yaşatacağız" demişti. Paranoyak bir vaka gibi Türk hükümeti, muhalefeti ve ordusu, daha net ifadeyle Türk devleti, sadece iç politikasını değil, bütün dış politikasını da PKK ve Kürt karşıtlığına bağlamıştır. ABD, AB, Irak, İran, Suriye, KDP-YNK, Rusya, Çin, İsrail kiminle görüşse, tek gündemi Özgürlük hareketinin bitirilmesi olmakta ve imha siyasetleri için meşruluk oluşturulmaya çalışılmakta, destek istenmektedir.

Öte yandan ortalığı mağdur havasıyla öyle bir velveleye vermiştir ki, adeta dünyanın da tek gündemi hareketimiz olmuştur. Önderliğimiz, halkımız ve hareketimiz üzerinde en barbarca saldırı ve imha siyasetinin sahibi olan Türk devleti, demagoji ve manipülasyonla adeta meşru savunma mücadelemiz karşısında kendisi mağdurmuş gibi bir propagandayı tüm kamuoyuna egemen kılmış, dünyaya dayatmıştır.

Türk devletinin ulaşmak istediği nokta 'teslim ol' noktasıdır

Halk tabiriyle hem suçlu, hem güçlü bu pozisyonun çok bilinçli bir siyasal amaca, ideolojik temele dayandığı, özel savaş dayatması olduğu açıktır. Tüm bunlarla ulaşmak istediği nokta, tahmin edildiği ve beklendiği gibi 'teslim ol' noktasıdır. Baskının amacı yıldırma, yıpratma, iradesizleştirip teslim alma, böylece imha etmedir. Yapabildiği oranda fiziki imha, kalan kısmı için de teslim alarak imha etme temel stratejidir.

Sınır ötesi operasyon yaygarası ise esasta Kuzey Kürdistan dağlarındaki imha operasyonlarını, Önderliğe dayatılan zehirleme temelindeki imha sürecini, halka, seçilmiş milletvekillerine, DTP'ye, özgür basına yönelik baskıları örtbas etmek ve artırmak amaçlıdır. Öte yandan, hareketimizi imha etmek, uluslararası alanda hukuki ve diplomatik vize almak içindir. Bir de elbette medya savunma alanlarındaki varlığımızı tehdit etmek, örgütlülüğümüzü dağıtmak, Güneyli güçleri Özgürlük hareketine karşı yanlarına çekmek –ki ABD'nin desteğiyle bu konuda fazlasıyla başarılı oldukları gün geçtikçe görülüyor– dört taraftan bizi kuşatmaya almak, böylece imhayı gerçekleştirmeye yöneliktir.

Êdî bese imha dalgası karşısındaki duruşumuzun ifadesidir

Özcesi Türk devleti, ordusu, hükümeti, muhalefeti, medyası, şovenize edilmiş toplumuyla, yine uluslararası ittifaklarıyla en üst düzeyde bir imha konseptini oluşturmuş durumdadır ve uygulamaktadır. Bu, topyekün imha savaşıdır. Baskı, şiddet bunun için en üst düzeydedir. İdeolojik, siyasi, diplomatik, askeri her boyutuyladır. Tam da bu noktada denilebilir ki, şiddeti en üst düzeyde olan bu imha dalgasının karşısındaki duruşumuzun ifadesidir *"Êdî Bese."*

topyekün imha konsepti karşısındaki topyekün direnişimizin duygusal, psikolojik, siyasal, askeri ifadesi, hamlesel tanımıdır *"Êdî Bese."* Otuz yıllık büyük direnişle, ***Mazlumlar, Kemaller, Agitler, Berivanlar, Beritanlar, Ronahiler, Zilanlar*** pahasına yarattığımız özgürlük değerlerimizin, halkımızın örgütlülük düzeyinin, en büyük değerimiz ve her şeyimizin teminatı olan Önderliğimizin, yeni toplumsallaşmamız olan özgür sistemimizin korunması için *"Êdî Bese."* Hareketimize ve halkımıza dayatılan imhanın bertaraf edilmesi, Önderliğimize dayatılan imhanın önüne geçilmesi, halkımız adına onurlu demokratik bir çözümün sağlanması için *"Êdî Bese."*

Burada temel sorun, halk ve kadrolar olarak bu süreci nasıl karşıladığımız ve nasıl karşılamamız gerektiğidir. Her şeyden önce Türk devleti ve ittifak güçleri, yine hamlesel etkinliğimizi kendi menfaatlerine aykırı gören iç ve dış güçler *"Êdî Bese"* hamlemizi saptırmak, gündemden düşürmek için çok yoğun bir çaba içine girmişlerdir. Bizim *"Êdî Bese"* dediğimiz noktada Türk hükümeti ve genelkurmayı, sabır taşı çatlamış, tahammülümüz bitmiştir demiştir. Öte yandan sanki varlığımız ilk kez fark ediliyormuş gibi, ne büyük tehdit olduğumuz ve mutlaka bitirilmemiz gerektiği dünyanın gündemine sokulmuştur. Tüm bunlardan anlaşılması gereken şey, hamlemizin ciddiyetinin karşı tarafta yarattığı paniktir. Meseleyi sadece Güney'deki gelişmelerle bağlantılandırmak, tezkerenin amacının ve esas hedefinin Güney'deki oluşum olduğunu iddia etmek, hamlemizi boşa çıkarma çabalarına bilinçli ya da bilinçsiz dahil olmaktır. Kuşkusuz bölgenin statükocu güçleri Kürtler adına hiçbir gelişmeye tahammülü olmayan bir zihniyete sahiptir ve elbette tüm Kürtleri hedef alan bir imha geliştirmek temel arzularıdır.

Ancak aynı anda hem PKK'yi hem de Güneyli güçleri karşılarına almayacakları, esasta Kürdistan özgürlük hareketini bitirmek, teslim almak istedikleri, Güneyli güçleri bu konseptte yanlarına çekmede ABD ile anlaştıkları, son Bush-Erdoğan görüşmesiyle de netleşmiştir. Özcesi Güney Kürdistan'ı işgal yaygarasının bir özel savaş biçimi olarak esas amacı, halkımızın gündemini değiştirmek, Güneyli güçleri hareketimize karşı yanlarına çekmede baskı uygulamak, tabii en önemlisi de *"Êdî Bese"* hamlemizi ve bu hamleyle dikkat çektiğimiz hususları gölgelemektir.

Tek yürekle Önderlik etrafında kenetlenmeliyiz

Nihayetinde bunda önemli oranda etkili de olmuşlardır. Zira Önderliğimizin sağlığı ve özgürlüğü başta olmak üzere halkımıza ve gerillaya yönelik operasyonlar, baskılar ikincil plana düşürülmüştür. Kurumlarımız, üzerlerindeki baskılardan dolayı neredeyse kendileriyle uğraşır duruma getirilmiştir. Oysa hepimizin her dönemden ve her şeyden daha fazla tek bir yürek ve tek bir ağızla Önderlik etrafında kenetlenmemiz, halk birliğini sağlamamız, gerillayı büyütmemiz gerekmektedir. Tüm kurumlarımızın, kadrolarımızın topyekün imha saldırıları karşısında en üst düzeyde bir performans ve kararlılıkla çalışması, eyleme geçmesi gerekmektedir.

Süreci doğru okumak, anın gerektirdiklerini doğru uygulamak tarihi önemdedir. Otuz yıllık mücadele, amansız direnişle kazandığımız değerleri halk ve hareket olarak, onun militan kadroları olarak korumak, bu temelde aktifleşmek geleceğimiz adına hayati önemdedir. Bunca örgütlülüğümüze, halk olarak iradeleşmemize, meşru savunma etkinliğimize ve potansiyel gücümüze, öte yandan bölgedeki gelişmelerin halk ve hareket olarak statükocu güçler karşısında lehimize açığa çıkardığı avantajlara rağmen sanki durum tersiymiş, birilerine muhtaçmışız, başarıya gidemezmişiz gibi geliştirilen yaygaranın esas amacı, değerlerimizi ve gücümüzü kendi hizmetlerine sokmaktır. Böyle bir oyunun devreye sokulduğu herkesçe bilinmek durumundadır.

Êdî bese direniş kararlılığı ve mücadele hamlesidir

"Êdî bese" bu oyunları boşa çıkarma, halkımız adına demokratik, onurlu çözüm projesini gerçekleştirme hamlesidir. Tüm bunlar görülmeden *"Êdî Bese"* hamlesinin mantığı, ruhu, özü anlaşılamaz, dolayısıyla gereklilikleri yerine getirilemez. Sürecin normal seyirde ilerlediğini sanmak, *"Êdî Bese"* hamlesini herhangi bir siyasi hamle gibi ele almak en büyük tehlike, çok ciddi bir gaflettir. Bunu böyle düşünmek, zehirlenerek imhayla yüz yüze olan Önderliğimizin durumunu anlamamak, Kürdistan dağlarında gerillaya yöneltilen operasyonların düzeyinden bihaber olmak, halka ve harekete dayatılan imhanın ciddiyetinden uzak olmak demektir. Öte yandan uluslararası komplonun üçüncü aşaması olan topyekün imha konseptini ve bu komploda rol alan güçleri, imhanın aşama aşama geliştirilme biçimini anlamamak, görmemek, dolayısıyla gaflet içinde olmak anlamına gelmektedir. Zira *"Êdî Bese"* tüm bunlara karşı direniş kararlılığı, boşa çıkarma iddiası ve bunun mücadele hamlesidir.

"Êdî bese" tüm teslimiyet dayatmalarına, imha siyasetine karşı duruşun, mücadelenin ifadesidir. Önderliğimiz, halkımız ve hareketimizden aldığımız güç ve güvenle, aynı şekilde değerlerimize ve halkımız adına elde ettiğimiz gelişme düzeyine olan bağlılığımızın yarattığı fedakarlık ve kararlılıkla hamleye bütün süreçleri aşan bir aktiflik ve eylemsellikle katılmak bize kazandıracaktır. Sorumluluk tarihseldir ve hiçbir biçimde gaflet, yüzeysellik kabul etmeyecek önemdedir.

Demokratik komünalizm ve özgür yurttaşlık

"Her yerleşim yerinin arz ettiği farklılıklara göre meclisler de farklılık arz eder. Her yere aynı biçimde, aynı bileşimde ya da aynı sorunlar üzerinden meclis kurulamaz. Bazen bir üretim biçimi etrafında, bazen bir mahallenin bir sorunu üzerinden, ortak inançsal değerler üzerinden, kültürel ortaklıklar üzerinden vs her türlü ortaklaşma zemini özgür yurttaş meclislerini örgütlemek isteyen öncü için bir başlangıç noktası olabilir. Burada önemli olan, bir araya gelen topluluğun demokratik bir tarzda kararlaşma süreçlerini işletmesi ve alınan kararlar üzerinden yaşamını örgütlemesidir"

Önderlik paradigmasının tartışmaları, gündemimizdeki yerini koruyor. Geldiğimiz aşamada, İmralı süreciyle başlayan stratejik değişim ve dönüşüm çabalarının demokrasi anlayışımız açısından da artık bir şekil kazanması gerekiyor. Tartışma süreçlerinin giderek Önderlik felsefesi ve mücadele anlayışı etrafında somutlaşıp pratiğe dökülmesi, zamanın temel görevlerindendir. AİHM savunmalarında çözümlenen demokratik uygarlık çağı, "*Bir Halkı Savunmak*" çözümlemesiyle somut bir programa kavuştu.

KCK sistemi olarak tanımladığımız demokratik konfederalizmin bir sistem bütünlüğü içinde ele alınıp tartışılması, yaşanan sıkıntılara bu sistemin oturtulma sorunları olarak yaklaşılması, mücadelemize, emek ve çabalarımıza doğru anlam katacaktır. Buna bağlı olarak yürüttüğümüz demokrasi tartışmaları, mücadelesi ve arayışına bütünlüklü yaklaşım göstermemiz, yaptığımız işte daha istikrarlı ve kararlı bir duruşu getirecektir.

En genel anlamda halkın kendi kendisini yönetmesi olarak herkesçe bilinen demokrasi kavramı, rejimi çok yönlü ve uzun bir tarihsel arka plana sahiptir. Temelde toplumda yöneten ve yönetilen ayrışması üzerinden oluşturulan yönetim organizasyonunu, idealleştirme çabaları olarak tanımlanabilecek bu tarihsel arka plan, günümüzde çok yönlü tartışma ve eleştirilere konu oluyor.

Günümüze kadar geçerli olan siyaset anlayışında her zaman yöneten birisinin olması gerçeği kabul edildi ve öyle yürütüldü. Bu yönetenin bir kral, monarşi, ulus, halk ya da parti olması yönetmenin niteliğini değiştirmez. Tarihten günümüze siyasal düşüncenin temelini oluşturan yönetim biçimleri olarak monarşi (tek kişinin yönetimi) aristokrasi (bir grubun yönetimi) ve demokrasi (çoğunluğun ya da herkesin yönetimi) açısından bakıldığında, egemenlik oluşturma anlamında birbirlerinden ayrışmadıkları rahatlıkla görülebilir. Bu konuda en iyi niyetli olarak devrimci öncü ya da partilerin halk adına halkı yönetme anlayışı ile egemenliği kendisinde toplaması ve toplumu bu şekilde yönetme çabası olarak reel sosyalizm pratiği, ortaya çıkan sonuçlar itibari ile hakim sistemin çerçevesi dışına çıkamamıştır.

Devlete karşı görev ve sorumluluk özgür yurttaşlığı tanımlamaz

Siyaset felsefesinde, karar veren bir merkezin olması gereği ve bunun yönetiminin oluşması zorunluluğu meşru görülür. Bu da her zaman bir egemenliği şart kılar. Bunun alternatifi kaos ya da anarşidir. Yani ya egemenliği kabul edeceksin ya da anarşiyi kabul edeceksin. Önderlik bu ikilem üzerinden oluşturulan yönetim, hiyerarşi, iktidar toplamı olarak devlet kurumlaşmasının ancak yüzde beşinin kamu otoritesi ve güvenliği anlamında rolünün olduğunu, geriye kalan yüzde doksan beşinin gereksiz olduğunu belirtiyor. Bu egemenlik ve kaos ikilemine dayandırılan çıkmaz, en fazla özerklik üzerinden tanımlanan liberalizmin bile son tahlilde bir egemenliğin gerekliliğini yadsımadığı bir durumdur. Bunun sonucu temsilcileri günümüzde bir dünya imparatorluğuna vardıracak kadar ileri gitmelerini meşru göstermeye çalışıyorlar.

Bu yaklaşım toplumda da zihniyet formlarına yedirilmiştir. Toplum bedeni ile insan bedeni birbirine benzeştirilir. İnsan bedeninde nasıl ki karar veren bir merkez olarak kafa ve düşünce rol oynuyor, diğer bütün organlar bir emir komuta zinciri içinde üzerine düşen görevleri yerine getiriyorsa, toplumun da böyle olması gerektiği belirtilir. Fakat gelinen aşamada ne insan bedeninin böyle oluştuğu ve böyle çalıştığı, ne de toplumun böyle yürüyeceği açığa çıkmıştır.

Toplum, birçok farklılığın bir arada bulunması ile oluşur. Bu farklılıklar arasında birinci ikinci, önemli önemsiz diye bir sıralama ya da hiyerarşi yoktur. İnsan türünün kendini var etme ve sürdürme biçimi olarak toplumsallığın doğal halinde böyle bir sıralama, merkez çevre ilişkisinin olmadığı gibi, başat bir öğe olarak rol oynayan ana etrafında gelişen ilişkilerde birbirini tamamlayan, her birinin kendi başına özne olduğu birimlerden oluşur. Dolayısıyla ana etrafında oluşan bu doğal toplumsallaşma egemenlik, hiyerarşi ya da sömürü yaratmaz.

Güncel olarak Batı öncülüğünde gelişen demokrasi, 20. yüzyılda sınıf öncülüğüne dayanan kapitalist ve sosyalist sistemler karşısında bir başarı performansı sergiledi. Fakat mevcut tanımlamaları ve kurumlaşmaları ile önemli sorunlarının da olduğu biliniyor.

Çoğunluğu yönetim olarak seçim sistemleri temsilcileri üzerinden oluşturulan parlamenter sistemler ve bunlardan oluşan meclis yapılanmalarının çok farklılıkları olsa da, hepsi yukarıda bahsettiğimiz egemenlik ilişkisini aşma yerine, halk ya da millet adına sınırlandırılmış süreler ile egemenliği kullanma çerçevesindedir.

Mevcut sistemde seçilenin ikili hukuku oluşur

Burada toplumun bütün üyelerinin direkt kendi yaşamlarına ilişkin sürekli politikaya katılmaları yerine, çeşitli zamanlarda kullandıkları oylamalarda kendilerini temsil edecek birilerini seçip, toplumsal yaşamın dışında özel bir alan –ki bu çoğu zaman bir egemenlik anlamı taşıyor– yaratıp onlarla yürüme durumu vardır. Burada seçilen yöneticiler egemenliğin yöneten yönünü, seçenler de yönetilen yönünü teşkil edip birbirinden ayrışır. Bunun demokrasinin özü olan herkesin herkesi ve herkesin kendisini yönetme yaklaşımına denk düşmediği açıktır.

Yönetme tarafının herkese açık olması gerçeği –seçilebilme hakkı– bunu değiştirmez. Yine seçilenin onu seçenlerden ziyade, mevcut durumda çoğu zaman kendisini uyguladığı bilinen bir gerçektir. Diğer yandan bu, kurumlaşma mantığından ya da biçiminden kaynaklı yöneticilerin dahil olduğu devlet ya da iktidar ile yönetenlerin –seçilmişlerin– her kim olursa olsun niyetinden bağımsız ilişkisi üzerinden yeni bir boyut kazanır.

Seçilen yöneticinin kendisini seçenler ve seçildikten sonra işleyen devlet düzeni içerisinde bağlı kalacağı hukuk olmak üzere ikili bir hukuku oluşur. Bundan dolayı her kim olursa olsun, muhalefetten ya da iktidardan olsun, seçilmeden önceki gerçekliği ile seçildikten sonraki gerçekliği aynı olmadığı için söylediklerini yerine getiremez.

Demokrasi mücadelesi şimdiye kadar egemenliğin bu niteliği ile uğraşmaktan çok, egemenliğin el değiştirmesinin biçimiyle uğraşmış veya farklılığını burada dile getirmiştir.

Egemenliği kazanmanın en meşru yolu olarak daha öncesinden değer gören savaş ve şiddet yöntemleri yerine, seçim benzeri şiddet dışı yöntemler ile egemenliği ele geçirme pratik bulmuştur. Geçmişteki bir grup, sınıf ya da halk adına savaşla işgal ettiğin, ele geçirdiğin ve kazandığın zafer sonucu her şey senindir yaklaşımı yerine, sandıkta oylamayla ele geçirdiğin her tür egemenlik senin oluyor ve herkes de bunu meşru görüyor. Toplumda bu biçimiyle sürdürülen politik üretim gibi diğer alanlar da benzer bir yaklaşımla ele alınır. Ekonomik alanın üretimi bunun en bariz örneğidir.

Yeni paradigma mücadelemizin tarihsel arka plana dayandırılmasıdır

Kürdistan özgürlük hareketi olarak başlangıcından itibaren mücadelenin demokratik niteliğinin bu yaklaşımla ele alınması önemlidir. Apocu hareket ilk günden toplum içinde kurumlaşmış egemen geleneksel yapılar ile mücadele etmiştir. Kürdistan'daki feodal egemen ve ataerkil ilişkilerle yürütülen mücadele bunun örnekleridir. Önderliğin demokratik ekolojik ve cinsiyet özgürlükçü yeni paradigması bu mücadelenin köklü bir tarihsel arka plana dayandırılması ve sisteme kavuşturulmasıdır. Bu mücadelede önümüze çıkan en belirgin görev, toplumun demokratik inşasıdır.

Geçmişte parti ordu cephe üçlemesinde cepheye karşılık halk örgütlülüğü öncü parti etrafında güç biriktirerek, karşı gücün iradesini dengelemeyi ya da kırmayı hedeflerdi. Yeni dönemde amaç toplumsal örgütlülüğü yaratmaktır. Bu örgütlülüğün demokratik bir tarzda gerçekleşmesi niteliğini belirleyecektir. Bunu etkileyecek temel hususlar öncü örgüt ve kadronun demokratikliğidir. Önderlik bu hususları, *"insanların amaçları kadar, araçlarının da temiz olması gerekir"*, *"demokratik mücadele, demokrasi aşıklarının işidir"*, *"kendisini demokratikleştirmeyenler başkasını da demokratikleştiremezler"* biçiminde vurgularla dile getiriyor.

Toplumun doğal komünal duruşunun kaynak olarak alınması, daha sonra gelişen devletçi, hiyerarşik toplum gerçekliği karşısında sistemsel köklü bir ayrışma ifade eder. Atina'dan başlayarak şekillenen demokrasi tanımlamaları günümüze kadar sürekli verili olan toplum yapıları üzerinde oluşturulduğu için, gerçek anlamda eşitlik ve özgürlüğü getirememişlerdir. Komünaliteden kaynaklanan demokratik sosyalizm bu anlamda niteliksel bir farklılık arz eder. Toplumun yaşamın her alanında kendi ihtiyaçlarını belirleyip karar mekanizmalarıyla bunları gerçekleştirmesi için oluşturduğu kurumlaşmalar ve işleyişler üzerinden politikanın yeniden tanımlanması gerekir. Burada birilerinin bütün toplum adına politika yürütmesi yoktur. Derin demokrasi ya da tabandan demokrasi olarak ifade edilen bu demokrasinin üzerinden toplumun yeniden örgütlendirilmesi söz konusudur. Piramit tarzı, geniş taban üzerine yukarıya doğru giderek daralan bir yapılanmadır. Söz, karar ve yetkilerin tabandan oluşturulduğu meclis tipi örgütlenmeler, yukarıya doğru iş ve rol koordinasyonları ve görev komiteleri oluşturarak çalışır. Kendi kendinin yönetimi olarak tanımlanabilinecek bu politik merkezlerin konfederal ilişkileri, demokrasinin konfederasyonu olarak şekillenir.

Tabandan demokrasinin ifadesi olarak dile getirdiğimiz bu piramidin temel yapı taşları olan özgür yurttaş meclislerinin doğru tanımlanma ve oluşturulma ihtiyacı, yeni dönem mücadelemizin en öncelikli gündemi oluyor.

Meclis tanımımızın günümüzde çalışan parlamenter sistemlerin bir kurumlaşması olarak olu-

şan meclislerden farkını ortaya koyalım. Parlamentolar, belirlenmiş bir zaman diliminde gerçekleştirilen seçimlerle belirlenen temsilcilerin bu süre zarfında kendisini seçenleri yönetmesinden ibarettir. Parlamento, devleti oluşturan üç temel kuvvetten –yasama, yürütme, yargı– biri olarak devlet bünyesine dahil olur. Bundan dolayı halkın devlet içindeki iradesi olarak telaffuz edilse de, gerçekte bu niteliği çok zayıftır. Bizim oluşturacağımız meclisler bu yönü ile niteliksel bir farklılık arz edecektir. Topluluğun yaşam alanında kendi yaşamına dönük kararlaşmaların bir zemini olarak, sürekli toplumun içinde olan yurttaşların gerektiği kadar bir araya gelip çalışacakları bir yaşam kesiti oluyor. Özellikle Kürdistan'da Önderliğin çözüm olarak formüle ettiği *"devlet+demokrasi"* formülasyonundaki demokrasinin toplumsal örgütlülüğünü bu meclisler oluşturacak. Bunlar çalıştıkça, şu anda devletin yerine getirdiği veya devletten beklenen birçok görevi yerine getirecek ve devleti sınırlandıracaktır.

Özgür yurttaş meclisleri ve işlevleri

Toplum içerisinde yaşayan bireyler ile bu toplumun dengesini doğru kurmak ne salt bireyi toplumdan koparıp özerkleştiren liberalizme düşerek, nede toplumu çok fazla ön plana çıkarıp bireyi hiçleştirerek kurulabilir. Bireyin içinde yaşadığı toplumdan ne alıp vereceğini ve nasıl alıp vereceğini doğru tanımlamak gerekir.

Yurttaşın yaşadığı yer ile ilişkisini yeniden doğru tanımlamak bu anlamda içinde yaşanılan haneden köyden tutalım ülkeye kadar, üzerinde yaşanılan coğrafya ile ilişkilerini düzenlemek gerekir. Bu konuda yurt olarak bir devlet sınırının esas alınması ve bu sınırlar içerisinde yaşayan herkesin yurttaş olarak kabul edilmesi yanlış bir tanımlamadır.

Bu yurttaşın bağlı olduğu toplumsallaşmayı devletle sınırlamadan topluma karşı görev, sorumluluk ve haklarını tanımlamak gerekir. Aksi olan devlete karşı görev ve sorumluluk özgür yurttaşlığı tanımlamaz. Toplumsallığın ortak ruhu olarak yurttaşlar

"Yurttaşın bağlı olduğu toplumsallaşmayı devletle sınırlamadan topluma karşı görev, sorumluluk ve haklarını tanımlamak gerekir. Aksi olan devlete karşı görev ve sorumluluk özgür yurttaşlığı tanımlamaz. Toplumsallığın ortak ruhu olarak yurttaşlar arası dayanışmanın ahlaki, kültürel bir ilke olarak kabul edilmesi gerekir"

arası dayanışmanın ahlaki, kültürel bir ilke olarak kabul edilmesi gerekir. Birbirini tamamlama yaklaşımının doğal komünal toplum değeri olarak yeniden canlandırılması önemlidir.

Yurttaşların ekonomik yaşamlarını devletten beklemeden kendilerinin üretmesi, komünal ekonomiler oluşturarak yerleşim yeri ya da meclisin ortak mülklerinin oluşturulması biçiminde yerleştirmek.

Yurttaşın manevi yönü olarak devletin resmi inanışı veya merkezi ideoloji yerine demokratik bilincin geliştirilmesi, inançlarını ve maneviyatını bu bilinç içerisinde yaşaması.

Bunların yanında yurttaşın kamu yönetimi olarak devleti değil, kendi demokratik yönetimlerini oluşturması, bunlar üzerinden hukuk, eğitim, sağlık vb her alandaki kurumlaşmanın ihtiyaçlar ölçüsünde oluşturulması.

Yurttaşın kendi öz savunmasını hangi anlayış ile yapacağı kavratılmalıdır. Halk güvenliğinin teminatı gibi gösterilen orduların çoğu zaman halka karşı bir tehdit gücü olarak demokratik hakların önünde durduğu biliniyor. Bunun yerine yerleşim yerlerinin ihtiyaçları ortaya çıktıkça kendisine yönelen tehlikeyi bertaraf edecek kadar öz savunma gücü oluşturulmalı.

Halk meclisleri işlevsel kılındıkça toplumsal doku da örülmüş olacaktır

Yukarıda sıraladığımız ortak nitelikleri taşıyan özgür yurttaşların yaşadıkları köy, kasaba, mahalle ve şehirlerde pratik biçimde özgür yurttaş meclisleri olarak örgütlenmeleri, tabandan demokrasinin ayaklarının örülmesini ifade ediyor. Her yerleşim yerinin arz ettiği farklılıklara göre meclisler de farklılık arz eder. Her yere aynı biçimde, aynı bileşimde ya da aynı sorunlar üzerinden meclis kurulamayacağı bilinir. Bazen bir üretim biçimi etrafında, bazen bir mahallenin bir sorunu üzerinden, ortak inançsal değerler üzerinden, kültürel ortaklıklar üzerinden vs her türlü ortaklaşma zemini özgür yurttaş meclislerini örgütlemek isteyen öncü için bir başlangıç noktası olabilir. Burada önemli olan, oluşturulacak meclisin mümkün olan en geniş katılımı kapsaması, yerleşim yeri adına karar alabilecek niteliğinin olması ve hepsinden önemlisi, bir araya gelen topluluğun demokratik bir tarzda kararlaşma süreçlerini işletmesi ve söz konusu topluluğun alınan kararlar üzerinden yaşamını örgütlemesidir.

Meclis içerisinde geleneksel olarak oluşmuş her türlü egemenlik ilişkilerinin, hiyerarşilerin, antidemokratik düşüncelerin meclisin niteliğine gölge düşürmemesi önemlidir. Düz bir yaklaşımla, 'bir araya gelen her halk topluluğunun çoğunluğu ile alınmış kararların geçerli olması gerekir' yaklaşımı, sınıflı ataerkil uygarlığın toplumda yarattığı etki ve tahribatları göz ardı etmek olur. Taban demokrasisi kurmak isteyen öncülerin toplum içine sızmış devlet uzantıları ve komünal demokratik değerler ile uyuşmayan toplumsal özelliklerle büyük bir mücadele içerisinde olması gerekir.

Toplumda bu geriliklerin uzun bir tarihsel ve zihinsel formlar olarak şekillendiği göz önüne getirildiğinde, bu kavganın büyük bir bölümünün aydınlatma ve eğitim faaliyeti biçiminde olacağı anlaşılırdır. Bütün yurttaşların meclislerde oluşturulan politikanın hem oluşum süreçlerine katılmaları hem de yürütme –icraat– komiteleri olarak rotasyon ile pratik süreçlere de katılmaları sağlanmalıdır. Böylece bir yandan profesyonel bir yönetici ya da siyasetçi elitin çıkması önlenirken, diğer yandan da günümüz devletinin en büyük parçalarından biri olan bürokrasilerin de önünü alır. Meclislerde yönetimlerin sürekli değişmesi yaklaşımı, bu görevi başarı ile yerine getiren insanların tekrar-

dan o görevi üstlenmesinin önünde engel değildir, fakat herkesin herkesi yönetmesi ve doğrudan katılımı olarak benimsediğimiz demokrasinin niteliğini de zedelememek gerekir.

Meclislerde en önemli özellik öz yeterliliğin sağlanmasıdır

Meclislerde en önemli özellik olarak öz yeterliliğin sağlanması, bunun için meclisin bağlı bulunduğu topluluğun yaşamını idame ettirecek üretim sistemini geliştirmesi gerekir.

Bu bakımdan taban demokrasisinin geliştirilmesi, en geniş halk kesimlerinin sorunlarını çözme ve bunların kamusal ve özel alanda alternatifini oluşturacak tarzda olması gerekir. Bu, toplumsal refahın sağlanmasında stratejik olarak ele alınmalıdır. Bunun yaratılmasında örgütlenmelerin en önemli ayağını zihniyet değişikliğinde görerek, özverili ve sorumlu bir çalışma tarzı, azmi ve bilinciyle bunu yaşamsallaştırmak önemlidir. Katı, merkezi ve sınıflı toplum hastalıklarını aşan, etnik, dini, kültürel farklılıkları vb ayrışmaları ortadan kaldıracak, barış ortamını bozmayacak anlayışa sahip olunmalıdır. Bunu toplumsal hassasiyet ve toplumsal psikolojiye uyarlayarak gerçekleştirmek de önemlidir. Oluşturulacak halk meclisleri demokratik temelde işlevsel kılındığı oranda toplumsal doku da aynı oranda örülmüş olacaktır. Toplumsallığın yaratılmasında halk meclislerine katılımı bu temelde ele alıp yaşamsallaştırmak stratejik öneme sahiptir.

Geliştirmek istediğimiz komünal demokrasinin verili demokrasilerden ayrılan diğer bir yanı, eşit ve özgür yurttaşlık meclislerine dayanıyor olmasıdır. Toplumu demokratikleştirme, demokratik siyaseti geliştirme ve devleti demokrasiye duyarlı hale getirme eşit ve özgür yurttaşlık meclislerinin gelişimine bağlıdır. Toplumun yaygın olarak komün, ocak ve meclislerde örgütlenmesi demokratik toplumu yaratacaktır.

Kavramsal benzerlik taşıdığı için meclis denince, daha çok mevcut demokrasilerdeki meclisler anlaşılmaktadır. Eşit özgür yurttaşlık meclisleri, doğal toplumun içinde örgütlendiği yaşam alanlarıdır. Sokak, mahalle, kasaba ve şehirlerde oluşturulacak meclisler toplumu en küçük hücresine kadar örgütlü kılacak, kendi kendine yeten bir konuma getirecektir. Dolayısıyla eşit ve özgür yurttaşlık meclislerini salt karar alma organları olarak görmemek gerekir. Toplum, üretim başta olmak üzere tüm sorunlarını meclislerinde tartışıp çözecektir. Bu nedenle oluşturulacak meclislerimizin bu yetenekte olması gerekir.

Toplum bio iktidarın tüm saldırılarına karşı kendini meclislerle savunacaktır

Toplumun doğrudan katılacağı yönetim yeri olarak meclis, geçerli olduğu yerdeki tek karar organıdır. Meclis yönetimi klasik yönetim biçiminde olmayacaktır. Her şeyden önce oradaki yaşamı koordine edecektir. Yaşamın ürettiği sorunlara, oradaki yurttaşları katarak çözüm bulacaktır. Bu nedenle ekonomik sorunlardan tutalım, sağlık ve eğitime kadar birçok sorunun çözümü için yerelden katılımcı modellerin oluşturulması önemlidir. Toplum kendini savunma gücünü meclislerde bulmalıdır. Bio iktidarın ürettiği tüm saldırılara karşı toplumun kendisini savunması gerekir. Meclisler aynı zamanda bir savunma gücü olacaktır.

Yine kendine ait bir hukuk sistemi de olacaktır. Adalet ve onur divanları hem meclislerin iç çalışma disiplinleri hem de toplumdan gelen hata ve suçların düzeltilmesinde önemli roller üstlenebilir. Başlangıç açısından bütün bu sorunları çözmek için iki üç kişilik komisyonlar biçiminde çalışmalar başlatılırsa, zamanla bir sistem de kazanır.

Meclis girişim komitelerini oluşturmak önemlidir. Ancak salt bir girişimle sınırlı kalması sistemin oturması ve iş görmesini zamana yayar. Bu nedenle meclislerin bir an önce çalışma düzeneğini oluşturarak toplumu harekete geçirmesi gerekir. Meclis ilanı yapılmadan toplumu demokrasiye çekmenin olanağı yoktur. Yine kalıcı, kendi kendine yeten bir model ortaya çıkmaz. Meclis girişim komiteleri ve sokak komünlerinin yaygınca örgütlendirilmesi meclis ilanına engel değildir.

Ocak örgütlülüğü meclislerden ayrı değildir. Meclislerin içinde çalışacağı, yine meclisin içinde yer alacak komisyonların çalışacağı demokrasi evi ya da halk evleridir. Yasal statüde olması dernekler yasası mevzuatıyla olduğu için sanki dernekmiş gibi yaklaşılması doğru değildir. Ocaklar dernek değil üretim alanlarıdır. Dolayısıyla meclislerin buraya dayanması demokrasinin işlemesi açısından önemlidir.

Aynı şekilde komünleri de bir isim değişikliği biçiminde meclislerle özdeşleştirmemek gerekir. Komün, elbette bir meclis işlevi görür. Yine her meclis bir komündür. Ancak her komün yurttaşlık meclisi değildir. En basitinden en karmaşığına kadar sorunların çözümü için oluşturulacak birliklere komün diyoruz. İnsanların doğrudan katılacakları ve sorunlarını çözecekleri ortaklaşma alanlarıdır. Bu nedenle ihtiyaca göre yaygın komün örgütlülüğünün yaratılması da gerekir. Örneğin sokağı güzelleştirme komününden tutalım, köprü yapma komününe kadar birçok alanda komünler oluşturulabilir. Toplum, komünlerin bu tarzdaki ilişkisi ve çalışma biçimiyle demokrasiye katılacaktır. Yine yurttaşlık meclisleri de komünlere dayanarak varlık kazanacaktır.

Her meclis yurttaşlık meclisi değildir. Toplumsal alanda özgün kimi sorunlara ilişkin kurulan meclisler sadece o özgün alana ilişkin bir işlev kazanır. Örneğin kadın meclisi, kadın örgütlülüğü ve toplumcu demokrasiye katılımın bir biçimidir. Gençlik, emek alanı için de aynı şey söylenebilir. Bütün bu alanlar konfederal örgütlülüklerin özgün ele alınması gereken alanlardır. Böyle olmakla birlikte, bütün bu alanlar yurttaşlık meclislerine de katılacaklardır. Yurttaşlık meclislerinin oluştuğu alanlardaki sistem ve işleyiş onlar için de geçerli olacaktır. Tabii ki bu, o özgün alanlara tersine müdahale etme, tabi olmayı da getirmez.

Paradigma doğru özümsenmediği için komünal meclis sistemi doğru anlaşılmamaktadır. Her çalışmanın meclisi öngörmesi, ama toplumsal örgütlenme sistemiyle bağının kurulmaması bir karmaşa ve çatışma ortamı yaratıyor.

Hemen belirtelim ki, bunun nedeni her örgütsel yapının topluma dayanarak güç biriktirme, toplumu yönetme alışkanlığıdır. Bu, devletçilikten kurtulmama mantığının bir sonucudur. Sorun sadece kimin komün ve meclis çalışması yapacağı değil, toplumun böyle bir örgüte nasıl kavuşturulacağı, kimin bu çalışmaya nasıl katılacağını ve tamamlayacağını netleştirmek olmalıdır. Eşit ve özgür yurttaşlık meclisleri sözleşmede netleştirilmiştir. Komalan sistemine dahil tüm yapılar bu sisteme dayanacaktır. Demokratik siyaset de gücünü bu meclislerden alacaktır. Tabii ki kadın ve gençlik gibi özgün konfederal örgütlenmelerin de komün meclisleri olacaktır. Sokak ve mahallerde kendi özgün meclislerini oluşturacaklardır. Bu, alternatif yurttaşlık meclisleri anlamına gelmemektedir. Özgün örgütlülüklerdir, eşit ve özgür yurttaşlık meclisleriyle iç içe geçecektir. Her eşit ve özgür yurttaş meclisinin olduğu yerde kadın ve gençlik meclisleri de olacak, ama genel sorunlarda eşit ve özgür yurttaşlık meclislerinde birleşeceklerdir. Başta kadın ve gençlik olmak üzere, tüm konfederal yapılanmalar, komün ve birlikler, eşit ve özgür yurttaşlık meclislerinden güç alacak ve vereceklerdir.

Özgür yurttaşlıkta örgütlenmenin temel ölçüsü toplumdur

Önemli bir sorun da demokratik toplumcu siyasetin de meclis sistemine dayanıyor olmasıdır. Demokratik siyasetin meclis modelini esas alması, ayrı meclis kuracakmış gibi algılanıyor. Yurttaşlık meclisleri ne kadar özgür yurttaş hareketinin işiyse, o kadar demokratik siyasetin işidir. Burada önemli olan rol tanımlamasıdır. Demokratik siyaset yürütünler elbetteki yurttaşlık meclisi çalışmalarına katılacaklardır. Yine meclisler oluştuğunda o meclislere dayanacaklardır. Ancak bu rol, geçmişte oluşturulan mahalle komisyonlarının biraz daha genişletilmiş biçiminde olmayacaktır. Meclisler esas alınacaktır.

Demokratik siyaset, meclislerin siyasal koordinatörlüğünü yapacaktır. Yani toplum ile devlet arasında, meclisler ile devlet arasında bir koordine işlevi görecektir. Meclislerle bağı ise meclislerde oluşacak siyasi komisyonlar aracılığıyla olabilir. Böylece meclislerin demokrasi sorunlarını alacak ve bunları devleti demokrasiye duyarlı hale getirmenin gerekçesi yapacaktır. Keza toplumu demokratikleştirme çalışmasına da bu şekilde katılacaktır. Toplumu demokratikleştirme gibi bir görevi varsa, hem yurttaşlık meclisi çalışması hem de toplumsal sorunların çözümüne katılımı olacaktır. Burada dikkat edilmesi gereken husus, bu çalışmaların birbirine karşıt olmadığıdır.

Anlaşılması gereken husus, demokratik siyaset, gençlik, kadın ve diğer yapılarımızın da işlevselliği ve rolü üzerinden özgür yurttaş hareketi tanımı kapsamına giriyor olmalarıdır. Özgür yurttaş hareketi bu çalışmaların bütünüdür. Özgün örgütlülükleri nedeniyle iktidarcı anlamda hiçbiri arasında alt üst ilişkisi yoktur. Bu nedenle yurttaşlık meclisi çalışmalarını oturtma ve yaygınlaştırmaya başlarken, birlikte çalışma esaslarını oluşturmak, bu karmaşayı giderecek tedbirler almak önemlidir.

Her şeyden önce demokratik konfederal sistemin bir bütünlük oluşturduğunu, bunun tek bir çalışma alanıyla sınırlandırılamayacağını, bir çalışmanın eksik ve yetersiz olması durumunda sistemsel bütünlüğün bozulacağını bilmek gerekir. Yine toplumu yönetmekten vazgeçip topluma katılma esas alınırsa, ihtiyaç ilişki ve çelişkisine dayalı bir çalışmayla herkes rolünü oynarsa, toplumsal sorunların çözümünde birlik olunursa, bu parçalı duruş kısa sürede aşılabilecektir. Her çalışma, bir ihtiyacın çözüm karşılığıdır ve diğer çalışmayı güçlendirmektedir. Bir çalışmanın zayıflatılması diğer çalışmaları da zayıflatacaktır. Topluma göre örgütlenme bunu zorunlu kılmaktadır. Burada esas ölçü, topluma göre örgütlenmektir, devlete göre değil.

Buna bağlı olarak yurttaşlık meclislerinin, komünlerin ve ocakların tanımlanması, işlevi, işleyişleri ve sistem haline getirilmeleri de ele alınması gereken konulardır. Toplumun öz yönetim organlarını örgütlerken, bunların nasıl öz yeterlilik ilkesine göre oluşturulacakları, nasıl bir hukuk sistemiyle çalışacakları ve sorunları giderecekleri netleştirilmesi gereken hususlardır. Başlangıç açısından bir anlayış birliği oluşursa uygulamada giderek bu sistem yerleşecektir.

Kendini doğru ifade ediş daralmayla değil pratik kapsayıcılıkla mümkündür

Özgür yurttaş hareketi Önderlik paradigmasına girişte, en yeni çalışmalardan biri olarak başladı. Önderliğe katılma özeleştirimizin bir gereği olarak komünal demokrasiyi, demokratik kuruluşu temel görev olarak önümüze koyduk. Eşit ve özgür yurttaşlığı yeni toplumsal sözleşmeyle demokratik kuruluşun öznesi olarak tanımladık. Çalışmamızın bu açıdan öne çıkan iki önemli hedefi vardı. Bir yandan eşit ve özgür yurttaşlığı geliştirerek toplumsal aydınlanmaya yol açacak, diğer taraftan toplumcu demokrasiyi soyut bir özgürlük olmaktan çıkarıp somut yaşanılabilir düzeye indirgeyecek komün, ocak, meclis çalışması yapacaktı. Toplumu komün, ocak ve meclislerle örgütleyip öz yönetim organlarına

kavuşturacak bir ön çalışmayla demokratik kuruluşun en önemli adımlarından biri atılacaktı. Kısacası komalan sistemin toplumun içinden başlayarak örülmesinde önemli bir sorumluluk üstlendi.

Kadın çalışması temel bir çalışmadır

Gelinen aşamada hareketin öne çıkan sorunu bir kimlik oluşturmadır. Hareketin örgütlenmeden tutalım kadro duruşuna kadar farkını ortaya koyması, topluma bu fark üzerinden gitmesi, ilişkilerini bu fark üzerine oturtması gerekiyordu. İnsana, topluma, doğaya, tarihe, demokrasiye, devlete, kadına yaklaşımı, yorumu ve örgütsel sistemi Önderlik paradigmasına uygun olmalıydı. Bu farkı ortaya koyması çalışmayı aynılaştırmıştır. Hakim olan düşünme yöntemi geleneksel ve dar sınıfsal etkiler taşımıştır. Kadına yaklaşımı ataerkildir. Kadınla doğru çalışmama, yanında yer almama bu nedenledir. Kadın inisiyatifi çalışmalarının zorlanmasını sadece kadının çalışma tarzında aramak yanılgıdır.

Hatta denilebilir ki özgür yurttaş hareketinin en önemli farkı, kendi içinde kadın çalışmasına yaklaşımıydı. Kadının çalışma sistemini eleştirip ataerkilliği görememe ve bunun örgütsel şekillenişleriyle mücadele etmeme özgür yurttaş hareketinin özüyle çelişmiştir. Bu paradigmasal bir yaklaşımdır. Yine devletçi zihniyeti çözemediği için demokrasi anlayışı verili sistemin dışına taşmamıştır. Bu yetersizlik hem hareketin iç işleyişinde hem de meclis çalışmalarında görülmüştür. Bu, zaman zaman kendiliğindenci tutumların gelişmesi, üstte kalma, bireysel tutumların öne çıkması, meclis çalışmalarında toplum adına sözcülüğün yapılması gibi yetersizliklerde görülmüştür.

Genelde olduğu gibi özgür yurttaş hareketinde de ortaya çıkan en temel sorun, Önderlik paradigmasını özümsememedir. Bu yetersizlik genel olarak sözcülük ve koordinasyon çalışmasının işlev kazanmamasına, bireysel tarz ve üslupların aşılmayarak hareketi amatör, dar, aileci bir tutumla yürütmeye, bölgelerin oturtulmamasına yol açmıştır. Yine bu durum ciddi anlamda kadro sorununu da beraberinde getirmiştir. Kadroda ideolojik birikim ve birliğin geliştirilmemesi, bu yönlü eğitimin ihmal edilmesi, klasik, toplum yöneten kadro anlayışını canlı tutmuştur.

“Eğitim faaliyetleri, toplumsal bilinçlenme, meclis ve komün oluşturmanın özü durumundadır. Eğitim paradigmaya ve zihniyete girmede olmazsa olmaz bir koşul olmasına rağmen, kadronun ve halkın eğitiminin yapılmaması konfederal sistemi ulaşılamaz kılmıştır. Dolayısıyla derinlikli eğitim çalışması güçlü pratikleşmeye yol açacaktır”

Temel sorun Önderlik paradigmasının özümsenmemesidir

Eğitim faaliyetleri, toplumsal bilinçlenme ve aydınlanma çalışması olarak meclis ve komün oluşturmanın özü durumundadır. Eğitim paradigmaya ve zihniyete girmede olmazsa olmaz bir koşul olmasına rağmen, kadronun ve halkın eğitiminin yapılmaması konfederal sistemi ulaşılamaz kılmıştır. Dolayısıyla derinlikli eğitim çalışması güçlü pratikleşmeye yol açacaktır. Buna bağlı olarak gelişen diğer bir sorun ise pratikleşmemedir. Dar bir pratikçiliğin ötesine geçilememiştir. Toplumla bağ kurulmuş, ama toplumu örgütleme çalışması derinleştirilememiştir. Komün ve ocaklara içerik kazandırılamadığı gibi, meclis girişim komiteleri şekilsel kalmıştır. Eski ile yeni arasında bir tekrar yaşanmıştır.

Toplumsal ihtiyaçlar üzerinde öz yeterliliği esas alan bir örgütselliğe çekme ve ortaklaştırmada, çözüm gücü yapmada birkaç denemenin ötesine geçmemiştir. Çalışma sisteminde de tarz ve yöntem tutturulamadığı için kimi zaman aşırı yerele gömülerek klasik cephe çalışması yürütülürken, kimi zaman da sivil toplumcu bir görünüm alınmıştır. Esas çalışma derinleştirilemediği için bünyesinde dar bir eylem hareketine düşme riskini sürekli taşımıştır. Çözümsel eylem anlayışı geliştirilememiştir. Eylem ve örgütlenme diyalektiği doğru kurulamamıştır.

Diğer önemli sorun ise genel çalışma içerisindeki yeri ve rolünün tam olarak netleşmemesidir. Burada kendini tanımlamada halen ciddi bir yetersizlik yaşanmaktadır. Hareketin başlangıç sürecinde daha çok içe dönük olması, kendini esas alması gelişimi açısından anlaşılırdır. Ancak hareket genişleyip büyüdükçe, Önderlik paradigmasındaki siyasal ve toplumsal sistemin bütünlük içinde kavranmaması, hareketin zaman zaman özel ve genel çalışmalar arasında med cezir yaşamasına, ayrı durmasına yol açabilmiştir.

Genel ve özel tartışmalarının hareketin gündemine girmesi, gençlik, kadın hareketleri, demokratik siyaset ve diğer kurumsal yapılarla kapsayıcı bir ilişki alanı oluşturamaması bu nedenledir. Genelde sorunların kaynaklarını dışta aramak doğru değildir. Diğer yapılar için, ‘çalışmaya girmiyorlar, ortaklaşmıyorlar’ demek hem kolaycı bir yöntem hem de buradaki yetersizliğini görmemektir. Dolayısıyla kendini doğru sayan, dışını yanlış gören bir anlayış hareket çalışmalarını daraltabilmiştir. Yine olabilecek katılım ve ortaklaşmaları sınırlamıştır. Daha da önemlisi, hareketin yanlış tanınmasını ve tartışılmasını beraberinde getirmiştir. Burada kendini doğru ifade ediş daralmayla değil, pratik kapsayıcılıkla mümkündür. Salt kendini doğru görme ve dışını eksik, yanlış değerlendirme, özünde özgür yurttaş hareketinin perspektifine uymayan iktidarcı bir anlayışın dışa vurumudur.

Bu anlamda çalışmanın büyümesine paralel zihniyete girmeme ve bunun yol açtığı zorlanmalar, hareketin esas zeminine oturtulmasını da engellemiştir. Gelinen aşamada özgür yurttaş hareketinin geride bıraktığı zengin deneyimine dayanarak, yaşadığı bu sorunları bir an önce aşıp örgütsel sistemini oturtması gerekmektedir. Yine açığa çıkan temel sorunlarından biri de demokratik ekolojik cinsiyet özgürlükçü toplum paradigmasının bütünlük içerisinde algılanmamasıdır. Paradigmasal değişimin en önemli boyutunu bilinç ve zihniyet oluşturmaktır. Bu anlamda sistemimizin nasıl anlaşıldığı ve algılandığı önemlidir.

İdeolojik doğrultu kazanmadan, kadroda ideolojik birlik yaratmadan, pratik

politika başarılı kılınamıyor. Parçalı duruşların kaynağı budur. Önderliğin zihniyet oluşturmayı değişim stratejisinin başına koyması bu nedenledir. Düşünsel aydınlanma olmadan, düşüncede yeni değerler sistemi oturmadan, kullandığımız kavramlardan tutalım duygu dünyasına kadar bu değerler yansıtılmadan zihniyet oluşturulamaz.

Demokratik ekolojik cinsiyet özgürlükçü toplum paradigmasının felsefe, etik, devlet, demokrasi, toplumsal ekoloji, toplumsal cinsiyet gibi belli başlı konularda getirdiği yorum, güçlü bir bakış açısı ve tarih anlayışına dönüşmelidir.

Taban demokrasisi toplumsal kesimlerin kendini var etme yeridir

Demokratik ekolojik toplum paradigması doğrultusunda kadının konfederal örgütlülüğü ve sisteminin, kadın özgürlük ideolojisinin bilinci ve mücadelesiyle gelişeceği tartışmasız bir gerçektir. Kürdistan'da demokratik konfederal sistem, kadın özgürlüğü, eşitliği ekseninde geliştiği oranda yaşam bulacaktır. Özgür, eşit ve demokratik toplumsal kuruluş kadın öncülüğü ile gerçekleşecektir. Demokratik toplumsal kuruluşun yeni özelliği ve niteliği kadın eksenli olmasıdır. Bu yüzden her zamanki gibi ideolojik ve örgütsel mücadele hayati değer taşımaktadır. Kadın hareketinin yeniden toplumsallaşması ve bu temelde örgütlülüğünün sağlanması taban örgütlenmelerinin geliştirilmesiyle mümkün olacaktır. Tabandan oluşturulacak olan kadın meclisleri kadının özyönetimini, iradesini, toplumun demokratikleşmesini geliştirecektir.

Özgür yurttaş hareketinin egemen cinsiyetçi zihniyet ve sistemden çıkışının en önemli ayağının kadın örgütlülüğünün ve iradesinin stratejik önemde ele alınması olduğu kabul görülmesi gereken yaklaşımdır. Bu nedenle özgür yurttaş hareketi meclis çalışmaları içerisinde şekillenen ve kimlik kazanmaya çalışan özgür kadın inisiyatifi, toplumsal kuruculukta çalışmanın mihenk taşını teşkil etmektedir. Her ne kadar kadının toplumsal alanda kendi toplumsallığını nasıl oluşturacağı konusunda yaşadığı sistemsel ve örgütsel sıkıntılar olsa da, özgür yurttaş meclisleri içerisinde kadın meclislerinin oluşturulmasıyla, toplumsal sorunların ve cinsiyetçiliğin aşılmasında önemli bir başlangıç olacaktır. Kadın konfederalizminin yurttaş meclisleri içerisindeki yeri ve önemi yeterli düzeyde tanımlanmadığı takdirde, çalışmanın tali ve taktiksel ele alınmasına, dolayısıyla çalışmanın iktidarcı ve devletçi gelişmesine yol açacaktır.

Özgür yurttaş hareketinin en önemli ayağı kadın örgütlülüğüdür

Kadın, çalışmalarda kendi özgün örgütlülüğünde derinleşemediği gibi, hareket içerisinde de kendi öz gelişimini yeterince sağlayamadı. Kendini hareketin öznesi olarak görmeyen, pasif ve kendiliğindenci bir çalışma tarzının hakim olduğu ve bunun yarattığı sıkıntılar, özgür kadın inisiyatifi çalışanlarını da zor durumda bırakmış, bu da çalışmaların örgütsel pozisyonunu zayıf kılmıştır. Özgür yurttaş hareketi ve özgür kadın inisiyatifi çalışmalarının ayrıksı durması, kadının kendini tanımlamada ve yurttaş kimliğiyle ifadesini bulmada yaşadığı sıkıntıdan kaynaklanmaktadır. Özgür kadın inisiyatifi koordinasyonunun oluşturulması önemli bir motivasyon ve moral yaratmış olsa da, iradeleşmenin önemine denk bir örgütsel mantığın, yaklaşım ve planlamanın yeterli düzeyde geliştirilememesi, süreçle çalışmanın kendi haline bırakılmasını, biraz da herkesin kendi inisiyatifi ve vicdanıyla yürüttüğü bir pratiğin ortaya çıkmasını beraberinde getirmiştir.

Geçtiğimiz süreç içerisinde özgür kadın inisiyatifi çalışmalarına verilmek istenen ağırlık doğru anlaşılamadığı gibi, çalışmanın yeniliği ve amatörlükler de eklenince yeterli düzeyde geliştirilemedi.

Sonuç olarak, iç örgütsüzlüğü ve yaklaşım sorunlarından kaynaklı belli bir daralmayı yaşadı. Özgür kadın inisiyatifi öncelikli olarak cins bilinci ve kadın kimliğini ideolojik ve örgütsel alanda kazanmalıdır. Bu nedenle önümüzdeki süreçte kadın iradesi olarak özgür kadın yurttaş felsefesini ve zihniyetini derinleştirmeyi ve netleştirmeyi temel bir hedef olarak önüne koymak durumundadır. Dağınık ve pasif kalışın altında yatan 'merkeziyetçi olmayalım' anlayışı, kişi iradesi üzerinden mecliste örgütlenmeyi sağlamak ve birey toplum dengesini bunun üzerinden güçlendirmeyi ve oturtmayı esas almak, örgütlü, öz yeterliliğe ulaşmış yerel kadın aktivistler üzerinden kadın meclis çalışmalarını geliştirmek hedefinde olabilmelidir.

Meclis tanımında kadın hareketi de başta olmak üzere tüm örgütlerimiz netleşmek zorundadır. Bu anlamda bireyi nasıl bu sistemde özne haline getireceğimiz, nasıl devletten arınarak komünal olacağımız önemli olmaktadır. Yönetim organizasyonlarını doğru tanımlamayıp yanlış kurarsak, altından kalkamayacağımız sonuçlar bile ortaya çıkabilir. Bu nedenle, 'bu toplumu devletin içinden nasıl çekeceğiz, bu meclisleri nasıl oluşturacağız? Bu meclislerimizin niteliğini nasıl yaratacağız? Toplumu yönetmeden, hiyerarşimizle sınıf oluşturmadan bu toplumsal organizasyonları nasıl başlatacağız? Kadın yurttaşlığını bu organizasyonlar içinde nasıl tanımlayacağız? Oluşturulacak özgür yurttaş meclisleriyle ilişki hukuku, kadının katılımı, kadın meclisleriyle genel meclisler arasındaki bağımlılık nasıl olacak?' vb sorularla çoğaltabileceğimiz yoğunca kafa karışıklığı yaratan durumlar var. Bu nedenle meclis tanımını bütün hareket ve özelde de bu çalışmayı yapan bileşenlerle tartışmak ve ortaklaşmak kesinlikle gereklidir. Aksi takdirde kadın hareketi ayrı, özgür yurttaş hareketi ayrı, DTP ayrı, DEM GENÇ ayrı, kültür ayrı meclis kurma tartışmaları yaparsak, daha mahalleye girmeden bu halkı şimdiden parsellemiş oluruz.

Bu nedenle sistemimizi yeniden örerken hiçbir dönem olmadığı kadar halkın katılımına önem vermek ve halka inmek büyük önem taşıyacaktır. Çalışmalarımızın merkezi köyler, mahalleler ve sokaklar olacaktır. Demokratik konfederal sistem, komünal değerleri en çok temsil eden, sistem dışı kalmış kadının komün, ocak ve meclis halkalarını örmesiyle oluşacaktır.

Çağımızın Emevi hareketi AKP'nin kadın politikası

"AKP'nin Kürdistan'da Kürt kadınına yönelik çok özel bir stratejisi ve planı var. Yoksulluğun ve cehaletin kol gezdiği Kürdistan, AKP'nin islam maskeli sömürücü politikalarına oldukça elverişli bir ortam sunuyor. Yıllardır devletin yoksullaştırmaya dayalı politikaları sonucu, bir lokma ekmek dahi bulamayan yığınca insan oluşmuş. Bugüne kadar gelmiş geçmiş özel savaş hükümetlerine taş çıkartan AKP, açlık politikasını en ileri düzeyde uygulayan, uygularken de en alçakça ve ahlaksızca yöntemleri kullanan bir hükümet oldu"

Ortadoğu'da çok sıcak ve gerilimli gelişmelerin yaşandığı bir süreçten geçiyoruz. Birbiri ile mücadele eden güçlerin kararlılığı, siyasal gelişmeleri doğru değerlendirip adımlarını buna göre atması, her güç açısından sonucu belirleyecek önemli bir avantaj olacaktır. Kürt özgürlük hareketi açısından kader tayin edici nitelikte olan bu süreçte bölgeye hükmeden güçler şiddeti ve savaşı tırmandırarak, daha kanlı ve karanlık bir süreci de başlatabilir. Buna karşılık halkın özgürlük eğilimi, görkemli bir direniş sergileyip mücadeleyi yükselterek, halklara ve topluma özgürlük ve barış da getirebilir. Yani burada kilit rol oynayan mücadeledir, mücadele duruşudur. Hangi güç mücadele iradesini daha güçlü ve etkili ortaya koyarsa başarı şansını da o oranda elde etmiş olur. Bu açıdan mücadele yürüten güçlerin inançlı, dirayetli, azimli ve direngen tutumları süreç üzerinde belirleyici bir role sahiptir. Böyle bir duruş da en fazla kadından beklenen bir duruştur. Çünkü, kadının doğası, düşünsel, duygusal, ruhsal yapısı buna denk bir yaratılıştadır.

İnsanlığın yazılmamış ancak bin yıllarca yaşanmış tarihi, kadının erkeği de kapsayan bütünlüklü, kendine güvenli, çekici, sürükleyici, örgütleyici, eylemci bir yaratılışa sahip olduğunu ispatlamıştır. Kadın, kutsal kitapların iddia ettiği gibi erkek bedeninin bir parçası değil, erkeği de kapsayan bir varoluşa sahiptir. Yani kadın, Adem'in kaburga kemiğinden yaratılmış, eksik, güçsüz ve erkeğe muhtaç zavallı bir varlık değildir. Yine iddia edildiği gibi kadın, 'insan olan erkeğe' hizmet etsin, onu tatmin ve memnun etsin diye de yaratılmamış, varolmamıştır. Bu tür savlar çok sinsi ve hainane bir biçimde yapılan büyük bilinç çarpıtmalarıdır. Bu çarpıtmalar, yalan yanlış mitoslar geliştirilerek işlenmiş ve herkesin inandığı ideolojiler haline getirilmiştir.

Ortadoğu tarihinin saklı kalan yüzü kadın gerçeğidir

Ortadoğu'nun ortaçağ karanlığına saplanıp kalmasında kadını insan dahi görmeyen, onu erkeğin bir eki, malı, hizmetçisi olarak ele alan kutsal bilinen metinlerin çok belirleyici bir rolü vardır. Din ve inanç olgusuna basit ve sıradan yaklaşmamak gerekir. Din halen milyonları kapsayan, saran ve etkisi altına alan güçlü bir olgudur. Bugün sadece bölgemizde milyonlarca insan bu yalana gerçek sanarak inanmakta ve yaşamaktadır. Kadını gerçekten de bir insan olarak görmemekte, Adem'in aklını çeldiği için tanrı tarafından cezalandırılan kötülüklerin anası olarak düşünmektedir. İnanan bu insanlara göre kadın bir şeytandır. Ve halen bölge bu gerici yalan yanlış inanç kalıplarının şekillendirdiği çürümüş zihniyet ve sistemlerle yönetilmektedir. Ve ne acıdır ki, Özgürlük hareketinin dışında hiç kimse tarihi baş aşağı bir gidişe sürükleyen bu sahte gerçeklere cesurca eğilememekte, mücadele etmemekte ve asıl gerçekleri gün ışığına çıkarmak, yaşatmak için irade ortaya koyamamaktadır.

Toplumun kişilik ve kimlik kazanmasında belirleyici bir rolü olan kadın, acaba neden bu kadar hiçleştirildi ve lanetlendi? En genel hatlarıyla bir iki hususa dikkat çekecek olursak; kız olsun erkek olsun her ikisini de doğuran, besleyen, büyüten kadındır. Çocuğu yetiştiren biri olarak doğalında ilk eğitimini de verendir. Yani bir insanın karakter şekillenmesinde 1-7 yaş arası dönem belirleyici denilecek düzeyde bir etkiye ve öneme sahipse, o halde kadının bu yaşlarda verdiği eğitim o insanın karakterini oluşturmada çok temel bir yere sahiptir. Bu durumda kadının eğitim ve bilinç düzeyi ne ise çocuğuna verdiği de o kadardır. Kendisinde olan neyse onu verir çocuğuna, fazlasını değil. Yaşamda gördüğünü, öğrendiğini ve öğretileni verir. Peki bu durumda kendisinde olan nedir, ne kadardır? Öğrenip de öğrettiği nedir?

Bilinç, insanın kendisini tanımasıyla bağlantılı bir olgudur. Tanımak için bilmek lazım. Bilgi olmadan tanımayı geliştiremez insan, tanıma olmadan da bilinci. Bundan hareketle şu soruyu sormak yanlış olmasa gerek; kadın kendisini

ne düzeyde, nasıl tanıyor? İşte acı olan gerçek şu ki, kadının kendisini tanıma düzeyi ve biçimi çok çok geri bir sınırda seyrediyor. Kendisini eksik insan, erkeğin malı, hizmetçisi gören, kendine güvenini, saygısını yitirmiş bir kadın, çocuğuna bunun ötesinde ne verebilir ki?

Erkeği kadından üstün düşündüğü için erkek çocuğu, kadını hiçleştirme üzerinden uydurulmuş paşa ideolojisini vererek yetiştirir. Kız çocuğunu ise kendisi gibi her türlü hizmete hazır, erkeğine sadık, boynu bükük ve yitik!... Bu çark sürekli bu biçimde dönerek, evrilerek, çevrilerek çağın toplumu denilen olguyu oluşturur. Ve bu sahte çarpıtılmış realiteden oluşan toplum, sağlıklı bir toplum olmadığı gibi, içinde kadına dair bütün bir gerçeği de gizli tutar her zaman. Gizlediği nedir?

İnanç örtülü yalanlarla kadının bilinci çarpıtıldı

Toplumun şekillenmesinde ve oluşumunda olumlu veya olumsuz büyük bir etki gücüne sahip olan kadın, erkek milliyetçiliğine ve fetişizmine dayalı ataerkil bir ideoloji ile kendisine yabancılaştırıldı ve inanç örtülü yalanlarla bilinci çarpıtıldı. Ataerkil ideoloji, kadını kendi çizgisinin militanı yaparak dünyada yaşam şansı buldu, kurumlaştı ve sistemleşti. Bugün de gelişimini sürdürmek için köle kadına ve kadın yoluyla köleleşen topluma çok büyük bir ihtiyaç duymaktadır. Bu açıdan kadının kölelik statüsünün devam etmesi için elinden geleni yapmakta, her gün yeni argüman ve zehirletici, öldürücü silahlarla devreye girmektedir.

Egemen sistem şunu çok iyi bilmektedir ki, kadını kazanmak toplumu kazanmak demektir! Bu gerçek kadının sahip olduğu ama sistem tarafından yalanlarla üstü örtülen, gizli tutulan gücüne dikkat çekmektedir.

Kutsal kitaplarda da geçen kadına dair yalan yanlış her söylemin amacı, kadının bu gücünü gizleme çabasıdır. Zaten tarihin ilk komplosu, bu gücün özünü saptırıp sistemin hizmetine sürerek, tasfiye etme veya gizleme temelinde ortaya çıkmıştır. Kadının gücünden duyulan korkuyla birçok yalan uydurulmuş ve bu yalanlar 'tanrının birer emri' diye kutsal metinlere konulmuştur. Başta kadın olmak üzere bütün bir toplum buna inandırılmış ve köleleşen kadın üzerinden toplum köleleştirilmiştir. 'Önce kadın düşürüldü ve sonra da toplum' deyiminin anlatmak istediği acı gerçek de budur.

Bu bilinç çarpıtmasını çağa uydurarak en etkili geliştiren ve bunun siyasetini yürüten güçlerin başında, ataerkil ideolojinin fedai militanlığını yapan AKP geliyor. Bu anlamda AKP'nin kadın politikasını çözümlemek, bir bakıma çok büyük oranda AKP'nin gerçeğini de çözümlemek demektir.

> **"Kutsal kitaplarda da geçen, kadına dair yalan yanlış her söylemin amacı, kadının bu gücünü gizleme çabasıdır. Zaten tarihin ilk komplosu, bu gücün özünü saptırıp sistemin hizmetine sürerek, tasfiye etme veya gizleme temelinde ortaya çıkmıştır. Kadının gücünden duyulan korkuyla birçok yalan uydurulmuş, bu yalanlar 'tanrının birer emri' diye kutsal metinlere konulmuştur"**

AKP, kuruluşundan bu yana kadına dönük çok ciddi ve çirkin bir faaliyet içerisindedir. AKP'nin yeniden iktidara gelişinde kadın çalışmalarının ve kadın oylarının azımsanmayacak bir etkisi vardır. Seçim sürecinde en aktif faaliyet yürüten kesim, AKP'nin kadın kollarıydı. Türkiye'de ve özellikle Kürdistan'da kapısını çalmadıkları aile, oturup sohbet etmedikleri, sorunlarıyla ilgilenmedikleri, ihtiyaçlarını sormadıkları kadın kalmadı. Bu tarz bir ifade biraz abartılı olsa da büyük oranda bir gerçeği de yansıtmaktadır. Seçim sürecinde AKP'li kadınlar bir bakıma çalmadık kapı bırakmadılar. İşe, en yoksul evden, en yoksul semtten başladılar.

AKP kadın özgürlüğü adına çalışma yürüten örgütlerin yapması gerekenleri yöntemde esas alarak, kendi anlayışına, tarzına, üslubuna uydurup yaptı ve hala yapıyor. AKP, güçsüz ve çaresiz düşürdüğü kadına bir kurtarıcı edasıyla el atarak kadının duygularını sömürüyor, hizmetine sürüyor, kendi militanı yapıyor. Militanı haline getirdiği kadınla da toplumdaki diğer kadınları zehirliyor, düşürüyor.

AKP kadını devletçi sistemi üreten etkili bir makine haline getirmiştir

AKP militanlığını yapan kadın, kendi kadın kimliğinden uzaklaşmış, zehirlenmiş bir kadındır. Din ve inanç adına kadına götürdüğü tek şey, onu daha fazla erkeğin malı ve kölesi haline getirmektir. Kadını, iktidarcı devletçi sistemi üreten, onun toplumunu yaratan etkili bir makine haline getirmektir. Sistem için gerekli olan insan tipolojisini şekillendirmesini sağlamaktır. Kadına verdiği ve öğrettiği tek şey, nasıl kusursuz bir biçimde erkeğin ve egemen sistemin sadık hizmetkarı olacağıdır. Ve bu sistemin büyümesi için yeni nesillerin yetişmesine ne biçimde katkı sunacağıdır. Çocuklarını bu temelde nasıl daha iyi eğitebileceğidir.

Köle statüsünü aşmamış aksine onu daha da pekiştirmiş bir AKP'li kadın, kadına kölelik ideolojisi dışında bir şey veremez. AKP'li kadının yapacağı tek şey kadının kölelik zincirlerini çoğaltarak, onu daha sıkı ve kopmaz bağlarla sisteme bağlamak, bağımlılaştırmaktır. AKP adına faaliyet yürüten kadın, bunun ötesine, dışına çıkamaz. Çünkü, kendisinin inandığı, inandırıldığı yalan da budur: Erkeğin eki, sadık kölesi olarak ona ve yarattığı sisteme mutlak hizmet ve itaat etmek!

Bu hizmet anlayışına sıkı sıkıya bağlı olan AKP'li kadınlar, ellerinden ne geliyorsa onu ortaya koyarak çalışıyor. Sınırsız bir çabayla yöneldikleri alanların başında da Kürdistan geliyor. Kürdistan'da AKP'nin Kürt kadınına yönelik çok özel bir stratejisi ve planı var. Yoksulluğun ve cehaletin kol gezdiği Kürdistan, AKP'nin islam maskeli sömürücü politikalarına oldukça elverişli bir ortam sunuyor. Kürdistan'da devletin yıllardır yok-

sullaştırmaya dayalı yürüttüğü politikaları sonucu, bir lokma ekmek dahi bulamayan yığınca insan oluşmuştur. Bugüne kadar gelmiş geçmiş özel savaş hükümetlerine taş çıkartan AKP, açlık politikasını en ileri düzeyde uygulayan, uygularken de en alçakça ve ahlaksızca yöntemleri kullanan bir hükümet oldu.

Kürdistan'da fuhuşun artmasının perde arkasında AKP vardır

Bunu nasıl mı yapıyor? İş ve üretim sahalarını insanlara kapatarak önce halkı açlığa mahkum ediyor ve ardından mikro kredilerle insanları satın alarak kendisine bağımlı kılıyor.

Eğitimsiz, yoksul ve aç insan, karnını doyurmak ve hayatta kalmak için onurunu haysiyetini satan bir noktaya getiriliyor. Kürdistan'da fuhuşun bu kadar yaygınlaşmasının perde arkası bu gerçekliktir. Satarak para kazanacağı bir şeyi kalmayınca insanlar bu defa bedenini satıyor. Onurunu kaybetmiş erkek, karısını, bacısını, kızını pazarlıyor. Yine kadın aileyi geçindirmek için açık ya da gizli biçimde bedenini sunuyor. Deniliyor ki; artık bırakalım Kürdistan'ın şehirlerini bazı köylerinde dahi fuhuş yapılıyor. Bu, devletin ve AKP'nin Kürt kadınına ve toplumuna yönelik geliştirdiği Kürt kültürünü yozlaştırmaya dayalı bir özel savaş konseptidir.

Bu konseptin amacı, Özgürlük mücadelesinin Kürdistan'da yarattığı özgürlük değerlerini yozlaştırmaktır. Özgürlük ahlakına dayalı oluşan demokratik birikimleri tasfiye etmektir. Ve AKP bunu kadın üzerinden yapıyor. Bir taraftan sözde sorunları ile ilgilenmek ve ihtiyaçlarını karşılamak için kadına giderek, onu din aldatmacasıyla ataerkil sistemin en karanlık noktalarına çekerken diğer yandan yoksulluğunu ve cehaletini besleyerek kadını düşünsel, duygusal, ruhsal ve bedensel sömürünün çarkına alıyor. Yapılan araştırmalara göre AKP iktidara geldiğinden beri Kürdistan'da açlıkta ve fuhuşta çok ciddi bir artış yaşanıyor.

AKP çizgisi Muaviye çizgisidir

İslamiyet adına hareket eden bir parti nasıl oluyor da fuhuşu bu kadar geliştirebiliyor? Bu gerçek islami ideolojinin neresinde var? Hz. Muhammed çizgisi bu mudur?

Çok iyi biliyoruz ki, Hz. Muhammed'in ilk savaşı cehalete karşıdır. Hz. Muhammed'in ilk savaşı, diri diri toprağa gömülerek üzeri örtülen kadın trajedisini ortadan kaldırmaya karşıdır. Hz Muhammed, Önder Apo'nun deyişiyle *"dinsel dogmatizmle değil de bilimsel tarih ve toplum anlayışıyla yaklaşıldığında son derece öğretici bir ideolog, siyaset ve eylem adamıdır."* Önder Apo'nun vurguladığı temelde Hz Muhammed dönemini bilimsel temelde okursak göreceğiz ki, o kendi döneminin gerçek bir demokratı ve devrimcisidir. Kadına karşı insani, etik değer yargılarını geliştirmek için çalışmış, Arap toplumunun düşürülüşünü kadın düşürülüşünde görerek yüceltmeyi de kadından başlayarak yapmaya çalışmıştır. Kadınların diri diri gömülmesini yasaklamış, Hatice şahsında kadına değer vererek bir ahlaki değer yargısı yaratmaya çalışmıştır.

İslamiyet adına hareket eden AKP'nin, Hz Muhammed çizgisiyle uzaktan yakından bir alakası yoktur. AKP çizgisi bir Muaviye çizgisidir. Emevi, Abbasi çizgisidir. Tarihten çok iyi biliyoruz ki, Hz Muhammed çizgisini, yani gerçek islam ideolojisini özünden saptıran Muaviyedir. Ardından Emeviler ve Abbasiler bu çizgiyi derinleştirerek sürdürmüşlerdir. Muaviye ve Osman'ın dayandığı Emevi kolu, islamiyet devrimi tam başarıya ulaştıktan sonra müslümanlığa geçmiştir. Geçiş ise yürekten değil tamamıyla çıkar temelindedir.

Muaviye ve Emevi çizgisinin devamı olan AKP de islamiyeti tamamen bir siyaset aracı olarak kullanıyor. Dini kullanmada oldukça çıkarcı ve Makyavelisttir. İktidarı için yapmayacağı kötülük, işlemeyeceği suç yoktur. AKP'ye göre -tıpkı Emeviler gibi- iktidar için her yol mubahtır. Acıdır ki iktidar hesaplarından dolayı Hz Muhammed öldüğünde cenazesi üç gün yerde kalmıştır. Ehlibeyt denilen yakın çevresinin başına o çağda eşine ender rastlanan en büyük trajediler getirilmiştir. Kerbela, trajik bir olay olmanın ötesinde Hz Muhammed çizgisine en büyük ihanettir. İslamiyet açısından sonraki sürecin nasıl gelişeceğine dair kötü bir mesajdır. İslamiyet tarihinde vahşetin, fanatizmin başlangıcı ve ihanet çizgisinin zaferidir. Yani sahte islamın zaferidir Kerbela.

O açıdan Önder Apo sahte islami ideolojinin şekillendirdiği Ortadoğu gerçeğini dile getirirken şunu söylüyor: *"Marx, bir dönem Fransa'da kendi zamanında yapılan Marksizm tartışmalarını gördüğünde şöyle der: 'Ben Marksist değilim.' İnanıyorum ki, Hz Muhammed bir kalkıp kendi ümmetinin çağla yaşadığı çelişkiyi görse, çok daha kesin bir biçimde 'Ben islam değilim' diyecektir."*

Nakşiciliğe dayanan AKP'nin gerçeği, sahte islam gerçeğidir. Nakşicilik de aslında çıkar temelinde gönülsüzce müslümanlığı kabul eden, kökeni yahudiliğe dayanan bir çizgidir. Özünde bu da bir ihanet çizgisidir. Öyle ki ihanetle şekillenen bir islami çizgiye, daha önce bağlı olduğu değerlere ihanetle giriş, çok daha katmerli, kanserli ve krizli bir islami kimlik tartışmasını gündeme getiriyor. Bu düzeyde çarpıtılmış bir islami ideolojinin siyasetini yapmak hiç kuşkusuz vahşet yaşatır, felaketle de sonuçlanır.

Kürdistan'da AKP'nin dayandığı Nakşicilik, ihaneti üreten kaynaktır. Bu kaynaklar AKP'nin sahte islam çizgisini besliyor, Kürdistan'da ona yaşam zemini sunuyor. AKP Kürdistan'da yaşamını,

sahte islam propagandası ile yoksulluk, fuhuş, töre adına işlenen cinayetler üzerine inşa ediyor. Nitekim koruyuculuk ve ajanlık da bu çizginin Kürdistan'da yaşam bulma biçimleridir.

Devletin cehalet üreten politikaları ihanetin varoluş zeminidir

Onurunu satan, özüne ters düşen bir insan, her şeyi yapma gözü karalığına sahiptir. Halkına en büyük zararı bu kesimlerin verdiği açıktır. Bu kesimler halkına düşmandan daha fazla düşman kesilmiştir. Adeta ihanet etmenin düşürülmüş, iğdiş edilmiş yarım insan hali ile karşısında onurlu ve tam insan olarak durana, yaşayana tahammül edemeyen, agresif bir ruh hali ile saldırıp duran bir pozisyondadır. Kendisinde kaybedip de onda gördüğü insani yanlara hiçbir ahlaki ölçü tanımadan yöneliyor. Bu hastalıklı ruh hali onları düşmandan daha azgın bir düşman durumuna getiriyor. O yüzden Kürdistan'da ihanet bitmiyor.

Devletin, açlığı, cehaleti ve yozlaşmayı üreten politikaları her dönem ve zamanda ihanetin varoluş koşullarını oluşturuyor. Aç, yoksul, cahil insan sınırsız baskılar altında onurunu sattıkça ihanete yöneliyor. İhanete yöneldikçe kendisini sömüren canavarı büyütüyor, kendisi de düştükçe düşüyor.

Zehir Oyunu'nu izleyen bir tek insan -gerçekte insansa eğer- "bu trajediden ben etkilenmedim" diyemez. Kürdistan'ın trajedisi, Zehir Oyunu'ndaki kadın trajedisidir. Orada gencecik kızların ve erkeklerin yaşadıkları, Kürdistan'da devlet olan AKP'nin yaşattıklarıdır ve yaşatmak istedikleridir. AKP çok açık ki, Kürdistan toplumunu kadın yoluyla fahiş bir toplum haline getirmeye çalışıyor. Bu konseptin adı zehir oyunudur.

Bir toplumda ahlakı çözmek, kültürü yozlaştırmak, insani değer yargılarını tahrip etmek için, açlıktan, fuhuştan, ihanetten daha etkili bir yol olamaz. Otuz yıllık Özgürlük mücadelesinin büyük bedellerle ortaya çıkardığı değerler ancak bu biçimde heder edilebilir. Çünkü, özgürlük değerleriyle buluşmuş, yeni bir özgürlük ahlakı oluşturmuş, özgür bir Kürt bireyi, toplu-

mu, erkek egemen sistemin, sahte islami politikaların yaşam zeminlerini kurutuyor. O açıdan devlet de AKP de saldırılarında hiçbir etik sınır tanımıyor.

AKP genel seçimler sürecinde kadın üzerinde yürüttüğü siyaseti yerel seçimlere hazırlık sürecinde de yürütmeye çalışıyor. Kadın kollarını genişletiyor, aktifleştiriyor. Şiddetin, savaşın ürünü olan aile içi şiddet yüzünden çaresiz duruma düşmüş kadına yardım adı altında sığınma evleri açıyor. Bu politik girişimler kadına en büyük hakareti içermesine rağmen AKP için bir örgütleme tarzı haline gelmiş durumda. Devlet ve Kürdistan'da devlet olan AKP, Kürt kadınını Özgürlük mücadelesinden koparmak için sığınma evlerinden tutalım, sağlık ve ekonomi kredilerine kadar, medya yoluyla kadını sanal dünyaya hapsetmekten fuhuş ve uyuşturucu batağına çekmeye kadar onlarca yol ve yöntemle kadını

> **"Onurun kadın şahsında somutlaşması doğru bir yaklaşımdır. Bir halkın kadını onurluysa o halkın kendisi de onurludur. Elbette onur, gerici feodal zihniyetin ve sistemin ele aldığı biçimiyle kadın cinselliğine, bedenine indirgenmiş, mülkleştirilmiş kaba bir namus anlayışı da değildir. Kişiliğini, kimliğini, özgürlüğünü kazanmış kadın gerçeğidir"**

postmodern kültür içine çekerek özgürlük arayışlarını öldürmeye çalışıyor. Örneğin, son yıllarda fuhuş kadar uyuşturucu kullanımının da Kürdistan'da oldukça yaygın olduğu söyleniyor. Kürt gençleri uyuşturucu yoluyla Özgürlük mücadelesinden uzaklaştırılıyor. Kürdistan kadını ve gençliği fuhuş ve uyuşturucu batağına çekilerek toplumun temel değer yargıları dejenere ediliyor ve ahlaki yozlaşma yaratılıyor. Bu hiç şüphesiz çok iğrenç ve tehlikeli bir imha ve bitirme planıdır.

Ortak kültürün aşındığı yerde toplum halk olma bilincini yitirir

Bir halkı var eden, onu bir arada tutan temel değer yargıları vardır. Bunların başında kanla, acıyla, emekle yarattığı kültürü ve özgürlük ahlakı gelir. Ortak akıl, ortak duygu, ortak ruh, ortak acı, ortak sevinç sonucunda oluşan bu kültür aşındı mı, o toplum halk olma, insan olma bilincini yitirir. Çünkü artık o onurunu yitirmiştir. Onur yitimi toplumsal bilinç yitimine yol açar. Onur duygusu insanı insan yapan, çok temel bir insani erdemdir.

Onurun kadın şahsında somutlaşması da doğru bir yaklaşımdır. Bir halkın kadını onurluysa, o halkın kendisi de onurludur. Elbette onur, gerici feodal zihniyetin ve sistemin ele aldığı biçimiyle kadın cinselliğine, bedenine indirgenmiş, mülkleştirilmiş kaba bir namus anlayışı da değildir. Onur, kişiliğini, kimliğini, özgürlüğünü kazanmış kadın gerçeğidir, halk gerçeğidir. Onuru korumak, özgür kişiliğini, kimliğini korumaktır.

Onuru korumak için de şüphesiz çok büyük bir özgürlük çalışması gerekiyor. Onursuzlaştırma politikalarına karşı en anlamlı cevap, muazzam bir özgürlük çalışması ile verilebilir. Ancak bu konuda özellikle de Türkiye'de üst düzeyde bir ataletin yaşandığı bir gerçektir. Öyle ki Türkiye kadın hareketi, AKP kadın kolları kadar dahi bir performans sergilemiyor. Kadın özgürlüğü adına yola çıkan Demokratik Özgür Kadın Hareketi adeta Kürdistan'ı AKP'li kadınlara bırakmış gibidir. AKP'li kadınlar en yoksul evlerden, semtlerden

başlayarak Kürt kadınına kölelik ideolojisini öğretiyor, küçük maddi yardımlarla onurunu satın almaya çalışıyor. AKP, 'ailedeki kadını kazan, aileyi tümden kazanırsın' şiarıyla hareket ediyor. Kürdistan'da ziyaret etmedik aile, muhatap alınmadık kadın bırakmıyor. Bir bakıma Özgür kadın hareketinin çalışmayarak yarattığı tüm boşlukları AKP'li kadınlar dolduruyor.

Kadından kopuk olan bir kadın hareketi başarıya gidemez

Kadın hareketi, bu tablo karşısında hiçbir gerekçeye sığınmadan kendisine şu soruları içtenlikle sorabilmelidir: Kürdistan'da şimdiye kadar kaç köye gittim? Kaç kadın örgütledim? Kürdistan'da kaç yoksul semte gittim? Kaç komün ve meclis kurdum?

Türkiye'deki eylemsizlik durumu da ortaya koyuyor ki, bu konuda ciddi bir zayıflık vardır. Çünkü çalışan, öncü kadro kadından kopuktur. Üstte ve elittir. Gözünü büyük şehirlere ve zengin semtlere dikmiş. Yoksul insanlar içinde çalışmayı küçümsüyor. Fakir, eğitimsiz kadını geri görüyor. Halkın değer yargılarını gözetip saygı duymayı, buna göre giyinmeyi, buna göre bir davranış ve disiplin kazanmayı özgürlüğünün kısıtlanması olarak ele alıyor. Şimdi bu biçimde yaklaşan bir öncü, halktan kadına özgürlük bilincini vererek onu demokratik bir örgütlülük içerisine çekebilir mi? Bu anlayışla, fuhuştan tutalım töre adı altında işlenen cinayetlere kadar, aile içi şiddetten intihara kadar kadının yaşadığı tüm sorunlara ne kadar çözüm gücü olabilir? Devletin ve AKP'nin çok sistematik bir biçimde kadın üzerinde uyguladığı yozlaştırma konseptini ne kadar boşa çıkarabilir? Daha da önemlisi bu tarz bir anlayışa sahip öncü kadro, gerçek bir özgürlük çalışması yürütebilir mi? Tek kelime ile yürütemez.

Tarih, kadından kopuk, özellikle de yoksul, eğitimsiz kadından kopuk hiçbir kadın hareketinin başarıya gittiğine tanık olmamıştır. Eğer erkek egemen sistemin kendisini yoksul ve cahil toplum üzerinde ayakta tuttuğuna inanıyorsak, toplumu köleleştirip sürüleştirerek varlığını sürdürdüğünü düşünüyorsak, o halde sisteme karşı mücadeleyi de burada başlatmamız gerekiyor.

AKP yoksullaştırdığı insanların onurunu satın alarak iktidar olmuştur

Şu bir gerçek ki sistemin üzerinde en kolay oynadığı kesim, yoksullaştırdığı kesimdir. Bu kesim güçsüzlüğünden kaynaklı her türlü kullanıma açık bir kesimdir. Ezilendir, mağdurdur, sürekli çaresizce merhamet dileyendir.

Türkiye'deki genel seçimlerde çok açık ortaya çıktı ki, beş kuruş para karşılığında insanlar onurunu dahi satabiliyor. AKP bir nevi yoksullaştırdığı insanların onurunu satın alarak iktidara geldi. Hz Muhammed islam devrimi ile onurunu kaybetmiş insanlara onur kazandırma savaşı verirken AKP, sahte islam ideolojisiyle insanlara, topluma karşı bir onur kırma savaşı yürüttü, yürütüyor. Ve Kürdistan'da kişiliksiz insan, kimliksiz halk üzerinden iktidarını kurma mücadelesi geliştiriyor.

Demokratik özgür toplum mücadelesine öncülük eden Türkiye kadın hareketinin hiçbir boşluğa yer bırakmadan özgürlük çalışmalarını katlayarak geliştirmesi özgürlük ahlakının temel ilkesidir ve dönemin temel görevidir. Bu, aynı zamanda kadınlar ve halklar karşısında yüksek sorumluluk duyan, özgür düşünen insanların, öncülerin görevidir. AKP'nin Kürt kadını üzerinde yoğunlaştırarak sürdürdüğü imha konsepti, Kürt halkına günden güne kan kaybettiriyor.

Edi Bese hamlesi Kürt kadınının imha edilmesi planını boşa çıkaracaktır

1992 serhildanları gibi görkemli birçok direnişe öncülük eden, Türkiye'yi sarsan serhildanların başını çeken Kürt kadını, inkar imha konseptinin tüm şiddeti ve arsızlığı ile kendisini dayattığı böyle bir süreçte ciddi bir tepki ortaya koyamıyor. Kadın özgürlük hareketinin mimarı, mücadelesinin en büyük emekçisi olan Önder Apo'nun zehirlenme ve imha ile karşı karşıya olduğu böyle kritik bir süreçte, kadın serhildanlar ile Türkiye'yi sarsması gerekirken, etkisiz bazı eylemlerin dışında fazla bir aktivite geliştiremiyor. Bu durum devlet ve AKP politikaları tarafından uyuşturulduğunun, gafleti yaşadığının çok ciddi bir işareti oluyor. Önder Apo üzerinde uygulanan imha konsepti -çokça dile getirdiğimiz gibi- kesin kez özgürlüğe kalkan Kürt kadınının, Kürt halkının imhasıdır. Geçmişten bugüne büyük bedel ve emeklerle oluşmuş demokratik kazanımların tasfiyesidir, imhasıdır. Bu aynı zamanda Kürt halkına, demokratik duyarlı Türkiye insanına karşı yapılan faşist bir darbenin uygulama biçimidir. Sınır tanımayan anti demokratik uygulamaların altında yatan gerçek de budur.

Kadınlar başta olmak üzere demokrasiye, barışa duyarlı tüm çevreler, direnişi yükseltip mücadelelerini çok etkili bir biçimde geliştiremezlerse eğer, 12 Eylül darbesinin yarattığı sonuçları dahi arar duruma geleceklerdir.

Bu açıdan ***ÊDÎ BES E*** hamlesini faşist uygulamalara karşı başlatılan bir hamle olarak da ele alıp katılmak, çağdaş, demokratik, barışçıl ve özgür insan tutumudur. Faşizme, militarizme karşı tüm güçlerin seferberlik ruhuyla sürece katılması ve direniş, özgürlük, demokrasi mücadelesini yükseltmesi, kadınlar ve halklar üzerindeki imha planını boşa çıkaracak, barış ve demokratik sürece ardına kadar kapıyı açacaktır.

Güneş onlar için doğmuştu

"Aradan iki gün geçtikten sonra döndüklerinde, bütün arkadaşlar onların etrafında toplanmıştık. "Neredeydiniz? Gizlice gittiniz, ne var? Merak ediyoruz, hadi söyleyin" soruları arkadaşların nefes almasına bile izin vermeyecek kadar ard arda geliyordu. Renas arkadaş bütün arkadaşlara biraz daha sabretmelerini, eğer dinlenmelerine izin verirsek anlatacaklarını söylemişti gülerek. Hepimiz biraz mahçup, birkaç saat daha beklemek için meşgul olacak bir şeyler aranmaya başladık. Kimisi öğlen sıcağının tatlı uykusuna dalmaya, kimisi kitap okumaya, kimisi de sohbet etmeye gitmişti"

1996 yılı ilkbaharına büyük bir coşkuyla giren Gabar gücü, pratik çalışmanın heyecanı içinde bölge düzenlemesini bekliyordu. Düzenleme beklentisi ve ayrılık heyecanı yüzlerden okunuyor, yapılan tüm sohbetlerde hangi birliğe ve alana gidileceği konusunda cevabı bir tek yönetimde saklı olan tartışmalar yürütülüyordu.

Beklenen an sonunda gelmiş, bölge komutanı düzenlemeyi okumuştu. Bölge gücü üç birlik halinde hareket edecekti. Ayrılıktan kaynaklı duygusallık, herkesin beklediği "halay serbest" sözüyle biraz olsun dağılmış, gerillanın kendine has türküleri eşliğinde halaylar çekilmeye başlanmıştı. Artık güneş batmaya yüz tuttuğunda ise yemekten sonra grupların düzenlemesi olan alanlara doğru hareket edeceği söylenmişti. Hava kararmış, güneş parlaklığını yıldızlara bölüştürmüş, karanlığa sabaha dek kendi hükmünü sürmesi için izin vermişti. Komutan, içtima sahasında sıraya girmiş olan taburun karşısına geçerek akşam şiarını atmıştı.

"Bi can bi xwîn em bi te re ne ey Serok."

O gün şiar her zamankinden daha gür çıkmıştı ağızlardan. Birliğimiz diğer arkadaşlardan ayrılıyor, yepyeni ve zorlu bir pratik çalışma içerisine giriyordu kararlı adımlarla.

Birliğimiz Fındık dağlarına ulaştığında, tan yeri kızıllaşmıştı. Botan'ın çiçek kokan yaylalarında ve Fındık dağlarının sık ormanlarında araziyi tanımak için günlerdir sıklıkla yapılan nokta değişimi işe yaramış ve hemen hemen tüm arkadaşlar araziyi tanımıştı.

Bir sabah keşifçiler, *"Fındık taburunun üst tepelerinde düşman var. Koordine tepesine kadar tutulmuş"* tekmilini vermiş, düşman akşama kadar orada kalınca, birlik komutanımız bir keşifçi timini orada bulunan arkadaşlara takviye olarak göndermişti.

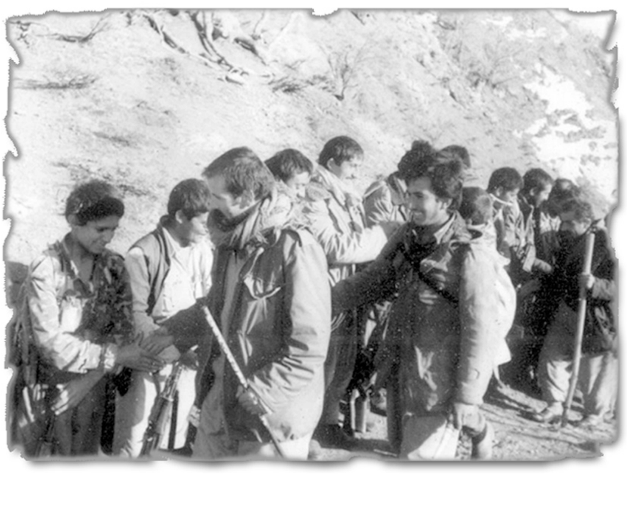
Bu yılın ilk eylemine gidiyoruz

Keşif için giden arkadaşlar noktaya döndüklerinde, hepsinin yüzü gülüyordu. Yönetim hemen toplanmış, düzenleme yapmaya koyulmuştu. Heyecan yine doruğa çıkmıştı. Bu ilkbaharın ilk eylemi olacaktı ve başarılı olursa, bu eylem bütün yılın pratiğini belirleyecekti. Birlik komutanımız, düzenleme hazırlandıktan sonra yapılan toplantıda, *"bildiğiniz gibi düşman arazide ve gitmeye de hiç niyeti yok. Eylemin keşfi yapıldı ve bu yönde bir düzenlemeye gidildi. Yalnız, gelmeyen arkadaşlar üzülmesinler, çünkü düzenlemeyi eylemin ihtiyacına göre yaptık"* sözleriyle daha ilk baştan önümüzü almıştı. Toplantı bitince düzenlemede yer alanların yüzleri gülüyor, gitmeyen arkadaşların yüzleri gidenlerin eylem coşkusunu kırmamak için gülse de, düzenlemeden hoşnut olmadıklarını gizlemeye yetmiyordu. Ben de yapılan uyarıya rağmen toplantıdan sonra komutan arkadaşın yanına gitmiş, eyleme katılmak istediğimi söylemiştim.

"Hayır yoldaş! Zaten düzenleme olmuş, değiştiremeyiz. Üzülme, önümüzde daha koskoca bir yıl var, daha böyle çok düzenleme yapıp eyleme gideceğiz. Kal ve üstüne düşen görevi yap" demişti.

Bu konuşmasından sonra durumu kabul etmek zorunda kalmıştım, tabii bir dahaki eyleme kesin katılma sözünü aldıktan sonra.

Gruplar sıra halinde büyük bir coşkuyla ilerliyordu. Yüreğimde büyük bir sevinç, ama aynı zamanda da 'ben niye içinde değilim' düşüncesinden kaynaklı bir üzüntü vardı. Noktada kalan bizler, eyleme giden arkadaşların geri çekilme hazırlıklarını yapacak ve gereken ihtiyaçları karşılayacaktık. Bahoz arkadaşla beraber gönüllü olarak ekmekçi olmuştuk. Ekmeği, ateşin görünmemesi için daha önceden belirlediğimiz kayanın altında yapacaktık.

Ekmeği bitirdikten sonra, Bahoz arkadaşla yan yana uzanmış, yıldızları seyre dalmıştık. Hiç konuşmadan öylece yıldızlara bakıyorduk. Bahoz arkadaş, *"ne oldu bunla-*

ra? Yoksa tepeler boş mu çıktı? Artık çelişkiye girdim" diye homurdanınca O'na, beklemesini, eylemin sabır ve soğukkanlılık gerektirdiğini, aksi takdirde her şeyin berbat olabileceğini söyledim. Bunun üzerine Bahoz arkadaş, *"haklısın heval, ama ben onlardan daha fazla heyecanlıyım. Zamanı geçirmek için durmadan yıldızları saydım, artık yoruldum. Onun için öyle söyledim"* dedi.

Sohbetimiz böyle sürüp giderken, birden gök gürültüsünü andıran bir ses yankılanmıştı gecenin sessizliğinde. Bu ses üzerine ikimiz de ayağa fırlamıştık. Kurşunlar havada desenler çiziyor, arkadaşların BKC mermileri ansızın bastıran bir yağmur gibi düşmanın bulunduğu tepeyi dövüyordu. Noktada kalan arkadaşlar heyecan ve mutluluktan coşmuşlardı. Karşılıklı silah sesleri yarım saat kadar devam ettikten sonra kesilmişti. Artık sadece düşman tarafından mermi sesleri geliyordu. Bu da demekti ki, arkadaşlar geri çekiliyorlardı.

Eylemin başlama heyecanı bitmiş, ama ondan daha zor olan eylemin sonucunu beklemek kalmıştı biz noktadakilere. Herkesin kendine sorduğu soru, şehit veya yaralı olup olmadığı, varsa bunların kimler olduğuydu. İnsan elinde olmadan böyle düşüncelere dalıyordu. Savaş gerçekliğinin bilincinde olarak ve candan daha değerli şeyler için canını feda etmeyi göze alarak savaşıyordu bütün arkadaşlar. Sevincin ve üzüntünün birbirine karıştığı bu bekleyiş, nöbetçinin noktada yankılanan ve herkesin beklediği sesiyle nihayet sona ermişti.

"Ev kî ye?"

Arkadaşlar cevap vermiş, parola söylendikten sonra ard arda noktaya girmişlerdi. Arkadaşlar gelene kadar kimse uyumadığından, hemen onların etrafına toplanmıştık. Arka arkaya sorular soruyor, cevaplar bekliyorduk. Mazlum arkadaş sorduğumuz bütün soruları cevaplamış, bizler de kulaklarımızı dört açarak dinlemiştik.

"İstediğimiz hedefi imha ettik. Eylem başarılı, fakat komutan arkadaş hafif yaralı, bir grup arkadaş onun yanında kaldı. Buradan bir grup yoldaş onlara yardıma gitse iyi olur. Arkadaşlar yorulmuşlardır."

Nerede olduklarını öğrendikten sonra, grup olarak noktadan mermi gibi fırlamıştık. Onlara yetiştiğimizde yorgun düşmüş, ara vermişlerdi. Arkadaşlarla merhabalaştıktan sonra birlik komutanımızın yanına gitmiş, O'nunla da merhabalaştıktan sonra hemen O'nu taşımak için kasaturalarımızla uzun ağaçlar keserek sedye yapmaya girişmiş ve işimizi bitirdikten sonra arkadaşı sedyenin üzerine koyarak yola çıkmıştık.

Başka bir alana doğru yola çıkma zamanı geldi

Güneş doğmak üzereydi ve biz hala noktaya varamamıştık. Gündüz hareket etmek akıllıca olmayacağından, ağaçları sık olan uygun bir yer keşfetmiş ve orada konaklamıştık. Sabah keşfi yapılmıştı. Arazide düşman yoktu. Artık rahat hareket edebilirdik. Arkadaş biraz iyileşene kadar tespit edilen gizli bir yerde kalacak, daha sonra doktor arkadaşlar O'nu oradan alarak hastaneye götüreceklerdi.

Birlik komutanımız yaralıydı. Eylem toplantısı yapılacak ve arkadaş iyileşene kadar geçici bir süre için yeni bir birlik komutanı atanacaktı. Karargah birliğimizi çağırınca, birliğimiz Gabar'ın zirvelerindeki Navser alanına gelmişti. Bir haftaya yakın karargahta kalınmış, toplantı vb çalışmalar sonuçlandırılmıştı. Berxwedan arkadaş da yeni birlik komutanımız olarak atanmıştı.

Birliğimiz yine çalışmalarını sürdürüyordu. Berxwedan arkadaş da daha önce bir çatışmada aldığı parça sonucu bir gözünü kaybetmişti. Fakat çalışma temposundan hiçbir şey kaybetmemişti. Sanki yıllarca bu birlikte iş yapacakmış gibi canıgönülden çaba harcıyordu.

İki ay kadar sonra birlik komutanımızın yarası artık iyileşmişti. Bir sabah erkenden bir grup arkadaşla beraber noktaya girdiklerinde, onları gören bütün arkadaşlar sevinçten adeta uçuyorlardı. Artık Berxwedan arkadaş görevini tamamlamıştı. Birliğimiz tören için içtimaya girmiş, Berxwedan arkadaş içtimanın karşısına geçerek arkadaşlara hitaben bir konuşma yapmış ve konuşmasından sonra da vedalaşarak bizlerden ayrılmıştı.

Aradan bir hafta geçmiş, birlik toplantısından sonra karargahtan uzun süredir aynı alanda olduğumuz için yer değiştirmemiz gerektiği yönünde talimat gelmişti. Çiyayê Bızına alanına gitmemiz gerekiyordu.

Çiyayê Bızına'nın zirvesinden İdil ovasını seyretmek bütün arkadaşların en çok hoşuna giden şeydi. Dağın bittiği yerde Dicle suyu dağ ve ova arasında sınır çizgisi olmuş gibi öylece uzanıp gidiyordu. Otlar kurumuştu ve artık sıcaklık insanı bunaltıyordu. Dicle suyu yakın olduğundan, onun sıcak etkisi burada yoğun hissediliyordu.

Bir gün birlik komutanımız yanına Renas arkadaşla birlikte iki arkadaşı da alarak noktadan ayrılmıştı. Aradan iki gün geçtikten sonra döndüklerinde bütün arkadaşlar onların etrafında

"Güneş tepelerin üstünden sıcaklığını nazlanarak sunuyordu bizlere o sabah. Otların içinde diz çökmüş olan Renas arkadaş, ara sıra elini gözüne siper yaparak bu tepeleri gözden geçiriyordu. Ben O'nu seyrederken birden bana bakmış ve eliyle geldiklerini işaret etmişti. Kalbim heyecandan daha da hızlı atmaya başlamış, silahıma daha sıkı sarılarak hazırlanmıştım. Askerler artık ayak seslerini duyacağımız kadar yakın bir mesafedeydi bize"

toplanmıştık. *"Neredeydiniz? Gizlice gittiniz, ne var? Merak ediyoruz, hadi söyleyin"* soruları arkadaşların nefes almasına bile izin vermeyecek kadar ard arda geliyordu. Renas arkadaş bütün arkadaşlara biraz daha sabretmelerini, eğer dinlenmelerine izin verirsek anlatacaklarını söylemişti gülerek. Hepimiz biraz mahçup, birkaç saat daha beklemek için meşgul olacak bir şeyler aranmaya başladık. Kimisi öğlen sıcağının tatlı uykusuna dalmaya, kimisi kitap okumaya, kimisi de sohbet etmeye gitmişti. Nöbetçilerin ise zaten zamanları dolu dolu geçiyordu.

Ertesi gün herkes eylem olacağını duymuştu. Daha düzenlemeler yapılmadan birçok arkadaş, özellikle de geçen eyleme katılmayanlar *"bu sefer kesin gitmem gerek, zaten diğer eyleme de gitmemiştim"* diyordu.

Öğleden sonra eylem gruplarındaki arkadaşların isimleri okunmuştu. Eylem grupları dışında da bir grup arkadaş muhtemel durumlara karşı tedbir olarak araziyi tutacağından, noktada az sayıda arkadaş kalmıştı.

Akşama doğru herkes eylem yapılacak yerin karşısındaydı. Eylem yeri, saldırı ve savunma yerleri tek tek gruplara gösterildi. Ben de Renas arkadaşın saldırı grubuna katılmıştım. Komutan arkadaş yanıma gelerek dikkatli olmam noktasında beni uyarmış, benle konuştuktan sonra da Renas arkadaşa da dikkat etmesini söylemişti.

Karanlık bastığında aşağıya, Dicle kıyısına doğru inmeye başladık. Vadiye indiğimizde, su kenarlarına inmiş olan domuzlar sürüler halinde sağa sola kaçışmışlardı. Ceviz ve çınar ağaçlarıyla kaplı su kenarı sık bir ormanı andırıyordu. Güzelim su, süzüle süzüle Gabar'dan Dicle nehrine akıyordu.

"Arkadaşlar, burada duracağız ve şafağın sökmesine iki saat kala gidip yerlerimizi alacağız. Yarın şapkalılar her günkü gibi araziye çıktıklarında, yine bize doğru gelecekler. İşte o an için onlara öyle bir karşılama töreni hazırlamış olacağız ki, buna sadece Dicle suyu ve İdil ovası şahit olacak ve tabii bir de bizler" dedi Renas arkadaş.

Renas arkadaşın bu konuşması eylem heyecanımızın artmasına neden olmuştu. Grup grup su kenarında konumlanmıştık. Etrafımız ceviz ağaçlarından sarkan üzüm asmalarıyla çevriliydi. Renas arkadaş, ekşi olduğundan dolayı fazla üzüm yemememiz noktasında hepimizi uyarmıştı. Eylemden önce kimse rahatsızlanmamalıydı. Biraz sohbet ettikten sonra suyun usul usu akan sesi, ceviz ve çınar ağaçlarının yapraklarının hışırtıları eşliğinde ertesi günkü görevimizi düşünerek uyumuştuk.

Kalktığımızda serin bir rüzgar esiyordu. Komutan arkadaş grubumuzun hazır olup olmadığını sorduktan sonra, geri çekilme güzergahını da tekrar tarif etmiş ve kesinlikle o güzergahı kullanmamız gerektiğini söylemişti. Nihayet çalı çırpılı bir yoldan ilerleyerek yerimize varmıştık. "*Duracağımız yer burası. Biz bu küçük ağacın sağında ve solunda pusu atacağız. Geri çekilme bu tarla duvarının kenarından yapılacak"* dedi.

Arkadaşlar geri çekilme yapıyoruz

Durduğumuz yer çıplak bir tepecikti. Bu tepede sadece o ağaç vardı ve düşman da oradan araziye çıkıyordu. Renas arkadaş, *"ben ve Cengiz arkadaş tam yolun ortasında mevzileneceğiz. Sen ve Giwera arkadaş da orada, yan tarafta duracaksınız. Önce biz ateş edip üzerlerine gideceğiz. Silahları biz alacağız. Siz ikiniz bizi yakın mesafeden savunacaksınız"* diyerek bizleri uyarmıştı. Etrafımızı kuru otlarla sararak sabah gelecek konuklarımızı beklemeye koyulmuştuk bile.

Renas arkadaşın doğup büyüdüğü köy, sol yanımızda, bizden bir saat uzaktaydı. 1994 yılında İdil ovasından yapılan tank atışlarıyla köy yerle bir edilmiş, köylüler yakın şehirlere sığınmışlardı. Sonra düşman köyde karakol inşa ederek korucuları yerleştirmişti. Köyün yukarısındaki tepeler birer kaleyi andırıyordu.

Güneş, tepelerin üstünden sıcaklığını nazlanarak sunuyordu bizlere o sabah. Otların içinde diz çökmüş olan Renas arkadaş, ara sıra elini gözüne siper yaparak bu tepeleri gözden geçiriyordu. Ben O'nu seyrederken, birden bana bakmış ve eliyle geldiklerini işaret etmişti. Kalbim heyecandan daha da hızlı atmaya başlamış, silahıma daha sıkı sarılarak hazırlanmıştım. Askerler artık ayak seslerini duyacağımız bir mesafedeydi bize. Birden Renas ve Cengiz arkadaşlar ayağa fırlayarak düşmanı taramaya başlamıştı. Sabahın sessizliği ile mahmur tabiat ve çıplak tepe toz dumana bürünmüştü. Düşman neye uğradığını şaşırmış, sağa sola kaçışıyordu. Bağırma, haykırış ve bomba sesleri birbirine karışmıştı.

Renas arkadaş, *"hadi geri çekiliyoruz"* diye bağırmış, Cengiz arkadaşla birlikte birer düşman silahı alarak hızla geri çekilmişlerdi. Onlar çıktıktan sonra, biz de Giwera ile birlikte onları takip etmiştik. Birden kulakları patlatırcasına şiddetli bir ses gelmiş ve önümdeki toprak havalanmıştı. O an gözüme Renas ve Cengiz arkadaşlar ilişmişti. Giwera da onlara ulaşmak üzereydi. Bense yere yatmıştım. Onlar geri çekilme hattından gitmemiş, tarlaya vurarak dereye inmek istemişlerdi. Tarama bitince kalkıp geç kaldım paniğiyle hızlı adımlarla dereye koşmuştum.

Suyun içinden geri çekilecektik. Oysa su temizdi, belliydi ki kimse geçmemişti. Taramanın olduğu yerin yakınına gidip Renas ve Cengiz arkadaşlara seslendiğimde hiç karşılık gelmemiş, düşman yine taramaya başlamıştı. Eğer arkadaşlar başka yoldan gitmişse, beni şehit zannedip benim için kayıp verecekler kaygısı her hücremi sarmış, bilincime hakim olmuştu. Onlara hemen yetişebilme umuduyla çalı çırpı demeden suya vurarak yukarı çıkmıştım. Savunmanın olduğu yere geldiğimde,

savunma grubu tek tek tepeden iniyordu. Komutan arkadaşı da görmüştüm. Geldiğime dair işaret vermiş, ama duyup duymadığını anlayamadığımdan, ilk randevu yerine giderek orada beklemeye başlamıştım. Savunma grubundan iki arkadaş geldiğinde, düşman da top atışlarına başlamıştı. Bir kayanın kovuğuna girerek grupların gelmesini beklemeye başlamıştık.

Oradaki tarama esnasında Renas ve Cengiz arkadaşlar şehit düşmüşlerdi. Giwera arkadaş sadece el cihazını alabilmiş, o da aynı yoldan ilerlemişti. O zamana kadar birlik komutanımızın grubu da dereye inmişti. Giwera onlara yetişince tekmil vermiş, Renas ve Cengiz arkadaşların şehit düştüğünü, benimse kayıp olduğumu ve arkada kaldığımdan dolayı büyük bir ihtimalle benim de şehit düşmüş olabileceğimi söylemişti. O an birlik komutanımız kendinden geçmiş ve *"onları almadan buradan bir yere gitmem"* diye ısrar etmişti hiddetle.

Arkadaşlar ne kadar ısrar etmişlerse de düşmanın yoğun top atışına rağmen içeri girmemişti. O esnada onların bulundukları yerin yukarısına düşen top güllesinin şiddetinden parçalanan taşlardan bir parça birlik komutanımızın başına isabet etmiş ve birlik komutanımız kanlar içerisinde yere yığılmıştı. Arkadaşlar O'nu hemen sağlam bir yere çekmiş, bir süre daha bekledikten sonra, daha fazla kayıp vermemek için hızla bizim bulunduğumuz yere doğru yola çıkmışlardı.

Bense o esnada olanlardan habersiz bir şekilde bekliyor, meraktan ne yapacağımı bilemiyordum. Tek isteğim Renas, Cengiz ve Giwera arkadaşları görebilmekti.

Giwera arkadaşı görünce, hemen yanına koşmuştum. O'na diğer arkadaşları sorduğumda, gözlerini benden kaçırmasından arkadaşların şehit düştüğünü anlamıştım. Renas ve Cengiz arkadaşların şehadetini duyan birlik komutanımız da şehit düşen arkadaşları almak için mevzisinden çıkarken top atışı sonucu şehit düşmüştü. Giwera arkadaş kahreden bir üzüntünün örttüğü bu kısa sözleri zor duyulan bir sesle söyleyebilmişti. Sözün bittiği yerdeydik işte. Sevinçle geldiğimiz yoldan şimdi yarımlarımızla, bölünmüşlüğümüzle ve en önemlisi de onlarsız dönecektik. Üzerimize sanki kocaman bir dağ yıkılmıştı. Yerimden kımıldayacak gücü bile bulamıyordum kendimde. Top atışlarının, patlamalarının sesi bile sessizdi sanki.

Bir arkadaş ben hiç fark etmeden yanıma gelmiş, *"haydi gidelim. Bize düşen görev, onların mücadelesini sonuna kadar sürdürmektir"* demişti. Bu sözler üzerine gözyaşlarımı daha fazla tutamamış ve koşarak oradan uzaklaşmıştım.

Hani bir mucize olsa diyoruz

Ertesi gün, bir grup arkadaş şehit arkadaşları getirmek için eylem alanına gitmiş ve akşama kadar geri dönmemişlerdi. O gün birlik toplanmış, şehitler için tören yapılmış ve tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşuna geçmişti. Onların anılarına konuşmalar yapılmıştı. Ama buradaydılar, birazdan birlik komutanımız yine birliğin karşısına çıkacaktı. Renas arkadaş yine kenarda duran ağacın altında oturacaktı, Cengiz arkadaş kıyıda oturmayı sevmediğinden ortalarda bir yere ilişecekti gülerek. Onlar da yerlerini aldıktan sonra toplantımıza başlayacaktık. Bugün toplantı bir an önce başlasın diye sabırsızlanmıyoruz. Acı insana beklemeyi, sabretmeyi, her şeye rağmen umut etmeyi öğretiyor.

Hani diyorum bir mucize olsa ve cenazeleri getirmeye giden arkadaşların önünde onlar yürüse ve "geri çekilmemiz biraz uzun sürdü, ama geldik işte" deseler. Yokluklarında öyle çok hani, keşke birikiyor ki yüreğimizde. Hepsi de dile gelmemek için kendi içlerinin kuytuluklarına saklanıyor sanki.

Bugün havadaki oksijen bile yetmiyor nefes alıp vermemize. Bugün güneş bile ısıtmaya yetmiyor tir tir titreyen yüreğimizi. Bugün hiçbir pınarın suyu yetmiyor susuzluğumuzu gidermeye. Bugün kimseyi üzmemek adına kırık da olsa gülemiyoruz. Çünkü kırgındık hepimiz, hüzünleri kuşanmıştı içimiz. Hepimiz birdik bugün. Aynı şeyi hissediyor, aynı şeyi düşünüyor, aynı şeyi istiyorduk sessizce. Acımız ortak olmayı da geride bırakmıştı, birdi. Bir yağmur buludu gibiydi her yanımız.

Zamanın durduğu yerdeydik sanki. Arkadaş yapısındaki intikam hırsı ve şehit arkadaşların yokluğunun hüznü gözbebeklerimizin ta içine yerleşmişti. Hüzün ve intikam taşıyordu gözlerimiz, baktığı her şey, her yer.

Ertesi gün sabah, arkadaşların cenazelerini almaya giden grup hiç beklenmedik bir sürprizle geri gelmişti. Birlik komutanımız şehit düşmemişti. Bu haber, arkadaş yapısının acısını kısmen hafifletmişti. Birlik komutanımız yine sedye üzerindeydi. Ağır yaralı bir şekilde noktaya getirilmişti. O'nu yine bir sedye üzerinde görmek içimizi burksa da, sonsuzluğa uğurlamak düşüncesine göre çok daha dayanılır bir üzüntüydü bu. Arkadaşı gittiği o sınırsızlıktan çekip çıkarmak gibi bir şeydi bu. Ölümün yazgısını değiştirmek gibi bir şey. Şehit düşen iki arkadaşımızın acısını bu mucize ile teselli etmeye çalışıyorduk.

Kürdistan iki kahramanını daha yitirmişti belki, ama bayrağı devralanlar onların umut ve özlemlerini de kendilerininkine ekleyerek daha güçlü bir mücadeleye soyunmuşlardı.

Yarın onların olacaktı, çünkü güneş onlar için doğmuştu.

Halk kişiliğinin militanlaşmış abidesi

"Zindandan çıktıktan sonra, İstanbul'a gittim. Ailem oradaydı. Evlilik, ev, işyeri, araba vb teklifler aile tarafından yapıldı. Ancak bu sunulan yaşam bana öyle sıkıcı ve çirkin geliyordu ki, sanki kendime ihanet ediyormuşum gibi bir şey yaşıyordum. Ben duygularımda, istemlerimde, düşüncelerimde bunlarla olan bağımı çoktan koparmıştım. İstesem de yapamıyordum. Beni çeken, alıp götüren hep o türküler, o dağlar, o hikayelerdi. Başka bir yaşama aittim. Ve ancak dağlarda, o saf, temiz insanların içinde yaşayabilirdim"

Adı, soyadı: **Cemil DUMAN**
Kod adı: **Bışar RUBAR**
Doğum yeri ve tarihi: **Başçavuş köyü Ağrı, 1962**
Mücadeleye katılım tarihi: **1979**
Görevi: **Bölge komutanı**
Şehadet tarihi ve yeri: **1996 Çemçe/Ağrı, Serhat eyaleti**

Devrimler, gerçekte insan yaratıcılığından doğan tüm yaratımları kendisinde toplayan en soylu, en büyük sanattır. Ve bu sanatın en görkemli ürünlerini, devrimin fırtınalı yaşamı içinde doğan, en insani güzellikleriyle halkının, insanlığın kendini bulma yürüyüşünde ilerleyiş yolunu bir güneş gibi sürekli aydınlatan devrim çocukları verir. Küçücük yüreklerinde milyonları taşırken de, halkının soylu değerlerini kuşanıp ileriye atılırken de tek kaygıları, omuzladıkları yükü mükemmelce taşıyıp taşıyamamak olmuştur.

Saf, tertemiz, çocuksu sevgileri hırçın nehirlere benzeyen coşkularıyla akarken, okyanusun dev dalgalarına karşı inatla direnen heybetli kayalıklar gibidir onlar. İnsanın özgürlüğe ve soylu değerlere olan susamışlığı, özgürlüğe bağlılığın nasıl olduğunu ve olması gerektiğini de en güzelinden, en yiğitçesinden inatla, dört elle sarılarak, onunla nefes alıp vererek ortaya koyanlar yine onlardır.

Böylesine güzel, böylesine yiğit, böylesine hayatın anlamlarını yüklenen, insana yakışır hangi değer varsa yüreğinde ve beyninde birleştiren insanları, onlara bakan herkesi gözlerinin ışıltısındaki nehirlere çeken devrim çocuklarını anlatmak, onların kişiliklerinin, duygularının, düşüncelerinin ve istemlerinin hakkını vermek o kadar kolay olmasa gerek. Hele hele bu bir PKK'li savaşçıysa. En büyük bedel olarak tüm varlığını ve bedenini ortaya koyuyorsa…

PKK'li her savaşçının yaşamı, gerçekte her yönüyle anılmaya ve üzerinde derin düşünülmeye, hissetmeye, onu yaşamaya değer. Yok edilme aşamasına gelen bir toplumun, kendilerini küllerinden yeniden ve yeniden yaratan çocuklarıdır onlar. Ve böyle bir toplum içinde olmaza olur demenin en güçlü ispatıdır onlar. Onlar ki, düş ülkesini beynimizdeki imgelere bir sanatçı ustalığında işlediler. Baştan sona inanç kesilmiş bedenlerini birer ilmek gibi dokudular düş ülkesinin yaldızlı nakşına.

Bunun için Kürdistan tarihi, herşeyi elinden alınan, ama umudunu düşmana asla teslim etmeyen, kendilerini küllerinden yaratan bir toplumun mucizesidir. Tarihi, ülkesi, kültürü, maddi manevi neyi varsa elinden alınmış bir halkın inadına yaşam direnişidir. İnsanlığın utanç duyması gereken zulme, adaletsizliğe karşı kendi yüreklerinin toprağında binyıllardır boy veren o direnç çiçeğini büyüterek, hiçbir destek almadan isyan etmişti bu ülkenin çocukları. Bir halkın özgürlüğünün savaşçıları, bir ülkenin tarihini yeniden yazan yazıcılar, direnişleri, verilen bedelleri, dağ yürekli insanların gözlerindeki umut ışıltısını, yüreklerindeki özgürlük sevdasını, yüzlerindeki gülümseyişi yeni nesillere, ben insanım diyenlere taşıyan anlatıcılar, yeni bir hayata gönül vermiş, bunun için uzun yollara düşmüş arayışçılardı onlar. Uzun sözün kısası, inkar edilen, kirli politikaların çirkef oyunlarına kurban edilmek istenen ve dünyaca mubah sayılan bu yok oluşa alkış çalan bir uygarlık ortamında, yani herşeyin düşman olduğu bir realite içinde onur savaşçılarının inançla, inatla verdiği mücadeleler sonucu yazılan bir tarihtir Kürdistan'ın özgürlük tarihi.

Eğer bugün bütün dünyaya *"biz de varız"* diye haykırabiliyorsak, her çeşit işkenceye, zulme, faili meçhul cinayete, baskıya, sürgüne, zora, insanlık dışı uygulamaya rağmen avazımız yettiğince *"işte her şeye rağmen buradayız ve olmaya devam edeceğiz, bizi yok edemezsiniz"* diyebiliyorsak, onlar sayesindedir. Önder Apo *"onlar dünümüz, bugünümüz ve yarınımızdır"* dedi. Onlar sonsuz bir soluk içimizde.

Ulusal kurtuluş devrimimizin yiğit neferlerinden olan, çocukluğundan itibaren devrimin ateşi içinde büyüyen ve yıllarca inançla, inatla yılmadan savaşan Bışar arkadaşı ve tüm devrim şehitlerimizi anarken, öncelikle yarattıkları bu gerçeklikten dolayı minnettarlığımızı belirtiyor, umutları, direnişleri, inançları önünde saygıyla eğiliyoruz. Onlar en değerli varlıkları olan canlarını tereddüt geçirmeden inandıkları değerler adına feda eden yiğit önderlerimizdir.

Anlamlarla kuşanmış bir hayatın hikayesiydi O'nunki

Bışar heval, 1962 yılında Ağrı'ya bağlı Başçavuş köyünde zengin bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Büyük isyanların mekanı olan böyle bir yerde doğan her çocuk gibi Bışar yoldaş da daha küçükken dedesinden, babasından, aile büyüklerinden hep geçmiş Kürt isyanlarının hikayelerini dinleyerek büyüdü. Ağrı ve Zilan isyanlarında yaşanan direnişlerin hikayeleriyle hayaller kurmasını öğrendi. Erivan radyosundan yakarış dolu isyan şarkılarını dinlerken, isyan gerçekliğinin altında yatan halk destanlarında buldu kendisini. Her akşam üstü güneşin batmaya başlamasıyla Erivan radyosunu dinlerken, şarkıların dilinde okunan direniş destanlarında büyüdü. Her hikayede, her şarkının sonunda, içinde O'nu kasıp kavuran bir duygunun, bir gücün giderek büyüdüğünü ve O'nu alıp götürdüğünü hissediyordu. 14-15 yaşlarına geldiğinde, köyden, aile yaşamından, duvarlar arasına sıkışmış bu silik yaşamdan, Türk devletinin yarattığı korkudan sıyrılmış, apayrı bir dünyanın, özgürlüğün, özgür Kürdistan'ın ve özgür insanın asiliğini taşıyan ele avuca sığmaz bir genç olmuştu. Ağrı Merkez Lisesi'ni okurken, bu gerçeklik yaşamına yön veren bir ilke haline gelmişti artık.

1977-78'lerde gençlik içinde devrimcilik, Kürdistan, faşizim, sömürgecilik, baskı kavramlarının yoğunca tartışıldığı bu dönemde Bışar heval kendisini karmaşanın, neyin ne olduğu, doğrunun hangisi olduğunun netleşmediği bir ortamda buldu. O bu karmaşa içinde sürekli bir arayış içindeydi. Devrimcilik, Kürtlük, Kürdistan adına konuşan birçok insanla tanıştı. Birçok örgüt ismi duydu, ama hiçbiri O'nun aradığı mücadelenin izini taşımamaktaydı. Sloganlara sıkıştırılmış, lafazanlığın altına saklanan sahteliği, korkaklığı iyi gördü. Ama hep umutla arayışlarına devam etti.

Bu sıralarda keskin çizgilerle ayrılmış olan faşist-devrimci karşıtlığında, faşistlere karşı sürekli kavga içerisindeydi. Devrimci gruplar arasındaki yaş ortalamasına göre yaşı küçük olmasına rağmen, istikrarlı kişiliği ve sağlam duruşuyla arkadaşları arasında yerini almış ve sevilmişti.

1977-78'lerden itibaren hareketimiz Serhat alanında çalışmalara başladığında, kitle nezrinde fazla tanınmıyordu. 1979'da alanda çalışmalar genişleyince, Bışar heval partili arkadaşların düşünceleri, ahlak yapıları, cesaretleri ve kazanma inançlarından etkilenerek, partiye yakınlık ve sempati duymaya başlar. Tüm arayışları bu grubun içinde yer bulur. Ve 1979 yılında "Ağrı" grubunun en genç üyesi olarak mücadele içinde fiili olarak yer almaya başlar. Cesaretli ve coşkulu genç bir militan olarak eylemden eyleme koşar. Bu dönemi kendi anlatımlarında şöyle dile getiriyordu:

"*O zamanlar yaşım küçük olduğu için, arkadaşlar beni koruma mantığı ile fazla riskli eylemlere koymuyordu. Ama ben, yıllardır aradığım şeyi sonunda bulmuştum. Onun verdiği sevinç, heyecan ve tarif edilmez duygularla yerimde duramıyordum. Hep eylemlere gitmek istiyor, çalışmak istiyordum. Hatta bu konuda öylesine aşırı dayatmalarım oldu ki, arkadaşlar bir gün beni azarladılar. Bu azarlama günlerce beni hep düşündürdü. Çocukca küsmelere gidiyordum.*"

Cemil Duman (Bışar)

Bışar heval gerçekten de ele avuca sığmaz bir militan olmuştu. Kendisini durduracak, engelleyecek hiçbir şey yoktu hayatta. Yaşının genç olmasının ortaya çıkardığı dengesizliği ortadan kaldırmak için tüm çabasını sergiliyor, kendine acımazsızca yükleniyordu. Tek bir amaca kilitlenme, bu amaç uğruna ödenmesi gereken tüm bedellere, zorluklara hazır olma, yine yapılması gereken her görev karşısında başarıdan başka bir sonucu kabul etmeme, O'nun gerçek kimliği olmaya başlamıştı.

1980 yılında 12 Eylül faşizminin saldırısı başlayınca, bir süre dağlara çekilip kırsal alanda çalışmalara devam etti. Bir süre sonra görev amacıyla bulunduğu Ağrı şehir merkezinde düşman güçleri tarafından yakalandı. Yakalandığında 18 yaşındaydı.

Bundan sonra her türlü insanlık dışı baskı, teslim alma, ihanete zorlama faslı olan cezaevi yaşamı başlayacaktı. Erzurum Cezaevi'nde aylarca, yıllarca süren bu vahşi işkence tablosu Bışar hevalden, O'nun düşüncelerinden, inancından, devrimci onurundan hiçbir şey alamadı. O, düşmanı sevindirecek hiçbir tutum içine girmedi. Büyük bir irade ve sabır gücüyle düşmana karşı amansız bir direniş verdi. Ve cezaevinde de arkadaşları arasında sürekli direniş bayrağını dalgalandırdı.

Bu zindan süreci O'na düşmanın gerçek yüzünü tüm çıplaklığıyla bir kez daha gösterdi. Düşmanın barbarlığı, vahşeti, yıldırma politikaları O'nu mücadeleye daha da kenetledi. İdeolojik anlamda nasıl bir yaşam sorusunun tek gerçekçi cevabını PKK'den başka bir yerde aramaması gerektiğinin bilinciyle yürüttüğü direnişi daha bir anlam kazanmıştı.

1987 yılında zindandan çıkar çıkmaz partiye ulaşmanın yollarını aradı. 1988 yılında şehit ***Rubar (Suat Şahin)*** arkadaşın da bulunduğu bir grup arkadaşla Avrupa üzeri Mahsum Korkmaz Akademesi'ne geçer. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde bir süre eğitim gördü. Bu eğitimin de ardından

daha olgun, daha tecrübeli, daha yetişmiş bir devrimci olarak Kürdistan dağlarına yönelecekti Bışar heval.

1989 baharı ile birlikte, çok sevdiği Rubar (Suat Şahin) hevalin komutasında bir grup gerilla ile birlikte Serhat eyaletine geçti. Kendisi için daha çocukluğundan beri kutsal bir varlık olan Ağrı dağına ulaştığında, yaşadığı duyguları şöyle ifade ediyordu:

"Ben çocukken, dedem hep Ağrı dağından bahsederdi. Erivan radyosundan o yanık türküleri dinlediğimde, hayalimde hep Ağrı'yı canlandırdım. Bana gizemli, ulaşılamayan bir şey gibi gelirdi Ağrı dağı. İşte şimdi Ağrı'daydım. Gerçekten anlatılması, tarif edilmesi çok zor duygular içindeydim. Sanki o anlatılan hikayelerin içindeymişim gibi hissediyordum kendimi."

Bu sözler, Bışar hevalin yurtseverlik bilinciyle halkına, tarihine, geçmişine saf, tertemiz bir bağlılıkla dile getirdiği duygulardır. Bu sözler, tarihi bilinçle günü yorumlayıp, yaşanan gün karşısında gösterilmesi gereken tavrın öneminin anlatıldığı sözlerdir.

"Ben başka bir yaşama aittim ve ancak dağlarda yaşayabilirdim"

Zindandan çıktıktan sonra, mevcut sistemin O'nu başka biçimlerle düzen yaşamına çekme çabalarına karşı yaşadıklarını da şöyle anlatıyordu:

"Zindandan çıktıktan sonra, İstanbul'a gittim. Ailem oradaydı. Evlilik, ev, işyeri, araba vb teklifler aile tarafından yapıldı. Ancak bu sunulan yaşam bana öyle sıkıcı ve çirkin geliyordu ki, sanki kendime ihanet ediyormuşum gibi bir şey yaşıyordum. Ben duygularımda, istemlerimde, düşüncelerimde bunlarla olan bağımı çoktan koparmıştım. İstesem de yapamıyordum. Beni çeken, beni alıp götüren hep o türküler, o dağlar, o hikayelerdi. Ben başka bir yaşama aittim. Ve ancak dağlarda, o saf, temiz insanların içinde yaşayabilirdim."

Özgürlük mücadelesinin en keskin yürütüldüğü alan olan Kürdistan dağlarına ulaştığında yaşadığı ruh hali coşkusuyla, sıcaklığıyla, içtenliğiyle ve cesaretiyle her zaman gerçek bir devrim çocuğu olduğunu gösterdi. Gittiği her yeri bir anda içten, anlamlı bir sevenceliğe sürüklerdi.

Hayatta en büyük ideallerin yaşandığı mekanlar vardı ve artık O da istediği mekana ulaşmıştı. Hedefine ulaşmanın sevincini, yaşamının her bir karesine adeta nufüs ettirmek istiyordu ve bunu başarıyordu da.

1989'un temmuzunda, iki arkadaşıyla Ağrı dağı'ndan Sinekler alanına bir randevu için geçerken, ihanetin çirkin yüzü kendini gösterir. Ve bir ihbar üzerine yüzlerce düşman gücü ile çatışmaya girerler. Çatışmada ***Rubar (Suat Şahin)*** ve ***Aydın*** arkadaşlar şehadete ulaşır, Bışar heval ise sağ kurtulur. En sevdiği ve zindanda yıllarca düşmana karşı omuz omuza birlikte savaştığı Rubar hevalin şehadeti O'nu derinden sarsar. Uzun süre bu sarsıntıyı atlatamaz. Sonra tekrar akademi sahasına gider ve 1992 yılında güçlenmiş olarak yine Serhat eyaletine geçer.

Daha güçlü, daha donanımlı ve daha derinleşmiştir. Parti çizgisinin, devrim amaçlarının, örgütsel yaşamın ağırlığını, onların yaşamsal önemini yaşayarak pratiğe yüklenir. Bölge yönetiminde yer alarak, örgütlü savaşımın vazgeçilmezliği bilinciyle üzerine düşen her görevi örnek bir coşkuyla yerine getirmeye başlar.

1992-1996 yılları arasında, Bışar heval dört yıl boyunca Serhat eyaletinde çeşitli düzeylerde yoğun bir pratik çalışma ve savaş faaliyetleri içinde yer alır. Bölge komutanlığına kadar yükselir. Bu süreç içinde halkın örgütlendirilmesi, savaş faaliyetleri ve birçok örgütsel çalışmanın içinde aktif olarak yer alır, öncülük yapar. Ağrı dağı, Sinekler ve Çemçê alanlarında komutanlık yapar.

Bışar hevalin halkla olan ilişkileri, halka karşı sıcak yaklaşımı, bütünsel ve birleştirici üslubu Serhat halkının gönlünde taht kurmasını sağlar. Yaşlıya, çocuğa, kadına, gence, yani her kesime başka bir biçimde hitap eden saygılı üslubu, O'nun özünden gelen doğal bir olguydu. Çünkü yüreğinde taşıyordu halkını.

1996 baharında düşman Çemçê alanına binlerce gücü ve tekniğiyle vahşice bir operasyon, saldırı gerçekleştirir. Çatışmalar günlere yayılır. Bışar arkadaş Çemçê bölge sorumlusudur. Tüm birlik kuşatmaya alınır bu operasyonda. Ve dört gün boyunca ardı arkasına kesilmeyen bir çatışmaya girerler. Aslında çatışmadan öte bir boğuşmaydı yaşanan. Tarihin en amansız hesaplaşmasıydı. Bu çatışmalar göğüs göğüse sürüyor ve mermileri gün geçtikçe azalıyordu. Mayıs 1996 ortalarında düşman çemberinde kalan arkadaşları mermileri bitince tek tek şehit düşer. O'nun da mermisi biter. Yanındaki yaralı arkadaşla birlikte düşmanın eline sağ geçmemek için bombayı kendilerinde patlatarak şehit düşer.

Halkımızın devrime adadığı bu yiğit ve özü sözü bir olan neferini her zaman anacağız. O'nun kişiliği, sevecenliği, coşkusu, morali, inancı ve cesareti intikam yeminimizdir. O, Kürt halkı ve mücadelemiz var oldukça yaşayacaktır.

Mücadele arkadaşları

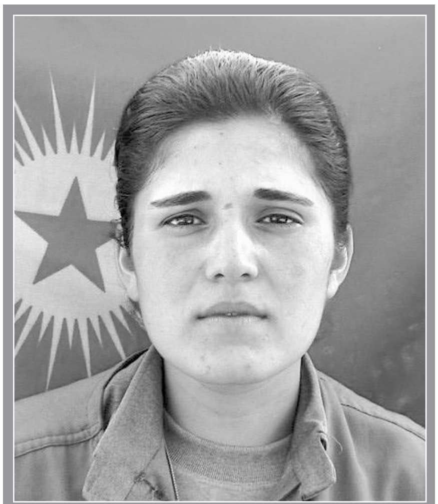
Tek kanunu vardı dağlı olmanın

"Bir yol ağzında gördüm O'nu. Yine akışkan, yine yollardaydı. Kısa bir süre sonra Dicle arkadaşı Kuzey'e uğurladım. Gitmeler en çok da O'na yakışıyordu. Yürümek, patikaların gizine erişmek en büyük hayaliydi; yürüdükçe dağların uzunluğuna eriştikçe güzelleşiyordu ve kalbimdeki yeri daha bir anlam kazanıyor, sevgisi içimde daha bir büyüyordu. Ve bize bıraktığı tılsımlı bakışında çözemediğim sır, bir kördüğüme dönüşüyordu. O'nun için hayatı yaşamak hep yol almakla, yolları yürümekle ölçülürdü. Yolların sınırsız gizinin peşindeydi hep"

Hani masallar vardır anlatılan ve bizi iliklerimize kadar etkileyen kahramanlar vardır. Hani umarsızlık sardığında yüreğimizi, kulağımıza yaşamdan umut kesmememizi fısıldayan melekler vardır. Gece rüyalarımızı süsleyen, rüyalarımızı gerçeğe, hayallerimizi geleceğe taşıran yoldaşlıklar, dostluklar vardır hani. En derin paylaşımlar, hayatımızda iz bırakan içtenlikler, sadelikler vardır. Sözüyle özü bir olan, emeği ile yaşayan yürekli yiğitler vardır hani. Bu dünyanın çirkinlikleri değmesin diye onlara, ömürlerini doruklarda yaşayanlar vardır hani. Anlatmaya kalkınca insan, sözler anlamını yitirir ya. Hani anlatsanız da böyle insanlar ancak masallarda olur diye size inanmamalarından korkarsınız ya. İşte O'nu düş ile gerçeğin birbirine değdiği o sınırda tanıdım. Geceyi gökyüzündeki yıldızlar süslemişti, O'nun gözlerini öyle bir gecede gördüm, sadeliği şafak sökerken düştü yüreğime, masumiyetini şafağın aydınlığında hissettim.

Ama gerçekti işte. Karşımda, uzak diyarları keşfetmeye hazır ışıltılı bakışlarıyla duruyordu. Ne masal ne rüya ne de hayal!.. Hayal ettiğim, hayalini kurduğum dağların gerçek meleği olarak çıktı karşıma. Rüyalarımızın anlamı, ifadesi gibi gülüyordu gözleriyle. Bize gülümserken O, hasretliğe alışmayan yüreğim durmamacasına çırpınarak O'na ulaşmanın köprüsünü arıyordu içimin ırmakları. Gökyüzünde kayan her bir yıldız gülüşündeki sırrı anlatırken bize, sana koşuyordu yüreğim.

Gerilla yaşamını ilk paylaştığım, gerillacılığın yarattığı ilk heyecanı birlikte yaşadığım gerçek bir dost. Öyle bir

Adı, soyadı: **Nezire KASIM**
Kod adı: **Dicle FIRAT**
Doğum yeri ve tarihi: **Eşrefiye Halep/1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **1995**
Şehadet tarihi ve yeri: **12 Mayıs 2005, Ovacık/Dersim**

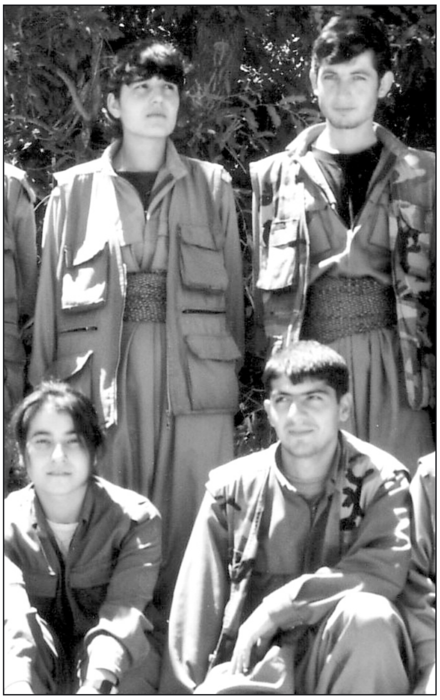
içtenliği vardı ki siz değil, O bırakırdı ruhunuza bir iz. İlk tanışmanın ardından, bu tılsımı çözmek ister gibi sürüklenirdiniz peşinden. Kendinden bir parça bırakarak ayrılırdı. Ve O dönmeden çözülmezdi o sır, bilirdiniz. Bu yüzden bağlanır, bir daha görebilmek için hasretler çekerdiniz.

Yeryüzüne gerilla olmak için gelmişti sanki. Öyle çabuk bütünleşti ki dağlarla, O'nu dağlarsız, dağları O'nsuz düşünmek imkansızdı. O tam bir dağlıydı. O'na dağlı diye hitap ediyordum bazen, O da bana gülüyordu. Gerilla yaşamının ince ayrıntılarını ruhuna, bilincine içirirdi. Bize bıraktığı tılsımlı bakışların sırrını çözmeye uğraşırken biz, O çoktan yaşamın kanunlarını çözmüştü. Bu yüzden dağlara yakışıyordu.

Gerilla yaşamının birçok yönünü birlikte paylaştık, ama dedim ya, öyle çabuk alıştı ki dağlara, her zaman bir adım bizden öndeydi. Dağlı olmanın kanunlarını gökten inen ayetler kadar kutsal, karşı konulmaz buldu. Tek bir kanun vardı; bu dağlara aşkla bağlanmak. Gerisi sınırlarını çizemediğin, belirleyemediğin, pusuların, namertliklerin gölgesinde dost yüzlerine sarılarak hep serüvenlere atıldığın bir akıştı.

Bitmeyen bir akış olan o coşkulu ırmağın sularına dalmaktı gerillacılık. Seviyordu bu sularda üşümeyi zemherilerde ve yaz sıcağında serinlemeyi. Irmağın akışına uyum sağlamıştı. Durmak bilmez bir akıştı O'nun yaşamı da. Şehadeti akışın hızını durduramadı. Yaşam ile ölümün o keskin, o ince çizgisinde gelecek nesillere taşırılan bir varoluş oldu. Tarihin akarsu yatağına usulca akan bir damar oldu yani.

Bir yayla çiçeğiydi O. Dağ doruklarında ayazlara direnecek kadar güçlü ve koparmaya kıyamayacağınız kadar narindi. Görünüşüne yansırdı kişiliğindeki bütünlük. Duruşuna, bakışına, gülüşüne ve sözüne. O'na yaklaştıkça sizde bıraktığı bakışının sırrını çözer gibi olurdunuz. Kadının içtenliği, sadeliğini temsil eden davranışlarında hissederdiniz bu duyguyu. Ama ruhunda ele geçiremediğiniz bir kale vardı. İçinde çelişkilerin çatıştığı, derin sorgulamaların yaşandığı bu kalenin içini kimse görmezdi. Ancak savaş bitince ve ulaşmak istediği 'militanlık' galip gelince açardı zapt edilmez kalesinin kapılarını yoldaşlarına. Hepsini

içeri buyur ederdi içtenlikle. Dedim ya, dağların sizi kendisine çeken anlaşılmaz büyüsüne benzerdi O'nunla yoldaş olmak. Hem bir ceylan kadar sade, masum hem bir kartal kadar asi ve yırtıcı oluşu, sizi ardı sıra sürüklerdi. Belki de kendini bulma arayışının en güçlü adımlarını bir gergef gibi dokurken, en yüce adımlarla özgürlüğe giden yolu en önce O bulmuştu. Bu yüzden ardı sıra sürüklenirdik hepimiz.

Yeni savaşçılardan sonra farklı bir çalışma sahasında da birlikte kalma şansımız oldu. O'nu en son 2004 yılında gördüm. Yıllarca görmediğim Dicle yoldaş sadeliğinden hiçbir şeyi yitirmemişti. Yüzünde olgunluğun verdiği bir güven vardı. Başarma iddiası ilk günlerin acemiliklerinden sıyrılmıştı, bakışlarına sinmişti cesaret.

Bir yol ağzında gördüm O'nu. Yine akışkan, yine yollardaydı. Kısa bir süre sonra Dicle arkadaşı Kuzey'e uğurladım. Gitmeler en çok da O'na yakışıyordu. Yürümek, patikaların gizine erişmek en büyük hayaliydi. Yürüdükçe, dağların uzunluğuna eriştikçe güzelleşiyordu ve kalbimdeki yeri daha bir anlam kazanıyor, sevgisi içimde daha bir büyüyordu. Ve bize bıraktığı tılsımlı bakışında çözemediğim sır kördüğüme dönüşüyordu. Hayat dolu, yaşamın öznesi gibi hep yürüdü uzaklara, dağlara yoldaşlığa, dostluğa…

O'nun için hayatı yaşamak, hep yol almakla, yolları yürümekle ölçülürdü. Kendisini yolların sınırsız gizinden hiçbir zaman koparmadı. Yolların sınırsızlığıydı belki O'nu kendine çeken. Büyüyen dünyanın hiçbir kirinden nasip almayan, el değmemiş doğanın, başı sonu belli olmayan anayurdun yollarında yürümek… Ana toprakların tüm zenginliğini insana hesapsızca sunan bu topraklarda yürümek… Kendi alınterimiz ve kanımızla suladığımız bu patikaların kuytuluklarında kaybolmak sonsuzluğa…

O, birçok arkadaşının hayallerinin tamamlayıcısı gibi yaşardı. Dağın kalbine girmeyi başarmış, gerillacılığın sırrını çözmüş, kendisini gerillacılığın huzur veren kollarına bırakmıştı. Huzuru, yüreklice yaşamı, maneviyatı gerilla olmada görüyordu.

O'nun bir diğer belirgin özelliği ise çok emekçi olmasıydı. Gerilladaki kadını tanımlayan emekti. O da bu emeği vererek yaşamın özüne inmişti. Dağ aşkı O'na ikinci kanunu da öğretmişti. Üretmeden benden bir şey anlamazsın! Gerillada yaşamın dili çok keskin, çok net, çok somut ve çok sadedir. O, bu yaşamın gerektirdiği tüm olgulara kendisini tüm yüreğiyle katarak, yoldaşları arasında büyük bir saygınlık kazanmıştı. Çok genç olmasına rağmen yaşamın olgunluğunu kendi kişiliğinde yaratmıştı. Deli dolu olduğu kadar olgun ve etkileyen özelliklere de sahipti. O'nu bu kadar özleten, sürekli özlemle anılmasını sağlayan da bütünlüklü olmasıydı.

Gülümseyişiyle yoldaşlarına hayat veriyordu. O'nun yanında insan kendini huzurlu hissediyordu. Öyle bir duruşu ve içtenliği vardı ki, bu O'nun tüm yaşamına yansıyordu. O'nun yanındayken huzurlu olmamak elde değil. O'nu hissetmek için çok tanımaya da gerek yoktu. O'nunla geçirdiğiniz bir saat bile tanımaya yeterdi. Ama izinsiz giremezdiniz ruhunda kurduğu zapt edilmez kalelerine. Kapıları ancak o açardı size. Rüzgarın yanağımızı okşayan esişi gibi dokunurdu yüreklerimizin derinliğine. Bir okyanus gibi derindi, derinliğini hissedebiliyorduk. Belki de bu derinliği O'nu bu kadar içten kılmıştı, bu kadar vazgeçilmez ve özleten…

O hep özlenendi, umutla beklenendi. O'nun uzaklığı bile umutlandırıyordu bizi. Kavuşacağımız anın heyecanı çekilir kılıyordu hasretliğimizi. Çünkü gittiği yerde, Dersim dağlarında mutlu olduğunu biliyorduk. O hayal ettiği, özlediği, sevdalandığı dağların anlamına gitmişti. Mutluluk O'na yakışıyordu. Sevdaların en güzeline tutkun olmanın mutluluğunu yaşıyordu O.

Aradan geçen üç yıldan sonra, hiç beklemediğim bir zamanda şehadet haberini aldım. Sürekli bu tür haberler duysak da, hiçbir zaman alışmadığımız bir gerçekti. Böyle anlarda insan lal oluyor, konuşmaya takati kalmıyor. Suskunluk havada geziyor. Suskunluk tek ifadesi oluyor yaşadıklarımızın.

Düşlerimize yakışan masalsı gerçek. Tılsımını bir tek senin çözebildiğin izler kaldı sana dair ruhlarımızda. Kavuşmalarımız o sonsuzlukta olacak. Seni bekledik, gelmedin, dönemedin. Varsın ölüm engellediğini sansın kavuşmaları. Biz o sonsuzlukta buluşmak için sözleştik seninle. Bizi kararlı bakışlarınla, içten gülüşünle karşıladığın zaman çözeceğiz o sırrı. Ve işte o zaman zapt edilmez kalelerinin anahtarlarını ellerimize tutuşturacaksın cömertçe. O zaman buna hakkımız olacak.

Mücadele arkadaşları

Dün gece hayalini çizdim
gökyüzüne
yüzündeki saflığı
anlatıyordu yıldızlar
sana benziyordu ay ve gece
geceyle hasretine dokundum
ellerim uzaklığına uzanıyordu
sana ulaşmak için yoldaş güzeli
saçlarına dokunmak istedim
yüzünden yüreğine
yoldaşlığına sokulmak istedi
yüreğim
yoldaşlığında sevmiştim sınırları
sana ulaşmak içindi
anlamına ulaşmak içindi
tüm sancılar
geceye dokunmak,
uzaklığına dokunmaktı
bir periyi bekler gibi bekledim seni
seni hep en uzak patikalarda
en yüksek dağlarda aradım
dün gece sana yıldızlarla
sevgilerimi gönderdim

O düş gerçek olana dek sussam...

"Sen daha iki yaşında iken, annenin sıcaklığını bile doyasıya içine çekmemişken, zindan bir duvar örmemiş miydi anne ve babanla aranıza? Ya sen, sen yoldaş! her görüş gününü bir bayram sevincinde geçirip, ninenin sana anlattığı kavga hikayeleri ile büyümemiş miydin? Ve senin ömrün düşmanın amansız takibini her zaman ensesinde hissetmiş bir serüven değil miydi? Görüş günlerinde aileni demir parmaklıklar ardına kimlerin neden koyduğunu anlamasan da, çocuk aklının ermediği bu ayrılığı sana yaşatanlardan intikam almak için söz vermemiş miydin? Öyleyse erken değildi bu yüzleşme"

Adı, soyadı: **Salih Doğan Yıldırım**
Kod adı: **Cumali**
Doğum yeri ve tarihi: **Ankara, 1979**
Mücadeleye katılım tarihi: **2000**
Şehadet tarihi ve yeri: **28 Ağustos 2005, Başkale/Van**

Ankara'nın sisli, soğuk akşamlarında yalnızlığın hüznüne bulanmış bir özlemle anıyorum seni. Hiç tanımıyorum seni. Demek ki o sisli akşamların puslu sokaklarında yürüyüp tarihin izini sürdüğümüz, hüznü kendinde saklı o şehrin yaratamadığı ortaklığı, dağlar yaratmış. Demek ki insanları ortaklaştıran mekan değil, düşüncelerin rotasıymış. Öyle olmasaydı mutlaka karşılaşırdık o sisli kentin bir yerinde. Olmadı. Olsun dağlarda soluduk aynı havayı. Güneşin soluğunu içimize, rüzgarın soğuğunu ciğerlerimize çektik ya. Üzerimizde dolaşıp duran aynı mevsimdi ya...

En olmadık zamanda, hüzünlerin fırtınalarının ayazıyla bizi kendimize yabancılaştıran rüzgarların estiği, geleceğimizi umutsuzlukla karartmak isteyenlerin, herkesin bencilliğine sarılıp unutmak kolaymış gibi unutmaya çalıştığı, herkesin içindeki 'ben' denen canavarın doymak bilmez açlığı ile umut adına ne varsa yutmak istediği bir zamana rastladı şehadetin. O denli yabancıydık ki, öfkelerimiz bizi o denli bencilleştirmişti ki, bu kavganın koynunda nice yiğitler sakladığını unutacak kadar gafildik belki de.

En olmaz denen yerde, geceyi yırtan şafak gibi bedeninde patlattığın bombayla içimizde ne kadar uğultu varsa, ne kadar haykırış, ne kadar sızlanma varsa hepsini bedenini paramparça eden o bomba ile paramparça ettin. Bu kavganın yüzünü ihanetle gölgelemek isteyenlerin 'oldu olacak' dedikleri hesaplarını bir kalemde bozuverdin. Umutsuzluk denen o yaratığın sinsi gölgesini silip attın yaşamımızdan. Hepimize söyleyecek bir sözün vardı senin.

Şimdi çocukluğunun geçtiği o kentin çok uzağında, ıssız bir coğrafyanın gözyaşı olan bedenin konuşuyor bizimle. Bir ağıt oluyor, Dersim'den sürgün edilmiş bir yaşamın. gözlerden uzak sessiz, onurlu direnişinin marşı oluyor. Baharı müjdeleyen tomurcuk bir dal oluyor. Uslanmayan bir aşık gibi sevdanın, kavganın, direncin peşine düşen bir bilgenin serüveni oluyor. Ve biz kendimize dönüyoruz. Yüreklerimizde en derinlere attığımız bağlılıklar, umutlar, inançlar hepsi su yüzüne çıkıyor.

Utanıyoruz bunca bencil oluşumuzdan, bir anlık da olsa ruhlarımıza umutsuzluğun dikenlerini ekmek isteyenlere kulak kabartışımızdan. Yüzüne baktığımız ayna, beklenmedik bir anda direnişinle aydınlanan gelecek oluyor. İçimizdeki bencillikleri, öfkeleri bir asit gibi yakıyor, yaralarımızı sarıyor narin bir dokunuşla ve gelecek düşlerimizin alnında bir kızıl gül olup açıyor şehadetin. Sessiz, ama onurlu ve belki de anlamı çok sonradan anlaşılacak tarihi bir eylemin sahibi oluyorsun. Ve bir devri sen kapatıyorsun yoldaş.

Devrimcilik senin için bir aile geleneği mi, yaşanmamış bir çocukluğun üzerine and içilmiş intikamı mı bilemiyoruz. Ama tek bildiğimiz herkese söyleyecek bir söz bırakıyorsun sesiz ama onurlu gidişinle. Ailenin başı dik ve düşman karşısında bizim de başımız dik. Bu kavga yiğitler doğuran bir ana ve biz acımızı anamızın göğsüne yaslanıp çektikçe huzur buluyoruz.

Seni tanımadım. Hikayeni dinlemeden önce, direnişin bunları öğretti bana. Ankara'nın soğuk, sisli sabahlarına inat güneşli gülüşünle, ufak tefek boyunla, resim karesinden bile taşan coşkunla, Doğan arkadaşla birlikte çektiğin resime baktıkça beni içine çekti hikayen. Öğrenmeliyim dedim.

Dersim'in kan kokan dereleri gibi acılı bir aile ile karşılaştım sonrasında. Acılarını gelecek düşü ile teselli eden, ağlamayı düşman karşısında bir zayıflık olarak belleyen, yüreğini bükülmez bir bilek gibi kavgaya sunan bir aile ile. Her biri kendi adına üzerine düşeni yapmıştı. Ve hiçbiri bir diğerinin anısına sığınarak değil, kendi payına düşeni yaşayarak, kendi destanını yazmaya yeminli insanlardı. Sen PKK'nin ilk şehidi olan amcanın ve bedenini düşman karşısında bir silaha dönüştüren dayın Kara Ömer'in anısını hep korudun. Ama bunlarla yetinmedin. Varsa bir zaafın –ki sanmıyorum- bu anıların ardında gizlemedin. Ve nihayet bu kavgada senin de payına düşenin yiğitlik olduğunu gösterdin.

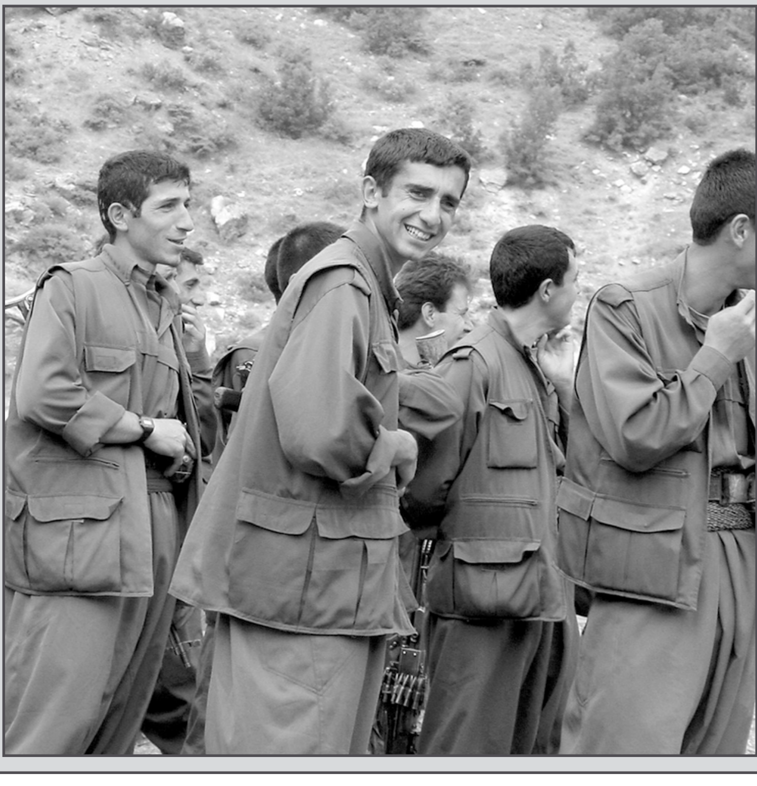
Devir değişti, çağ değişti, çokları cafcaflı sözlerinin, kendilerine bırakılan kutsal anıların altında bir böcek kadar küçüldüler, ama sen kendi payına düşeni yaşadın. Arkadaşların ailende çok şehit olmasından dolayı seni yanlarında tutma istemlerine mütevazıca karşılık verip kendi hikayeni yazmak istedin. Özel kuvvetlere gitmekti istemin. Özel kuvvetlere gittikten sonra da sabotaj eğitimi aldın. Bir süre Zagros'ta faaliyet yürüttükten sonra da Botan sahasına geçtin. Aslında bir görev için Kelareş alanına gitmen gerekiyordu. Ama Başkale ve Hakkari zozanlarında kaldın Botan pratiğin boyunca.

Ve işte ölümün kurduğu pusudaydın. Ölümle hesaplaşma zamanı gelmişti. Genç ömrüne göre çok erkendi bu yüzleşme. Ama yaşadıklarına göre sen ölüme kafa tutacak kadar büyümüştün. Yaşla değil hayatın bize sundukları ile büyümüyor muyuz? Kısa ömürlerimize nice yitirme, nice acı, nice umut sığdırmıyor muyuz? Sen daha iki yaşında iken, annenin sıcaklığını bile doyasıya içine çekmemişken, zindan bir duvar örmemiş miydi anne ve babanla aranıza? Ya sen, sen yoldaş! Her görüş gününü bir bayram sevincinde geçirip, ninenin sana anlattığı kavga hikayeleri ile büyümemiş miydin? Ve sen ayrılıklara annenin kokusunu bile tanımadan alışmamış mıydın? Ve senin ömrün, düşmanın amansız takibini her zaman ensesinde hissetmiş bir serüven değil miydi? Görüş günlerinde anne ve babanı demir parmaklıklar ardına kimlerin neden koyduğunu anlamasan da, çocuk aklının ermediği bu ayrılığı sana yaşatanlardan intikam almak için söz vermemiş miydin? Öyleyse erken değildi bu yüzleşme. Hayat çok erken çıkarmıştı karşına ayrılıkları, acıları.

Gençliğini, çocukluğunu, düşlerini özgür bir ülke umudunun gölgesinde hep yarım yamalak yaşadın, ama bir tek güneşli gülüşlerini vermedin kimselere. Hep bir ışık yayıldı gülüşlerinden. Yaşamadığın çocukluğun bir tek sen gülünce ele verirdi kendini. Bunun dışında düşman karşısında keskin bakışlı bir şahin, yoldaş karşısında küçükken aldığı devrimci ahlakın olgunluğunu sergileyen bir militan olurdun. Ben yine de gülüşünden güneş taşan o çocuğu sevdim en çok bunlar arasında.

Teşekkür etmek devrimci literatürde yok biliyorum. Ama en olmadık zamanda savrulmuşluğumuza bir tokat gibi çarpan şehadetinle bize neler öğrettiğini bir bilsen… Sana olan borcumuzu nasıl ifade edeceğimizi bilemediğimizi bir bilsen…Yitirdiğimiz umudu, patlattığın bombalarla yüreğimize değen gencecik yüreğinde bulduk desem. Ve desem ki yoldaş, sen bizim için bir dönemi kapatan bir dönemi açan mağrur devrimciydin. Ve sözlerimin yetmediği zamanlarda sussam. Ta ki o büyük düş gelene ya da sonsuzlukta buluşacağımız o hesaplaşmadan ben de yüzümün akıyla çıkana kadar sussam…

Mücadele arkadaşları

Alıp çıkarsam ayrılıklardan o çocukları.
Götürüp gün ışığı ile yıkasam yüzlerini
Acılarını rüzgâra tutsam bir zaman.
Gövdeleri yufka ekmekler kadar ince
Parmakları anılarda salkımsöğütler
Saçlarına yağmurlardan taraklar vursam
Sonra alıp bir soba başında ısıtsam.
Bu bahçedir desem bu ev bu yatak
Bu ılık minderi anne yüreğinin
Bu bitkin bir babanın karıncalaşmış sesi
Bütün gözyaşlarını toplasam kirpiklerden
Bütün silahları bir meydanda yaksam
Sonra çıkarıp mezarlardan ölüleri
Dili göğe değen ateşlerin çevresinde
Öperek kaybolmuş zamanları gövdemle
Bütün acıları aşka çevirsem
Olmazsa
Gidip o çocuklarla dağlarda ölsem

“Şehitler yaşamın yeniliğini kendi bedenlerindeki ateşin küllerinden yaratmayı söz olarak veriyorlar” Önder Apo

Adı, soyadı: **Menzer HABEŞ**
Kod adı: **Ferhat KOBANİ**
Doğum yeri ve tarihi: **Kobani, 1986**
Şehadet tarihi: **21 Eylül 2007 Maruka alanı/Çukurca**

Adı, soyadı: **Perihan AYBAR**
Kod adı: **Beritan MELEK**
Doğum yeri ve tarihi: **1989,Yüksekova**
Şehadet tarihi: **21 Eylül 2007 Maruka alanı/Çukurca**

Adı, soyadı: **Mehran MUHAMMEDİ**
Kod adı: **Karwan REBWAR**
Doğum yeri ve tarihi: **Sine,1982**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 2007 Bilican kırsalı/Çukurca**

Adı, soyadı: **Necim SELİMİ**
Kod adı: **Şaho SERBEST**
Doğum yeri ve tarihi: **Kermanşah, 1987**
Şehadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 2007 Bilican kırsalı/Çukurca**

Adı, soyadı: **Mehmet Halim KAYA**
Kod adı: **Bilal BATMAN**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş, 1977**
Şehadet tarihi: **6 Ekim 2007 Cudi/Botan**

Adı, soyadı: **Bedirxan SADUN**
Kod adı: **Zınar DIRBESİYE**
Doğum yeri ve tarihi: **Dırbêsiyê, 1980**
Şehadet tarihi: **22 Ekim 2007 Oramar direnişinin ikinci günü**

Adı, soyadı: **Senet XELİL**
Kod adı: **Şiyar QAMIŞLO**
Doğum yeri ve tarihi: **Qamışlo, 1982**
Şehadet tarihi: **22 Ekim 2007 Oramar direnişinin ikinci günü**

Adı, soyadı: **Nergis YÜKSEL**
Kod adı: **Felat AMED**
Doğum yeri ve tarihi: **Lice, 1980**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Ekim 2007, Malatya/yargısız infaz**

Adı soyadı: **Evlin BAŞA**
Kod adı: **Roza DERİK**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik K.Güney, 1979**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ekim 2007, Mazgirt kırsalı/Dersim**

Adı soyadı: **Eyüp AKARSU**
Kod adı: **Serhat GERGER**
Doğum yeri ve tarihi: **İstanbul 1982 (aslen Adıyamanlı)**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ekim 2007, Mazgirt kırsalı/Dersim**

Adı soyadı: **İsmet TURGUT**
Kod adı: **Zınar BATMAN**
Doğum yeri ve tarihi: **Gercüş 1978**
Şehadet tarihi ve yeri: **30 Ekim 2007, Mazgirt kırsalı/Dersim**

Adı, soyadı: **Gayyaz KOYUTÜRK**
Kod adı: **Kadir USTA**
Doğum yeri ve tarihi: **Antakya 1974**
Şehadet tarihi ve yeri: **2 Kasım 2007 Karlıova/Bingöl**

Şehit Hüseyin Özbey (Harun)